

Giới thiệu Xích Đạo Và Sao Bắc Cực

Tác giả Tang Giới vừa cho ra mắt siêu phẩm Xích Đạo Và Sao Bắc Cực, một câu chuyện ngôn tình sủng sẽ cho bạn biết thì a cảm giác thích một người chính là thế này. Giống như bỗng nghe hiểu được rất nhiều bài hát tình yêu, lạc nhĩ ý, cũng giống như bỗng nhìn thấy ngôi sao đang phát sáng *** Quảng điện thoại sang một bên, cô nghe thấy những âm thanh nhộn nhạo bên cạnh liền thở dài một hơi, bắt lực đảo mắt lên trần nhà. Truyện đúng lúc sự kiên nhẫn của cô sắp đạt cực hạn thì ở cửa ra vào nhà ăn xuất hiện bóng hình một bóng dáng cao cao gầy gầy. Hơn nửa số con gái trong nhà ăn gần như đều đổ dồn về bóng hình đó. Thị lực của Đồng Hi Châu trước nay đều rất tốt, dường như chỉ cần vài giây anh đã xác định được ngay vị trí chính xác của cô giữa “đám đông quần chúng”, lập tức cất bước tiến về phía cô. Thiên Thế chống cằm, đôi mắt ngược nhìn bóng anh tiến về phía mình, càng lúc càng gần.

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Sao Diêm Vương

Giữa trưa.

Trong nhà ăn của trường đại học A nọ, mấy cô sinh viên ngồi túm tụm lại vừa ăn vừa chỉ chỉ trỏ trỏ một cô gái đáng người bốc lửa ngồi cách đó không xa.

“Nghe nói Thiên Thế của học viện Mỹ thuật lại thay bạn trai mới rồi đó.”

“Cái gì, thật hay đùa vậy? Đây là tên thứ mấy rồi? Mới vào trường có nửa năm mà hình như thay năm sáu tên bạn trai rồi ấy nhỉ?”

“Đúng là đáng sợ thật!”

“Còn gì nữa. Học viện Mỹ thuật mà, những tên làm về nghệ thuật thường chẳng những không học hành lại còn lãng nhăng nữa chứ, nghe nói con bé đó suốt ngày đi chơi bên ngoài, không chịu lên lớp học đâu, tôi còn chẳng về kí túc ngủ nữa ấy chứ.”

“Ặc, xem ra đời sống cá nhân hơi bị phong phú đấy chứ?”

“Đúng thế, đúng thế, cậu không nhìn cậu ta bấm sáu lỗ tai à?”

“Loại này chắc chắn còn chơi hút thuốc, uống rượu đấy...”

...

Cơm nhà ăn vẫn khó ăn như ngày thường và những chuyện thị phi về cô bạn ấy cũng lan truyền khắp chốn như xưa nay vẫn vậy.

Thiên Thế đặt đĩa xuống, lấy điện thoại ra, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ thiếu kiên nhẫn, hai tay vẫn đều đặn gõ bàn phím lạch cạch lạch cạch.

Em đói quá, bao lâu nữa anh mới tan?

Một phút sau, một tin nhắn trả lời được gửi đến không nhanh không chậm.

Tính cả thời gian đi đến nhà ăn, 5 phút.

Nhanh lên, nhanh lên nha.

Quảng điện thoại sang một bên, cô nghe thấy những âm thanh nhộn nhạo bên cạnh liền thở dài một hơi, bắt lực đảo mắt lên trần nhà.

Đúng lúc sự kiên nhẫn của cô sắp đạt cực hạn thì ở cửa ra vào nhà ăn xuất hiện bóng hình một bóng dáng cao cao gầy gầy.

Hơn nửa số con gái trong nhà ăn gần như đều đổ dồn về bóng hình đó.

Thị lực của Đồng Hi Châu trước nay đều rất tốt, dường như chỉ cần vài giây anh đã xác định được ngay vị trí chính xác của cô giữa “đám đông quần chúng”, lập tức cất bước tiến về phía cô.

Thiên Thế chống cằm, đôi mắt ngược nhìn bóng anh tiến về phía mình, càng lúc càng gần.

Sau khi ngồi xuống đối diện với cô, anh lấy ra một chiếc túi rồi giao cho cô.

Cô nhận lấy chiếc túi rồi mở ra, bên trong là bánh pudding mà cô yêu thích nhất, cùng lúc đó, cô cũng cảm nhận được hàng trăm hàng ngàn cặp mắt đang

đổ dòn về phía mình.

Cô biết rõ, cô sắp bị chết chìm trong sự đổ kị và ngưỡng mộ của đám con gái trong cả nhà ăn này.

“Trời ơi, tại sao bạn trai mới của cô ta lại là Đồng Hi Châu chứ?”

“Mẹ nó chứ, Đồng Hi Châu là hotboy học viện Kinh tế, học giỏi khủng khiếp, hai người ở hai học viện chẳng liên quan gì đến nhau sao lại đến được với nhau nhỉ?”

“Không phải từ lúc vào trường cậu ta chưa từng yêu đương à? Không biết đã từ chối bao nhiêu cô gái rồi, cuối cùng còn có người nghỉ ngơi cậu ta thích trai cơ đấy.”

“Mình thấy mấy cậu nói cậu ta là hotboy học viện là quá xem thường cậu ta rồi! Phải nói cậu ta là hotboy của trường mình mới đúng đó.”

“Con nhỏ Thiên Thế này thật sự cao tay đó...”

...

“Em lại bấm thêm một lỗ khuyên tai?”

Thiên Thế vừa lấy một miếng bánh pudding bỏ vào miệng thì đã nghe thấy giọng nói trầm ấm của người ngồi đối diện.

Ngẩng đầu lên nhìn, đôi mắt anh tuấn của người con trai ấy thể hiện thái độ không lạnh không nóng, mặc dù qua lại với anh đã hai tuần nay nhưng cô chưa từng nhìn thấy biểu cảm nào khác trên gương mặt ấy.

Tức giận, vui vẻ, kinh ngạc, thất vọng... những cảm xúc phong phú mà cũng bình thường ở những người bình thường khác, cô chưa từng cảm nhận được từ con người này.

“Ừm.” Cô ăn thêm một miếng: “Không được à?”

Đồng Hi Châu nhìn cô nửa cười nửa không, anh im lặng.

Lúc chỉ còn một miếng bánh, cô xúc lấy một thìa, vươn tay ra đưa đến trước miệng anh.

Đồng Hi Châu nhìn cô, cúi đầu, tiến sát về phía chiếc thìa, ăn lấy một miếng.

“Ngon không?”

“Ừ.”

“Mình đi nhé? Ở đây ối bức chết mất.”

“Ừ.”

Cô đứng dậy, lúc này anh đã đưa hết những đồ thức ăn thừa của cô nhân viên nhà ăn, còn lễ phép cảm ơn cô ấy nữa.

“Đi thôi.” Sau đó anh nắm lấy tay cô, dắt cô đi về phía cửa.

Sau khi ra khỏi nhà ăn, anh hỏi: “Cần anh tiễn em về kí túc không?”

Cô lắc đầu: “Chiều không có tiết. Mình ra bên hồ đi dạo đi.”

Hai người nắm tay nhau, chậm rãi đi về phía hồ nhân tạo trong trường.

Đi được một lúc, Thiên Thế không kìm nổi, cô nghiêng đầu nhìn người đang đi bên cạnh.

Anh dáng người cao gầy, gần như đều đạt tỷ lệ vàng cả, ngũ quan cũng không hề có khuyết điểm, đặc biệt là cặp mắt sâu bí ẩn, mỗi lần bắt gặp ánh mắt anh hướng về, cô đều bất giác căng thẳng, thậm chí có lúc còn run lên được.

Trước khi bắt gặp anh, cô đã nghĩ rằng thế giới này không tồn tại người trị nổi cô nữa, chứ đừng nói đến việc làm cô sợ, ngay cả việc làm cô ngưng bước còn khó, tên nào mà không cả ngày quỳ rạp trước cô, xoay theo cô?

Nhưng cô đã bắt gặp Đồng Hi Châu.

Anh không hề giống bất cứ tên con trai nào mà cô từng gặp.

Một chút cũng không.

Trong số những bạn trai cô từng quen, anh học giỏi nhất.

Trong số những bạn trai cô từng quen, anh có giáo dục nhất.

Trong số những bạn trai cô từng quen, anh là người không ham chơi nhất.

Trong số những bạn trai cô từng quen, anh là người “duy nhất” mà cô chủ động tỏ tình rồi chính thức qua lại.

Anh không hề nói bất cứ một câu tục tĩu nào, không hút thuốc, không uống rượu, cuộc sống ngăn nắp trật tự, tính cách lúc nào cũng dịu dàng bình lặng. Sau khi qua lại với anh, cô chủ động tự giác thay đổi những thói quen “xấu” theo cô bao nhiêu năm nay.

Chuyện này trong mắt những người quen biết cô là một chuyện vô cùng khủng khiếp.

“Sao cơ?” Đồng Hi Châu phát hiện cô đang nhìn anh, lúc này cũng nghiêng mặt sang.

Thiên Thế bị bắt thóp, ngượng ngùng mà ngoảnh mặt đi, cô lắc đầu.

“Nếu cảm thấy không khỏe thì em nhớ phải nói với anh đó.”

“Vâng.”

Đi xong một vòng quanh hồ, anh đưa cô về kí túc.

Đến dưới tòa nhà kí túc, anh buông tay cô ra, xoa xoa đầu cô: “Lát anh phải lên lớp, không thể bên cạnh em rồi.”

Thiên Thế nhìn anh một lúc, đáp lạnh lùng: “Tuần này em có thể đến nhà anh không?”

Nghe thấy câu này, ban đầu anh hơi khựng lại, hai giây sau, hai tròng mắt đen nhánh có chút biến hóa.

“Sắp thi cuối kì rồi, em muốn anh kèm em học Anh.” Lời nói dối cô thốt ra, đến chính cô cũng sắp không giả vờ được nữa: “Tuy thành tích học tập của em đã thế rồi nhưng lần này em không muốn thi nát quá! Dù sao bây giờ em cũng là bạn gái của chàng trai đứng đầu học viện Kinh tế, em cũng không thể làm anh mất mặt, đúng không nào?”

“Ồ trường anh luôn rất bận rộn, có lẽ chẳng có thời gian kèm em. Vậy cuối tuần được chứ?”

Đuôi của cô đã vểnh lên cả trời rồi, từ điển của cô trước nay chưa từng có từ “mềm mỏng”.

Vậy mà đối diện với anh, cô lại không ngần ngại lật tung từ điển tích lũy từ vụng hai mươi năm của mình.

Không biết qua bao lâu, cô thấy anh khẽ gật đầu.

Khoảng khắc ấy Thiên Thế cảm thấy vui như mở cờ trong bụng.

“Thứ bảy em sẽ dậy sớm.” Cô nói: “À đúng rồi, hôm đó bố mẹ anh có nhà chứ?”

Anh đáp rất chậm rãi: “Bố mẹ anh đi công tác rồi.”

“Ừ ừm, vậy lát anh nhớ gửi địa chỉ nhà anh qua cho em nhé!” Cô vui tới mức không dám nhìn vào mắt anh, cứ thế quay người bỏ chạy: “Em lên kí túc trước đây, bye bye.”

Tận mắt nhìn bóng cô khuất dần trước cửa kí túc, Đồng Hi Châu vẫn đứng nguyên tại chỗ, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Qua một hồi lâu, đôi mắt như sóng dào của anh híp lại.

...

Về phòng kí túc rồi, những bạn cùng phòng còn chưa về, Thiên Thế cởi bỏ áo khóa ngoài rồi cầm điện thoại lên, rất vui vẻ gọi cho một người.

Đầu dây bên kia vừa nhấc máy đã nghe thấy tiếng hét của cô: “Chị ơi!”

“Sao thế?” Giọng nói Thiên Kỳ dịu dàng: “Chị vừa tan lớp.”

Thiên Kỳ là chị họ của cô, lớn hơn cô bốn tuổi, là một cô gái hoàn toàn khác với cô, nhẹ nhàng ngoan ngoãn, thành tích học tập xuất sắc, hai năm trước đã tốt nghiệp. Tuy còn trẻ tuổi nhưng vì biểu hiện vượt trội, xuất chúng đã trực tiếp đi làm giáo viên dạy Toán của một trường cấp ba trọng điểm trong thành phố.

“Thứ bảy này em đến nhà Đồng Hi Châu!!!” Cô ngồi lên giường.

“Bạn trai em à?”

“Vâng.”

“Đến nhà cậu ta à...” Thiên Kỳ nghĩ một lúc, hơi ngượng ngùng, giọng cô hạ thấp xuống: “Hai em mới bên nhau hai tuần, thế này có phải là có chút nhanh hay không?”

“Nhanh á?” Thiên Thế nghe được câu này, hừ một tiếng: “Chị có tin không, nếu em không đưa ra yêu cầu này thì em với bạn trai em cả đời sẽ giữ mối quan hệ nam nữ thuần khiết mà thôi.”

“Ý gì đấy?”

“Em qua lại với anh ấy hai tuần này, ngoài nắm tay và xoa đầu em ra, anh ấy không hề làm bất cứ hành động nào mà giữa bạn trai với bạn gái thường làm. Anh ấy không ôm em, không hôn em, anh ấy không làm gì hết!” Thiên Thế nói đến đây cuối cùng đã bạo lộ tính khí của mình, cô đập tay xuống mặt giường: “Mẹ nó chứ, em vì anh ấy mà đã gượng ép mình thay đổi từ một con nhỏ không ngoan hiền gì thành một con cừu biết làm bộ làm tịch, anh ấy còn đối xử với em đúng kiểu tôn trọng như khách, cứ như là động vào em một tạo thì sợ bị vỡ ra ấy!”

“Đùa gì chứ, em đây làm gì có rãnh háng để đi vờn với anh ấy! Từ đầu chí cuối, tỏ tình là em, cầm tay ư? Mẹ kiếp! Cũng là em chủ động vươn tay ra để tay em chạm vào tay anh ấy! Vậy chẳng lẽ ngay cả lên giường cũng phải để em ra tay cởi quần áo giúp anh ấy à? Em còn nghi ngờ anh ấy thích trai đấy!”

“Tiểu Thế...” Thiên Kỳ bắt lực ngắt lời cô: “Đàn ông như vậy không phải rất tốt à? Đáng tin, vững vàng, trách nhiệm. Bây giờ có rất nhiều tên đàn ông dễ dãi, chỉ quen em một thời gian đã muốn lên giường với em rồi...”

“Em biết anh ấy tốt nhưng anh ấy quá chắc chắn, quá bình lặng, em không cảm nhận được tình cảm của anh ấy dành cho em, chị hiểu không? Chị biết không, em thậm chí không biết anh ấy thích em như thế nào!”

Một cô gái trước nay luôn kiêu ngạo như một con sư tử lại phải cúi đầu, vùi mặt vào trong gối, giọng nói ừ ừ: “Em không cảm nhận được anh ấy thích em, em nghĩ dù cho em có đứng cạnh anh ấy thì anh ấy cũng xa xôi kinh khủng...”

Cũng như ban nãy, cho dù anh đối tốt với cô, cho dù anh ở bên cạnh cô, cho dù anh nhẹ nhàng xoa đầu cô nhưng cô vẫn không cảm nhận được tình cảm anh dành cho cô, dù chỉ là một chút ít.

Cô nghĩ chắc anh sẽ thích kiểu con gái ngoan hiền, bởi vậy trước khi lấy hết can đảm đi tỏ tình với anh – lần tỏ tình đầu tiên trong đời, cô đã phải dành ra hẳn một tháng để thay đổi những thói quen bạo ngược của mình, thậm chí cắt đứt hoàn toàn với tất cả lũ bạn lông bông của mình. Đây thật sự không phải một chuyện đơn giản chút nào.

Ngay cả lúc anh gạt đầu đồng ý, cô cũng vui đến mức cả đêm không ngủ được.

“Chị ơi, đây không phải là chuyện đáng thương nhất đâu.” Trong lúc đầu dây bên Thiên Kỳ đang im lặng thờ dài, cô nhắm mắt lại, nói: “Đáng thương nhất là em thích tên con trai không thích em, thích đến chết đi được!”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Sao Hải Vương 1

“Hôm nay chúng ta chỉ học đến đây thôi, cả lớp nghỉ.”

Thiên Kỳ đặt phấn xuống, quay người đứng về chỗ bụi giảng, mỉm cười tuyên bố tan lớp.

“Tạm biệt cô giáo!”

“Tiểu Thiên Thiên bài tập ngày mai em có thể nộp ít một chút không?”

“Cô Thiên ơi, cô có thể bàn với cô chủ nhiệm để cô chủ nhiệm dạy bớt một tiết văn còn cô dạy thêm một tiết toán không?”

“Tiểu Thiên Kỳ...”

...

Toán, môn học này đối với rất nhiều người là một “thứ thách cực hạn” không thể xem thường. Nhưng sự xuất hiện của Thiên Kỳ – một cô giáo trẻ đẹp

địu dàng như hoa lại khiến tất cả học sinh ở trường trung học phổ thông thành phố A nọ giữa địa ngục trùng trùng cảm thấy được hương sắc thơm man của gió xuân.

Là một cô giáo hai mươi tư tuổi, tuy mới tốt nghiệp đại học nhưng trình độ Toán học của cô lại không thua kém bất cứ một giáo viên có nhiều năm tuổi nghề, kinh nghiệm phong phú. Không chỉ vậy, khi không còn đứng trên bục giảng, cô còn kiêm luôn bạn, cô giáo tâm lý cho học sinh của mình, đưa ra cho chúng những lời chỉ bảo khoan dung và nhân từ.

Tuy mới chỉ đến trường Trung học A hai tháng nhưng tất cả những lớp cô dạy ở đây thành tích Toán của các em đều tiến bộ thấy rõ; hơn nữa, thư tình, sô-cô-la và cả những tin nhắn liên tục được gửi đến điện thoại cô nhiều không kể xiết.

Những học sinh nam trong trường trẻ lại đúng lúc hoóc-môn phát triển mạnh nên đối với một cô gái lớn tuổi hơn nhưng lại xinh đẹp, nhẹ nhàng, nữ tính như cô thì chúng thấy hứng thú hơn những cô bạn cùng tuổi gấp bội. Thậm chí những học sinh lớp 11, 12 còn đồn thổi rằng bàn làm việc của cô hôm nào cũng bị vây chặt đến mức con ruồi cũng khó lọt. Chuyện này khiến tất cả những thầy cô cùng trường và cả hiệu trưởng phải cười trừ vì cô là ngôi sao của trường.

Khó khăn lắm mới tạm biệt xong những cô cậu học sinh không rõ rồi cô một giây phút để về nhà, Thiên Kỳ đặt túi xuống, thay giày và thuận tiện nhìn vào trong phòng.

“Tân Viên?”

Đèn trong phòng đã bật sáng, cô thay đôi dép đi ở nhà, tiện tay mang một túi quà và sô-cô-la học sinh tặng đi vào phía phòng khách.

Chỉ nhìn thấy ngồi trên sô pha là một chàng trai trẻ, cậu ta ngồi ôm lấy hai chân, một tay nghịch chiếc điều khiển từ xa, mặt không biểu cảm ngồi xem tivi.

Cậu ta tầm đôi mươi, khuôn mặt anh tuấn, đôi mắt đen như gỗ mun.

“Em về rồi à?” Nghe được tiếng ấy, cậu nghiêng người lạnh lạnh nhìn cô rồi đứng dậy.

“Em đói không? Chị đi làm com ngay đây.” Thiên Kỳ đặt đồ lên bàn và cời áo khoác ngoài ra: “Tối này ăn trứng xào cà chua, rau muống xào đậu phụ, và cả sườn lợn nữa, được không?”

Tân Viên “ừm” một tiếng rồi đi đến bên bàn ăn, cậu cúi đầu nhìn túi quà to đùng: “Sao hôm nay lại nhiều vậy?”

Thiên Kỳ lúc này đã ở trong phòng bếp, nghe thấy câu nói của cậu, cô đứng trong bếp cười, đáp: “Đúng đó, lại có thể để làm quà vặt ăn cho mấy ngày, hình như chị nhìn thấy hãng sô-cô-la mà em thích ăn đó.”

“Mười mấy phần điểm tâm, vậy chứng tỏ cũng có mười mấy bức thư tình rồi!” Cậu nói lạnh như băng: “Còn chưa tính tin nhắn và Weixin.”

Thiên Kỳ khựng lại, cô đóng vòi nước lại: “Bây giờ có quy tắc rồi, thư tình chị đều trả về hết, tin nhắn và weixin cũng ít hơn trước nhiều rồi, từ mai chị cũng không nhận quà nữa, chị đều nói với chúng xong rồi.”

“Chúng đều là trẻ con, mới mười bảy mười tám tuổi, tình cảm với chị cũng đa phần là rung động nhất thời, không phải là tình cảm nam nữ. Hơn nữa, chị lớn tuổi hơn chúng rất nhiều, những cô gái trẻ đẹp có sức hút hơn chị nhiều chứ...” Cô vừa cẩn thận thái rau, vừa giải thích nhẹ nhàng cho cậu.

Nói xong một hồi lâu mà vẫn không thấy cậu có phản ứng gì, cô đặt dao xuống, cô quay đầu nhìn về hướng phòng khách, lúc ấy mới phát hiện phòng khách không còn ai nữa: “Tân Viên?”

Chẳng lẽ cậu lại không vui rồi? Từ khi cô vào dạy ở trường Trung học A, chỉ cần để cậu nhìn thấy tâm ý của học sinh đối với cô, cậu liền mặt nặng mày nhẹ cả thôi.

“Em ở đây.”

Ai ngờ ngay một giây sau, cô liền bị cậu ôm chặt từ phía sau, cậu còn cúi đầu, rúc vào cổ cô, hít một hơi thật sâu.

Sao người này di chuyển không một tiếng động? Lại có thể chuẩn từ phòng khách vào đây, lại còn lấp sau lưng, tập kích cô bất ngờ.

Thiên Kỳ giật mình, cũng may cô đã sớm đặt dao xuống rồi, lúc này bị cậu chọc cho đến phát ngại, cô dùng tay đẩy cậu: “Em đừng suốt ngày dọa chị, mau ra ngoài đi, chị còn phải làm com, em định nhìn đói hả?”

Cô đỏ mặt, đẩy cậu ra, còn tay của Tân Viên càng ngày càng thít chặt, cậu còn dùng tay vuốt nhẹ nhẹ, làm ấm bụng cô.

“Tân Viên!” Cuối cùng, cô không kìm được, tách tay cậu ra, còn chuẩn bị quay người lại mắng cậu một trận.

Nhưng khi cô vừa quay người lại, môi cô liền bị cậu đợi thời cơ này từ lâu, lao tới cắn chặt.

Tân Viên một tay ôm chặt eo cô, một tay nâng chặt má cô, sức của một cậu trai cao mét tám ba hoàn toàn áp đảo, một cô gái nhỏ xíu như cô hoàn toàn lọt thỏm trong vòng tay cậu.

“Là em đói thật đó, cho nên để cho em ăn chút đồ ngọt trước...” Cậu vừa hôn cô, vừa phả ra giọng nói ma mị, trầm ấm bên khoe môi cô, một tay của cậu đã sục sạo vào nơi trắng nõn nà bên dưới lớp quần áo của cô.

Mỗi lần Thiên Kỳ nghe thấy giọng nói trầm ấm của cậu đều mất hết sức phản kháng, chỉ biết cứ tiếp nhận một cách tự nhiên, lúc này bị cậu hôn đến mức hoang dại, đến cả bản thân họ gì cô cũng chẳng còn biết nữa, chỉ biết thuận theo từng cử động của cậu.

“Ừm, phần còn thừa đợi tối ăn tiếp.”

Mười phút sau, Tân Viên thả cô ra, miễn nguyện hôn vào gò má cô.

Thiên Kỳ bị cậu làm cho mặt đỏ tía tai, quần áo thì xộc xệch, chỉ biết nhìn cậu chăm chăm.

“Chị nhớ này, mười bảy mười tám tuổi không thể gọi là trẻ con nữa rồi!” Cậu vươn tay chỉnh lại quần áo cho cô: “Chúng xóc nổi, trong đầu chúng ngoài hooc-mon ra thì chỉ có tình trùng, đối với những cậu nhóc này, ngoài tình cảm thầy trò ra, chị không được có bất cứ thứ tình cảm thừa thãi nào, ngay cả sự dịu dàng trong tính cách của chị cũng có thể trở thành ảo tưởng cho chúng.”

“Hai năm trước gặp chị, em cũng mười tám, lúc đó chỉ cần nhìn thấy chị là trong đầu em chỉ có suy nghĩ làm sao có thể lên giường với chị. Tuy sau này em cũng làm vậy rồi... nhưng, em thành công rồi, chị là người của em nên chị càng không thể là ảo tưởng của chúng, cả đời cũng không được, chị hiểu không?”

Nghe lời của cậu, vì những lời sắc mùi dục vọng chiếm hữu của cậu mà cô trong lòng hết sức ám áp, nhưng cô vẫn không kìm được mà đỏ mặt, liếc xéo cậu một cái, “...Em nghĩ cậu trai mười tám nào cũng như cậu sao?”

Nhớ lại lúc đó, cô đến nhà cậu làm gia sư, kết quả không những phát hiện ra cậu trai mà mọi người gọi là “học sinh kém” sau này là thiên tài thi đỗ vào trường đứng đầu toàn quốc, sau này nữa khi bị cậu bế thốc lên giường ăn sạch sẽ mới nhận thức được cậu còn là một tên âm mưu đen tối có thể “giả lộn ăn hổ”.

Tuy ban đầu cô từ chối cậu rất nhiều vì nguyên nhân tuổi tác nhưng trí tuệ của cậu cơ bản không phải là trí tuệ của một cậu trai mười tám nên có, nói trí tuệ ấy của một người đàn ông ba mươi cũng có người tin. Cuối cùng tất cả đạo lý đều bị phá vỡ, cô chỉ có thể bắt theo nhịp cậu, đợi đến khi cậu thi đỗ đại học liền chính thức sống chung.

“Tin em đi, bản tính của đàn ông đều như nhau cả.” Tân Viên trước khi rời bếp còn vỗ vỗ đầu cô: “Và lại, có một câu chị nói sai rồi, em thấy chị hấp dẫn hơn những cô nhóc mười bảy mười tám nghìn lần.”

...

Đêm ấy, Thiên Kỳ như bao đêm trước đó, bị một người nào đó “ăn” đến mức đến chút cận cũng không còn.

Sáng sớm, cô đau lưng, đứng trong bếp nhìn cậu đi từ phòng ngủ ra, vì vừa ngủ dậy nên lười mặc quần áo, nửa thân trên để trần, cô vừa hâm lại sữa vừa nhìn lên cậu, chỉ cảm thấy tên nhóc này sao thân hình lại có thể ngon nghề thế.

Phải biết rằng, tất cả những điểm tâm học sinh tặng cô kết quả vẫn vào bụng cậu cả, nhưng mà cậu ăn mãi cũng không béo... còn cô thì căn bản không được động vào đồ ăn vặt, chỉ cần động vào thì sáng hôm sau sẽ béo lên hẳn một cân mỡ... giữa người với người sao lại có cách biệt lớn đến như thế....

“Nhìn gì đó?” Tân Viên cầm tờ báo lên, cứ như có mắt đằng sau gáy vậy, cậu quay người lại hỏi cô.

“Không có gì!” Thiên Kỳ thu ánh mắt về: “Chỉ là chị nghĩ sao em ăn mãi cũng không béo...”

Cậu nghe xong mắt lim dim, có chút hứng thú đi về phía cô, cậu dựa vào cổ cô, thom lên má cô: “Không phải năng lượng đó đều dồn lên người chị hết rồi ư? Hử?”

Ban đầu cô còn chưa hiểu, sau hai giây để hiểu được thâm ý trong câu của cậu, cả mặt cô lập tức đỏ ửng: “Tân Viên!”

“Sao nào?” Cậu cười, cả khuôn mặt lạnh băng của cậu lúc này đều là nét dịu dàng ấm áp, “Em đâu có nói sai, chị nên cảm thấy vui mừng vì có một cậu bạn trai có thể lực kinh người.”

Thiên Kỳ làm gì không biết ngại, không biết giới hạn như cậu. Cô đỏ mặt nhìn cậu chòng chọc.

“Kể chuyện cô em gái không ngoan hiền và bạn trai của cô ấy tiến triển sao rồi? Không phải hai ngày trước cứ làm rối lên cả sao?” Cảm giác ôm cô trong vòng tay quá thoải mái, cậu quyết định chặt lấy cô như keo 502, cô đi đến đâu, cậu lại nhích theo đến đó.

“Em nói Tiểu Thế hả?” Cô pha cà phê cho cậu: “Chiều hôm kia sau khi cúp máy, con bé mãi không chịu trả lời tin nhắn Wechat của chị, chị hơi lo cho con bé, định đợi hôm nào ở trường rảnh thì gọi cho nó.”

“Yên tâm đi, không chết được đâu, nhỏ đó cũng không phải là đèn tiết kiệm dầu, tên nào gặp phải nhỏ đó mới là kẻ xui xẻo đó.”

“Em đừng nói thế, cô gái nào khi gặp phải người mình thích thật sự thì đều trở nên yếu đuối.” Cô đưa cà phê cho cậu: “Chị nhìn ra Tiểu Thế đặc biệt thích cậu nhóc đó, thậm chí vì cậu nhóc đó mà thay đổi rất nhiều.”

“Nhưng tình yêu mà phải gượng ép chịu thì không thể lâu bền được.” Cậu đón lấy cốc cà phê, nhắm mắt uống một ngụm: “Nếu như tên đó không thích bản chất vốn có của Tiểu Thế thì hai người sớm muộn cũng đường ai nấy đi thôi.”

Lời này của Tân Viên nghe có vẻ tàn nhẫn, nhưng nói cũng không phải không có lí.

Thiên Kỳ ngẩng đầu nhìn cậu, nhớ lại những gian khổ ngày đầu bên nhau, đột nhiên trong lòng thấy chua xót khôn nguôi.

Cũng may, bây giờ cô đang ở bên cạnh một người mà cô yêu tất cả những thứ thuộc về người ấy và người ấy cũng yêu cô của “vốn có ban đầu”.

Hôm nay cô chỉ phải dạy các tiết buổi chiều, hai người cùng bên nhau ăn sáng, cùng thay giày, lúc cô đứng dậy thì thấy cậu đang khoanh tay dựa vào tường nhìn cô.

“Về sớm nhé.” Cậu nói.

“Ừm!” Cô gật đầu cười, mở cửa ra: “Tôi nay ăn cơm cà ri.”

“Chờ chút!” Nửa thân cô mới vươn qua cửa thì đột nhiên bị cậu từ đằng sau kéo lại.

“Sao thế?” Cô quay đầu, liền nhìn thấy mặt cậu tiến sát, cô cứ ngỡ cậu định hôn cô, nhưng không ngờ rằng cậu dùng tốc độ sấm sét, mút ở cổ cô một miếng.

“Này...” Thiên Kỳ vừa xấu hổ vừa bức, muốn đẩy cậu ra, thì lại bị cậu giữ chặt hơn, làm sao cũng không thoát ra được.

Đúng lúc này, cửa nhà đối diện nhà họ đột nhiên bật mở.

Theo tiếng giày cao gót, một người phụ nữ trẻ ăn mặc thời trang, trang điểm tinh tế bước ra, nếu Thiên Kỳ là vẻ đẹp dịu dàng, nên nã thì cô gái đó là vẻ đẹp của một “hồ li tinh”.

Vừa nhìn thấy hai người, cô gái cười nhếch mép: “Ồ, mới sáng sớm mà đã sung sức thế kia rồi, không hổ là trai trẻ.”

Tân Viên cúi đầu nhìn xuống cổ Thiên Kỳ đã lưu lại thứ mà cậu muốn lưu lại, liền buông cô ra một cách thỏa mãn, điềm tĩnh tiến cô ra cửa, tiện đó nói với cô gái kia: “Thẩm Tri Hi, mới sáng sớm có tích chút đức đi, gái già FA đừng đi GATO người ta ân ái.”

Thẩm Tri Hi dừng bước, cô liếc xéo cậu, Tân Viên cười rồi đóng cửa lại.

Thiên Kỳ đỏ mặt cùng đi vào thang máy với Thẩm Tri Hi, Thẩm Tri Hi nhìn cô một lượt, cười nói: “Thiên Kỳ, có tên bạn trai non trẻ vậy, hạnh phúc nhỉ? Cậu đừng hiểu nhầm nhé, không phải là hạnh trong hạnh phúc đâu, là sex đó.”

(Trong tiếng Trung, chữ hạnh phúc được cấu thành từ hai chữ: chữ hạnh và chữ phúc, chữ hạnh này có cùng âm đọc với chữ tính trong từ sex.)

“...”

Mới mấy phút trước đã bị bắt ngay quả tang, Thiên Kỳ cảm thấy bản thân bây giờ không còn lời gì để phản bác nữa, chỉ biết đổi chủ đề sang người Thẩm Tri Hi: “Chị Thẩm Hi, còn chị thì sao? Đạo này sao rồi?”

Lúc này thang máy đã dừng ở tầng trệt, Thẩm Tri Hi hất hất tóc, tự tin rảo bước dài ra khỏi cửa thang máy, rõ ràng là khuôn mặt đang tươi cười rạng rỡ nhưng lại không có chút cảm xúc gì: “Không có gì, cũng chỉ là chơi mấy tên đàn ông.”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sao Thiên Vương

“Chị Hy, nhờ chị chút việc, chị có thể giúp em xem nên trả lời cái mail này như thế nào được không ạ?”

“Chị Hy cứu mạng! Tuần sau là hết ngày nghỉ rồi mà có mấy chỗ trong bản báo cáo này em vẫn không hiểu, làm sao bây giờ?”

“Chị Hy, bữa tiệc tối này của giám đốc Hà chị có đi không? Ông ấy gọi đích danh chị phải đi đó, chị mà không đi chắc cái bản hợp đồng lần này của chúng ta đi tong luôn rồi!”

“Chị Hy....”

...

Bước đi trong công ty, Thẩm Trì Hy luôn thấy ong ong bên tai tiếng gọi tên cô.

Tất cả nhân viên dù là đã làm lâu năm hay mới vào không ai không biết đến tên cô, một nhân tài trong giới xã giao, một cỗ máy làm việc, tuổi mới hai mươi chín mà cô đã giữ chức giám đốc tiêu thụ của một công ty quốc tế, trở thành giám đốc trẻ tuổi nhất công ty, hơn thế còn là một nữ giám đốc.

Mọi người đều nghĩ rằng đời sống cũng như lý lịch của cô sẽ hoàn mỹ như công việc của cô vậy, không thể phủ nhận rằng cô thích hưởng thụ cảm giác được mọi người sùng bái ngưỡng mộ ấy.

Nhưng cô biết rõ, cảm giác ấy cũng khiến cô phải tiếp tục sống cuộc sống đơn độc đơn điệu khô khan.

“Chị Hy, sao chị không tìm người yêu thế?” Một cấp dưới quan hệ khá tốt với cô tên An Huyền nhân lúc cùng đi đến căng tin ăn cơm đã hỏi cô: “Người thành công như chị muốn tìm người yêu là có các anh xếp hàng dài. Dẫu có bao nuôi một anh thư sinh môi đỏ răng trắng cũng chỉ là chuyện trong phút chốc.”

Thẩm Trì Hy cười khúc khích: “Bảo chị dùng số tiền mỗi ngày tăng ca đến bốn giờ sáng cho một anh chàng thư sinh ư? Em nghĩ đâu chị có vấn đề sao?”

“Thế chị tìm một người bạn trai ngang tầm với chị không phải là ok rồi ư? Giám đốc tài chính của công ty TMG đến họp tuần trước đẹp trai đã man, hơn nữa trước khi anh ấy đi còn hỏi số điện thoại của chị đúng không?” An Huyền nói sinh động như thật: “Đàn ông ấy à, có tiền, đời sống lành mạnh, mặt mũi ưa nhìn là được, còn phải suy nghĩ gì nữa.”

Tối qua họp qua điện thoại với bên Mi đến nửa đêm, không được ngủ ngon, cô lấy tay day day trán, nhẹ nhàng đáp lời: “Cô thanh niên ơi, nếu mà chị tìm bạn trai theo kiểu các cô chắc là eo chị không đứng thẳng nổi nữa rồi.”

Giám đốc tài chính công ty TMG quả thật đúng là bỏ mắt, đối phương có phong độ và phong thái bắt mắt, ra tay hào phóng, lời nói hài hước, cuối tuần từng hẹn cô hai lần đi ăn cơm, lần ăn cơm thứ hai anh ta mời cô đến nhà mình lại bị cô từ chối không chút nể mặt.

Bao nhiêu năm nay, người đàn ông nào cô gặp cũng như thế, trên danh nghĩa anh là một “người đàn ông hoàng kim”, thế nhưng cũng chỉ là một con đường giống nhau, tám tám trải trước đó chẳng qua cũng chỉ là để sau này thỏa mãn cho nửa thân dưới.

Cô không muốn lãng phí thời gian với những người đàn ông như thế, dẫu chỉ là giây phút cô cũng không muốn.

Chẳng mấy chốc xe đã dừng lại trước cửa quán ăn, cô đẩy cửa xe rồi bước xuống, khuôn mặt hoàn mỹ tinh xảo thoáng hiện nụ cười.

Không phải cô chưa từng yêu ai, cô cũng từng yêu một người con trai như thế, năm năm trời, cô yêu người con trai ấy yêu đến mức cô đem tình cảm mà cô có thể trao ra trong cuộc đời này chôn vùi nơi người con trai ấy.

Bởi lẽ ấy từ đó cô không bao giờ bước đến với tình yêu nữa.

...

Cả bữa cơm gần như đến ly rượu Thẩm Trì Hy cũng chưa động vào, cô đưa luôn cả hóa đơn ba năm sau cho giám đốc Hà ký luôn một thể.

“Chị Hy, có cần bọn em thuận đường đưa chị về trước.” An Huyền đứng cạnh xe bạn trai hỏi cô.

“Không cần.” Cô xua tay: “Chị làm cái bóng đèn quá sáng, dù sao nhà chị cũng gần đây, chị tự đi bộ về là được rồi.”

“Muộn thế này một mình chị thân con gái đi ngoài đường thế này không an toàn lắm đâu.” Bạn trai An Huyền hạ cửa kính xe: “Chị Hy, suy cho cùng chị vẫn là phụ nữ.”

Thẩm Trì Hy đã đi được một đoạn xa: “Còn chưa chắc, chưa biết chừng chị là les đây.”

An Huyền và bạn trai cô cười ra tiếng.

Quán ăn cách nhà cô mười lăm phút đi bộ, thực ra đi bộ rất nhanh, hướng hồ thời tiết khá đẹp, không nóng không lạnh, đường phố không bóng người, một mình lặng lẽ bước trên đường rất tuyệt.

Khi đi đến cột đèn giao thông cuối cùng để về đến nhà, cô nhìn thấy một người đàn ông ngồi dưới ngọn đèn hút thuốc.

Ánh đèn hắt lên khuôn mặt người đàn ông thấp thoáng, tròng mắt đang sụp xuống cô không nhìn thấy, sống mũi cao, đôi môi mỏng, còn điều thuốc anh ta cầm trên tay lại gọi cảm đến bất ngờ. Không biết vì sao giây phút ấy cô bỗng có một suy nghĩ, nếu như bây tay ấy du ngoạn trên nơi sâu thẳm trong cơ thể mình sẽ có cảm giác gì.

Cô kinh ngạc bởi suy nghĩ của chính mình.

Lắc lắc đầu, cô nhăn mày, liệu cô phải mình độc thân quá lâu, dục vọng không được lấp đầy, đêm hôm khuya khoắt cô lại nảy sinh dục vọng với một người đàn ông lạ mặt.

Đèn chuyển sang màu xanh, cô khôi phục lại tinh thần, bước về phía trước.

Khi bước qua người đàn ông đó, cô lại không kìm nổi mà nhìn lướt qua anh ta.

Không ngờ người đàn ông kia cũng đang nhìn cô.

Bốn mắt đối nhau, tim cô nảy lên một cách vô dụng vô cớ, bước chân vẫn không ngừng, cô đi đến giữa đường rồi bỗng dừng lại dừng bước.

Đèn xanh bắt đầu nhấp nháy.

Còn mười giây nữa đèn chuyển sang đỏ.

Thẩm Tri Hy bước lại trước mặt người đàn ông nọ.

Người đàn ông đó dường như vẫn luôn nhìn cô, lúc này trông thấy cô quay lại trước mặt mình, trên mặt anh ta dần hiện lên nụ cười nhạt.

Anh ta có một đôi mắt thu hút người nhìn, sâu thẳm, hờ hững, nhạt hơn con người của người thường một chút.

“Bao nhiêu tiền.” Cô đứng trên cao nhìn xuống anh ta, nói từng câu từng chữ.

“Cô nói gì?” Người đàn ông đó dí điều thuốc xuống đất, đầu thuốc tắt tắt trên mặt đất lạnh lẽo.

“Tôi nói,” Thẩm Tri Hy nhìn vào đôi bàn tay thon dài của anh ta, hít một hơi thật sâu để cho giọng nói của mình bình thường hết mức: “Một buổi tối, bao tiền.”

“Một buổi tối cái gì?” Người đàn ông nọ vứt đầu thuốc vào thùng rác, đứng lên khỏi mặt đất.

Cô cao một mét bảy bảy, thế mà anh ta còn cao hơn cô cả một cái đầu.

“Một buổi tối, anh về nhà ngủ với tôi, cần bao nhiêu tiền.”

Người đàn ông nhún mày: “Ngủ?”

“Đừng ngủ.” Cô cảm thấy người đàn ông “đứng đường” này không đủ tiêu chuẩn, thân là một trai bao hầu ngủ, lẽ nào anh ta không biết người ta nói câu đầu tiên thì bản thân đã biết là ý gì rồi chứ?

Người đàn ông đó có lẽ cuối cùng cũng hiểu ý cô là gì, suy nghĩ hai giây anh ta nói “Nhà cô ở đâu?”

“Đối diện đường cái.” Cô giơ tay chỉ vào tòa nhà màu trắng đang chìm trong bóng đêm ở phía xa “rất gần”.

Lúc cô nói đối phương luôn nhìn cô, nhưng ánh mắt của anh ta lại khiến cô khó cất nên lời, thế nhưng cô hết cách, cô chỉ có thể dùng thái độ bình tĩnh thân nhiên khi công việc để làm cái việc lần đầu tiên cô làm này.

Cô phải tỏ ra mình rất thành thực, tỏ ra rằng đây không phải là lần đầu tiên cô tìm trai bao về nhà.

“Thế thì đi thôi.”

Im lặng giây phút, anh ta gạt đầu với cô.

Thẩm Tri Hy khép mắt lại, dậm đầu về phía trước.

Thực ra cũng chỉ là đoạn đường có năm phút đi bộ, thế nhưng cô tưởng chừng như dài cả thế kỷ.

Ra khỏi thang máy đến trước cửa nhà cô, cô lấy chìa khóa, mở toang cửa.

“... Mời vào.” Cô bước vào nhà trước, mở điện lên: “Trong nhà không có dép đàn ông, anh cởi giày rồi đi chân không vào là được.”

Người đàn ông khẽ gạt đầu, bước vào một cách tao nhã, cởi giày, thuận tay đóng cửa.

Thẩm Tri Hy cởi áo khoác ngoài vứt lên sofa, nhẹ nhàng nói: “Anh tên là gì?”

Đợi mãi không thấy câu trả lời của đối phương, cô quay người lại, thấy anh ta đã gần mình trong gang tấc.

Từ ánh mắt đầu tiên nhìn thấy anh ta, cô tiền cảm thấy đôi mắt anh ta tựa như một xoáy sâu, tựa như bạn chỉ cần bước chân vào sẽ không dễ dàng thoát thân.

“Ngủ một đêm cũng cần phải biết tên ư?” Anh ta hơi cúi người, ghé sát vào mặt cô.

Đã có lúc cô cảm thấy hoảng loạn, giây phút đối mặt với anh ta, cô bỗng trở nên to gan giờ tay quàng vào cổ anh ta.

“Cũng đúng, không cần biết nữa.”

Người đàn ông cười, sóng mắt đập dềnh.

.....

Thẩm Tri Hy không có nhiều đàn ông, có lẽ không có kinh nghiệm về tình dục khiến cô lên đỉnh liên tiếp.

Cũng có thể nói, kỹ thuật cao siêu của người đàn ông này khiến cô không trở tay kịp.

Suốt một đêm, bọn họ bắt đầu từ sofa, đến phòng ngủ sau đó lại từ phòng ngủ đi đến phòng tắm.

Bao nhiêu lần cô nghĩ rằng mình đã đến cực hạn thể nhưng cô phát hiện người đàn ông này có thể gọi lên dục vọng trong cô dễ như trở bàn tay.

Đây chính là trai đứng đường, dù có đẹp trai có mê hoặc người nhìn đến cỡ nào đi chăng nữa cũng chỉ là trai đứng đường.

Khi anh ta chiếm lấy cô, cô không ngừng nói với chính mình trong lòng rằng: Anh ta mang lại cho cô sự dịu dàng, cho cô cảm nhận thú vị chuyện chăn gối, tất cả đều bởi vì anh ta có được kinh nghiệm từ trên người biết bao nhiêu cô gái đơn độc như cô.

Còn cô, kiên trì bao nhiêu lâu nay, xây dựng cho mình tấm tường thành bấy lâu, cuối cùng vẫn thua bởi cô đơn, thậm chí đến một phú bà nuôi trao bao cô cũng không bằng, cô chỉ tìm bữa một trai đứng đường về nhà để thỏa mãn nhu cầu.

Thật thê lương.

“Đang nghĩ gì thế?”

Người sau lưng tạm dừng động tác, quay má cô về phía anh ta.

Thẩm Tri Hy vuốt sợi tóc dính trên trán mình, lộ ra một nụ cười không mang cảm xúc với anh ta: “Không có gì.”

“Mệt hả?”

Con người anh ta khẽ thay đổi, anh ta rời khỏi cơ thể cô!

Cô hơi bất ngờ, quay đầu nhìn thấy anh ta đã rút khăn giấy ở đầu giường, nằm bên cạnh cô với dáng vẻ của người nhàn rỗi không có gì làm.

“Anh, xong rồi?” Cô hít một hơi dài, nhướn mày.

Anh ta nhếch miệng, nói lỏng khăn giấy ở tay: “Cô nói xem?”

Thẩm Tri Ky liếc anh ta một cái, ngượng ngừng quay đầu “Thế anh tự mình đến phòng tắm giải quyết nhé.”

“Khỏi cần.” Anh ta vứt khăn giấy vào thùng rác ở đầu giường, hồ hững nói “Trước nay tôi không dùng tay.”

“...” Cô quay người ngồi dậy, lắc lắc cánh tay mời như: “Tôi đi tắm.”

Dù sao người ta cũng là người lạ, lúc thường cô trên thương trường cô có thể độ sức, có thể sát phạt bốn phương với đàn ông mà mặt không đổi sắc, thế nhưng bảo cô có thể nói chuyện phiếm với trai đứng đường trong khi mới làm xong chuyện đó xong, cô không làm nổi.

Vẫn còn một điểm, cô cứ cảm thấy tối nay mình không bình thường, cả quá trình xảy ra chuyện này đều không bình thường, mặc dù không thể phủ nhận, vừa rồi cô rất hưởng thụ, song cô cũng muốn nhanh chóng kết thúc chuyện này.

Cô không cần thứ tình dục không đi kèm tình cảm, nếu như cô thích chuyện ấy, mấy năm trước cô đã ngày ngày tìm trai đứng đường về nhà.

Chuyện hôm nay là một sai lầm, một sai lầm vô cùng lớn.

“Cần tôi giúp cô không?” Đợi đến khi đi đến cửa phòng tắm, cô bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói lười biếng cất lên từ sau lưng.

“...Không cần.” Cô không quay đầu, cũng không suy nghĩ xem ý đùa giỡn trong lời nói đó, thứ cô quan tâm chính là đứng thẳng lưng bước vào phòng tắm.

Mà sau khi cô bước vào phòng tắm, người đàn ông đang nằm trên giường cô kia xoa cằm, đáy mắt lóe lên tia sáng.

....

Cho đến khi cô tắm xong bước ra khỏi phòng tắm, cô phát hiện người đàn ông kia đã biến mất.

Điều này giúp cô thở phào một hơi, đồng thời cũng khiến cho cô nảy sinh hảo cảm với người đàn ông diện mạo cũng như kỹ thuật bậc nhất cô tận tay nhất ở đường về này.

Suy cho cùng cũng chỉ là bèo nước gặp nhau, ai cũng có thứ mình muốn, mọi người đều là người thông minh.

Sấy khô tóc nằm lên giường, cô đang định tắt đèn bỗng nhiên phát hiện có gì đó không đúng.

Khoan đã.

Ai cũng có thứ mình muốn....”

Không đúng, cô còn chưa đưa tiền!

Sao anh ta đã đi mất rồi? Không phải làm xong cô phải đưa tiền hay sao?

Phút chốc cô ngồi dậy khỏi giường, cô nghĩ số tiền này không đưa được rồi, cô không biết gì về người đàn ông này, đừng nói đến tên, ngay cả số điện thoại cũng không có, bây giờ đuổi theo thì người ta đã đi mất tiêu rồi.

Thế nhưng giây tiếp theo cô lại nhìn thấy một mảnh giấy trên tủ đầu giường.

Nét chữ cứng cáp ngay ngắn gọn gọn trên mảnh giấy trắng.

“Lần sau đến thanh toán hai lần nhé: 138*****.”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Sao Thủy

Hộp được một nửa, màn hình điện thoại sáng lên, ba tin nhắn Wechat đến tới tấp.

An Huyền liếc mắt nhìn, không cần mở ra cũng biết là ai nhắn, cô nhấn máy, úp điện thoại xuống mặt bàn.

Thống nhất ý kiến về kế hoạch tiếp theo với cấp trên Thẩm Tri Hy xong, cô đứng dậy lấy điện thoại bước ra khỏi phòng họp.

Bước vào căn phòng họp diện tích nhỏ không người ở gần đó, cô mở tin nhắn wechat ra.

“An An, ba ngày rồi em không trả lời tin nhắn của anh, anh làm gì sai rồi ư?”

“An An, hôm nay tan ca anh đến đón em nhé?”

“Tôi ăn gì đây em? Cửa hàng đồ ăn Nhật em thích nhất có được không?”

Nghe xong ba tin nhắn thoại, cô cup mắt, mặt không biểu cảm gõ bảy chữ trên màn hình điện thoại.

“Tôi chơi chán rồi, chúng ta chia tay đi.”

“Khi tin nhắn báo gửi thành công, cô cho cái tên “Vương Hách” vào danh sách đen, thuận tiện cũng xóa luôn cả số điện thoại của anh ta.

Làm xong mọi chuyện, cô nhét điện thoại vào túi áo, rời khỏi phòng họp.

Trở về bên bàn làm việc, trên đường đi ra từ phòng làm việc đến phòng rót nước Thẩm Tri Hy dừng chân bên bàn làm việc của cô, nhìn cô dạt dào hứng thú, tiếp đó nói: “Lại chia tay rồi hả?”

An Huyền nhướn mày.

“Từ lúc chị quen em đến nay ít cũng đến ba mươi người rồi nhỉ? Em ấy à, sao đến giờ vẫn chưa bị người ta lôi xuống rãnh bóp chết nhỉ? Lần nào cũng

chơi cái trò em yêu anh ba hôm rồi đêm bữa em chán anh rồi, thế nào mà vẫn có hết anh này chàng nợ lao đầu đến.”

Cô nghe xong cười hi hi, ngoi đầu ra khỏi máy tính: “Em đẹp em có quyền.”

Thắm Tri Hy lườm nguyệt cô “Gớm cô.”

“Bà chủ à, em đã nói với chị từ lâu rồi mà.” An Huyền bóp trán: “Đàn ông cũng giống như quần áo, thay nhiều thì tâm trạng mới tốt hơn được.”

“Ồ.” Thắm Tri Hy uống một ngụm nước, trước khi đi còn nhẹ nhàng vút lại một câu “Thay quần áo mãi, chẳng lẽ không phải bởi vì bộ quần áo mình muốn mua nhất lại không mua được hay sao?”

....

Sáng sớm thứ bảy.

Tắm rửa xong, An Huyền lấy ra bộ đồ lót mình cho rằng là gọi cảm nhất từ trong tủ, đen đỏ đan xen, lại còn thêm hoa văn bằng ren.

Cô chọn thêm một chiếc áo màu trắng hở lưng kết hợp với váy màu rượu, gợi cảm mà không phóng khoáng, một sự kết hợp hoàn mỹ, theo cách nói của cô thì kiểu thoát ải thoát hiện này mới có thể thu hút sự chú ý của đàn ông nhất.

Trang điểm đầu vào đó, cô nhìn ngắm mình trong gương, chỉ cần là một người đàn ông bình thường nhìn thấy cô, dù có nói rằng không bị hấp dẫn bởi bề ngoài của cô, nhưng ít nhất cũng cũng động lòng.

Lấy xe từ gara, cô gọi điện thoại cho mẹ An: “Mẹ thân yêu, con đang trên đường rồi, hai mươi phút nữa sẽ đến nơi.”

“Ừ.” Giọng nói bên đầu dây bên kia của mẹ An nghe ra rất vui mừng: “À mà Lịch Lâm và chú Lâm đều đến cả rồi đó.”

An Huyền vừa nghe thấy cái tên đó, cô cảm thấy trái tim mình như lỗi một nhịp.

Cô cố gắng giữ mình được bình tĩnh, cô nói: “Vâng, con cúp máy đây.”

Đặt điện thoại xuống, cô mới nhận ra bàn tay cầm điện thoại của mình đỏ đầy mồ hôi.

**

Đến trước cổng nhà, đứng trước cánh cổng đang khép chặt cô đã nghe thấy tiếng cười nói truyền ra từ trong nhà.

Hít một hơi thật sâu, cô lấy chiếc gương nhỏ mang theo bên mình, nhìn ngắm kỹ khuôn mặt mình.

“Ra đây!”

Gõ cửa, trong phòng vọng ra tiếng nói của mẹ An.

Cánh cửa mở ra, mẹ An và người trong phòng đều nhìn cô: “Tiểu Huyền về rồi!”

Cô cười rồi bước vào trong nhà, cởi giày, tự nhiên bước vào nhà: “Bố mẹ, chú Lịch, cô Lịch.”

Ánh mắt cô lướt qua bốn người lớn trong nhà, cuối cùng rơi trên khuôn mặt người đàn ông đang ngồi trên sofa chậm rãi uống trà: “Anh Lịch Lâm.”

Người đàn ông được nhắc đến tên đặt tách trà xuống, ngẩng đầu nhìn cô.

Bốn mắt nhìn nhau, An Huyền nghe thấy rõ ràng tiếng tim đập thình thịch như sấm dậy bên tai.

Một nhịp, hai nhịp, ba nhịp... càng ngày càng nhanh, nhanh đến mức nó phá bỏ mọi lớp nguy trang cũng như bình tĩnh mà cô tạo nên.

“Tiểu Huyền.” Trong phút chốc, khuôn mặt dịu dàng anh tuấn của Lịch Lâm mỉm cười với cô: “Lâu rồi không gặp.”

“Không hẳn là lâu.” An Huyền cũng cười: “Cũng chỉ là tám tháng mười hai ngày mà thôi.”

Câu nói ấy cô nói rất nhỏ, người lớn đều không nghe thấy, thế nhưng cô biết anh chắc chắn nghe thấy, bởi lẽ sắc mặt của anh đã hơi thay đổi, dù chỉ vụn vụn có hai giây.

Sáu người ngồi xung quanh chiếc bàn bắt đầu ăn, mẹ An đặt chiếc bát đựng canh xuống, không nhận được mà cảm thán: “Haizz, chớp mắt cái mà Lịch Lâm và Tiểu Huyền đã lớn thế này rồi, đến giờ tôi vẫn nhớ còn nhỏ hai đứa nó lúc ăn cơm vẫn thường chỉ chóc nhau.”

“Đúng thế.” Mẹ Lịch vui vẻ nói: “Tiểu Huyền được một tuổi thì Lịch Lâm lên ba, lúc ấy Lâm Lịch rất thích véo má con bé, lần nào Tiểu Huyền cũng bị thằng nhóc chọc cho mếu máo.”

“Tính thế chúng ta đều đã già rồi, hai đứa cũng làm thanh mai trúc trúc hơn hai mươi năm rồi.”

“Nhà chúng tôi hai đứa đều là con trai, Lịch Đào không được quản thúc từ nhỏ, ở thành phố A xa tít tắp đến một năm cũng chẳng thấy ló mặt về, Lịch Lâm ở bên cạnh nhưng công việc bận rộn có chạm mặt nhau mấy, cho nên chúng tôi vẫn luôn nghĩ, nếu như Tiểu Huyền gả cho nhà chúng tôi thì tốt biết mấy.” Mẹ Lịch nói “Đứa con dâu này tôi tuyệt đối không chút dị nghị.”

“Tôi và bố An tán thành cả hai tay.” Mẹ An cười nói “Thế nhưng hai mươi năm, hai đứa nhỏ này nếu thành đôi sớm đã thành rồi, mọi người thấy có đúng không?”

An Huyền xưa nay vẫn giỏi biện luận mà giờ phút này trong lòng muôn cảm xúc đan xen, ngoài mặt chỉ biết cười đến một câu cũng không cất nổi lời, cuối cùng đan xen không cất nổi lời, vẫn là Lịch Lâm khéo léo đáp lời “Thế nên từ nhỏ đến lớn con vẫn luôn coi Tiểu Huyền như em gái ruột của mình, Tiểu Huyền xinh đẹp thế này, ối anh theo, con bé làm gì thêm để mắt đến con.”

Chẳng mấy chốc mà người lớn đã nói sang chuyện khác, An Huyền vẫn đang cười nhưng đôi tay nắm chặt lấy đĩa khựng lại, ngẩng đầu nhìn Lịch Lâm vừa bình tĩnh vừa hiền hòa trước mặt, nhất thời trong lòng có cảm giác như con thuyền lớn bị con sóng đánh lật đổ.

Trời mới biết lúc này đây cô muốn đập bàn đứng lên đến nhường nào, trời mới biết lúc này cô muốn đấm thật mạnh lên mặt người đàn ông kia biết bao nhiêu.

Đồ khốn nạn này.

Thế nhưng khi ánh mắt Lịch Lâm chạm phải ánh mắt tóe lửa của cô lại có thể điềm nhiên như không, hơn nữa còn dịu dàng gấp cho cô: “Tiểu Huyền, em làm việc vất vả, nên ăn nhiều chút.”

An Huyền tức đến bật cười, nhếch miệng nghiêng rằng: “...Cảm ơn, anh, Lịch, Lâm”

“Không có chi.” Lịch Lâm cười như gió xuân.

....

Sau khi bữa ăn kết thúc, An Huyền đến phòng bếp giúp mẹ An rửa bát xong, cô cầm lấy áo khoác, nói với người lớn: “Bố, mẹ, chú Lịch, cô Lịch, con về trước đây ạ, ông chủ có việc gấp cần con đến công ty tăng ca ngay.”

“Con cũng đi đây ạ.” Lịch Lâm đã đi xong giấy đứng trước cửa: “Chút nữa con có hẹn bạn đi xem phim, con đưa Tiểu Huyền đến công ty trước.”

“Đi đi, đi đi.” Người lớn không chút do dự tạm biệt hai người họ: “Đi đường nhớ cẩn thận đấy.”

...

Từ lúc ra khỏi nhà cho đến khi lên xe Lịch Lâm, hai người không nói với nhau lời nào.

Đường phố vào thứ bảy không đông đúc, Lịch Lâm lái xe cũng khá nhanh nên chẳng bao lâu anh đã đưa cô đến gara nhà mình.

Từ thang máy gara dưới tầng hầm có thể đi thẳng đến tầng cô ở, vừa bước vào nhà anh liền đóng cửa lại, An Huyền vút luôn chìa khóa và túi xách xuống đất, kéo mạnh anh về phía mình. Cánh cửa bị hai người đè dầm một tiếng, Lịch Lâm bị cô ép vào cửa, để mặc cho cô ôm cổ mình hôn thắm thiết, còn anh cũng có thể cảm nhận thấy cô còn quặp một chân lên đùi mình không ngừng ma sát, một sự mờ ám mang tính gợi mời quá rõ ràng.

“Lịch Lâm...” Thấy anh không có hành động gì, hay tay cô nhẹ nhàng trượt đến lưng anh, mát-xa sống lưng anh.

Trong đôi mắt của Lịch Lâm cuối cùng cũng xuất hiện dục vọng.

Giây tiếp theo, anh không hề cởi quần áo cô theo ý cô mà lại vén ngay váy cô lên, thuận đó tháo dây lưng, cởi khóa quần mình.

Khuôn mặt cô ửng hồng bởi hành động thô bạo của anh, để mặc cho anh dùng sức kéo chân cô vắt lên eo mình, để thân mình cô không ngừng chìm nổi lên cơ thể anh.

Lần đầu tiên kết thúc rất nhanh, phong cách làm chuyện giường chiếu của Lịch Lâm hoàn toàn trái ngược với tính cách con người anh, lâu rồi không làm chuyện ấy khiến An Huyền không tài nào chống đỡ nổi, chẳng mấy chốc đã nằm một nhòai trên cơ thể anh.

Lịch Lâm cứ như thế ôm cô đến phòng ngủ, cả đoạn đường đi, anh không ngừng hôn cô lưu luyến: “Bộ quần áo hôm nay em mặc...”

“Đẹp không?” Không đợi anh nói xong, cô đã ngắt lời anh, “Đủ để khơi gợi ý nghĩ không đứng đắn trong anh chứ?”

Lịch Lâm lắc đầu, lại liếc mắt về ngực cô, không kìm nổi khẽ cười: “Cho em bốn chữ, dùng sức quá mạnh.”

“Đồ đều!” An Huyền không nể nang đập vào đầu anh: “Dùng sức quá mạnh thế sao vừa rồi anh còn phối hợp thế!”

Anh không nói mà chỉ cười.

Đến phòng ngủ, anh nhẹ nhàng đặt cô lên giường, vuốt sợi tóc thấm đẫm mồ hôi trên đầu cô, “Muốn uống nước không?”

An Huyền nhìn vào đôi mắt đen như mực ấy, còn có đôi bàn tay to lớn đang vuốt ve trên má cô kia, sống mũi chột cay, sự lạnh lùng hờ hững khi đứng trước những người đàn ông khác lại yếu đuối như tấm thủy tinh vỡ nát trước mặt anh.

Tám tháng mười hai ngày trời không gặp người đàn ông này.

Bọn họ ở cùng một thành phố, thậm chí công ty chỉ cách nhau ba con phố, thế nhưng gặp mặt anh lại là chuyện khó khăn nhất thế gian này.

Không điện thoại, không tin nhắn, anh không bao giờ trả lời tin nhắn của cô, dường như anh không hề quen biết cô, có lần cô điên cuồng gọi điện cho anh hơn hai mươi cuộc gọi, mãi mãi vẫn chỉ là tiếp bíp dài từ đầu bên kia, anh không nhận dù chỉ một lần.

Chỉ đợi đến khi hai nhà tự họp, anh mới xuất hiện trước mắt cô như chưa có chuyện gì xảy ra, sau đó đến căn phòng này, ôm lấy cô, hôn lấy cô, chiếm lấy cô, tựa như người tình, rồi lại rời đi không luyến tiếc, lần sau gặp mặt họ lại như người cùng đường khác lối.

Nhất định đây là mối quan hệ khó thể nghĩ đến nhất trên thế giới – thanh mai trúc mã đến bạn bè cũng không bằng.

“Sao nào, ngủ xong mới giả bộ quan tâm người “em gái ruột” này sao?” Cô nở nụ cười lạnh mang theo sự trào phúng, “Sao trong tám tháng này đến một tin nhắn quan tâm em cũng không có thể? Hả? Anh Lịch Lâm?”

Nốt nhạc êm đềm lúc này bỗng biến điệu, Lịch Lâm nhìn vào mắt cô, rồi nhanh chóng chuyển tầm nhìn, hờ hững trả lời: “Ngủ xong quan tâm là điều đương nhiên, lẽ nào bạn trai em không như thế à?”

“Em không ngủ với bọn họ.” An Huyền trả lời vừa nhanh vừa chắc như đinh đóng cột “Một người cũng không.”

Anh cụp mắt, hàng lông mi cong dài che lấp cảm xúc trong mắt: “Bọn họ vẫn bằng lòng sao?”

“Tại sao lại phải không bằng lòng?” Ánh mắt cô vẫn nhìn gắt gao vào khuôn mặt anh, “Em nói với bọn họ, lần đầu tiên của em phải dành cho chồng tương lai.”

Tất cả kích thích, tất cả sự mờ ám vừa rồi biến mất không vết tích theo câu nói này của cô, Lịch Lâm lặng lẽ đáp chần lên người cô, quay người xuống giường.

“Lịch Lâm, cả đời này em chỉ ngủ với mình anh, từ bảy năm trước đến bây giờ, và đến tận khi kết thúc cuộc đời này, em cũng chỉ muốn ngủ với một người là anh mà thôi.”

An Huyền lặng lẽ nhìn tấm lưng trần của anh, nước mắt lặng lẽ lăn trên gò má: “Em thích anh mười năm, từ năm mười lăm tuổi đến bây giờ, một tấm chân tình với anh, lòng không thay dạ không đổi.”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Sao Hỏa 1

Hạ Tiểu Lộc vừa cầm đầu xem bản đồ Cao Đức trên điện thoại vừa đi xuống khỏi xe buýt.

Đây là lần đầu tiên cô đến thành phố A, một nơi được coi là thành phố ven biển thích hợp để nghỉ mát nhất mà đám thanh niên vẫn thường nói. Đây cũng là lý do sáng sớm ngày đầu tiên sau khi tốt nghiệp cấp ba, cô liền quyết định ngồi máy bay đến thành phố lạ lẫm này.

Mười tám năm trước đây, cô chưa từng bước chân ra khỏi thành phố T nửa bước.

Thành phố A và thành phố T là hai thành phố hoàn toàn khác nhau, dù là về ánh nắng mặt trời, bờ biển rộng mênh mang hay là tiếng chào hàng của những quán hàng nhỏ ven bờ hòa lẫn trong tiếng gió biển, không gì không khiến cô cảm thấy mới lạ.

Dẫu sao thì thời tuổi học trò tràn đầy sức sống của cô trong ba năm cấp ba trước đây, cả ngày đều bị đóng bài vở đè đầu đến mức ngấm nhìn ánh mặt trời cũng là điều xa xỉ.

Vốn dĩ cô muốn theo lịch trình đã định trước đến khu du lịch nổi tiếng bên đường An Điền, thế nhưng với cái tội mù đường, sau khi ra khỏi quán bar họa hoằn lắm cô mới ngồi đúng xe đến đúng điểm, lại chạy khắp nơi hỏi đường, và rồi ... lạc đường.

Sau tầm khoảng nửa tiếng hồi đường cuối cùng cô vẫn trở về điểm xuất phát, Hạ Tiểu Lộc mở mắt nhìn vào vị trí của mình trên bản đồ Cao Đức, tuyệt vọng nhìn lên bầu trời.

Và rồi, cô nghe thấy tiếng cười khúc khích bên tai mình.

Ngoảnh đầu lại, một người đàn ông đang tựa mình vào cửa quán phía sau lưng cô.

Râu mọc lôm chôm dưới cằm người đàn ông nọ, mái tóc đen hơi quăn, anh ta đeo một cặp kính viền đen, trong tay cầm một điều thuốc đang cháy dở.

Nhìn dáng vẻ anh ta có lẽ lớn hơn cô rất nhiều, thế nhưng vẻ đẹp trai cuốn hút lại giúp cho anh ta có sự hấp dẫn của một ông chú.

“Chú cười cháu sao ạ?” Hạ Tiểu Lộc nhìn anh ta, niết ngón tay.

Người đàn ông nhìn cô mấy giây rồi lại không kìm được bật cười.

Cô vừa ngờ vực lại vừa xấu hổ, xoa đầu mình, cô bước về phía anh ta một bước: “Trên mặt cháu có gì à?”

Từ lúc xuống máy bay đến giờ cô vẫn lang thang trên đường, đừng nói ăn cơm, ngay cả một ngụm nước cũng chưa uống, lẽ nào lúc lấy tay lau mồ hôi đã để lại vết bẩn gì trên mặt ư?

Người đàn ông lắc đầu nhưng vẫn mang cái dáng vẻ cười mà như không cười ấy: “Chỉ thấy thú vị mà thôi, lần đầu tiên em đến thành phố A du lịch phải không?”

“Hả?” Cô gật đầu: “Sao chú biết?”

“Bởi vì trong vòng một tiếng em xuất hiện trước mặt tôi ba lần rồi.” Người đàn ông nọ xem chừng không thể nhịn nổi nữa mà bật cười: “Tôi biết các cô bé hay lạc đường, thế nhưng có thể mù đường đến trình độ như em thì đúng là hiếm thấy.”

Hạ Tiểu Lộc nghe anh ta nói xong, ngây người ra mấy giây rồi phút chốc mặt đỏ như gấc.

“Cô bé, vào đây, tôi mời em cốc sinh tố, tiện thể chỉ đường cho cô bé luôn.”

Đến khi mặt cô đỏ đến mức sắp thành hòn lửa anh ta nhìn cô rồi mở cách cửa phía sau lưng mình: “Tôi là ông chủ của cửa hàng đồ ngọt này.”

...

Khi Hạ Tiểu Lộc bước vào quán, hóp cốc sinh tố dâu tây mát lạnh, cô cảm thấy cuộc đời mình thế là viên mãn.

Uống thêm liên tiếp mấy ngụm liền, mình mảy mảy sáng khoái thoải mái, cô đặt chiếc ly xuống, uống ừng ực thêm cốc nước.

Sau đó, cuối cùng cô cũng phát hiện ra vẫn luôn có một ánh mắt nhìn mình từ nãy đến giờ.

Lặng lẽ ngẩng đầu, cô nhìn về phía ông chủ cửa hàng đồ ngọt đang chống cằm cười tít mắt trước mặt cô kia.

“...À” Cô ngại ngừng vuốt tóc, nghĩ đến vừa xong mình bị người ta nhìn sạch rồi, “Ừm...”

“Chào cô bé!” Lúc này người đàn ông chìa tay ra trước mặt cô: “Chào mừng đến với thành phố A, tôi tên là Lịch Đảo, Lịch trong lịch tử (hạt dẻ), Đảo trong biển đảo.”

“...Chào.” Cô nắm lấy bàn tay đang chìa ra đó: “Cháu tên là Hạ Tiểu Lộc, Hạ trong mùa hạ...”

“Lộc trong con tuần lộc đó ư?” Cô còn chưa nói xong đã bị anh ta ngắt lời: “Trên đầu có hai cái sừng đúng không?”

“...Ừm”

“Tên hay lắm” Nói xong Lịch Đảo lại cười, đôi mắt cong, kết hợp với vẻ ngoài tang thương của anh ta có chút gì đó kịch côm song lại khiến anh ta trở nên đáng yêu.

Thoạt đầu Hạ Tiểu Lộc đã cảm thấy người đàn ông anh tuấn nhiệt tình thái quá này hơi kỳ lạ nhưng vẫn không hề cảm thấy anh ta là người xấu. Người ta vẫn hay nói người thành phố A rất nhiệt tình với khách đến du lịch, xem ra lời đồn ấy không phải là giả.

“Cô bé là người thành phố T phải không?” Anh ta đột nhiên hỏi.

Cô ngây người: “...Sao chú biết?”

“Nghe giọng em là biết liền.” Câu tiếp theo anh ta nói luôn bằng tiếng thành phố T, “Quê cũ, tôi cũng là người thành phố T.”

Gặp được đồng hương nơi đất khách quê người khiến con người ta cảm thấy ấm lòng và an toàn biết bao nhiêu, vừa rồi cô còn dè chừng ấy thế mà bây

giờ cô đã hoàn toàn thả lỏng, ánh mắt nhìn anh ta cũng dần trở nên tin tưởng: “Khéo quá, chắc chú đến thành phố A lâu lắm rồi nhỉ?”

Anh ta lắc đầu cảm thán: “Không lâu, ba năm... Nhớ lại ba năm trước, tôi vẫn còn làm giám đốc thị trường (giám đốc Marketing) trong một công ty xuyên quốc gia, thời gian trôi qua nhanh thật đấy, thấm thoát đã ba năm.”

“Sao anh lại muốn đến thành phố A mở cửa hàng đồ ngọt?” Ông chú này đã khơi gợi lên sự tò mò trong cô: “Giám đốc phòng thị trường của một công ty xuyên quốc gia và ông chủ một cửa hàng đồ ngọt là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.”

Cô thấy ánh mắt anh ta lóe lên, rồi thờ dài một hơi: “Bởi vì tôi thất tình.”

Hạ Tiểu Lộc ngớ người, hai giây sau cô nhìn anh ta với ánh mắt tiêu điều lại mang theo sự kính nể.

Lịch Đào bị ánh mắt ấy của cô chọc cười: “Cô bé đáng yêu quá.”

“...Cảm ơn?”

“Không có gì.” Lúc này anh gọi nhân viên phục vụ trong tiệm đến nói vài câu gì đó rồi quay sang bảo cô: “Đợi em ăn xong, tôi đưa em đến đường An Điền, từ đây đến đó khá gần, chỉ năm phút là đến nơi.”

“OK.” Cô gật đầu, móc ví tiến ra: “À, chú không cần mời cháu sinh tố đâu, để tự cháu trả tiền, cảm ơn chú dẫn đường cho cháu.”

Lịch Đào thấy cô có vẻ kiên quyết nên cũng không nói thêm gì.

Ra khỏi cửa hàng đồ ngọt, Lịch Đào đưa cô đi đến đường An Điền, cả đoạn đường anh ta giới thiệu cho cô những địa điểm hot nên đi ở thành ở A, còn thuận tiện chỉ luôn cho cô ngồi xe bao nhiêu đến mấy chỗ đó cùng với những quán ăn ngon gần đó, cô ghi vào ticket trong điện thoại, trong lòng lại cảm ơn anh ta muôn phần.

“Đó, đến rồi, từ đây đi thẳng về phía trước là phố đồ ăn vặt nổi tiếng đường An Điền rồi.” Đi đến một ngã rẽ, Lịch Đào dừng chân, chỉ về phía trước: “Nếu đi thẳng mà em vẫn lạc đường thì tôi cũng hết cách rồi.”

Hạ Tiểu Lộc đỏ mặt cười bẽn lễn, gật đầu: “Cảm ơn chú.”

“Vậy tôi không tiễn em nữa.” Anh ta lấy điện thoại từ trong túi ra: “Em quét ID Wechat của tôi đi, có gì đi đến chỗ nào không biết thì hỏi tôi nên đi thế nào.”

“Cảm ơn chú rất nhiều.” Cô thêm Wechat của anh ta, lại cảm ơn một lần nữa: “Cảm ơn chú.”

“Không có gì.” Lịch Đào xua tay: “Em tính ở đây bao lâu?”

“Một tuần ạ!” Cô nói: “Đến thứ bảy tuần sau!”

Anh ta ngoảnh lại, trước khi đi còn cười nói với cô: “Thành phố A nhỏ lắm, nói không chừng mấy ngày tiếp theo chúng ta sẽ gặp lại đó.”

Đợi Lịch Đào đi rồi, Hạ Tiểu Lộc đi thẳng về phía trước, đến đúng biển ghi phố đồ ăn vặt nổi tiếng đường An Lộ thật.

Vừa rồi mới uống sinh tố nên cô không cảm thấy đói, sau khi nếm thử mấy món đồ ăn vặt, cô lấy chiếc máy ảnh SLR trong ba lô ra, chăm chú chụp quanh cảnh cũng như con người ven đường.

Do ở đây những một tuần nên cô cũng chẳng vội vã ngắm cảnh này cảnh nọ gì, cô thích phong cảnh nơi này nên cô tính sẽ dành cả một buổi chiều để đi thăm thú quanh đây.

Gặp cảnh mặt trời sắp lặn cô suy nghĩ gì đó rồi lấy điện thoại chụp một tấm ảnh trong máy ảnh lại rồi gửi cho Lịch Đào qua Wechat.

Hai giây sau nhận được hồi âm từ anh.

“Kỹ thuật chụp khá đấy.”

Khóe miệng Hạ Tiểu Lộc khẽ giương lên, những ngón tay thoăn thoắt trên màn hình điện thoại: Hồi cấp ba cháu là hội trưởng câu lạc bộ chụp ảnh của trường.

Lịch Đào: Cấp ba tôi là hội trưởng hội “ngủ”.

Hạ Tiểu Lộc: Hà?

Lịch Đào: Giống kiểu người lên lớp toàn đi ngủ nhưng điểm thi không bao giờ lọt khỏi top 10.

Hạ Tiểu Lộc: Ông trời đúng là không công bằng đây mà.

Lịch Đào: Cho nên tôi đoán cô bé mới tốt nghiệp cấp ba đúng không?

Hạ Tiểu Lộc: Vâng, mới tốt nghiệp hôm qua.

Lịch Đào: Khá đó, mới tốt nghiệp đã chạy đi “phượt” rồi.

Hạ Tiểu Lộc: Đây là đương nhiên.

Lịch Đào: Thế sao lại đi có một mình, không rủ thêm người đi cùng cho vui?

Hạ Tiểu Lộc: Một người yên tĩnh.

Tản gấu đến đây thì không thấy anh ta trả lời gì, cô cắt điện thoại, cũng tính rời khỏi đường An Điền.

Thực ra trước khi đến đây, cô lên mạng xem bản đồ xác định nơi đến thì nơi cô muốn đến nhất chính là bãi biển ở thành phố A, vào nhiệt độ ban ngày mà đến bờ biển phơi nắng kiểu gì cũng bị nóng cho điên người, còn buổi tối mà đi thì không nhiều người lắm, cũng khá mát mẻ.

Bước ra khỏi taxi, con gió mát lạnh từ biển thổi về, cô hít sâu một hơi, bất giác há miệng, cô cảm giác tâm trạng của mình cũng tốt lên rất nhiều.

Cô mua một trái dưa ở quầy hàng ven đường, cô cầm trái dưa đi men theo bậc thềm đi ra bờ cát, vừa đi vừa uống, thoải mái sáng khoái đến nỗi mắt như sắp nhắm lại.

Kỳ thực cô là người rất dễ hài lòng, chỉ cần có ăn là ok, chỉ cần có ăn dù trời có sập xuống cũng chẳng sao cả.

Lúc sắp đi đến chỗ gần bờ cát, cô lấy đôi tông đã chuẩn bị sẵn trong ba lô ra, xắn ống quần bỏ lên, bỏ đôi giày thể thao vào ba lô rồi xỏ đôi tông vào chân.

Ngay đúng lúc này, chiếc điện thoại cô bỏ trong túi áo rung lên.

Cô lấy điện thoại ra, không ngờ Lịch Đào lại gửi đến một đoạn tin nhắn thoại dài hai giây.

Dán vào bên tai, cô nghe thấy giọng nói trầm thấp: “Cô bé đang đâu đó?”

Cô cũng trả lời bằng tin nhắn thoại: “Chú đoán xem”

“Bờ biển gần đường Lỗ Thất.” Hai giây sau anh ta liền trả lời.

Hạ Tiểu Lộc ngạc nhiên: “Chú đặt thiết bị định vị GPS bên người cháu đây à?”

Qua một lúc vẫn không thấy anh ta trả lời, cô liền đi về phía bờ cát.

Mới đi được hai bước, cô liền nghe thấy có người gọi tên mình: “Hạ Tiểu Lộc.”

Cô giật mình, quay đầu lại nhìn.

Ngay tại bậc thềm cô vừa đứng lúc nãy, không phải là người mà cô chào tạm biệt cô mấy tiếng trước đó ư?

Lịch Đào thấy cô ngây ra, cười đến vui vẻ, lộ ra hàng răng trắng đều tăm tắp: “Lại gặp nhau rồi.”

Mãi cho đến sau này nghĩ đến khung cảnh ấy: Người con trai mặc chiếc T-shirt đen cùng chiếc quần màu gạo, mái tóc hơi loạn, đứng dưới ánh hoàng hôn nhìn cô khế cườ. Chỉ thế thôi đã đủ để trong mắt cô không thể chứa nổi bóng dáng của bất kỳ người đàn ông khác.

Có lẽ đây chính là vận mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Sao Diêm Vương 2

Sáu giờ sáng thứ bảy, Thiên Thế tựa như một con gió lốc, quét từ phòng ngủ đến phòng tắm rồi lại quét đến phòng ăn.

Đúng bây giờ ăn cơm sáng xong, cô tự cảm thấy mình ăn vận vừa đúng mực lại vừa bộc lộ sự quyến rũ của phụ nữ đứng trước gương trước cửa nhà, hết ngắm trái và lại ngắm phải, gương mặt nở nụ cười tươi như hoa cải dầu.

Bố Thiên và mẹ Thiên bị động tĩnh của cô đánh thức thò đầu ra khỏi phòng ngủ, bắn khoăn nhìn vào đứa con gái mới chỉ cách đây một tháng thôi mà đã thay đổi một trăm tám mươi độ.

Bọn họ kết hôn hơi muộn nên sinh con cũng muộn, sức khỏe mẹ Thiên không tốt, khó khăn lắm mới sinh được đứa con gái, nâng như nâng trứng mà hứng như hứng hoa, từ nhỏ đều chiều chuộng con gái, thậm chí để con gái chơi bời lêu lổng họ cũng không trách mắng, bao nhiêu năm nay chỉ sợ cô lắm đường lạc lối.

Thế nhưng, ai lại ngờ rằng cô con gái mang tính “vấn đề” này của bọn họ một tháng trước lại “hoàn lương” cơ chứ.

Ngay đến cả họ hàng làng xóm cũng thấy vô cùng kinh ngạc, cả ngày hỏi bố mẹ Thiên xem con gái họ rốt cuộc đã uống nhầm thuốc gì mà từ lưu manh biến thành con gái nhà lành.

“Bố, mẹ, con đi đây ạ!” Trước khi ra khỏi nhà Thiên Thế vẫy tay chào với bố mẹ, vừa đi vừa ngậm nga bài gì đó.

Đợi cho cô đi, bố Thiên sần nào nói: “Mẹ nó à, mặc dù con gái lớn ngoan ngoãn tôi rất vui, nhưng thế chẳng phải chứng minh con bé gặp phải đả kích rất lớn sao?”

Nếu không, đứa con gái hai mươi năm cuộc đời làm cô gái hư, đến lời bố mẹ cũng không nghe, trời không sợ đất không sợ, sao trong một đêm lại có thể bỏ hết mọi thói quen xấu cùng với tính cách tồi của mình đi chứ?

Mẹ Thiên suy nghĩ hai giây, đáp: “Có khi nào Tiểu Thế có bạn trai rồi?”

Con người bố Thiên giãn ra, gật đầu như gà mổ thóc: “Có khả năng này lắm!”

Mẹ Thiên: Mong là một đứa con trai từ tế, đối xử tốt với Tiểu Thế nhà chúng ta.

Bố Thiên: Sau này hỏi con bé là biết liền.

Cuối tuần bao giờ cũng phải ngủ đến mười hai giờ mới dậy, ấy vậy mà lần này hơn tám giờ Thiên Thế đã lần theo địa chỉ mà Đồng Hi Châu đưa đi thẳng một mạch đến cửa nhà anh.

Đứng trước cửa nhà anh hít sâu mấy hơi liền, cô mới gõ tay ầm chuông.

Thiên Thế, không được hồi hộp, không được hồi hộp, bước vào cửa, vồ lấy anh ấy, đè anh ấy lên cửa, hôn thật mạnh lên đôi môi mọng quyến rũ của anh, không được khách sáo! Không được khách sáo!

Chuông cửa vang lên hai tiếng, cánh cửa liền được mở ra.

“Hi.”

Đồng Hi Châu mặc một chiếc T-shirt đơn giản cùng một chiếc quần jean xuất hiện sau cách cửa, nhìn thấy cô ánh mắt anh không chút gọn sóng, vẫn là khuôn mặt thản nhiên ấy.

Mới vừa xong Thiên Thế còn tự mình tưởng tượng về cơ thể anh, lúc này lại bí từ...

Vồ đến ư, cường hôn ư, ... tất cả đều thành mây trời cả rồi.

Cô nhìn anh không chớp mắt, không cất nổi một lời.

Lúc ở trường anh ăn mặc rất tùy tiện, song chẳng hiểu sao nhìn thấy đáng vẻ khi ở nhà của anh, cái đáng vẻ đầy ắp hơi thở gia đình ấy khiến cô bại trận ngay tức khắc.

Là một cô gái “hư hỏng” từ trong xương tủy, lúc này cô thật sự muốn vồ lên người bạn trai mình, cô nói thật đó.

“Vào đi!” Lúc này Đồng Hi Châu mở rộng cửa ý bảo cô vào trong: “Em đi giày của mẹ anh nhá, chắc là đi vừa.”

Bấy giờ Thiên Thế mới thoát ra khỏi cơn mộng, vội vội vàng vàng cúi đầu vào trong, đi giày.

Do cúi mình xuống nên cổ áo trước ngực hơi hở ra, làn da trắng thoát ần thoát hiện.

Mà anh dáng người cao ráo đứng bên cạnh cô, từ góc độ của anh có thể nhìn thấy “cảnh đẹp” không thiếu chút gì.

Đồng Hi Châu nhìn hai giây, con người dần thẩm lại, anh nhanh chóng rời tầm nhìn, bước vào trong nhà tựa như chưa có gì xảy ra.

Thiên Thế đi giày xong bước vào trong nhà thì thấy anh đã ngồi bên bàn trong phòng khách, trên bàn đặt mấy quyển giáo trình tiếng anh.

Cô phát hiện ra rằng, từ khi cô bước vào cửa anh hoàn toàn không nhìn cô thêm lần nào nữa, làm ra vẻ như thật sự muốn kèm cô học Tiếng Anh.

Cô gái nào đó đột nhiên cảm thấy có một luồng khí trào lên trong bụng, song cô vẫn cố gắng nhịn xuống, ngồi xuống cạnh anh.

“Ăn sáng chưa?”

Cô thuận miệng “ừm” một tiếng, vút bút ngỗng ngang lên bàn.

Đồng Hi Châu vờ như không nhận ra cảm xúc của ngồi bên cạnh mình, mở sách ra, “Nội dung phần thi giáo viên của em đã nêu chưa? Thời gian gấp gáp, em nói với anh nội dung chính cần ôn anh giúp em ôn.”

Cô nghiêng răng, đưa cho anh phần nội dung ôn thi chép được từ bạn cùng phòng.

Anh cầm lấy cuốn sách, cúi đầu chăm chú đọc, tia nắng ngoài cửa sổ hắt lên khuôn mặt anh tuần ấy, thật ấm, Thiên Thế ngồi bên cạnh chống cằm ngang nhiên nhìn anh, cô cảm nhận ngọn lửa trong bụng đang dần hạ xuống.

Cô nghĩ đến khung cảnh lần đầu tiên cô gặp anh.

Khi đó cô mới vào đại học chưa được bao lâu, có lần bỏ tiết đến quán nét ngoài cổng tây chơi, đến khi cô ra khỏi quán net trời đã tối om. Cô đến quán nướng ven đường mua chút gì đó ăn, đứng bên đường đợi mãi, đợi đến khi sự kiên nhẫn sắp bị mài mòn hết thì cô nhìn thấy anh đang đi đến từ phía xa.

Có thể nói là tiếng sét tình yêu nhỉ, chuyện tình cảm thực ra vốn dĩ chẳng có lí do gì cả.

Trong biển người mênh mông, ánh mắt đầu tiên cô bắt gặp anh, trái tim này đã trao cho anh rồi.

Cho đến khi anh đi đến, cô hỏi người bạn bên cạnh mình: “Anh ta là ai thế?”

“Anh ta tên Đồng Hi Châu bên trường kinh tế, vừa đẹp trai lại còn học giỏi. Kiểu người giống Giang Trục Thụ không phải gu của cậu, đương nhiên về phần cậu, mặc dù có xinh đẹp đến nhường nào nhưng với cái dáng vẻ lưu manh thế này ầy à, cậu cũng chẳng phải gu của anh ta đâu, hai người các cậu xác định là cả đời này không có kịch hay đâu.”

Thiên Thế nghe xong, tối hôm ấy về đến ký túc xá liền thề với cả cái túc xá rằng mình sẽ rửa đao gác kiếm, cái tà quy chính trở thành một con người mới.

Nực cười, từ nhỏ đến lớn cô đều thích làm ngược lại với người ta, càng là việc khó cô càng quyết tâm phải làm được, hơn nữa, đời này cô sống đến bây giờ mới là lần đầu tiên thích một chàng trai, dù cho có chết cô cũng phải thử một phen!

Vật lộn cả tháng trời mới thành công khiến bản thân mình từ một nữ lưu manh thành một lưu manh đội lốt cừu, thế rồi cả cái trường mỹ thuật ai cũng biết cô chuẩn bị tỏ tình với Đồng Hi Châu, còn có người bày ra cả bàn cược, mà hầu hết mọi người đều cược cô sẽ “tay không” trở lại.

Cô hẹn Đồng Hi Châu đến bờ hồ nhân tạo trong trường, bây giờ tối, cô nhìn anh đang đứng trước mắt mình, hồi hộp đến mức lòng bàn tay toát đầy mồ hôi. Cô cố gắng đứng thẳng lưng, dùng giọng điệu dịu dàng nhất có thể nói với anh từng câu từng chữ: “Em thích anh, anh làm bạn trai của em nhé.”

Trước khi đến, cô từng tưởng tượng ra muôn ngàn tình huống có thể xảy ra, khéo léo từ chối, quay đầu đi mất, dùng ánh mắt như đang nhìn một kẻ điên nhìn cô,...

Chỉ mười giây ngắn ngủi đợi câu trả lời của anh, nhưng đối với cô đó lại là giây phút dài đằng đẵng.

Nào ai ngờ ngay lúc tiếng tim đập của cô sắp lấn áp mọi âm thanh xung quanh, cô nhìn thấy Đồng Hi Châu gật đầu.

“Ừ.” Sau đó, anh nở nụ cười ngọt chết người với cô.

“...Thật sao ạ?” Cầm cô sắp rớt đến nơi rồi.

“Thật.” Anh lại cười với cô.

Giây phút ấy, cô tưởng chừng như trái tim mình sắp ngừng đập.

....

Khi cô sắp kết thúc màn hồi ức thì anh cũng đọc xong những nội dung chính cần ôn tập.

“Bắt đầu từ đây nhé.” Anh chỉ vào cuốn vở, nghiêng đầu: “Nếu như anh giảng nhanh thì bảo anh, có gì không hiểu cứ hỏi.”

Thiên Thế nào có nghe anh nói, tầm nhìn của cô vẫn rơi trên đôi môi mấp máy liên tục khi đang nói chuyện kia.

“Nhìn gì thế?” Đồng Hi Châu thấy đáng vẻ ngơ ngẩn ngẩn của cô mà bật cười.

Sợi dây mỏng manh chỉ trực chờ đứt trong đầu Thiên Thế cuối cùng đã đứt do tiếng cười nghiêng nước nghiêng thành ấy.

Ngay sau đó, cô quăng chiếc bút trong tay đi, duỗi tay vòng qua cổ anh kéo anh lại gần, đồng thời mình cũng tiến đến hôn mạnh lên môi anh.

Đồng Hi Châu ngây người, để mặc cho chiếc lưỡi mềm mại của cô liến môi mình.

“...Sao anh không mở miệng?” Một lúc sau, anh nghe thấy giọng nói có chút rụt rè lại có gì đó không vừa lòng.

Anh hơi ngẩn người ra, ánh mắt cuối cùng cũng có tiêu điểm.

Thứ anh cố gắng cất giấu trong lòng lúc ban đầu đến lúc này đã lấn át hoàn toàn tâm trí anh, tựa như một con thú hoang xông chuồng phá vỡ tất cả rào cản xông ra.

Đồng Hi Châu duỗi tay giữ chặt nửa bên mặt cô, dùng miệng mình cạy miệng cô, bắt đầu cho một nụ hôn sâu.

Mùi đặc trưng của giống đực lúc nhiệt tình khác hẳn với lúc bình thường khiến Thiên Thế bất ngờ không kịp trở tay, lại vui mừng đến mức tim đập thình thình không ngừng. Cô hoàn toàn không có sức phản kháng lại thế tấn công của anh, cô gần như nhắm mắt phối hợp với anh.

Được người mình yêu, người mình vẫn hằng mong đợi trong giấc mơ hôn, cô tưởng chừng như mình là người hạnh phúc nhất thế giới.

Một lúc sau, cô cảm giác một bàn tay lạnh lạnh đang vén một góc áo mình lên.

Thiên Thế run rẩy, hai má đỏ ửng, song cô hoàn toàn không có ý muốn phản kháng.

Anh đè cô trên ghế ôm hôn thắm thiết, ngón tay nhẹ nhàng men theo làn da sau lưng cô, từ từ tiến lên phía trên.

Thiên Thế thở dốc, hạnh phúc lại hồi hộp nhắm mắt lại.

Thế nhưng ngay ở giây tiếp theo, ngón tay ấy đột nhiên dừng lại.

Cô mờ mắt, đôi mắt nhìn anh mờ mịt, cô không hiểu chuyện gì xảy ra.

Còn trong mắt anh, vừa rồi cảm xúc dâng trào như cơn gió bão, chỉ chớp mắt thôi đã biến mất không dấu vết, nhaoáng cái anh rút tay ra khỏi áo cô, chỉnh sửa lại quần áo cho cô, đứng lên rời khỏi chiếc ghế.

“Vừa rồi...xin lỗi em.”

Đồng Hi Châu quay lưng về phía cô, giọng nói lạnh tựa băng đá: “...Em về nhà đi.”

Thiên Thế tựa như vừa bị ăn một cái tát, ngây ra như phỗng.

Cô im lặng nhìn bóng lưng của anh, một phút, hai phút,... không biết đã qua bao lâu, cô đứng phắt lên, cầm lấy sách trên bàn ném vào lưng anh.

“Đồng Hi Châu, anh đi chết đi!” Cô như muốn phát điên, quá mức tức giận khiến đôi mắt cô trở nên ửng đỏ, cứ cứ túm lấy hết quyền này đến quyền khác, cô ném mọi thứ trên bàn vào lưng anh: “Anh chết đi!”

Cuốn sách do bị đối xử tàn bạo mà long cả gáy, trang sách rơi là tả... Thoạt đầu Đồng Hi Châu còn quay lưng lại mặc cho cô điên cuồng, một lúc sau anh quay người lại, cúi người chậm rãi nhặt từng cuốn sách cô ném xuống sàn.

“Ghét anh đến thế ư...”

Tí tách tí tách, từng giọt nước tựa những hạt trân châu rơi trên mu bàn tay anh.

Bàn tay đang nhặt sách của Đồng Hi Châu khựng lại, anh ngẩng đầu nhìn người đang đứng trước mặt mình.

Cô gái trước nay vẫn kiêu ngạo như chúa sơn lâm nay ướm đắm hai hàng lệ, sâu thẳm trong ánh mắt là sự căm hận cùng tuyệt vọng, cô chỉ vào anh gào lên: “Đồng Hi Châu, em hỏi anh, em đáng ghét đến thế nào, em đáng thương đến thế nào? Đến mức chạm vào em anh cũng cảm thấy buồn nôn sao?”

Cô vẫn luôn tưởng rằng anh không có hứng thú với cô, vở kịch tình ái này từ đầu đến cuối chỉ mình cô diễn còn anh chỉ là bên bị động, thế nhưng vừa rồi khi anh dịu dàng với cô, cô trời mới biết cô vui mừng đến mức nào, cô cho rằng anh cũng yêu cô rồi.

Thế nhưng chẳng mấy chốc anh đã dừng lại.

Không chỉ dừng lại mà anh còn muốn cô ra khỏi nhà anh.

Đáy lòng cô lạnh lẽo, ngay đến nhìn cô anh cũng không muốn.

“Tôi đoán chắc anh chưa bao giờ thích em đúng không?” Từng giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt cô: “Dù chỉ là một giây phút cũng chưa đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sao Hải Vương 2

Hôm nay Thiên Kỳ phải đứng lớp sáu tiết, sáng hai tiết và chiều bốn tiết.

Thiên Kỳ vừa viết công thức trên bảng vừa lén ngáp ngủ, ngáp xong lại cảm thấy vô cùng tội lỗi. Dẫu một thế nào đi chăng nữa thì chỉ cần lên lớp là cô lại ép chính mình phải có trạng thái tinh thần tốt nhất đứng trước mặt học sinh, kiên quyết không để cho học sinh nhìn thấy mình đang trong trạng thái mệt mỏi.

Tuy nhiên, có lẽ hôm nay cô đã phá vỡ nguyên tắc... còn lý do đương nhiên là bởi người nào đó rồi.

Khuôn mặt điển trai tươi tắn vụt qua trong đầu, hai má cô ửng đỏ, vội vàng gạt cái người đáng ghét nào đó ra khỏi đầu óc, cô hăng giọng tiếp tục giảng bài.

Cuối cùng tiếng chuông hết giờ cũng vang lên, cô đặt viên phấn màu xuống, vẩy bàn tay dính đầy phấn màu vào học sinh.

“Cô giáo, ngày mai gặp lại ạ!”

“Em đi đây ạ, moaz moaz Tiểu Thiên Thiên.”

Loáng một cái mà gần như học sinh đã ra khỏi lớp học hết, Thiên Kỳ quay về phòng giáo viên, rửa qua tay, uống một ngụm nước rồi lại vội vàng ngồi về chỗ, ngồi đợi học sinh đến tìm cô hỏi về mấy chỗ chưa hiểu.

Học sinh đến thắc mắc về bài học hầu như đều là những học sinh học lực tốt, không thì là những học sinh có thành tích học tập hơi kém. Hôm nay không có nhiều học sinh đến hỏi, giải đáp thắc mắc xong cô nhìn đồng hồ thấy sắp hơn bảy giờ, cô tính thu dọn đồ đạc về nhà.

Vừa mới kéo khóa lại, cô liền cảm giác có người vừa ngồi xuống chiếc ghế trước mặt cô.

Ngẩng đầu lên nhìn, thì ra là một vị “khách hiếm”.

Cậu nhóc này là học sinh lớp đặc biệt mà cô dạy, tên Đường Tín, kỳ thi lớn nhỏ nào cậu ta cũng đứng đầu. Cô nghe mấy cô học sinh gọi cậu là “trâu bò” của trường, cũng từng gặp không ít lần các cô nàng tỏ tình với cậu, song tính cách của cậu học sinh này hơi kiêu ngạo xa cách, không chỉ từ chối mọi lời tỏ tình mà còn không thích nói chuyện với những người khác, chính bởi thế dù là giáo viên nhưng cô cũng không tiếp xúc nhiều với cậu ta.

Cho nên, khi nhìn thấy Đường Tín xuất hiện trước bàn làm việc của mình, cô liền cảm thấy kỳ quái.

“Đường Tín, em có vấn đề gì thắc mắc hả?” Cô đặt chiếc túi mới thu gọn xong vào ngăn kéo, mỉm cười nhìn Đường Tín.

Cậu học sinh cao gầy khuôn mặt anh tuấn đó đặt sách lên bàn, nhìn cô khẽ gật đầu.

“Là hai câu hỏi này hả?” Cô nhận lấy cuốn sách từ tay cậu, lướt nhìn qua đề bài, ngẩng đầu nhìn cậu đầy kinh ngạc: “...Hai câu hỏi này không phải toán cấp ba, lên đại học mới học, em đã làm từ bây giờ rồi ư?”

Hơn nữa, cả bộ đề chỉ còn lại đúng hai câu cuối cậu chưa làm còn lại đều làm đúng cả.

“Vâng ạ.” Đường Tín hạ mí mắt: “Rảnh rồi không có việc gì làm.”

Thiên Kỳ nghe xong bật cười, cầm lấy bút viết cách làm ra giấy nháp cho cậu xem.

Giảng xong, cô nhìn cậu, dịu dàng hỏi: “Em nghe có hiểu không?”

Đường Tín chẳng nói chẳng rằng, cầm lấy chiếc bút cô vừa mới viết rồi dựa theo những gì cô vừa giảng làm xong hai câu hỏi.

“Đúng hết rồi.” Cô nhìn cậu viết xong, mỉm cười nói: “Sau này có gì cứ đến hỏi cô, lúc nào cô cũng hoan nghênh.”

Cậu trả bút lại cho cô, nhìn cô với ánh mắt sâu xa rồi đứng dậy rời đi.

...

Buổi tối sau khi tắm rửa xong xuôi, Thiên Kỳ ngồi trên sô pha chuẩn bị bài còn Tần Viên xem ti vi trong phòng ngủ một lát cũng cảm theo quyền sách và chiếc áo khoác đến bên cạnh cô.

“Đi tắt vào em” Cậu khoác chiếc áo khoác của mình lên vai cô, sau đó hơi cúi người xoa đôi chân trần của cô: “Em xem, sắp đóng băng đến nơi rồi, nhớ đâu bị ồm thì sao? Để anh đi lấy tất cho em.”

“Trong ngăn kéo thứ hai trong phòng ngủ.” Cô vừa nói vừa soạn đề, một lúc sau mới phát hiện ra anh vẫn chưa đi, liền ngẩng đầu nhìn anh: “Sao thế anh?”

Khỏe miệng Tần Viên giương lên, hai bàn tay áp lên hai bên má cô, cúi đầu tiến sát đến cô: “Quy định nhà chúng ta em quên rồi sao? Em hôn anh một cái rồi anh đi lấy.”

Mặt Thiên Kỳ phút chốc đỏ bừng, chần chừ đôi chút mới tiến đến đặt một nụ hôn ngọt ngào lên má anh.

Người nào đó bị đáng về gương mặt đáng yêu của cô làm cho thần hồn điên đảo, không nói lời nào đè cô xuống sô pha hôn sâu.

Đợi cho đến khi anh hôn xong, cả người Thiên Kỳ mơ mơ màng màng đến cả sách cũng rơi xuống đất lúc nào không hay, quần áo cũng bị lộn xộn không ra hình dạng gì, Tần Viên thấy thế thì cặp mắt sáng bừng lên như sao xa, không nghĩ ngợi gì liền ôm ngang cô về phòng ngủ, vừa đi vừa tắt điện phòng khách, lên tiếng không cho cô phản bác gì “Đến giờ đi ngủ rồi.”

“... Giờ mới chín giờ, em còn chưa soạn bài.” Cô ôm lấy cô anh thẹn thùng kháng nghị, “Tần Viên anh phải biết tiết chế chút chứ...”

Vốn dĩ anh thuộc cung sư tử có tính chiếm hữu cao, mỗi ngày ở nhà chỉ cần cô ở chỗ nào thì anh ở chỗ đó, không phải nhân cơ hội “sơ suất” gì từ cô thì cũng là làm cô không phản kháng nổi, còn đến tối thì cô hoàn toàn bị anh chiếm gọn, không hề có chút tiết chế nào kéo cô lên giường “vận động”.

“Anh cứ thích hoang dã vô độ vậy đấy.” Anh ném cô lên trên giường, cười phù lên người cô, vừa cởi quần áo vừa liếm môi mình: “Từ lúc mới bắt đầu em đã biết anh là đàn ông thích ăn thịt, còn thuộc vào dạng mãnh thú nữa, chẳng phải em cũng thích chết đi được hay sao? Vừa nhìn thấy anh hai chân đã mềm nhũn ra?”

Thiên Kỳ ngại ngùng không thôi, vỗ vào vai anh, với chút sức lực còn con của cô có khác nào đang gãi ngứa cho anh, Tần Viên bị vỗ tâm trạng lại càng vui vẻ hơn, thẳng tay hạ thủ “ăn thịt”.

Ăn xong bữa thịt thịnh soạn, anh vẫn còn hăng hái lắm, thế nhưng cô thì đã mệt đến mức không mở nổi mắt, anh ôm cô đến phòng tắm tắm rửa, đến lúc tắm xong thì cô đã ngủ gục ngủ gật, túm cổ áo anh lắm bầm, “Em còn chưa soạn xong bài, và lại gần đây em còn phải đọc sách toán của đại học, học sinh sẽ đến hỏi bài em...”

“Toán đại học?” Tần Viên đưa cô về giường rồi lại ôm lấy cô, cất giọng lười biếng “Toán cao cấp, hình như em dạy học sinh cấp ba, học toán cao cấp làm gì?”

Thiên Kỳ vuốt ve cổ anh nói “Lớp học đặc biệt em dạy có một học sinh học vừa lại giỏi vừa thông minh, học sinh ấy đã bắt đầu tự học toán cao cấp rồi.”

“Hửm?” Anh nhìn cô “Là con trai hả?”

“Ừm.” Cô nhắm mắt gật đầu “Mặt mũi cũng đẹp trai sáng sủa, trường em có biết bao cô nàng thích cậu ta...”

Vừa dứt lời cô đã cảm thấy có gì không đúng, quả nhiên, vừa mở mắt đã nhìn thấy anh đang nhắm mắt nhìn chăm chăm vào cô, khuôn mặt anh tuấn đên như đất nồi.

“Em đã nói bao nhiêu lần rồi, bọn chúng đều là học sinh của em, em chỉ phụ trách dạy học giao bài, anh đừng có ghen nữa mà...” Cô quàng lấy cổ anh, dùng cách nhõng nhẽo mà anh thích nhất, “Anh xem, em nghe lời anh đeo nhẫn kết hôn vào rồi kìa, người nào mắt tinh nhìn vào là biết liền, anh đừng có tức giận vì chuyện này mãi mà, trong mắt em bọn chúng chỉ là trẻ con...”

“Sau này anh đến trường đón em tan làm.” Một lúc lâu sau, Tần Viên quăng ra một câu mà mặt không biểu cảm.

Thiên Kỳ ngờ người, đang muốn từ chối nhưng nhìn sắc mặt anh lại sợ không dám ho he gì.

“Vẫn là câu nói ấy, anh biết em coi bọn chúng là học sinh, thế nhưng bọn chúng coi em là gì em không biết, học kỳ này anh ít tiết, em trả lời xong thắc mắc của học sinh chắc cũng khoảng bảy giờ, thế bảy giờ anh đợi em ở cổng trường.”

“Mấy cậu nhóc mười bảy mười tám tuổi đều là những con rệp, có lẽ bọn chúng không cần em nhưng anh không thể không đề phòng.”

Cô hiểu rõ tích cách của anh, nếu anh đã nói thế này rồi thì chứng minh chuyện này chắc chắn không thể thay đổi, tính cách anh trước giờ đều ngang ngược như thế, chuyện gì cuối cùng đều phải làm theo ý anh, thế nên cô cũng rõ ràng rằng lúc này cô mà nói thêm gì nữa cũng chỉ khiến anh không vui

mà thôi.

“Ngủ đi.”

Thấy cô im lặng coi như là đã đồng ý, anh thom lên trán cô: “Bây giờ ngày mai anh đến cổng trường đợi em.”

**

Ngày hôm sau sau khi tan tiết, vẫn là giờ giải đáp thắc mắc như mọi khi, tầm khoảng sáu rưỡi Đường Tín vẫn là người đầu tiên đến hỏi.

Vẫn như cũ, hai câu hỏi trong bộ đề toán cao cấp, lúc sáng tranh thủ thời gian nghỉ giải lao Thiên Kỳ đã vội vàng đọc qua lại sách toán cao cấp, cho nên lúc này giải đề càng nhanh, còn Đường Tín cũng không hồ là học sinh thông minh nhất khóa, sau khi cô nói cho cậu ta cách làm bài, chẳng mấy chốc mà cậu ta đã cho ra đáp án của hai câu hỏi.

Tuy nhiên sau khi giải xong hai câu hỏi, cậu ta không có đi luôn giống như hôm qua mà im lặng một lúc sau đó đứng lúc cô đang thu dọn đồ đạc thì lên tiếng: “Em muốn thi vào đại học T.”

Bây tay đang thu dọn đồ đạc của cô khựng lại, ngẩng đầu lên cười nói. “Cô thấy dựa vào năng lực của em và hình thức thi lần này, chắc chắn thành tích của em sẽ cao hơn điểm sàn năm ngoái của đại học T, vì thế thời gian còn lại trước khi thi đại học em vẫn giữ vững phong độ này thì thi vào đại học T không có gì là khó cả.”

“Cô giáo, cô cũng từng học đại học T đúng không?” Một lúc lâu, cậu hỏi.

“Ừ.” Cô gạt đầu, duỗi tay vỗ vào vai cậu: “Cho nên em nếu em thi vào đại học T, cô trò mình thành bạn cũng trường rồi.”

Lúc này Tần Viên gửi tin nhắn đến báo rằng anh đã đến cổng trường rồi, cô trả lời tin nhắn xong cất điện thoại rồi nói. “Cô chuẩn bị về rồi, em cũng mau mau về nhà đi nhé.”

Ánh mắt của Đường Tín khẽ di chuyển, đứng lên khỏi ghế rồi cùng cô ra khỏi phòng làm việc.

Trời tối om như mực, hai người đi ra khỏi dãy phòng học, trong lúc vô ý Thiên Kỳ liếc nhìn cậu mới nhận ra cậu thật cao, cũng ngang ngửa Tần Viên.

“Cô giáo.” Đứng lúc này cô thấy cậu hỏi: “Cô có bạn trai rồi nhì?”

Trên tay Thiên Kỳ đeo nhẫn, cô nghĩ nhất định cậu đã nhìn thấy nên mới hỏi thế, song cô vẫn cứ nghĩ rằng Đường Tín không có hứng thú gì với quan hệ nam nữ nên khi nghe cậu nói câu nói này thoát đầu cô vẫn chưa kịp phản ứng.

“Bởi vì gần như ngày nào trên cổ cô cũng có dấu hôn.” Không đợi cô mở miệng, Đường Tín đã tiếp tục nói.

Câu nói này vừa nói ra, khuôn mặt Thiên Kỳ đỏ rực, cô theo bản năng kéo cổ áo, giả bộ bình tĩnh, “...Đường Tín, không được trêu chọc giáo viên.”

Trong màn đêm tĩnh lặng, cô nghe thấy Đường Tín cười khẽ, còn ánh mắt cậu tựa như đang đốt cháy cô.

“À ừ, sao em không tìm bạn gái thế? Cô biết có rất nhiều bạn nữ thích em.” Cô vội vàng vứt củ khoai nóng sang cho cậu. “Tuần trước cô nhìn thấy Phó Bảo tỏ tình với em, cô bé xinh đẹp thành tình học tập khá, hai em mà đến với nhau chẳng đẹp đôi quá ấy chứ.”

“Không.”

Một lúc sau, cậu mới nói tiếp, “Em thích người nhiều tuổi hơn em.”

Thiên Kỳ ngẩn người, không suy nghĩ gì nhiều mà cười đùa, “Không nhìn ra em có sở thích này nha.”

Thoáng cái hai người đã đi đến cổng trường, đột nhiên Thiên Kỳ nghĩ ra lát nữa có thể cậu nhìn nhìn thấy Tần Viên đang đứng đợi mình ở cổng, vội vàng dừng chân lại: “Em đi trước đi, cô chợt nhớ ra mình để quên đồ ở phòng làm việc.”

Đường Tín nhìn cô gạt đầu, thế nhưng lúc cô sắp đi qua người mình đột nhiên cậu lại đưa tay giữ vai cô lại.

“Cô giáo, em đoán bạn trai cô cũng ít tuổi hơn cô đúng không?”

Trong màn đêm đen mịt đôi mắt của cậu lại càng trở lên sáng ngời hơn, tựa như đã phá vỡ mọi sự tĩnh lặng đang im lìm trong bóng tối kia: “Nếu đúng như thế, em cô cũng có thể suy nghĩ một chút về em chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Sao Thiên Vương 2

Cả ngày hôm nay trạng thái tinh thần Thẩm Trì Hy không ổn chút nào.

Cô chưa bao giờ xảy ra bất kỳ sơ sót nào dù là nhỏ nhất trong công việc, vậy mà hôm nay cô lại nói nhầm trang năm và trang sáu trong PPT.

Cuộc họp kết thúc, mọi người đều lục tục ra khỏi phòng họp, cô tắt máy chiếu, ngược mắt nhìn An Huyền đang khoanh tay trước ngực, đôi mắt cong cong, nhìn cô cười.

“...Làm gì mà cười trông đến đâu thế kia?” Cô liếc nhìn An Huyền, rồi lại cúi đầu chỉnh sửa tài liệu.

“Sau bữa tiệc tối qua chị đi đâu thế?” An Huyền cười tinh ranh hỏi.

Tim Thẩm Trì thót lên, ngoài mặt vẫn tỏ ra bình tĩnh gấp máy tính lại, hờ hững đáp: “Về nhà chứ còn đi đâu? Chẳng lẽ thuê phòng?”

Qua một lúc mà vẫn không thấy An Huyền trả lời, cô quay đầu lại nhìn thì thấy hai mắt An Huyền sáng rực cười càn mò ám nhìn chằm chằm vào cổ cô.

Ngay lập tức cô theo ánh mắt của An Huyền nhìn xuống cổ áo mình.

Và rồi cô nhìn thấy một vết hồng nổi bật trên cổ mình....

“Chị Hy này,” An Huyền cười hóm hờ duỗi tay ra giúp cô cài cúc áo trên cổ lại: “Mặc dù chúng ta làm việc trong công ty nước ngoài, lối sống có phóng khoáng chức vị của chị cao, ngoài em ra không ai dám trêu chị, tuy nhiên em tin, chủ đề tám trong phòng uống nước hôm nay chắc chắn sẽ xoay quanh dấu hôn trên cổ chị....”

Nghe An Huyền nói xong câu này, Thẩm Trì Hy chỉ muốn chết luôn tức khắc, hình tượng lạnh lùng cô xây dựng bao nhiêu năm nay trong công ty giờ bị dấu hôn phá hủy trong phút chốc.

Không, ngay trong tối qua, mọi việc xảy ra trong hôm nay đều do một đêm điên cuồng hôm qua làm rối tung, không chỉ sáng nay ngủ dậy muộn, thuyết trình PPT thì xảy ra sai sót, thậm chí không chỉnh trang lại quần áo, làm trò cười cho cả công ty.

Lúc này, sau khi bị chính câu nói mình vừa nói ra đập vào mặt, Thẩm Trì Hy lựa chọn cầm lấy laptop, lặng lẽ rời khỏi phòng họp,

Ngay trước khi cô chuẩn bị bước ra khỏi phòng họp, An Huyền cười sau lưng cô nói: “Chị Hy, cụ thể thì em không ép chị khai ra hết, song khó khăn lắm mới có một người đàn ông đến “tưới ướt” chị, chị phải nắm chắc đấy nhé!”

Thẩm Trì Hy dừng chân trước cửa phòng, một lúc sau mới quay đầu lại, gờ ngón giữa lên mà mặt lạnh tanh.

An Huyền xưa nay vẫn nhanh mồm nhanh miệng mà lúc này bị cô chặn họng cho không nói được gì, bò lẩn ra cười không phanh lại nổi.

Quay lại phòng làm việc, vừa đặt máy tính xuống bàn Thẩm Trì Hy liền phi ngay vào nhà vệ sinh.

Bước bừa vào một phòng, cô thuận tiện đóng cửa lại, nhấn mà nhấn mặt mà cời cúc cổ áo ra, cúi đầu nhìn.

....

Không chỉ ở trên quai xanh mà cả vùng ngực, vùng dưới ngực chi chít những dấu hôn đỏ chót, thậm chí cả eo cũng có mấy vết thâm tím do tay người bóp chặt vào.

Da cô vốn mẫn cảm dễ bị bầm tím, tối qua cô lại như “dây lên cút” lẫn lộn với chàng trai bao kia đến quên trời quên đất, đôi phương rất chuyên tâm cũng rất tận tâm với nghề, ra tay nặng như thế cũng nằm trong tầm dự liệu của cô. Thế nhưng tối qua cô vừa ngượng ngùng vừa hối hận vừa mệt, đọc tờ giấy anh ta để lại liền lăn ra ngủ, nào có suy nghĩ gì thành ra cả ngày hôm nay làm trò cười cho công ty.

Đây là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng xảy ra chuyện thế này.

Cô cài lại cúc áo, thẻ đọc trong lòng.

Cô tuyệt đối, never, phạm phải lỗi lầm này, cô tuyệt đối sẽ không bao giờ gọi điện thoại cho anh chàng trai bao khá hợp “khẩu vị” của cô kia, không bao giờ gọi anh ta đến “phục vụ” cô nữa.

Nợ một lần phí phục vụ thì nợ chứ sao, dù sao có coi cô là lưu manh được hỏi mà không đưa tiền cũng chẳng sao.

....

Vất vả mãi mới sửa xong PPT mà tổng giám đốc cần, ngẩng đầu lên đã chín giờ tối, công ty không bóng người, cô gấp một cái, thu dọn đồ đạc cầm lấy túi xách rồi lái xe về nhà.

Về đến nhà tắm một cái đã đòi, Thẩm Thi Hy ngồi xổm trên giường lật xem thực đơn đồ ăn nhanh, cô đang tính gọi đồ ăn bên ngoài về.

Gọi một bát mì cay Thành Đô và một phần cánh gà nướng, cô vút cuốn menu đồ ăn nhanh lên tủ rồi tựa đầu vào giường.

Hai phút sau, cô duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve tờ giấy trắng dán trên cuốn menu.

Mặt không biểu cảm nhìn chăm chú vào mảnh giấy trắng nằm trước mặt mình kia, chăm chú đến mức cô đã có thể thuộc lòng luôn cả dãy số điện thoại trên tờ giấy, cô lấy điện thoại gõ từng số, lại một hồi lâu sau mới ấn vào nút gọi.

Cô thề có cái đầu gối rằng cô không muốn làm thế.

Trời mới biết cô muốn chặt nát cái điện thoại của mình đến mức nào!

Ngay lúc cô đang cắn chặt răng muốn ngắt điện thoại thì ai biết đầu bên kia mới đổ chuông đã có người bắt máy.

“Alo.”

Giọng nói đàn ông vừa quen thuộc vừa dễ nghe vang lên trong đêm tĩnh lặng trở nên trầm trầm lại cuốn hút đến lạ thường.

Bỗng dưng cô nghĩ đến giọng nói cô mới nghe tối qua, giọng nói nhuốm đậm màu tình dục.

Thẩm Tri Hy cố kìm nén hơi thở để không phát ra tiếng, ngón tay cô lờ mờ trên phím tắt màu đỏ.

Năm giây sau, cô nghe thấy giọng nói từ đầu bên kia điện thoại: “Số 227 đường Phúc Thủ?”

Cô ngây người: “Hà?”

“Ý tôi là vẫn là nhà cô chứ?” Giọng nói của đối phương dường như có mang theo ý cười: “Nhà cô ở số 277 đường Phúc Thủ đúng không?”

Lúc này Thẩm Tri Hy mới phản ứng lại, nhả mồm nói: “...Sao anh biết là tôi gọi?”

Lúc mới đầu cô không nói câu nào anh ta đã biết là cô, hơn nữa tối qua cô cũng không nói cho anh ta số điện thoại của mình, sao anh ta có thể biết được.

Ai ngờ anh ta không hề trả lời câu hỏi của cô mà chỉ nói một câu rồi cúp điện thoại, “Bây giờ tôi qua đó, đợi tôi mười lăm phút.”

“...” Thẩm Tri Hy nắm chiếc điện thoại đang phát ra tiếng tút tút, thờ dãi một tiếng bất lực, cô tự mình đối người nhét điện thoại xuống dưới gối.

**

Đúng mười lăm phút sau, chuông cửa vang lên.

Cô giờ tay vỗ trán, xuống giường xỏ dép ra mở cửa.

Cánh cửa được mở ra, anh đứng trước cửa cùng với ... một bát mì cay Thành Đô và một cánh gà nướng trong tay.

Thẩm Tri Hy cảm thấy hơi đau đầu, đỡ lấy bát mì và cánh gà từ tay anh, cô nói: “Không lẽ anh chính là cửa hàng đồ ăn ngoài mà tôi vừa gọi đấy chứ?”

Anh bật cười, bước vào trong phòng thuận tay đóng cửa, xỏ dép, vừa bước vào vừa cởi chiếc áo gió màu đen ra: “Đúng lúc gặp phải nhân viên chuyển đồ ăn dưới nhà.”

“Sao anh biết họ chuyển đồ đến cho tôi?”

“Trên hóa đơn ghi số nhà em.”

Anh nhẹ nhàng mặc chiếc áo gió lên móc treo, sau đó ngồi xuống sofa.

Cô đối diện mức sắp ngất, đặt ngay mông xuống ghế trước mặt anh đắm đầu vào ăn, ăn được một lúc cô mới phát giác ra bầu không khí có chút gì đó là lạ, chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông đang nhìn mình ăn trước mắt kia.

“...Anh, muốn ăn không?” Cô nhìn anh với vẻ mặt kỳ dị.

Ngay giây tiếp theo, đáp án của anh khiến cho cô chỉ hận một nỗi cắt đứt đầu lưỡi mình: “Em ăn nhiều vào, lát nữa anh mới ăn no được.”

Thẩm Tri Hy ngượng ngùng tròn mắt, còn anh lại cười càng vui vẻ, nhân lúc anh mãi cười, cô thầm đánh giá cách ăn mặc cùng với phong thái trên người

anh. Một lúc sau cô đặt bát xuống, nói: “Chắc trong ngành anh thuộc dạng cao cấp nhất rồi nhỉ? Đồng hồ anh đeo trên tay cũng đến 22 vạn (tầm khoảng 80 triệu tiền Việt), hơn nữa lại còn là mẫu mới.”

Anh không phủ nhận cũng chẳng thừa nhận mà chỉ cười: “Khả năng quan sát tốt đấy.”

“Do tôi làm việc trong công ty đồng hồ.” Cô cúi đầu tiếp tục ăn.

“Ồ, nhìn ra rồi, nữ cổ cồn trắng cao cấp.” Anh chống cằm đưa mắt nhìn xung quanh một vòng: “Còn độc thân, nữ cổ cồn trắng trong ngoài bất nhất.”

Suy cho cùng anh ta ngao du trong “ngành” thỏa thích như thế, trải nghiệm qua bao cô gái, khả năng quan sát đương nhiên tốt vô cùng, cô không có lí do gì để phán bác, chỉ đành dùng hết sức trừng mắt với anh ta: “Anh tên là gì?”

Nụ cười của anh càng rõ rệt hơn: “Sao nào, muốn lưu số điện thoại anh vào máy tính dùng cho lâu dài sao?”

“Câm miệng.” Thẩm Tri Hy tức giận quăng đũa xuống, rút tấm khăn giấy lau miệng.

Anh bật cười, đứng lên khỏi sô pha, đi đến trước mặt cô, từ trên cao nhìn xuống cô.

“Weiking, w, e, i, k, i, n, g.”

Và rồi anh đưa tay, nhẹ nhàng luồn vào mái tóc dài óng mượt của cô, cúi đầu khẽ hôn lên đôi mắt cô: “Nhớ chưa em?”

Trái tim cô run lên.

Thật kỳ quái, chỉ cần anh chạm nhẹ cô, đầu sự đụng chạm ấy không mang theo tình dục cũng đủ để khiến cô run rẩy. Tối qua như thế, tối này cũng như thế, hơn nữa tối nay cô càng nhìn rõ khuôn anh, cảnh cảm nhận rõ sự dịu dàng ảm áp anh mang đến khi hôn cô.

Có trời mới biết trong lòng cô cảm giác tội lỗi, sự xấu hổ dâng trào nhiều đến mức nào.

Bao nhiêu năm nay, cô chặn biết bao nhiêu đàn ông ngoài cửa, vậy mà lại để một người đàn ông xa lạ với một công việc đặc biệt này bước vào cửa nhà mình, tiến vào cơ thể cô.

Thế nhưng cô còn có thể làm gì? Cô đơn bấy lâu, đã bao lâu rồi cô không được hưởng thụ sự dịu dàng từ một người đàn ông như thế, chính bởi vì cô hiểu rõ không không cần dâng hiến trái tim mình vì mối quan hệ xác thịt cũng có thể nhận được sự dịu dàng ấy, nên cô mới tự mình đối người mà tiếp tục mối quan hệ này.

Anh nhanh chóng bế cô lên giường, không ngừng hôn lấy cô.

“Em thì sao, em tên là gì?” Trong những cái hôn liên tiếp rơi xuống, anh thầm thì bên tai cô.

Lúc này Thẩm Tri Hy vẫn còn chút lý trí, cô khép hai hàng mắt nói: “...Hy.”

“Hửm?” Anh nói: “Hy trong hy vọng ư?”

“...Ừ.”

“Thế gọi em là Tiểu Hy nhé.” Anh từ từ cởi bỏ bộ quần áo ngủ của cô: “Được không em?”

Cô không nói gì mà chỉ ôm chặt cổ anh, khẽ dán má mình lên gáy anh.

Cô nghĩ, nếu như lúc này bạn hay đồng nghiệp cô, hay bất kỳ một người quen biết nào nhìn thấy cảnh này, có lẽ sẽ đều không tin nổi vào mắt mình, một người phụ nữ mạnh mẽ giỏi giang khó gần như cô lại có lúc như mỏng manh thế này.

Chính bởi vì không quen biết, không thân thuộc cô mới có thể để lộ ra con người chân thật của mình.

Không chút đề phòng nào.

....

Sau khi chấm dứt cô cuộn tròn mình lại, dựa vào lòng anh.

“Anh rất giống với một người mà tôi quen.” Sau sự im lặng kéo dài, cô bỗng lên tiếng.

Anh đắp chăn lên người cô, đợi cô nói tiếp.

“Là mối tình đầu cũng là bạn trai cũ của tôi.”

“Ồ.” Một lúc sau anh mới đáp lại vền vẹn một từ.

“Anh không tức giận khi bị người khác coi là vật thay thế ư?” Cô hơi ngẩng đầu nhìn khuôn mặt anh tuấn.

“Nhưng ít nhất không phải người đàn ông khác bị coi là vật thay thế, mà là anh.” Anh cười khề.

Thẩm Tri Hy nhăn mày: “Đúng là biết đồ người ta vui.”

“Không, anh nói thật.” Anh nhìn cô, bình tĩnh đến mức lạ thường.

Cô cũng cười, đương nhiên không coi lời anh nói là thật, cô rời khỏi lòng anh, bước xuống giường, chuẩn bị đi tắm: “Ngày mai anh có rảnh để đến không?”

“Vẫn là giờ cũ chứ?”

“Ngày mai tôi tăng ca về muộn, tầm khoảng 11 giờ?” Cô lấy quần áo từ trong tủ.

“Được.”

Thẩm Tri Hy nhin mãi, cuối cùng vẫn không nhin nổi: “Lẽ nào anh không có khách nào khác à?”

Anh thoải mái dựa vào đầu giường: “Gần đây không có, chỉ có mình em.”

Cô không nói gì, chỉ gật đầu.

Sau khi cô bước vào phòng tắm, anh giờ tay lấy chiếc điện thoại đặt ở đầu giường, mở tin nhắn Wechat vừa mới nhận được.

Tổng giám đốc Đồng, anh không ở công ty sao, cuộc họp video lúc một giờ với công ty con bên Mĩ có cần hủy không?

Anh cụp mắt, những ngón tay lướt nhanh trên bàn phím.

“Không cần, bây giờ tôi đến.”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sao Thủy 2

An Huyền lặng người nhìn tấm lưng trần của anh, nước mắt lăn từng hàng trên gò má: “Em thích anh mười năm, từ mười lăm tuổi đến bây giờ trong lòng em không có bóng hình nào khác ngoài anh.”

“Từ nhỏ chúng ta đã luôn bên nhau, lúc còn bé em không thích học, anh làm bài tập, kèm em học bài giúp em. Em mắc lỗi với bố mẹ hay với thầy cô, anh đều gánh thay em cả. Có lần làm đồ phích nước nóng, anh hoảng sợ ôm chặt em vào lòng còn em thì hai mắt ửng đỏ... Tất cả em đều nhớ hết, em coi anh là người anh trai thân hơn cả ruột thịt, thế nhưng ngay đến chính em cũng không biết rằng từ khi nào thứ tình cảm đó đã dần biến chất.”

“Em cũng không biết bắt đầu từ khi nào nhìn thấy anh em sẽ hồi hộp, khi anh lên đại học chúng ta gặp nhau ngày càng ít đi. Thứ sáu hàng tuần anh sẽ về nhà, trước mỗi đêm đó em đều không chợp mắt nổi, mỗi cái vuốt tóc hay cái vỗ vai đầy dịu dàng cũng đủ để khiến trái tim em đập liên hồi. Ngày em biết anh có bạn gái, em đã khóc trọn cả ngày cả đêm, thậm chí ngày hôm sau còn không đến lớp, sau này chẳng bao lâu thì hai người chia tay. Anh không biết lúc đó em vui mừng đến thế nào đâu, em biết như thế là không đúng song em vẫn vui đến không cưỡng lại nổi.”

“Ba năm tiếp đó em cố gắng học hành, thi cùng trường với anh, gửi giấy thông báo đến nhà em liền chuốc say anh, và rồi... ngủ cùng anh. Ngày hôm sau tỉnh lại anh tự trách mình không ra gì, em cố tình làm tăng thêm sự áy náy trong anh, và rồi từ đó trở đi em lấy lí do này để quán lấy anh, dụ dỗ anh, làm nũng với anh. Bởi thế, về sau anh bị em quán lấy ngủ với em hết lần này đến lần khác.”

Lịch Lâm không một mảnh vải che thân, anh quay lưng lại với cô đứng thẳng bên giường. Từ đầu đến cuối anh vẫn giữ im lặng, thế nhưng cô có thể nhìn rõ, bắp thịt trên vai anh đã căng cứng lại, tựa như đang ẩn chứa một sức mạnh có thể bộc phát bất cứ lúc nào.

Lòng cô cũng đóng băng lại, từng mảnh từng mảnh bởi sự im lặng của anh.

Anh từng cảm nhận qua sự tuyệt vọng chưa?

Thế thì em nói cho anh biết, đây chính là tuyệt vọng.

Là tứ chi chìm ngập trong cái giá lạnh, là đầu óc trống rỗng không thể suy nghĩ nổi gì, là sự đau đớn đến run rẩy.

“Em vốn tưởng rằng anh thích em, anh không phải là loại đàn ông không có nguyên tắc, để mặc bản thân quan hệ với em hết lần này đến lần khác. Bởi thế, đầu cho một năm chỉ được gặp anh mấy lần nhưng cũng đủ để em chịu đựng sự chờ đợi trong cô đơn đau khổ này. Em nghĩ sẽ có một ngày anh nghĩ thông suốt mọi chuyện, anh sẽ đón nhận tình cảm của em, cũng sẽ thẳng thắn nói với em tình cảm của hai ta.”

“Thế nhưng lúc này đây em lại cảm thấy, sự thực không phải như thế.” Cô ghen ngào, “Anh ngủ cùng em chỉ bởi vì em dang đến tận cửa ngủ với anh. Xin hỏi, có thằng đàn ông nào có thể chống lại sự cám dỗ ấy? Còn anh, vẫn luôn dịu dàng ân cần với em cũng chỉ vì chúng ta lớn lên cùng nhau chứ không phải xuất phát từ tình yêu!”

Tám chữ cuối cùng nói ra, cuối cùng An Huyền cũng nhìn thấy cơ thể Lịch Lâm động đậy.

“Tiểu Huyền.” Tay Lịch Lâm nắm thành quyền, “...Xin em đừng nói nữa.”

“Sao lại không cho em nói?” Cô ngồi xuống giường, nụ cười hiện lên trên khuôn mặt hơi nhợt nhạt: “Hôm nay em sẽ nói rõ mọi chuyện, bởi vì có lẽ sau này sẽ không còn cơ hội nữa.”

Đôi vai Lịch Lâm run lên mãnh liệt, anh quay người nhìn cô đắm đắm

“Biến tình cảm ‘thanh mai trúc mã’ trước đây của chúng ta thành mối quan hệ bất luân là lỗi của em. Anh từ chối em vô số lần, thậm chí không gặp mặt em đã thể hiện rất rõ thái độ của anh, song em vẫn cố chấp vẫn u mê không tỉnh ngộ, em vọng tưởng thông qua mối quan hệ xác thịt để đạt được mục đích của mình.” Cô gơ tay, trộm lau giọt nước nơi khóe mắt: “Áo tưởng có thể đủ là một chút một chút thôi, anh sẽ yêu em”

“Tiểu Huyền...”

“Lịch Lâm,”

Cô gơ tay: “Anh sẽ không thể tượng tượng nổi cuộc sống những năm qua của em đâu. Em thay bạn trai còn nhanh hơn thay áo, nhưng không ai trong số họ có thể chiếm được một góc trong trái tim em. Em nghĩ có lẽ cả đời này em sẽ không yêu người đàn ông nào khác ngoài anh, tình yêu của em cả đời này chỉ có một lần, chỉ dành cho anh, sẽ không bao giờ và cũng không thể nào dành cho người khác.”

“Nhưng, từ nay về sau em bắt buộc phải lựa chọn một người đàn ông để kết hôn.”

Cô bật cười, nụ cười quá đối dịu dàng không chút phòng bị: “Em vẫn nên tìm một người đàn ông thực thà trầm tĩnh. Dẫu em không yêu anh ấy nhưng em sẽ cố gắng để dần thích anh ấy, đây là việc mà mỗi người con gái đều phải làm”

Khuôn mặt Lịch Lâm trở nên tái nhợt, khuôn mặt vốn luôn bình tĩnh, nho nhã không bao giờ hoảng loạn nay lại trắng nhợt như trang giấy.

“Cho nên, hãy để mối quan hệ của chúng ta trở về thuở ban đầu được không anh?”

Cô cầm bộ quần áo tắm để đầu giường, mặc lên người rồi bước xuống giường: “Em sẽ không uống rượu say khướt để rồi điên cuồng gọi điện cho anh, nhắn tin cho anh nữa, em sẽ không nhớ anh một cách khờ dại si mê. Và em cũng không ôm anh trong căn phòng này nữa, em sẽ dần thu hồi lại tình cảm của mình, em sẽ không trao nó cho anh, để rồi làm ảnh hưởng đến cuộc sống của anh.”

“Những lần gặp nhau sau này, em sẽ cố coi chừng bản thân mình, làm cô em gái tốt của anh.”

Cô bước đến bên anh, khoác chiếc áo lên người anh, khẽ dang rộng vòng tay ôm lấy vai anh: “Cảm ơn tất cả những gì anh dành cho em, những điều tốt đẹp ấy.”

“Tạm biệt, anh Lịch Lâm”

**

Sáng thứ hai đầu tuần đi làm, An Huyền luôn cảm thấy những người khác trong tổ đang nhìn cô không ngớt.

“Hôm nay mọi người làm sao thế?”

Đến giờ nghỉ trưa cô đã không thể nhịn nổi nữa, kéo một đồng nghiệp lại hỏi: “Mọi người đừng tưởng rằng em không biết mọi người đang nhìn trộm em nhé!”

Đồng nghiệp A vuốt cằm, híp mắt lại và nói: “Mấy ngày cuối tuần không gặp mà thấy em có gì khang khác.”

“Đúng thế, đúng thế!” Đồng nghiệp B gật đầu chêm vào: “Nói không rõ là cảm giác gì, giống như tâm trạng em không tốt nhưng lại thấy giống như em vừa bỏ xuống được gánh nặng gì đó.”

Tìm cô khựng lại, cười nói: “Muốn khen em đẹp thì cứ nói thẳng ra không phải ngại”

Đám đồng nghiệp trừng mắt, ôm vãi bá cổ cô đi ăn cơm trưa.

Đến phòng ăn vừa mới đặt mông xuống chọn món thì đám đồng nghiệp lại bắt đầu trêu chọc cô: “Anh chàng đẹp trai lần trước của em đâu, chia tay rồi hả?”

Cô nhướn mày, không nói gì, im lặng thừa nhận.

Đồng nghiệp B lắc đầu, nói: “An Huyền này, em như thế là không được, cứ thay bạn trai mãi thế, không ra sao cả.”

“Đúng đó! Em phải tìm một người đàn ông đáng tin vào, cũng nên suy nghĩ nhân lúc sắc đẹp còn đang thời nở rộ thì kết hôn đi.”

....

Cô nghe xong lời của cả đám người nói: “Đúng thế, em cũng đang tính kiếm một người đàn ông cưới quách cho xong đây, chính thế mà em không yêu đương bừa bãi nữa rồi.”

“Cho nên, “ Cô chống cằm, nói tình bơ: “Xung quanh mấy chị mà anh nào ok thì nhớ giới thiệu cho em đấy nhé.”

“An Huyền, em yêu bao người như thế, vậy mẫu người em thích là gì vậy?” Đồng nghiệp B hỏi đến cùng.

“Mẫu gì nhỉ...” Cô nhắm mắt, khuôn mặt nhợt nhạt quen thuộc lướt qua trong đầu.

Tay An Huyền run lên, cô vội mở mắt, cười nói: “Dịu dàng một chút là được.”

“Thế là mẫu người đàn ông dịu dàng rồi ý gì?”

“Ừm.” Cô không ngừng quấy chiếc đĩa dài mông trong cốc nước chanh: “Tốt nhất là đeo kính, kính không gọng, nhưng lúc bỏ kính ra mắt phải dài, phải đẹp, mũi phải cao, lúc cười lên nhìn phải đẹp.”

Đợi cô nói xong cô mới nhận ra mọi người đều im lặng cả, tất cả đều tròn mắt nhìn cô.

“Sao thế?”

“Em muốn mọi người tìm mình tình cho em kết hôn hả? Dựa theo tiêu chuẩn của em, đàn ông tốt không có dáng vẻ như thế, đàn ông tốt đều là khuôn mặt phổ thông trông thật thà đó cô nương ạ.”

“Haizz...” Cô thở dài: “Đúng thế thật nhỉ!”

“Mẫu người mà em nói giờ chắc tuyệt chủng rồi, nếu mà có thì không là loại trắng hoa thì cũng sớm là hoa đã có chủ!”

Đám đồng nghiệp “anh một câu tôi một câu” lại bắt đầu tán gẫu, bàn tay đang đặt dưới bàn của An Huyền nắm thành quyền, làm nhăn cả một mép váy.

Nên nói với bọn họ thế nào đây? Trên thế giới này thật sự vẫn còn tồn tại người đàn ông như thế.

Từ khi chào đời cô đã quen anh, anh không chỉ có bề ngoài ưa nhìn, ngón tay dài mảnh khảnh, giọng nói dễ nghe, mà lúc vuốt tóc cô cũng rất dịu dàng.

Anh chưa từng nở nặng lời với cô, anh chiều chuộng cô, bảo vệ cô, chăm sóc cô.

Nhưng anh lại không yêu cô.

Từ lúc bắt đầu đã là một mối tình do cô tự biên tự diễn, một mối tình “không bệnh mà chết”.

...

Ăn cơm xong một mình cô đi mua nước ép trong Starbucks dưới công ty.

Ra khỏi Starbucks vừa khéo gặp phải Thẩm Trì Hy đến mua cà phê.

“Chị Hy.” Cô cắn ống bút, chào Thẩm Trì Hy.

Thẩm Trì Hy gật đầu, đang chuẩn bị đi vào Starbucks thì lại dừng chân lại, kéo vai cô từ phía sau.

An Huyền bị cô kéo thì khựng lại: “Sao thế chị?”

“Em đừng cười nữa.” Thẩm Trì Hy nhìn cô mặt không cảm xúc gì: “Em có biết lúc này em cười còn khó coi hơn cả khóc không?”

An Huyền nghe xong ngẩn người, một lúc sau cô mới mở miệng: “Chị Hy đừng chọc em...”

Thế nhưng câu nói này vừa mới nói ra được mấy chữ, cô đã thấy một giọt nước to như viên đậu lăn ra từ hốc mắt.

Ánh nắng chiều chiếu lên cơ thể cô, ấm áp đến mức trái tim cô run lên, ấm đến mức sống mũi ngày càng cay.

Rõ ràng hôm nay cô vẫn làm việc như bao ngày như thế, cô tin rằng không ai nhìn ra hai ngày trước cô mới trải qua một mối tình đau tận tâm can, cô tỏ ra mình rất kiên cường, tỏ ra mình không bị bất kỳ ảnh hưởng gì, cô thấy rằng mình có thể lừa nổi mình cũng như lừa nổi tất cả mọi người.

Thế nhưng cô không ngờ tới, trước mặt bạn thân chỉ trong phút chốc cô đã để lộ “nguyên hình”.

“Em và anh ấy hết thật rồi...”

Im lặng một lúc, An Huyền giơ tay che mắt mình: “Từ nay về sau, đến cả giờ thói lưu manh em cũng không bao giờ dùng đến nữa rồi.”

Thẩm Tri Hy nhăn mày nhìn cô, lúc sau kéo cô dựa vào người mình, vuốt tóc cô: “An Huyền, em đúng là đồ ngốc hết thuốc chữa, đàn ông trên thế giới nhiều không kể xiết, đâu chỉ có riêng mình cậu ta.”

“Vậy sao?” Cô khẽ nói, giống như đang nói cho mình nghe, “Nhưng chị cũng biết, ngoài anh ấy ra em sao có thể yêu nổi người khác.”

“Chị Hy, em trao cho anh ấy tình yêu của mình, dù cho anh ấy không cần nhưng em cũng sẽ không bao giờ lấy lại.”

“Foster, cậu thấy thế nào?”

Câu nói này giúp Lịch Lâm tựa như thoát ra khỏi cơn mộng.

Anh hít sâu một hơi, nhìn vào những giám đốc khác trong phòng họp, gấp lại tập tài liệu trước mặt mình: “Phòng của tôi sẽ cử ra năm người phụ trách cho hạng mục này, phân ra mấy người phụ trách đá làm đường nhánh, mấy người phụ trách mảng quảng cáo, nếu vẫn không đủ tôi sẽ cử thêm Natalie đến hỗ trợ.”

Sau đó, những người còn lại nói gì anh vẫn không chú ý lắng nghe, đợi cho đến khi cuộc họp kết thúc, anh lặng lẽ thu gọn tài liệu, rồi là người ra về cuối cùng.

Đến khi anh bước ra khỏi phòng họp, anh nghe thấy có người gọi tên mình: “Foster.”

Anh nghiêng đầu nhìn.

“Giám đốc Đồng gọi anh đến văn phòng của anh ấy.” Một cô gái nhỏ nhắn mặc đồng phục công ty nói với anh: “Anh ấy nói có chuyện cần bàn bạc với anh.”

“Được, cảm ơn cô, thư ký Trương.”

Anh cầm tập tài liệu bước từng bước về văn phòng có treo biển “Phó tổng giám đốc Đồng Ngự” trước cửa, anh gõ cửa, sau khi nhận được lời mời của người bên trong anh mới đẩy cửa bước vào.

“Weiking.” Lịch Lâm bước vào văn phòng, khép cửa lại: “Cậu có gì muốn nói với mình vậy?”

Người đàn ông anh tuấn ngồi trước bàn làm việc, sau khi nghe thấy Lịch Lâm lên tiếng thì liếc nhìn anh, trả lời một cách hồ hững: “Cậu cần xin nghỉ chứ?”

Nhất thời Lịch Lâm vẫn chưa phản ứng kịp, nhăn mày hỏi lại: “...Nghỉ phép?”

Đồng Ngự đặt văn kiện trên tay xuống, nhìn thẳng vào anh, lời nói không chút nể nang gì: “Tôi cho rằng trạng thái tinh thần của cậu lúc này hoàn toàn không thích hợp để làm việc.”

Anh lặng tiếng.

“Tôi không cần một nhân viên có năng lực làm việc cao nhưng không biết cách xử lý tốt đời sống riêng tư của mình,” Đồng Ngự đặt bút xuống: “Xử lý xong đời sống cá nhân của mình rồi hãy tiếp tục làm việc.”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Sao Hỏa 2

Không cần nghi ngờ gì nữa, mùa hè chính là mùa mà Hạ Tiểu Lộc thích nhất.

Mùa hè ở thành phố hải đảo là thiên đường của hoa quả, kem, hải sản,... cô chỉ hận mình không thể nhét hết những món ngon tuyệt trần này vào bụng.

Sau khi bước ra khỏi quầy bán đồ hải sản cùng Lịch Đảo, Hạ Tiểu Lộc đã no đến mức sắp nôn ra. Đáng tiếc chỗ này không có tường để cô vịn vào, cô chỉ đành mang về mặt đau khổ như đang táo bón men theo Lịch Đảo đi bộ ngoài bờ biển.

Trời đã ngả tối, biển lớn biến thành một tấm thảm đen thẫm, từng ngọn sóng khẽ đánh vào bờ, cô cời luôn đôi dép lê cầm lên tay, để chân trần đi trên bờ cát mềm mịn.

“Em cẩn thận vào.”

Lịch Đảo ngậm một chiếc tăm xỉa răng trong miệng, anh đi rất gần bên cô, gần đến mức có thể duỗi tay ra nắm tay cô bất kỳ lúc nào, để phòng cô rơi xuống nước lúc nào không hay.

“Không sao đâu, cháu biết bơi.” Cô chơi rất vui vẻ: “Oa, cháu thích thành phố A quá...”

Anh cười: “Nói thế, chẳng lẽ cô bé có hận thù gì với thành phố T à?”

“Không phải không thích thành phố T...” Giọng cô nhỏ xuống: “mà là ở đây cháu cảm thấy được tự do, có chút không nhớ về...”

“Anh thấy à, thích một thành phố có lẽ bởi vì thành phố đó có phong cảnh em thích, có người em yêu, không thích một thành phố có lẽ là bởi vì nơi đó có người khiến em đau lòng.” Nói đoạn anh quay đầu nhìn cô: “Cô bé, mặc dù hỏi thế này hơi mạo phạm nhưng nếu em bằng lòng thì có thể nói với anh, liệu có phải em gặp chuyện gì không vui ở thành phố T không?”

Lúc mới đầu anh nhìn thấy cô một thân một mình đến đây, anh đã cảm thấy có khả năng rất lớn rằng cô có chuyện gì không vui mới chạy đến thành phố A giải sầu.

Anh đến thành phố này vừa tròn ba năm, gặp qua không biết bao nhiêu dạng người, có những đôi tình nhân ngọt ngào, có những gia đình hạnh phúc, có người đến công tác một mình... và đương nhiên cũng từng có những người một mình đến đây giống cô. Những lần gặp gỡ đó đủ để anh có thể đoán ra tâm trạng của du khách chỉ cần một lần gặp mặt, thế nhưng không biết vì sao, trong biển người mênh mông đó anh lại chỉ để tâm đến mình cô, còn chủ động mời cô vào cửa hàng của mình.

Màn đêm đen yên tĩnh, tiếng sóng biển khẽ xô vào bờ vang lên bên tai, Hạ Tiểu Lộc dừng chân, nghiêng đầu nhìn vào khuôn mặt anh, mặc dù không nhìn rõ nhưng cô cảm thấy biểu cảm trên mặt anh lúc này nhất định rất dịu dàng.

“Bố mẹ cháu sắp li hôn rồi.”

Một lúc sau, cô khẽ nói: “Thực ra từ rất lâu bọn họ đã bắt đầu cãi vã, có lẽ là vào lúc cháu học cấp một. Bố cháu có tình nhân, sau rồi mẹ em cũng ngoại tình, bọn họ ai có thú vui của người này, thỉnh thoảng về nhà lại cãi nhau, cứ giằng giằng mãi cho đến lúc cháu tốt nghiệp cấp ba mới quyết định li hôn.”

“Thế ư?” Anh nhìn cô, nhẹ nhàng hỏi: “Thế em có buồn không?”

“Nói thực cháu cũng không buồn lắm!” Cô ngẩng đầu lên bầu trời đêm: “Trái lại cháu cảm thấy tựa như mình được giải thoát, không cần phải nghe thấy những lời cãi vã chửi rủa, trong nhà cũng trở nên yên tĩnh.”

“Ừm.” Anh nói: “Cuộc hôn nhân như thế, sớm kết thúc mới là tốt nhất.”

“Phải kết thúc cũng nên sớm kết thúc, hoặc là nếu như đã ngoại tình hà cớ gì lại chọn nhầm người để kết hôn?” Cô quay đầu nhìn anh: “Chẳng lẽ họ chưa từng nghĩ đến như thế sẽ mang đến đau khổ cho cháu ư?”

“Ừm, khi kết hôn có rất nhiều người không suy nghĩ cho chuyện về sau, hoặc có lẽ lúc mới kết hôn bố mẹ em yêu nhau, nhưng sau này vì nhiều những lí do khác nhau mà vào một ngày tình cảm bỗng dưng biến mất, đó là chuyện rất bình thường. Còn bọn họ, họ yêu chính mình hơn yêu em, cho nên bọn họ không suy nghĩ đến mình sẽ ảnh hưởng đến sự trưởng thành của em.”

Nói xong, Lịch Đảo ngừng lại: “Xin lỗi, những lời anh vừa nói hơi lý tính, hơi người lớn, anh nên nói từ góc độ của em mới đúng.”

“Không sao.” Cô xua xua tay: “Sự thật mất lòng, nhưng mà ít nhất sẽ giúp cháu không tự lừa mình dối người nữa.”

Anh cảm thấy bất ngờ khi nghe cô nói thế, ánh mắt anh lóe lên: “Nhìn không ra cô bé kiên cường thế nhé!”

“Cháu chỉ hơi ngưỡng mộ bạn bè mình thôi, bố mẹ bọn họ hòa thuận, thương tiếc bọn họ như báu vật, còn cháu thì sao? Từ nhỏ đã phải đối diện với căn nhà vắng tanh, chuyện gì cũng phải học cách tự mình làm, cho nên cháu hình thành thói quen không chia sẻ tâm sự của mình với người khác, hầu hết mọi lúc cháu đều thích một mình.” Cô vuốt tóc mình: “Không nhìn ra đúng không? Thực ra cháu là người khá cô độc tự kỷ.”

“Người tự kỷ thực sự sẽ không nói với anh những lời này.” Anh cười giờ tay vỗ vào túi áo trước ngực cô.

Tim Hạ Tiểu Lộc này lên, cả cảm thấy chỗ vừa mới bị chạm phải dường như vẫn còn lưu lại hơi ấm.

“Thực ra những chuyện này cũng chẳng có gì to tát, huống hồ lại kể cho một người lạ nghe.” Cô vờn vai: “Dù sao cháu biết chú sẽ không nói cho người khác.”

“Biết đâu được nha.”

Anh chớp mắt: “Cô bé phải biết ba năm nay anh nghe được không biết bao nhiêu câu chuyện trong cửa hàng của mình, để cho trao đổi công bằng anh cũng phải kể cho khách nghe những câu chuyện mà mình nghe được.”

“Thế cháu cũng không bận tâm.” Cô bật ngón tay: “Dù sao câu chuyện của cháu cũng được coi là nhạt nhẽo nhất nhĩ.”

“Chúng ta đều là người vô vị chán ngắt.” Anh thở dài một hơi: “Cho nên câu chuyện của mỗi người nào có câu chuyện nhạt nhẽo.”

Cô chăm chú đáng giá anh, mặc dù dấu vết của năm tháng hằn trên gương mặt anh nhưng không làm mất đi vẻ anh tuấn, cô kim lòng không đậu lên tiếng: “Thế còn câu chuyện của chú thì sao?”

Anh ngậy người, nhướn mày ý trêu chọc: “Trí tò mò của cô bé lại nổi lên rồi đúng không?”

Hạ Tiểu Lộc cười hi hi, tung tăng bước về phía trước.

Lịch Đào đi theo phía sau cô, nhìn dáng vẻ hoạt bát của cô, anh lộ ra nụ cười mà đến chính bản thân mình cũng không nhận ra.

Thế nhưng cảnh đẹp không tồn tại mãi, anh đi theo cô đi mãi đi mãi, bỗng nhiên nhận ra bước chân cô ngày càng chậm lại, lưng cũng ngày càng còng xuống.

“Sao thế cô bé?” Nhận ra có gì không ổn, anh lập tức đi lên ngang bằng cô, thấy cô ôm bụng ngồi xổm dưới đất liền chau mày hỏi: “Này, Hạ Tiểu Lộc?”

“Fuck, bụng cháu đau quá.”

Cô ôm chặt lấy bụng mình, trán ướt đầm mồ hôi: “Má nó, đau đến mức cháu muốn chửi bậy...”

Lịch Đào không nhịn nổi nữa bật cười: “Em đã chửi tục rồi còn đâu.”

“Đau lắm đó...” Khuôn mặt cô trắng nhợt, giọng nói càng ngày càng yếu: “Chắc chắc cháu ăn phải cái gì rồi...”

“Còn đi nổi không?” Anh nửa quỳ xuống bên cạnh cô, lo lắng hỏi.

Lúc này cô đã đau đến mức chỉ có thể lắc đầu, đến nói cũng không cất nổi lời.

Thấy thế Lịch Đào không nói không rằng bế cô lên.

Hạ Tiểu Lộc giật thót người, cô cảm thấy mình bị bế lên như một con chim nhỏ, được cơ thể cao lớn của anh nhẹ nhàng ôm lên mà chẳng chút khó khăn nào.

“À... ừm, ngại quá đi...” Cô yếu ớt tựa vào vai anh, vừa xấu hổ vừa áy náy, nói nhất gừng: “Xin lỗi, thật sự cháu không thể đi nổi nữa, xin lỗi...”

Anh và cô hôm nay mới quen nhau, không phải họ hàng cũng chẳng phải người quen mà anh vẫn tốt bụng đi cùng cô cả ngày, bây giờ cô lại đau bụng còn làm phiền anh ôm cô lên xe đến bệnh viện.

Nếu không phải là bất đắc dĩ cô cũng không phải là người hay làm phiền người khác.

Lúc này Hạ Tiểu Lộc chỉ hận bản thân ăn như hổ báo lúc trước, đồ cay đồ sống đều ăn tất, tự mình hại mình chưa xong còn làm phiền đến người khác.

“Không có gì.” Anh ôm cô, rào bước về chiếc ô tô đậu ven đường: “Gần đây có một bệnh viện tư nhân khá ổn, không xa lắm, chỉ năm phút là đến.”

Sau khi lên xe, cô đau đến mức gần như không có ý thức gì, cô chỉ biết anh ôm cô nằm lên đầu gối anh, tay anh còn không ngừng vuốt tóc cô, an ủi cô rằng sắp đến bệnh viện rồi, bảo cô cố gắng nhịn.

“Xin lỗi...” Trước mắt cô mờ mờ ảo ảo, trong lúc ý thức không rõ ràng vẫn không ngừng xin lỗi anh.

“Không sao đâu.”

Trước lúc cô sắp mất đi ý thức, dường như cô nghe thấy anh nói: “Lúc bản thân không thể chống đỡ nổi, có thể dựa dẫm vào một người thích hợp thì sẽ không có ai trách em đâu.”

Sống mãi cô cay cay, sau đó ngất đi!

**

Đến khi Hạ Tiểu Lộc tỉnh lại thì thấy mình đã nằm yên ổn trên giường.

Mở mắt ra cô nhìn thấy một cô ý tá đang đứng bên giường, hình như đang đổi bình truyền nước cho cô.

“Em tỉnh rồi à?” Cô ý tá lấy bình nước muối vừa mới truyền hết xuống: “Đờ chút nào chưa?”

Cô gạt đầu, suy nghĩ gì đó rồi mở miệng hỏi: “...Người đưa em đến đây đâu rồi ạ?”

“À, em nói cái anh chàng đẹp trai đó hả?” Cô ý tá đáp: “Vừa nãy em nôn lên người anh ấy.”

“...”

Hạ Tiểu Lộc tưởng chừng như muốn chết đến nơi rồi.

“Anh chàng đẹp trai đó là bạn trai em hả?” Cô ý tá tự hỏi tự đáp: “À, không đúng, không giống lắm, là anh trai phải không?”

Cô không biết nên giải thích với chị ý tá này thế nào nữa trong khi bọn họ mới quen biết nhau có một ngày, nghĩ lại cô thấy không nên giải thích thì hơn, ậm ờ một tiếng cho qua.

“Anh ấy tốt với em thật đó.”

Y tá nói: “Không chê bẩn, không chê thối, bé em đến phòng cấp cứu còn nộp tiền viện phí cho em, ở bên em chăm sóc em mãi cho đến khi đưa em lên giường mới đi thay quần áo.”

“Phải cảm ơn anh ấy hẳn hoi đấy nhớ.” Trước khi đi, cô y tá còn dặn dò cô một câu.

Những lời nói của cô y tá thích lo chuyện bao đồng lại khiến cô lặng người đi.

Bụng đau, mơ màng và rồi là sự mềm mại... Ngực cô như tràn đầy những cảm xúc hỗn tạp, dường như rất lâu rất lâu rồi cô chưa cảm nhận được nó.

Lần trước là vào lúc nào nhỉ?

Có lẽ là khi cô lên sáu, bố mẹ đưa cô đến một cửa hàng đồ ngọt gần nhà, cô vẫn còn nhớ rõ thời tiết hôm đó rất đẹp. Do cô chạy nhảy tung tăng quá mức vui vẻ nên không cẩn thận làm rơi que kem trong tay xuống đất, thế mà cô lại không bị mắng, ngược lại cô còn được bế lên, được ân cần hỏi thăm ngã có đau không, và còn được mua một que kem khác.

Từ đó trở đi cô không còn nhìn thấy nụ cười hiện lên trên khuôn mặt của bố mẹ.

Khi Lịch Đào mặc bộ quần áo vừa mới thay ở nhà đẩy cửa phòng bệnh ra, anh nhìn thấy một cô gái đầu tóc rối tung đang ngồi tựa vào giường, khuôn mặt giàn giụa nước mắt.

“Sao thế?” Anh lắc đầu đi đến, dờ khóc dờ cười ngồi xuống cạnh giường cô: “Sao khóc ghê thế? Bụng còn đau không?”

Hạ Tiểu Lộc vừa nhìn thấy anh thì càng khóc lớn hơn.

Cũng đã bao lâu rồi Lịch Đào không nhìn thấy một cô gái khóc đến đau lòng trước mặt mình như thế này, thế nên anh cũng chẳng biết xoay sở thế nào cho hay, vừa vỗ vai vừa đưa khăn giấy cho cô: “...Nín đi, để người khác nhìn thấy lại tưởng anh bắt nạt em đấy...”

“Xin lỗi, làm phiền chú nhiều đến thế...” Cô cầm lấy tấm khăn giấy xì mũi, nói năng không đầu không đuôi: “Tiền viện phí với tiền thuốc men hết bao nhiêu để cháu gửi chú luôn... Còn có tiền xe lúc nãy, quần áo của chú nữa,... À ừm, Lịch Đào, cảm ơn chú nhiều lắm...”

“Không phải vội.” Anh vỗ vai cô, chắc hẳn anh cũng biết được tại sao cô lại không khống chế được cảm xúc đến thế: “Cứ yên tâm dưỡng bệnh đã, sau này ra viện rồi hẵng hay.”

“Cháu sắp về nhà rồi, chú không cần phải ở đây với cháu nữa đâu.” Cô ra sức lau nước mắt nói.

Lịch Đào cười: “Không có gì, anh rảnh mà.”

“À, anh mang cho em món đồ, không biết em nhìn xong tâm trạng có tốt lên không.”

Anh đưa cho cô một bức ảnh rất mỏng: “Vừa mới rửa xong.”

Cô nhận lấy tấm ảnh, dụi hai mắt, vừa nhìn vào bức ảnh trái tim cô liền lỡ mất một nhịp.

Trong bức ảnh là bóng lưng cô khi đang cúi người xuống thay dép để chuẩn bị đi ra bờ cát vào lúc mặt trời chuẩn bị xuống núi, ánh hoàng hôn ám áp chiếu xuống mặt biển trước mặt cô.

Hạ Tiểu Lộc ngẩng đầu nhìn anh, anh đang nhìn cô khẽ cười.

Trái tim cô mềm nhũn rồi như đang tan chảy.

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Sao Diêm Vương 3

Trong căn phòng rộng lớn, ánh mặt trời từ ngoài ô cửa sổ chiếu vào có âm thế nào nào đi chăng nữa cũng không thể là giảm được cảm giác như đang bị đóng băng của Thiên Thế.

“Em đoán lúc đó dù là em hay bất kỳ một cô gái nào tỏ tình với anh, anh sẽ đều đồng ý phải không? Anh không hề thích em, chỉ vì hứng thú nhất thời mà anh muốn tìm một người bạn gái trên danh nghĩa để làm vật trang trí mà thôi. Anh đối xử tốt với em, chẳng qua cũng chỉ bởi cái nghĩa vụ của một người bạn trai, Đồng Hy Châu, thực ra anh là một người đàn ông chỉ biết yêu bản thân mình.”

Cô lấy tay lau thật mạnh giọt nước mắt bên khóe mi: “Trước mặt anh, em hèn mọn không khác gì hạt cát dưới gót chân anh. Lúc anh thấy buồn chán muốn tìm chút kích thích, chỉ cần anh vẫy tay một cái là em cụp đuôi chạy đến bên anh, anh chơi xong, anh thấy chán lại lạnh lùng đẩy em đi, em gọi thì đến đuôi thì đi đúng như ý anh.”

Đồng Hy Châu chậm rãi đứng dậy, đặt những quyển sách cô vừa ném xuống đất ngay ngắn lên trên bàn.

“Anh không còn gì để nói rồi đúng không?”

Cô đứng yên nhìn khuôn mặt bình bình của anh, khẽ nhíu mày nói: “Thế cũng tốt, chỉ cần bây giờ anh nói một câu không thật lòng cũng đủ để em chạy đến bên anh không do dự.”

“Anh xem, tình yêu của em nó đón hèn đến thế.”

Anh nhìn cô, trong mắt anh bỗng dâng trào lên biết bao cảm xúc mà cô khó lòng hiểu nổi, thế nhưng cô cũng chẳng còn lòng dạ nào để đi tìm hiểu nữa rồi.

“Đồng Hy Châu, trò chơi tình ái của chúng ta đã đến lúc kết thúc rồi.”

Anh vẫn im lặng không nói gì, Thiên Thế nhét hết sách vào ba lô rồi đi về phía cửa: “Vì anh em thay đổi chính mình, trở thành một người không giống bản thân. Em muốn trở thành người con gái mà anh thích, ngày qua ngày em sống trong thấp thòm hồi hộp, chỉ vì một dòng tin nhắn, một nụ cười của anh, trong tình yêu không có thắng thua, không có sang hèn, cũng không phải là để so sánh tình yêu của ai nhiều hơn, nhưng yêu anh em đã quá mệt mỏi, em nghĩ có lẽ em không phải là người đã định trong cuộc đời anh.”

Cánh cửa lớn khẽ khép lại phía sau lưng cô, tựa như một tiếng thở dài, anh nhìn rất rõ rất rõ rằng trước khi cánh cửa khép lại, cô đưa tay lau giọt nước đọng trên mi mắt.

...

Ra khỏi cửa, cả đoạn đường về nhà Thiên Thế vẫn bình tĩnh chưa hề có gì xảy ra.

Vốn dĩ bố mẹ Thiên thế con gái về nhà thì khuôn mặt tràn ngập sự mong đợi, muốn dò hỏi những tin tức ngọt ngào từ con gái, thế nhưng sau khi về Thiên Thế lại chẳng nói chẳng rằng đi thẳng về phòng ngủ.

Nửa tiếng sau, bố mẹ Thiên ôm đầy bụng thắc mắc ngồi đợi trong phòng khách thì bỗng kinh ngạc khi nhìn thấy đứa con gái bé bỏng vừa bước ra khỏi phòng ngủ.

Chiếc váy hiện dụ thướt tha lúc mới rồi đã thay bằng chiếc quần bò rách lỗ chỗ và chiếc áo T-shirt, mái tóc dài bị buộc bừa lên, chiếc khuyên tai dài đã thay bằng chiếc khuyên tai bấm chói lóa, khuôn mặt dịu dàng cũng biến thành khuôn mặt diêm dúa.

Đó là một Thiên Thế mà bọn họ quen thuộc, là Thiên Thế của trước đây; ăn mặc ba lằng nhằng, tính cách thì cả lơ phất phơ.

“Buổi tối con không về ăn cơm, hai người ăn trước đi nhé.” Cô cúi người thay giày.

Bố mẹ Thiên nhìn nhau suy ngẫm, mẹ Thiên không nhận được mà hỏi: “Tiểu Thế này, con đi đâu thế?”

“Hẹn bạn đến karaoke uống rượu.”

“Tiểu Thế, có phải con gặp chuyện gì không vui rồi không? Cứ nói với bố mẹ.” Bố Thiên Thế không mở miệng nói gì, cô cũng cố gắng để giọng nói dịu dàng đôi chút: “Con đừng để buồn phiền trong lòng mà dựa vào rượu để giải quyết vấn đề.”

“Không ạ.” Cô đứng thẳng dậy, vẫy tay chào bố mẹ kèm thêm một nụ cười: “Bố mẹ không phải lo lắng cho con đâu, con thì lấy đâu ra chuyện buồn.”

**

Đồng Hy Châu xỏ đôi giày thể thao vào chân, đi ra khỏi phòng thay đồ rồi đi thang máy đến tầng ba.

Ra khỏi thang máy, anh nhìn thấy một người đàn ông cao lớn anh tuấn đang đứng đợi anh bên máy chạy bộ, trong thời gian anh thay bộ quần áo này đã có ba cô gái niềm nở không ngừng tiến sát đến vây xung quanh người đàn ông.

Đồng Hy Châu dờ khóc dờ cười, anh thấy người chú thân yêu với khuôn mặt tưởng chừng như dễ gần của mình đã đang mấp mé trên ranh giới phát điên rồi.

“Chú Ngự!” Anh bước nhanh qua đó, chào hỏi Đồng Ngự, thuận tiện giúp Đồng Ngự thoát khỏi “động Bàn To”.

Đồng Ngự ngẩng đầu nhìn anh, hai hàng lông mày giãn ra, vội vã tránh xa ba người phụ nữ kia, đi đến máy hàng máy chạy bộ khác với Đồng Hy Châu.

“Trong trí nhớ của chú thì từ lúc cháu trưởng thành số lần cháu chủ động hẹn chú chắc chỉ đếm được trên đầu ngón tay.” Hai người bước lên hai chiếc máy chạy bộ đặt cạnh nhau, Đồng Ngự chọn chế độ xong rồi nghiêng đầu nhìn anh: “Xin hỏi người chú này có thể giúp cháu được gì đây?”

Đồng Ngự là em trai ruột nhỏ nhất trong nhà bố anh, hiện đang đảm nhiệm chức phó tổng giám đốc trong một công ty nước ngoài. Khuôn mặt điển trai, thân mình bốc lửa, học vị cao, Đồng Ngự không chỉ là niềm kiêu ngạo của gia đình họ mà còn là người anh kính phục nhất từ tận đáy lòng.

“Không có việc thì không tìm đến cửa ả?” Nghĩ đến chuyện lúc sáng anh lại nhăn mày, sắc mặt cũng chẳng mấy vui vẻ.

“Về vấn đề gì?” Đồng Ngự hỏi.

Anh im lặng đôi lát, giọng nói cũng thấp xuống nghe có chút gì đó là lạ: “...Tình cảm ạ.”

Trong tiềm thức của Đồng Ngự, từ nhỏ đến lớn thằng cháu này đã vô cùng nổi trội, tính tình trầm ổn trưởng thành, trước giờ không bao giờ khiến người nhà phải bận tâm. Bao nhiêu năm nay gần như anh chưa từng nhìn thấy cậu nhóc này nhăn mày buồn rầu bao giờ, thế mà cái dáng vẻ này thoát nhìn lại khá mới mẻ, cũng coi như là cái dáng vẻ mà tầm tuổi như cậu nên có.

“Hừm?” Đồng Ngự hí hóp mắt, nở nụ cười khó mà che giấu được: “Có bạn gái rồi hả? Chẳng phải cháu tính độc thân mãi sao? Một đám con gái đuổi theo sau đuôi cháu mà cháu cũng có chút dao động nào đâu.”

Đồng Hy Châu nghĩ đến “chú cọp con” tính cách nóng nảy trong đầu mình, khẽ thở dài: “Có thì cũng có, nhưng hình như chia tay sáng này rồi.”

Đồng Ngự không nói gì, bày ra dáng vẻ chuẩn bị sẵn sàng để nghe đầu đuôi câu chuyện.

“Thực ra từ khi cô ấy vào trường cháu đã để ý đến cô ấy rồi, nhưng lúc trước cô ấy mãi không quen cháu, sau này có hôm không biết thế nào cô ấy lại để mắt đến cháu, và rồi tỏ tình với cháu. Đương nhiên cháu là vui hết mức rồi, thế nhưng cháu lại cảm thấy ở bên cháu cô ấy không vui vẻ.”

Nói đến đây hai hàng mày của anh nhăn tít lại: “Tất cả là tại cháu, cô ấy không có gì sai cả.”

“Thế sao cháu lại thấy cô bé không vui khi ở bên cháu?” Đồng Ngự hỏi: “Là cô bé tỏ tình với cháu trước đúng không nào.”

“Bởi vì khi ở bên cháu cô ấy không phải là chính mình.”

“Thế dáng vẻ thật sự của cô bé là gì?”

Đồng Hy Châu im lặng: “Tính cách nóng nảy, không có tí dịu dàng gì, mở miệng ra là nói bậy, học hành không ra đâu với đâu, lười biếng, ham chơi, không biết tiết chế, tùy hứng.”

Đồng Ngự cố nhịn mà không nhịn nổi bật cười: “Cô nàng ‘hư’ hả? Xem ra sở thích của cháu cũng đúng là...”

Khuôn mặt anh ửng đỏ, nhưng chẳng mấy chốc lại khôi phục khuôn mặt lạnh băng, “Cháu thấy cô ấy đáng yêu.”

Đồng Ngự lắc đầu cười.

Đồng Hy Châu hít sâu một hơi: “Chú, chú bảo cháu nên làm gì giờ?”

Đồng Ngự thấy đầu cậu nhóc ướt đầm mồ hôi, hai hàng lông mày như sắp chạm vào nhau, lòng thầm nghĩ thằng nhóc này trước giờ gặp phải chuyện gì cũng bình tĩnh đến lạ thường, thế mà cô gái này lại khiến cho thằng nhóc phải đầu đầu như óc đến mức này thì xem ra cậu nhóc đã gặp phải cô gái định sẵn trong đời mình rồi.

“Có thể thế nào?”

Đồng Ngự vận tay: “Nói những lời cháu vừa nói cho cô bé nghe.”

“Suy cho cùng thì nguyên nhân dẫn đến chia tay của cháu chính là cháu quá kín miệng. Rõ ràng là thích con gái nhà người ta đến chết đi sống lại mà không chịu nói ra, không nói ra thì người ra làm sao cảm nhận được cháu thích người ta, dĩ nhiên người ta sẽ nghĩ đến chuyện chia tay.”

“Con gái đều thiếu cảm giác an toàn, cháu phải trao cho cô ấy cái mà cháu cho là chân thực nhất. Cháu phải nói cho cô ấy rằng cháu hy vọng cô ấy có thể là chính mình khi đứng trước mặt cháu, đồng thời cũng phải nói cho cô ấy biết rằng cháu thích cô ấy, như thế chẳng phải là xong rồi à?”

Đồng Hy Châu nhăn mày, nghĩ đến những lời Thiên Thế vừa nói vừa khóc sáng nay, anh mới thấy những chỗ mình mãi không hiểu cuối cùng cũng được hóa giải.

Cũng đúng, cô ấy nói cô ấy không cảm nhận được rằng anh thích cô ấy, chứng tỏ anh vẫn chưa bày tỏ tốt tình cảm của mình với cô ấy.

“Cháu biết rồi.” Một lúc sau anh ấn nút dừng trên máy chạy bộ: “Cảm ơn chú.”

“Mới được có ba phút, cháu không chạy nữa hả?”

“Không có lòng dạ mà chạy nữa.”

Đồng Hy Châu vắt chiếc khăn lông lên vai rồi nhảy xuống máy chạy bộ.

“Có lẽ việc của người khác thì cháu có thể phân tích rõ ràng rành mạch nhưng trong chuyện của chính mình thì cháu cũng chỉ là một chàng trai chớm biết yêu thôi.” Đồng Ngự cười nói: “Cứ từ từ, rồi cháu và cô bé sẽ cùng nhau trưởng thành.”

Anh không nói gì thêm mà vẫy tay chào Đồng Ngự, bóng anh biến mất trong cửa thang máy với vẻ mặt vội vàng.

**

“A Thiên, mày đừng uống nữa...”

Khi Thiên Thế đặt mạnh chai rượu thứ tư xuống bàn, mấy người bạn ngồi cạnh không thể nhịn được nữa mà ngăn bàn tay đang định với lấy chai rượu thứ năm của cô.

“Mẹ nó, Thiên Thế mày làm sao thế, mày hoàn lương rồi cơ mà?” Một chàng trai tóc vàng ngồi bên cô hỏi: “Con nhóc này mày từng tuyên bố cả đời này không hút thuốc uống rượu nữa, còn cho bọn tao vào danh sách đen nữa cơ mà?”

Cô nghiêng đầu nhìn chàng trai tóc vàng: “Tao làm gì đến lượt mày dí mõm vào sao?”

Chàng trai tóc vàng bị cô trừng đến một câu cũng không dám nói tiếp: “... Không không, mày lớn nhất.”

Cô hừ một tiếng rồi cầm lấy micro chỉ vào chàng trai tóc vàng, “Mày chọn bài Chia tay vui vẻ cho tao.

....

Cô vừa nói xong, phút chốc cả phòng đều hiểu ra lý do tại sao chiều nay cô tựa như con bảo lốc lệnh cho mọi người tập hợp cùng cô đi hát.

Chàng trai tóc vàng không dám nói gì chỉ sợ lỡ miệng, cấp đuôi chạy đi chọn bài cho cô, còn một cô gái khác buộc tóc hai bên ngồi cạnh cô, vỗ vai cô nói: “Mày và cái chàng trai họ Đồng kia chia tay rồi hả?”

Cô không nói gì, mặt vô cảm nhìn vào màn hình.

“Lúc trước mày dốc hết sức theo đuổi cậu ta khiến cho bọn tao cứ tưởng rằng tình yêu đích thực của đời mày xuất hiện rồi. Thấy mày trọng sắc khinh bạn vứt bỏ bọn tao, bọn tao cũng chẳng so đo với mày, cứ mặc mày muốn làm gì thì làm, bây giờ chúng mày lại chia tay rồi là sao?”

“Ừm, là tao yêu cầu.”

“...” Cô gái nọ nhìn cô với ánh mắt không thể nào tin nổi: “Trái ngót người khác tranh giành nhau, bản thân mày cũng yêu đến chết đi sống lại, sao lại nỡ đá người ta hả?”

“Ừ.” Trước khi đứng lên hát, cô còn nói với lại một câu: “Chị đây không rảnh chơi với hần ta.”

Giây tiếp theo cả cái phòng karaoke toàn tiếng hát lạc điệu, đám bạn cô nhìn nhau, đỡ trán đầy bất lực, không ai dám tiến lên ngăn “con hổ nhỏ” thích dành mic hát nhưng hát lại dở đến nỗi không ai nghe nổi.

Thiên Thế vừa hát vừa nghĩ đến vẻ mặt lúc sáng nay của Đồng Hy Châu, nhất thời men rượu xông lên não khiến đầu cô đau nhức không thôi.

Thôi vậy, kết thúc cả rồi, đầu nữa cũng có ai thấu.

Cô có yêu anh đến thế nào thì có ích gì chứ? Cô nói với anh nhiều như thế nhưng đến một câu trả lời anh cũng chẳng thêm cho cô.

Con gái ấy à, phải biết đối xử tốt với bản thân, cộc đi tìm trâu cuối cùng chẳng có mấy kết cục mỹ mãn.

Trên cái thế giới này chẳng phải chỉ mỗi có mình Đồng Hy Châu là đàn ông, đợi đến một thời gian sau cô có thể quên sạch anh ta, tìm một người bạn trai mới rồi.

Nghĩ như thế cô lại bật nắp một chai rượu, uống ừng ực.

“A Thiên...”

Không biết đã qua bao lâu, cô gái buộc tóc hai bên ngồi bên cạnh kéo tay cô: “Tao khuyên mày tốt nhất giờ mày đừng có uống nữa, lát nữa kiểu gì mày cũng gặp tai họa...”

Nửa câu sau cô gái buộc tóc hai bên đó nói rất khê, cô không nghe rõ mà chỉ trả lời một cách nhấn mạnh: “Tao muốn uống, mày không cho tao uống?”

Cô gái buộc tóc hai bên thở dài: “...Mày đừng trách tao.”

“Tại sao tao phải trách mày?” Đầu óc cô lúc này đã hơi mong lung, bắt đầu tuôn ra như cái máy phát thanh: “Lúc trước vì cái thằng đàn ông chết đuối mà tao vứt bỏ chúng mày tao đã đủ khốn nạn lắm rồi! Yên tâm, từ nay về sau tao sẽ không từ bỏ chúng mày vì đàn ông nữa đâu...”

“Vì cái thằng đàn ông thiếu tình người, ích kỷ, tự cao tự đại, mặt như cái tảng băng... Mẹ nó chứ chịu hết nổi...”

“Ngoài cái mặt mũi trông cũng được được, thành tích cũng được được thì hán ta được cái đêch gì, đến ngủ với tao còn không ngủ, tao nghi ngờ sinh lý hán ta có vấn đề...”

“Thiên Thế...” Lúc này bỗng dưng cô nghe thấy có mấy người gọi tên cô với giọng điệu kì lạ: “Mày đừng nói nữa...”

“Hửm? Tại sao không cho tao nói?” Cô nhảy phắt từ trên sofa lên: “Tao nói cho chúng mày biết, mẹ nó...”

Đang muốn nói tiếp thì cô nhìn thấy trước cửa phòng có một người đang đứng.

Do tầm nhìn mờ mờ không rõ mà cô cảm thấy người đó quen mắt đến lạ thường, quen đến nỗi giống như người cô mới gặp sáng nay.

“Nói xong chưa?”

Người ấy khoanh hai tay, nhìn cô khê cười: “Còn muốn nói nữa không?”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Sao Hải Vương 3

Thiên Kỳ ngệt mặt, mắt tròn tròn nhìn vào bàn tay đang nắm tay mình, lại nhìn vào khuôn mặt anh tuấn trẻ trung của Đường Tín, cô thật sự nghi ngờ rằng mình vừa nghe nhầm.

Xưa nay cô chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ có một ngày học sinh tỏ tình với mình, trong mắt cô bọn chúng chỉ là những đứa trẻ mới lớn, dù cho bọn chúng có tình cảm với cô cũng chỉ là do bọn chúng hiểu lầm giữa tình yêu và khát khao mà thôi. Cho nên, trước mặt Tân Viên cô vẫn khẳng khái nói rằng giữa cô và bọn chúng không có bất kỳ mối quan hệ gì ngoài quan hệ thầy trò.

“Cô Thiên, cô không nghe nhầm đâu.” Đường Tín nhìn cô, khoe miệng khê giương lên, “Trước đây em cho rằng bạn trai cô nhỏ tuổi hơn cô theo trực giác, giờ nhìn phải ứng của cô thế này, xem ra em đoán đúng rồi phải không?”

Hai má Thiên Kỳ chột ửng đỏ, cô thật sự không thể nào tin nổi vào tai mình. Cô muốn hát tay Đường Tín ra nhưng sức lực của cô không bằng cậu ta,

nhất thời cô thấy hoảng loạn.

“Đường Tín, em đừng đùa nữa...”

Cô đang muốn bảo cậu bỏ tay cô ra nhưng cô còn chưa nói xong đã cảm thấy bàn tay mình bị kéo mạnh ra, và một bóng lưng quen thuộc lướt qua trước mắt cô.

Tân Viên, người vốn đứng đợi cô ở cổng trường mà không biết lúc này anh đã dùng cách gì vào trong trường rồi kéo cô ra phía sau lưng mình, đứng chắn trước mặt cô, khuôn mặt lạnh lùng nhìn vào Đường Tín.

Hai cậu con trai tầm vóc ngang ngửa nhau, khí thế cũng tầm tầm nhau. Lúc này trái tim Thiên Kỳ tưởng chừng như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, vừa bất ngờ và vui mừng về sự xuất hiện đột ngột của Tân Viên nhưng cũng thấp thỏm vì không biết lát nữa Tân Viên sẽ có phản ứng gì.

Cô hiểu anh, thực chất tính tình anh không hề tốt chút nào, hơn nữa còn có tính chiếm hữu cô rất cao. Lần này gần như anh tận mắt nhìn thấy “con rệp” mà anh ghét nhất có hành động chệch quỹ đạo với cô, cô biết rất rõ điều này đủ để đốt cháy ngọn lửa tức giận trong anh.

Nghĩ đến đây cô khẽ néo bàn tay đang nắm lấy tay mình của Tân Viên.

Dẫu sao đây cũng là trường học, Đường Tín là học sinh của cô, cô không muốn trong lúc tức giận anh làm ra chuyện gì không hay.

Tân Viên quay đầu nhìn cô, nhìn thấy ánh mắt mang theo sự cầu xin của cô, ngọn lửa trong lòng càng bùng lớn, anh nhìn Đường Tín mặt lạnh tanh: “Tôi là bạn trai của Thiên Kỳ.”

Ai ngờ Đường Tín lại không chút “sồn lòng”, hồ hững trả lời: “Xin chào.”

Tân Viên hơi bất ngờ, ánh mắt anh càng dữ dội hơn: “Cậu là học sinh của bạn gái tôi?”

“Trước mắt là thế.”

Đường Tín vẫn thong thả, hoàn toàn không sợ ánh mắt sắc bén đó, nói tiếp: “Tuy nhiên, tháng bảy năm sau tôi tốt nghiệp rồi, quan hệ thầy trò giữa tôi và cô Thiên chỉ còn lại không đến một năm.”

Tân Viên nhướn mày.

“Cho nên một năm sau, tôi và cô Thiên không còn quan hệ thầy trò, cũng không còn giới hạn về đạo đức, chính thế, chúng tôi rất có khả năng nảy sinh quan hệ người yêu.” Đường Tín nói tiếp: “Tôi không dám đảm bảo một năm sau mình còn thích cô ấy hay không, nhưng hiện tại tôi thích cô ấy, và đồng thời, dù cho bây giờ hai người đang yêu nhau nhưng ai biết được sau này sẽ xảy ra những gì?”

“Hon nữa, tôi trẻ hơn anh.” Cậu khẽ cười.

Thiên Kỳ đứng sau lưng Tân Viên nghe bọn họ nói chuyện mà lòng tor dựng ngược hết cả.

Thật sự cô không ngờ rằng, tuổi còn trẻ vậy mà cũng gớm mặt đầy thế, trước đến giờ cô chưa gặp ai dùng thái độ này đối mặt với Tân Viên cả...

Xong đời rồi...

Quả đúng thế, mặt Tân Viên biến thành một tảng băng lạnh: “Đến lòng còn chưa mọc đủ đã đòi giành phụ nữ của người khác! Uống nhiều sữa mẹ vào, cậu còn non lắm.”

Đường Tín nhún vai: “Còn khá non, cho nên so ra tôi khỏe hơn anh nhiều.”

...

Cô dùng hết sức kéo tay anh, chỉ sợ trong lúc tức giận anh đâm vào mặt Đường Tín.

Thế nhưng ngoài ý muốn là anh lại không ra tay, mà trong lúc cô còn chưa phản ứng kịp anh đã kéo người cô lên trước mặt mình, đứng trước Đường Tín, đỡ mặt cô cúi đầu hôn lên môi cô.

Quá mức bất ngờ, Thiên Kỳ hoàn toàn không có phản kháng gì, cô để mặc cho anh cuốn lười mình, “trình diễn” một nụ hôn sâu.

Đến tận khi cô bị hôn đến mức tối tăm mặt mày, hai má đỏ bừng thì anh mới chịu buông cô ra. Thiên Kỳ liếc nhìn Đường Tín, xấu hổ đến nỗi chỉ muốn tìm cái lỗ chui xuống, may mà lúc này đã tan học trời tối om, học sinh đã về hết rồi mà bọn họ đứng ở một góc trong cổng trường nên cũng khó có ai nhìn thấy những gì vừa xảy ra.

“Dẫu thế lực cậu tốt thì cậu có thể làm như thế với cô ấy không?” Tân Viên ôm cô vào lòng, nhìn Đường Tín đang đứng lặng im trong bóng tối cười.

Đôi mắt Đường Tín sầm lại, lúc sau cậu khoác cặp lên vai, bước thong thả qua người bọn họ, khi đi qua người Thiên Kỳ, cậu còn nói với cô: “Ngày mai gặp lại nhé cô Thiên.”

Tận đến khi bóng lưng của Đường Tín khuất sau cổng trường học, bàn tay đang nắm lấy vai Thiên Kỳ mới có chút động đậy.

Thiên Kỳ thấy hơi sợ, cô ngẩng đầu nhìn anh, khuôn mặt anh vẫn lạnh tanh như thế, trong lòng cô càng hồi hộp hơn.

“Vừa rồi anh vào trường bằng cách nào thế? Hình như gác cổng không cho người lạ vào mà...” Anh nắm tay cô đi về phía cổng trường, cô đành tìm cơ bắt chuyện với anh.

Anh lặng thinh không nói gì mà chỉ nắm lấy tay cô không ngừng bước về phía trước.

“Anh đói không? Tối nay mình ăn món sườn nhé!”

Anh kéo tay cô đến bên đường, cả đoạn đường chẳng nói chẳng rằng, vẫy tay bắt xe.

Lên đến xe, anh nói với bác tài địa chỉ không phải là địa chỉ nhà bọn họ.

“Chúng ta đi đâu vậy anh?” Hai tay cô xoắn lại nhau khẽ hỏi.

Cuối cùng anh cũng chịu mở miệng: “Bạn có đồ muốn đưa cho anh.”

Cô ngắm nhìn khuôn mặt điển trai của anh, rất muốn nói với anh gì đó nhưng lại nói cất nên lời.

Đến nơi anh xuống xe, anh bảo cô đứng đợi anh bên điểm dừng xe buýt rồi dặn cô: “Em ở đây đợi anh.”

“Dạ.” Cô ngoan ngoãn gật đầu.

Anh đi đến một cửa hàng bách hóa cách cô không xa, ánh mắt cô cứ dõi theo bóng lưng anh, chẳng mấy chốc đã thấy ba người đứng trước cửa, hai gái một trai đang vẫy tay với anh.

Chắc là bạn đại học của anh nhỉ?

Cô thầm nghĩ, nhìn bọn họ ăn mặc trẻ trung, chắc là cũng tầm tuổi anh, trai thì cao ráo sáng sủa, gái thì tươi trẻ xinh đẹp, trong đó có một trai một gái trông rất giống người yêu, một cô gái khác thì để tóc xoăn, thân mình mảnh dẻ trông khá đáng yêu.

Đợi đến khi Tân Viên đến trước mặt bọn họ, chàng trai kia vỗ vỗ vai anh, dường như đang trêu anh gì đó, hai cô gái còn lại cũng vui mừng trò chuyện với anh. Lúc đầu anh vẫn trung ra khuôn mặt lạnh te nhưng sau chốc do bọn họ chọc mà anh cũng mỉm cười.

Ánh mắt của cô gái tóc xoăn kia vẫn dính trên người anh không rời, nhìn thấy anh cười cô gái đó vui vô cùng, còn giơ tay kéo vai anh, dường như đang mời anh lát đi chơi cùng bọn họ.

Thiên Kỳ nhìn rất rõ ánh mắt của cô gái đó khi nhìn anh, mặc dù Tân Viên hất tay cô gái đó ra ngay lập tức nhưng trái tim cô vẫn nhói lên.

Có lẽ cô gái đó thích anh lắm.

Đều là con gái với nhau, cô có thể nhận ra rõ điều này, mặc dù cô không hề quen người con gái tóc xoăn đó.

Thực ra, điều này cũng chẳng có gì lạ, anh đẹp trai, học giỏi, tựa như hạc giữa bầy gà. Trước đây, khi anh còn học cấp ba cô đã biết anh rất nổi tiếng trong trường, vào đại học chắc còn nổi tiếng hơn, đầu tính cách của anh lạnh lùng không hòa đồng thế như chính điều đó lại càng làm cho các cô gái mơ mộng.

Suy cho cùng, anh cũng kém cô những bốn tuổi, con đường trước mắt của anh còn rất dài, bên cạnh anh cũng có biết bao người xinh hơn cô, giỏi giang hơn cô, bọn họ trẻ trung hơn cô, tràn đầy sức sống hơn cô.

Anh còn chưa bước ra ngoài xã hội, đến khi anh tốt nghiệp xong, thế giới của anh sẽ còn rộng lớn hơn hiện tại gấp bội lần.

Càng nghĩ càng buồn, cô cúi gầm xuống, đến lúc anh quay lại cũng không biết.

“Về nhà thôi.” Anh nắm tay cô, đưa món đồ cầm trên tay cho cô.

Cô day mắt, nhìn món đồ rồi lại nhìn anh.

“Nhìn gì thế?” Anh cố tình giữ khuôn mặt khó coi đó: “Hai ngày trước em nói muốn ném món cá kho của cửa hàng này, thế nên anh bảo bọn họ xếp hàng mua giúp anh, còn đồng ý với bọn họ cho họ nhìn “người tình” của anh.”

Thì ra đây là cái “món đồ” mà lúc trước anh bảo bạn muốn đưa cho anh đấy ư?

Thiên Kỳ nhìn vào túi cá kho nóng hôi hổi, mấp máy miệng, trái tim như bị ai đó chạm mạnh vào, mềm mại ảm áp, cô không quan tâm đang ở giữa đường mà ôm lấy eo anh.

Trên thế giới này ngoài bố mẹ ra, người chiều chuộng cô nhất chính là người đàn ông cô.

“Làm nũng cũng không có tác dụng.”

Ngoài mặt vẫn giả vờ lạnh lùng nhưng thực ra hai tay anh đã dịu dàng ôm lấy cô từ lúc nào không hay: “Anh đã sớm nói với em rồi, đám nhóc đó toàn là những con rệp, em còn không tin còn cãi lại anh. Nếu không phải hôm nay anh đến đón em thì em nói xem em tính xử lý thế nào hả?”

“Em không biết, chỉ cũng sợ mai gặp cậu ta thì ngượng chết mất...”

Cô vui đầu vào vòm ngực anh, hít sâu một hơi, đây là vòng tay cô lưu luyến nhất, còn chủ nhân của vòng tay ấy là người mà cô yêu nhất

“Không cần thiết phải ngượng ngừng gì hết.” Anh vuốt tóc cô: “Những gì nên nói anh đã nói. Theo tính cách của thằng nhóc đó chắc sẽ không bám dai lấy em, sau này ngoài việc học ra em không qua lại gì với cậu ta cũng đừng đối xử dịu dàng với cậu ta, cậu ta sẽ biết khó mà lui.”

“Dạ dạ...”

“Bây giờ nghe lời chưa?” Anh hơi nói lỏng vòng tay, cúi đầu dùng trán mình khẽ chạm vào trán cô.

Cô gật đầu.

“Đừng để anh lo lắng nữa.” Anh hôn lên mắt cô: “Em nên biết, hễ là việc liên quan đến em anh đều mất hết lí trí, hôm nay không đánh cậu ta là bởi vì anh biết em thương xót học sinh đến mức nào. Cho nên, sau này đừng để anh thấp thỏm lo âu nữa, biết chưa?”

“Dạ.” Thấy anh nói lỏng mình ra cô chỉ biết đồng ý.

“Tối nay em phải đền anh đây nhá.” Một lúc sau anh bỗng nở nụ cười trông đến nguy hiểm.

Thiên Kỳ ngây người, nhưng do ở bên anh đã lâu, lúc sau cô đã phản ứng lại, mặt đỏ ửng: “... Đền, đền kiểu gì?”

Tân Viên không nói gì, nheo mắt liếc đôi môi mình đầy mờ ám.

Nhìn thấy dáng vẻ gợi tình của anh, mặt cô đỏ bừng, lập tức quay lưng lại phía anh: “...Em muốn về.”

“Ừ ừ ừ.” Anh cười lớn, vòng tay qua vai cô: “Về nhà thôi.”

Chẳng mấy chốc bọn họ đã ngồi lên một chiếc taxi rồi đi, còn ba người đứng trước cửa hàng bách hóa này giờ vẫn chưa rời đi.

“Tiểu Luật, hôm nay em được nhìn tận mắt rồi chứ.” Bạn gái của chàng trai cũng nói với cô gái tên Tiểu Luật: “Có biết bao cô gái thích Tân Viên đều từ bỏ cả, bởi lẽ cậu ấy nói cả đời này ngoài bạn gái mình ra cậu ấy sẽ không thể yêu người nào khác.”

Tiểu Luật cắn chặt răng mình, mắt phấp phỏng, lát sau cô lắc mạnh đầu: “Mình không tin.”

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Sao Thiên Vương 3

Vẫn theo lệ thường, sau khi Thẩm Trì Hy ra khỏi phòng tắm thì người đàn ông tên Weiking đó đã rời đi không dấu vết.

Hơi ấm anh lưu lại trên chiếc giường đơn lạnh dần, đồng hồ báo thức vừa xong cũng được thu dọn sạch sẽ. Cô ngồi khẽ xuống giường, nghiêng đầu nhìn thì phát hiện ra chiếc tủ đầu giường bị cô bày loạn đã được anh thu dọn đầu ra đó, còn đặt thêm một cốc nước ấm.

Sự khác nhau giữa lần này và lần trước chính là thiếu mất trang giấy ghi số điện thoại của anh.

.... Không phải anh chàng này làm trong cục an ninh đấy chứ? Mỗi lần đến đến đi đi đều không có dấu vết gì, lẽ nào người làm trong nghề này đều thế?

Cô nhưn mảy cảm cốc nước đặt bên môi nhấp vài ngụm, rồi cầm điện thoại lên.

Hai lần đều chưa thanh toán, anh muốn “làm” không công hả?

Cô gõ nhanh hai hàng chữ rồi ấn nút gửi đi.

Tầm khoảng mười giây sau, tin nhắn anh gửi đến hiện lên trên màn hình.

Hẹn ngày gặp lại.

“Đồ lưu manh này...”

Máng thì vẫn mắng, thế nhưng không biết tự lúc nào khóe miệng cô đã khẽ giương lên, cô thoải mái ngả lưng xuống giường.

Họp hành cả ngày, đến giờ nghỉ trưa cô chạy xuống dưới công ty mua hộp cơm ăn lót dạ để tiếp tục cho một buổi chiều làm việc.

Lúc bước ra khỏi thang máy vừa đúng lúc gặp phải An Huyền, An Huyền giờ tay kéo cô qua một bên, liếc nhìn cô từ trên xuống dưới nói: “Chị Hy, lần đầu tiên thấy chị tăng ca mà còn vui thế này đây nha.”

Thẩm Tri Hy ngẩn người, gõ vào chán An Huyền: “Sao có thể thế được.”

“Sao lại không thể nào?” An Huyền xoa cằm, ánh mắt nhìn cô sáng long lanh: “Chị nhìn dáng vẻ của chị lúc này mà coi, sắc xuân phơi phới, trước đây cứ hễ đến giờ này mặt mày chị lại ỉu xiu xiu, làm gì mà có tinh thần tỉnh táo như lúc này.”

Cô tròn mắt: “Chỉ giỏi nghĩ vớ vẩn.”

Cô và An Huyền quen biết nhau đã bao nhiêu năm, sao có thể không biết gì, lát sau đã thấy ánh mắt tinh ranh của cô nàng lóe lên, nhìn cô cười “Lẽ nào là do được anh chàng “dấu hôn” tươi tốt đây?”

Thẩm Tri Hy bị nói trúng tim đen, bệnh kiều ngạo lại phát tác, cô không thèm nói chuyện với An Huyền nữa mà quay người quẹt thẻ bước vào trong.

“Bị em nói trúng rồi phải không?” An Huyền đứng chống nạnh ngoài cánh cửa thủy tinh cười nức nẻ: “Chị Hy ơi, mỗi lần nói gì mà chị không phản kích được đều chứng tỏ chị chốt dạ.”

Cô giờ ngón giữa lên với An Huyền, bước nhanh về bàn làm việc.

Năm tiếng đồng hồ tăng ca trôi qua nhanh đến lạ thường, đợi đến khi trả lời xong email cuối cùng, đến một giây cô cũng không nán lại, gấp máy tính đi về ngay.

Về đến dưới nhà, cô đứng trước thang máy nhìn người đàn ông mà cả đến tên họ của anh ta mình cũng không biết, thế nhưng một nơi nào đó trong góc trái tim lại khẽ rung lên.

Cô e hèm một tiếng.

Weiking nghe thấy tiếng cô liền ngẩng đầu nhìn cô, mỉm cười: “Đúng giờ nhỉ!”

“Ăn cơm chưa?” Cô đi đến chỗ anh, tỏ vẻ bình tĩnh cầm lấy chìa khóa mở cửa.

“Ăn rồi.” Anh giờ chiếc túi trong tay lên: “Nhưng mà vẫn chuẩn bị thêm bữa ăn đêm.”

“Tôi kén chọn lắm đấy, tôi không thích ăn khá nhiều thứ.”

“Vậy...gà xào ớt, bắp cải xào em có ăn không?”

Bàn tay đang thay giày của cô khựng lại, quay đầu nhìn anh.

Khuôn mặt cười đến vô hại ấy mở miệng hỏi cô: “Anh đoán em thích ăn đúng không?”

Mặc dù không muốn thừa nhận những cô vẫn phải gật đầu.

Hai người bước vào phòng khách, Thẩm Tri Hy đến phòng ngủ tắm rửa thay quần áo, khi đã ra đã thấy Weiking đang rót nước trong phòng bếp, trong lò vi sóng còn đang đặt món ăn đêm anh vừa mang đến.

Cô khẽ đi đến cửa phòng bếp, tựa cửa nhìn anh.

Anh chàng mang khuôn mặt ưa nhìn, thân hình chắc cũng đến phòng tập nhiều thuốc vào dạng cao gầy nhưng săn chắc. Cô nhìn thấy anh không mặc gì hai lần, bắp thịt chỗ nào ra chỗ nấy, gợi cảm hơn hẳn những anh chàng trai bao môi trắng răng hồng.

Dù là nhìn từ góc độ nào anh cũng là mẫu hình mà cô thích, nếu không thì cô cũng không “nhặt” bữa anh ngoài đường mang về nhà.

“Anh coi đây là nhà mình thật đấy à!” Lát sau cô cất tiếng hỏi: “Nếu công ty các anh có phần đánh giá mức độ hài lòng của khách hàng thì nhất định tôi sẽ đánh giá anh năm sao.”

Anh đặt cốc nước xuống, quay đầu nhìn cô với phong thái vô cùng tao nhã: “Cảm ơn.”

“Ăn thử xem.” Anh mở lò vi sóng ra rồi lấy đĩa gấp một miếng gà xào cay, đưa đến miệng cô.

Thẩm Tri Hy mở miệng, sau khi chiếc đĩa rời khỏi miệng mình cô nói: “Ngon quá!”

Anh cười: “Anh thường ăn đồ đêm ở quán này.”

“Tôi muốn ăn nữa.” Cô cướp lấy chiếc đĩa và cái bát trong tay anh, tựa vào bàn bếp ăn ngấu nghiến.

Weiking thấy cô ăn gà một cách ngon lành, không để ý hình tượng gì trước mặt mình cảm thấy hết sức thú vị, liền khoanh tay đứng nhìn cô ăn.

Ăn được một lúc cô vô tình liếc nhìn anh, một ý nghĩ bỗng lướt qua trong đầu.

“Anh không ăn à?” Cô giơ chiếc bát trong tay với anh.

Anh lắc đầu: “Anh không đói lắm.”

“Ồ.” Cô gật đầu, sau đó quay mặt lại với anh, khề liếm đôi môi mình: “... Không đói thật hả?”

Cô cố tình kéo dài từ “hả”, cô biết rõ ăn cay xong môi cô sẽ trở nên căng mọng bóng nhẫy, lại cộng thêm vừa rồi cô liếm lưỡi mình, chắc là rất gọi cảm.

Quả nhiên, ngay giây tiếp theo cô nhìn thấy con người anh thẫn lại.

Thế nhưng anh vẫn bất động.

“Anh không ăn, tôi dứt cho anh ăn được không?” Cô không chịu thua mà cầm bát đi đến trước mặt anh, ánh mắt nhìn anh dăm dăm.

Ngay lúc này anh đã lập tức phát hiện ra ý đồ của cô.

“Được thôi.” Anh bật cười.

Mạch máu Thẩm Tri Hy tưởng chừng như ngưng chảy bởi nụ cười đó của anh, từ lúc mới bắt đầu cô đã biết rằng sức quyến rũ lớn nhất của người đàn ông này nằm ở anh có thể tỏa ra sức hút từ sâu thẳm trong cơ thể mình một cách khê khằng hồ hững đến thế.

Lần đầu tiên cô gặp một người đàn ông quyến rũ đến thế, nét quyến rũ không cần vỏ bọc bên ngoài cũng không cần đến sự tu sức của bất kỳ thứ gì.

Sự quyến rũ ấy của anh âm thầm đốt cháy ngọn lửa nơi sâu thẳm nhất trong trái tim cô.

Đặt chiếc bát lên bàn bếp, cô nhìn anh rồi đưa tay tháo chiếc thắt lưng da.

Vừa cởi cô vừa nhìn anh kèm theo những lời bông đùa: “Áy! Trong quần anh có cái gì cứng cứng thế?”

Weiking không nói gì, thế nhưng hơi thở của anh đã bán đứng chính mình.

Thẩm Tri Hy vui vẻ đến mức cười không khép nổi miệng, cô còn “thuận tay” sờ nắn bắp thịt trắng kiện của anh: “Chỗ nào cũng cứng.”

Anh cụp mắt nhìn đáng vẻ tinh ranh của cô, anh cảm nhận thứ đang dần cứng lên trong tay cô, dần dần, dần dần con người anh sẫm lại.

“Vừa hay.” Anh lấy tay ngăn cô lại, ôm lấy chiếc eo mảnh khảnh của cô rồi đặt cô lên bàn bếp để như trở bàn tay, tiếp đó anh chen vào giữa hai chân cô: “Anh thích những thứ “mềm”.”

“Hả?” Cô vồ đến liếm cảm anh: “Mềm chỗ nào?”

Bàn tay anh trườn trên cơ thể cô, nói khê bên khóe miệng cô, “Chỗ nào cũng mềm.”

“Mềm đến mức nào?”

Anh nhẹ nhàng cởi chiếc áo ngủ của cô, cúi đầu hôn lên khóe môi cô: “Anh tin rằng em sẽ nói cho anh biết nó mềm đến mức nào.”

Cả người Thẩm Tri Hy ướt đầm mồ hôi nằm sõng soài trên sô pha, lúc này đến động đập ngón tay cô cũng không còn sức nữa rồi.

Mặc dù lúc mới bắt đầu cô biết rõ hậu quả của việc quyến rũ anh nhất định sẽ là “lưỡng bại câu thương”, nhưng cô đã đánh giá thấp anh rồi. Cô đúng là

đã thăm đến không còn để thăm hơn, còn anh thì thoát nhìn tinh thần phấn chấn sức lực dồi dào lắm, “chỗ nào” cũng rất phấn chấn.

Xử lý xong cơ thể, Weiking ngồi xuống bên cô, ôm cô lên đùi mình rồi nói: “Đi tắm không em?”

“Không có sức tắm” Cô tròn mắt, dựa vào bờ vai ướt đẫm mồ hôi của anh: “Anh cũng hơi mệt đó.”

Anh ậm ừ trong họng cười: “Sao nào, cứng không?”

“Anh xéo đi.” Cô đàn những ngón tay mình trên vai anh, lại bị anh nhanh chóng túm lấy những ngón tay thon dài đặt bên khoe miệng hôn.

Trái tim cô chùng xuống bởi sự tiếp xúc của anh, đầu óc trở nên tỉnh táo. Cô không thể quên rằng sự dịu dàng ấy của anh chỉ xuất phát từ bản năng nghề nghiệp, anh không chỉ dịu dàng với duy nhất mình cô.

Nghĩ là thế, cô lại thốt lên câu nói khiến cho mình chỉ hận nỗi cắt đứt lưỡi: “Lát nữa anh vẫn về hả?”

Ánh mắt anh lóe lên khi nghe thấy cô nói thế, có phút chốc cô thấy như anh muốn nói gì đó với mình, nhưng đến cuối cùng anh vẫn không nói ra, chỉ trả lời lại câu hỏi của cô: “Em muốn anh ở lại sao?”

Thẩm Tri Hy ngẩn người, lập tức quay đầu.

Anh nhìn khuôn mặt nghiêng của cô rồi im lặng đôi chút, sau đó anh bật cười ha hả.

“...Anh cười gì?” Cô thẹn quá hóa giận, giãy dụa muốn xuống khỏi người anh, còn cố tình lạnh lùng nói: “Tôi phải đi tắm rồi.”

“Yên nào...” Anh ôm chặt lấy cô: “Chỗ nào của anh cũng còn “cứng” đó nha...”

“Cái đồ lưu manh này.” Cô cắn chặt răng.

Anh vẫn cười lộ ra hàng răng trắng đều tăm tắp, anh hôn lên miệng cô sau đó hôn lên mũi cô: “Cô nàng này, sao em lại đáng yêu thế này cơ chứ!”

“Còn cô nàng cơ.” Cô nói. “Thành bà già lưng còng chân yếu rồi còn đâu.”

“Cô nàng lớn tuổi cũng có người yêu.”

Giây phút lặng lẽ ngắm nhìn cô, bỗng nhiên anh thốt ra một câu.

Cô lặng người khi nghe anh nói câu này, một lát sau cô hồ hững nói: “Mong được như lời anh nói.”

Hai người im lặng nhìn nhau, cô đến phòng tắm, đợi đến khi anh cũng tắm xong tắt điện, cô cảm thấy đệm giường lún xuống, bỗng nhiên trái tim cô đập lên giữ dội.

Sao mày lại có thể mở miệng giữ anh lại qua đêm, Thẩm Tri Hy, rốt cuộc trong nào mày nhét thứ gì?

Cô không ngừng an ủi mình trong lòng rằng “Không sao đâu, cũng chỉ là ngủ cùng một người trên một chiếc giường đến khi trời sáng mà thôi.” Cô lật người, quay lưng lại phía anh nhắm mắt chuẩn bị đi ngủ.

Anh ngờ chưa qua một phút, anh liền tiến sát về phía cô, còn duỗi tay ôm lấy cô một cách tự nhiên như không.

Cô cắn môi, cố gắng kìm nén sự ấm áp đang dấy lên trong lòng, cô lạnh lùng nói: “...Ai cho phép anh ôm tôi ngủ?”

Giọng nói nhẹ nhàng của anh truyền đến ngay bên tai cô: “Tôi lo em lăn khỏi giường.”

Cô tròn mắt, thế nhưng khoe môi lại dần giương lên trong bóng tối.

Thật kỳ lạ, từ khi quen biết anh đến nay, căn bệnh mất ngủ kéo dài bao lâu của cô đỡ hơn rất nhiều, dù là lần trước hay lần này, chẳng mấy chốc cô đã chìm vào giấc ngủ mà còn ngủ rất sâu, cũng không dễ bị tỉnh giấc.

Có lẽ là lâu lắm rồi không được cảm nhận cái ôm từ người khác, không được cảm nhận sự ấm lòng khi được che chở bảo vệ như thế, nên cô mới cô mới khát khao cái ôm và vòm ngực của người đàn ông mang tên “trao bao” này đến thế.

Quá mất mặt... thế nhưng cũng chẳng ai biết, cho nên cứ làm cái chuyện mất mặt này nữa cũng chẳng sao.

Đồng hồ sinh học của Đồng Ngự cứ đến sáu giờ sáng sẽ tự động thức giấc.

Thông thường vào lúc này anh đã đánh răng rửa mặt xong, xuống dưới nhà chạy bộ một vòng, sau đó quay lại tắm rửa, ăn sáng và mở cuộc họp qua điện thoại với chi nhánh công ty bên Los Angeles. Đến tầm khoảng tám giờ lái xe sẽ đứng đợi anh dưới nhà để đưa anh đến công ty, bắt đầu một ngày

làm việc bận rộn.

Anh giữ chức vị phó giám đốc nhân lực của một trong những công ty được hàng đầu thế giới, nửa cuộc đời trước của anh đều dành cho công việc cả.

Cả đời anh mới yêu hai lần, song cả hai lần đều thất bại, một người dịu dàng hiền thực không chịu nổi công việc có cường độ cao của anh mà muốn chia tay với anh, còn một người xinh đẹp quyến rũ sau ba tháng quẹt thẻ của anh một cách điên cuồng đã bị anh đá thẳng.

Trước khi hai cô gái này rời anh đi, đều nói với anh cùng một câu “Đồng Ngự, anh không biết yêu một người con gái, bởi vì trong sinh mệnh của anh không có giây phút nào dành cho tình yêu.”

Còn lúc này đây.

Mặc dù đã tỉnh rồi nhưng vì không muốn đánh thức cô gái đang say giấc nồng kia mà anh chỉ đành lặng lẽ cầm lấy điện thoại, cau mày trả lời hết email này đến email khác.

Từ lúc sáu giờ WeChat của thư ký Trương đã gửi tin đến tới tấp, lần lượt là:

Phó tổng Đồng, on-call lúc sáu giờ sáng qua anh lại không họp, có cần chuyển thành sáng nay không?

Phó tổng Đồng, có hai lá đơn xin điều động chức vụ cần anh phê chuẩn, hôm nay là deadline.

Phó tổng Đồng, chín giờ sáng này có phóng viên đến, anh có cần in các tài liệu liên quan đến câu hỏi hay là anh dùng máy tính tra.

Đọc được ba email, anh liền trả lời:

Thư ký Trương, từ hôm nay anh hủy cho tôi các cuộc họp qua điện thoại lúc nửa đêm và sáng sớm, sau này tám giờ mỗi sáng anh bảo lái xe Trần đến đón tôi ở khúc giao giữa Đường Phú Thủ và đường Nam Gia.

Thư ký Trương trả lời ngay tức khắc: Đã rồi.

Thế nhưng hai giây sau thư ký Trương lại gửi tin nhắn đến.

Xin lỗi sếp, mặc dù đề cập đến chuyện riêng tư của anh nhưng gần đây hành vi của anh rất không bình thường, anh có tiện tiết lộ chút gì không...?

Đồng Ngự bị cách nói của người thư ký cứng ngắc nhưng tận tâm với công việc này chọc cười, dưới tia nắng buổi sáng sớm, anh cup mắt nhìn người đang năng đang chân đang tay bên cạnh mình, anh đưa tay xoa trán cô.

Đúng thế, tôi mới có chức vụ mới là ru người ta ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Sao Thủy 3

Giờ nghỉ trưa, đồng nghiệp A đi đến chỗ An Huyền gõ bàn cô: “An Huyền này, anh chàng kỹ sư chị giới thiệu em hôm trước thế nào?”

An Huyền thò đầu ra khỏi chiếc máy tính: “Khá ổn, bọn em còn hẹn nhau tối nay đi ăn.”

Đồng nghiệp A cười mờ ám: “Không hở là người đẹp chỉ xếp sau nữ vương Thẩm, nắm gọn một anh chỉ là chuyện trong nháy mắt.”

An Huyền không nói gì, đồng nghiệp B cũng lon ton chạy đến hỏi: “An Huyền ơi, anh chàng ID mà chị gửi WeChat của anh ta cho em thế nào? Nói chuyện ra sao rồi? Người ta còn làm trong Microsoft đấy.”

Cô nghe xong bình tĩnh trả lời: “Khá ổn, có trình độ, tính tình trầm ổn nhưng phản ứng hơi chậm.”

Đồng nghiệp C nhòm người ra khỏi vách ngăn văn phòng: “Đệch, An Huyền, rốt cuộc có bao người giới thiệu bạn trai cho em thế? Em đúng là đã man!”

Đồng nghiệp B bổ sung: “Haizzz, An Huyền, chị biết em xem xét nhiều anh là đúng, nhưng mà em đừng có mà được dăm hôm ba bữa lại đá con nhà người ta như ngày trước đấy nhá! Mấy anh chàng mà bọn chị giới thiệu cho em đều là những “thanh niên ưu tú” lấy mục tiêu hàng đầu là kết hôn, bọn họ không hứng nổi cú đá của em đâu.”

“Em biết rồi ạ.”

Cô gật đầu: “Em sẽ chọn người thích hợp nhất trong số những người này để kết hôn, còn những người khác em sẽ cố gắng từ chối khéo bọn họ trước khi mọi chuyện lỡ dở. Bây giờ với ai em vẫn chỉ giữ mối quan hệ bạn bè thông thường, em sẽ không làm khó mọi người mọi người không phải bận tâm làm gì.”

Đồng nghiệp A B C anh nhìn tôi, tôi nhìn anh ba miệng một lời: “An Huyền, em thay đổi rồi.”

Cô nhún mày, rồi lại cúi đầu tiếp tục gửi mail.

“Trước đây em đâu có thế này!” Đồng nghiệp A vỗ vai cô: “Trước đây trong mắt bọn chị em là một play-girl chính hiệu. ... Bọn chị cứ nghĩ rằng cả đời này bước chân của em cũng không bao giờ dừng lại.”

Mắt An Huyền nhìn vào màn hình máy tính không tiêu cự, cô cười nhạt: “Con người rồi sẽ thay đổi, nhất là phụ nữ.”

“Nói cũng đúng.” Đám đồng nghiệp thi nhau gật đầu.

Đúng vào lúc này, bỗng một cô sinh viên thực tập ở tổ cô chạy vào từ cửa rồi chạy đến trước mặt bọn cô, nói với giọng đầy hóm hờ: “Các chị biết không? Em gặp một anh chàng đẹp trai kinh khủng ngoài cửa! Đẹp trai dã mạn, đẹp trai tàn bạo”

“Hả?” Vừa nghe đến trai đẹp là các chị em lại hưng phấn cả lên: “Đẹp thế nào?”

Công ty bọn họ thường xuyên hợp tác với công ty mũ nhọn trong những ngành nghề khác nên những khách hàng có tố chất cao, bề ngoài bắt mắt không phải là gì hiếm hoi, trai đẹp đến nườm nượp, trước đây còn kết thành mây đôi. Mấy nữ nhân viên vẫn còn độc thân vô cùng mong chờ đối tác đến, càng nói gì đến trai đẹp.

“Đẹp lắm ý, có phong thái lắm, dáng người cao, ôi ôi mẹ ơi, cái mũi cái mũi cao ứ chịu nổi mẹ ơi, ...” Cô thực tập sinh miêu tả anh chàng nào đó mà mặt mày cứ như nở ra hoa, cô bé dừng lại một lát rồi lại nói tiếp: “À đúng rồi, suýt quên không nói, anh ấy đang nói chuyện với nữ vương Thẩm, cười nom đến vui về...”

Phút chốc cả đám ỉu xiu như dưa héo: “...Xong rồi, chỉ cần anh chàng nào gặp phải chị Hy thì người khác đừng hòng đòi chiếm được “miếng thịt béo ngậy” này.”

Từ đầu đến cuối An Huyền không để ý bọn họ bàn luận về anh chàng đẹp trai nào đó, mà vui đầu vào gửi mail, nhưng một lát sau cô lại nhìn thấy đôi bàn thon dài ngọc ngà quen thuộc khua trước mặt mình.

Cô ngẩng đầu lên.

Thẩm Trì Hy đứng trước mặt cô, thấy cô nhìn về phía mình thì nở nụ cười đầy ý tứ với cô.

“Sao thế?” Cô hoàn toàn không biết người phụ nữ xuân sắc phoi phới hàng động lạ lùng trước mắt này nhìn cô cười làm gì.

“Ngoài kia có anh chàng đẹp trai!” Thẩm Trì Hy lại cười.

An Huyền đảo mắt tò vò chẳng hứng thú gì, ậm ừ một câu.

“Tìm em đấy” Thẩm Trì Hy cố tình chia câu nói làm đôi.

An Huyền nghe thấy thế hơi ngẩn người, cau mày hỏi: “Tìm em ạ?”

Quái lạ, hôm nay cô có hẹn đối tác nào đâu, sao lại vô dưng vô cớ có người đến tìm cô nhỉ, lại còn là anh chàng đẹp trai nữa?

Sau một hồi suy nghĩ cô cho rằng chỉ có một khả năng duy nhất chính là một bạn trai cũ nào đó của cô nghĩ không thông tìm đến tận nơi gây chuyện, nghĩ thế cô đứng phắt dậy khỏi ghế, đi theo Thẩm Trì Hy ra ngoài.

Vừa mới bước ra ngoài cô đột nhiên dừng vội bước chân, đứng bất động ở cửa.

Thẩm Trì Hy đi được hai bước thì thấy cô không đi cùng, quay đầu lại nhìn cô nửa cười nửa không: “Sao lại dừng rồi, mau đến đây.”

An Huyền nhìn người đang ngồi trên sofa không xa trước mặt bằng ánh mắt không thể tin nổi. Cô cho rằng sẽ rất lâu mình không gặp anh, không ngờ lại là anh, cô lấy tay day day mắt mình, một lần không đủ cô còn day những ba lần.

Thẩm Trì Hy nhìn thấy hết những phản ứng của cô, cười gọi người đàn ông: “Lịch Lâm”

Lịch Lâm ngẩng đầu, anh bắt chọn lấy bóng dáng cô ngay từ cái nhìn đầu tiên, ánh mắt anh tựa ngọn đèn sáng chói trên người cô.

Hai người nhìn nhau tầm khoảng mười mấy giây rồi An Huyền cụp mắt, khi ngẩng mắt lên khuôn mặt chỉ còn lại sự bình tĩnh cùng nụ cười xa cách chuẩn mực: “Xin chào.”

Lịch Lâm không nghĩ rằng cô sẽ phản ứng thế này, nhất thời ngậy người ra, anh mắt anh bớt gắt gao, đôi môi mỏng khẽ mở, giọng nói trầm thấp đầy sức hút cất lên: “Tiểu Huyền.”

Chỉ hai chữ đó thôi An Huyền đã tưởng chừng như trái tim còn hằn đầy vết thương của mình lại bị người ta đâm mạnh thêm vào hai nhát, giây phút máu tràn ra cô gần như đau đến mức đến rên rĩ cũng không cất nổi.

Cô không biết tại sao người đàn ông này bỗng dừng lại đến công ty cô, vì công việc ư? Công ty hai bọn họ thuộc về hai lĩnh vực hoàn toàn khác nhau, hẳn là không có mối quan hệ nào liên quan đến công việc. Lẽ nào anh ta đến tâm sự chuyện cũ với Thẩm Trì Hy? Cũng không đúng, bây giờ đang trong thời gian làm việc mà.

Nếu là đến tìm cô... không, cô không bao giờ nghĩ đến khả năng này, lúc này cô không muốn gặp anh chút nào.

“Anh đến công ty tôi để bàn chuyện làm ăn sao?” Hai tay cô nắm chặt thành nắm đấm, cố gắng để cho giọng nói mình bình thường, không để lộ chút sợ hãi gì.

Lịch Lâm khẽ lắc đầu.

“Đến tìm chị Hy?”

Anh nói từng câu từng chữ một, dịu dàng mà kiên định: “Anh đến tìm em.”

Trái tim cô tựa như đang phát ra tiếng loảng xoảng.

“Xin lỗi, lát nữa tôi có cuộc họp, tôi vào trước đây, có chuyện gì đợi khi nào tôi rảnh nói sau.” Chỉ trong vòng năm giây ngắn ngủi, cô nói ra một tràng rồi quay người chuẩn bị rời đi.

Cô cảm thấy chỉ cần mình ở đây thêm một giây nào nữa, nhìn người đàn ông này thêm một phút nào nữa, mắt cô sẽ trở nên mờ nhòe mất.

Đúng lúc này, bỗng có người kéo lấy tay cô, cô quay đầu lại nhìn, người kéo tay cô lại là Thẩm Trì Hy.

“Cuộc họp đấy em không phải đi nữa, chị đi thay em. Hôm nay không cần giao PPT, mai đưa cho chị cũng được.” Thẩm Trì Hy đẩy cô đến bên Lịch Lâm, ra lệnh: “Phòng họp D không có người, quán cà phê dưới công ty chắc vẫn còn gian trống, còn không được nữa gần đây cũng có khách sạn tình nhân, 400 tệ bốn tiếng.”

Tựa như có thứ gì mắc nghẹn trong họng, An Huyền ngậy người nhìn Thẩm Trì Hy.

Lịch Lâm âm thầm tặng cho Thẩm Trì Hy ánh mắt tán thưởng.

“Chị đi đây, gởi lời hỏi thăm của chị đến Lịch Đào nhé.” Thẩm Trì Hy vẫn tay với anh, “Đợi lần sau anh ấy về thành phố A, có lẽ bọn chị còn có thể ngồi xuống cùng nhau uống tách cà phê.”

Lịch Lâm gật đầu cười: “Được ạ... chị Hy, nhìn dáng vẻ chị thế này, có lẽ nào chị tìm được niềm vui mới rồi chẳng?”

Thẩm Trì Hy ngoảnh đầu, giờ ngón tay giữa lên với anh.

“Em chỉ nói lại sự thật mà thôi, chị và anh em còn có thể làm bạn đương nhiên là chuyện tốt, trong mắt em hai người thích hợp làm bạn hơn là người yêu.”

Thẩm Trì Hy không phản bác cũng không đồng ý, cô nhún vai, rồi đi một cách tao nhã: “Cậu nhóc, đừng có lo chuyện của chị, cứ lo chuyện của em đi rồi hẵng hay.”

Sau khi bóng Thẩm Trì Hy biến mất sau tấm cửa kính, An Huyền cắn răng muốn đi vào theo, lại bị Lịch Lâm kéo lại, kéo thẳng cô ra ngoài.

“Lịch Lâm, anh làm gì thế?” Đám đồng nghiệp vừa mới luôn ra hào hứng xem bọn họ, cả khuôn mặt An Huyền đỏ bừng, giằng tay anh ra không dám lớn tiếng, chỉ khẽ giọng oán: “Anh bỏ tay ra mau.”

Lịch Lâm kéo cô đến cạnh thang máy ấn nút xuống tầng dưới, anh tiến sát lại tai cô thì thầm: “Phòng họp, phòng cà phê, hay là khách sạn tình nhân, hử?”

Mặt An Huyền đã đỏ bừng, cô tức giận hất vai anh ra, tức đến nỗi không nói nổi câu gì.

“Ồ, khách sạn tình nhân phải không, anh biết rồi.”

Thang máy dừng, anh cười lộ ra hàm răng trắng tấp rồi kéo cô vào thang máy.

Thang máy đến tầng một An Huyền rút tay ra khỏi tay anh.

“Có gì anh nói luôn ở đây đi.” Cô cố gắng giả bộ bình tĩnh bước ra khỏi thang máy, đến góc không có người trong đại sảnh tầng một cô nói: “Bây giờ vẫn đang trong giờ làm, em không muốn làm trò cười cho cả cái công ty này.”

“Anh đến tìm em, em lại coi đó là trò cười ư?” Lịch Lâm đến trước mặt cô, nhìn cô từ trên cao.

Cô lặng thinh.

Lịch Lâm thấy cô bài xích mình, trái tim tựa như đang bị người ta đâm hàng ngàn hàng vạn nhát.

Bao nhiêu năm nay, cô luôn chạy theo phía sau anh, tình yêu nồng cháy của cô trói chặt anh. Anh được cô yêu thương đến mức nào anh rõ lắm chứ, bởi thể anh tổn thương cô, khiến cô tuyệt vọng sao anh lại không hay biết?

“Tiểu Huyền!” Giọng anh thật khê: “Em không cần anh nữa ư?”

An Huyền cắn môi, viên mắt ửng đỏ.

Mười năm, anh giam cô ngoài cánh cửa lòng mình, vậy mà anh lại giẫm đạp lên trái tim cô. Chưa bao giờ anh cần cô, anh vấy tay một cái liền đuổi cô đi, sao anh lại có thể nói giống như mình là người bị tổn thương như thế?

“Mẹ kiếp, Lịch Lâm anh không có tư cách hỏi.” Cô nghẹn ngào, nói từng câu từng chữ, “Anh không hề có tư cách...”

“Anh yêu em.” Đột nhiên anh ngắt lời cô, nhìn cô đắm đắm.

....

Ba chữ, tựa như con sóng lớn cuốn trọn lấy cô.

“Những lời anh nói với em trước đây em đều có thể cho là anh nói dối, nhưng chỉ ba chữ này, không bao giờ anh nói dối em.” Cảm xúc trào dâng mãnh liệt trong đôi mắt anh, anh nhắc lại: “An Huyền, anh yêu em.”

Giọng cô khàn khàn: “Sao anh có thể yêu em?”

“Anh yêu em nhiều hơn em tưởng.”

Một phút, hai phút... nước mắt tựa như những hạt trân châu rơi xuống.

“Anh biết lần đầu tiên ôm em là do em cố tình chuốc say anh, từ giây phút đó anh bắt đầu sợ hãi. Anh không dám nhận điện thoại của em, không dám trả lời tin nhắn của em, không dám gặp em, cuộc sum họp gia đình mỗi năm là lý do anh được ở gần em. Em quyến rũ anh, anh che giấu lương tâm mình để rồi lên giường với em, anh dùng cái đêm đó để đốt cháy nỗi nhớ nhung trong anh. Sáng hôm sau tỉnh lại, anh làm như chưa có chuyện gì xảy ra, tiếp tục lạnh lùng với em, cứ thế duy trì bảy năm trời.”

Dưới cảm Lịch Lâm lún phún râu, mấy ngày liền không ngủ khiến đôi mắt anh trũng xuống: “Bảy năm này, mỗi ngày anh đều sống trong cảm giác tội lỗi và tự trách! Anh biết anh là người đàn ông kém cỏi nhất thế giới này, đến dừng khi để gánh vác tình cảm mình dành cho em cũng không có; anh biết em không ngừng thay bạn trai, thế nhưng trong lòng anh lại cầu nguyện giữa em và bọn họ sẽ chẳng đi đến đâu. Anh điên cuồng đổ kỵ với bọn họ nhưng lại không dám mở miệng hỏi em; anh sợ rằng anh không còn có em nữa nhưng anh lại hy vọng có thể nhìn thấy em đau khổ vì anh.”

Cô nghe những lời anh nói, anh tựa như không phải là người con trai mà cô con biết hơn hai mươi mấy năm.

Trong lòng cô, anh mãi mãi vẫn là đáng về điểm đậm nho nhỏ, anh mãi mãi có thể chà đạp lên tình cảm của cô mà không hề có cảm giác tội lỗi, anh mãi mãi có thể rời đi nhẹ nhàng dứt khoát như thế.

“Vốn anh muốn chúng mình làm anh em cả đời, thế nhưng chỉ một bước lầm lỡ anh liền nghĩ, nếu như có thể giữ mối quan hệ này mãi đến khi em kết hôn thì thật tốt. An Huyền, chuyện của Thẩm Trì Hy và anh trai anh khiến cho anh chịu phải đả kích rất lớn, khiến anh càng rõ ràng rằng dù là những người từng yêu nhau rồi cũng sẽ lìa xa, sau đó cả một đời cũng chẳng còn chút duyên phận.”

Và rồi, viên mắt anh ửng đỏ: “Anh không muốn mình yêu nhau để rồi lại chia xa, trở thành những người xa lạ, thế nên anh nghĩ, nếu vờ như không yêu, ngay từ đầu không phải là người yêu mới là lựa chọn tốt nhất.”

Bởi lẽ em là thứ quý giá nhất trên cõi đời, chỉ cần có được em anh sẽ rơi vào địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hỏa Tinh (Tam)

Hạ Tiểu Lộc nằm ở trên giường bệnh cần trái táo, một bên liếc trộm ngồi ở mép giường nàng đang cùng cách vách giường lão nãi nãi nói chuyện Lịch Đào, lão nãi nãi trai gái đều không có tới ngủ đêm, Lịch Đào trước cho nàng nạo trái táo, sau đó liền hết sức chủ động đi bồi lão nãi nãi nói chuyện phiếm.

Bởi vì hắn nói chuyện hết sức hài hước lại rất ôn nhu, lão nhân gia thỉnh thoảng bị hắn trêu chọc cười, ước chừng tán gẫu một hồi, mắt thấy đến ngủ điểm, hắn còn thuận tiện dụ dỗ lão nãi nãi chìm vào giấc ngủ.

Chờ phòng bệnh một lần nữa an tĩnh lại thời điểm, hắn quay người lại nhìn về phía chính về mặt thành thật ngắm nhìn hắn Hạ Tiểu Lộc.

"Như thế nào ?" Lịch Đào bị nàng nghiêm trang về mặt trêu chọc cười , hỏi.

"Ta cảm thấy được, " nàng sâu hít một hơi thật sâu khí, hướng hắn đưa ra ngón tay cái, "Ta cảm thấy được người cái này nam nhân tính tình đặc biệt hảo, lại rất cẩn thận, còn đặc biệt biết dỗ nhân vui vẻ."

Hắn sững sờ, nhủ này, "Tiểu cô nương, người này thuốc mê lại rót hết nhưng thật muốn đem ta rót hôn mê."

Nàng "Phốc xuy" cười một tiếng, "Ta là nói thật, nói sau , người là ân nhân cứu mạng của ta a."

Hắn không chê bản, không chê phiền toái mà đem nàng một cái được cấp tính trạng vị viêm người tới bệnh viện, toàn bộ hành trình kiên nhẫn vừa tí mĩ chiếu cố nàng, về tình về lý hắn hoàn toàn có thể hiện tại ném nàng hạ mặc kệ liền về nhà , có thể hắn vẫn là lưu lại đây bên trong bồi nàng, còn nghĩ bằng tất cả phương pháp nhường sa vào tâm tình thung lũng nàng vui vẻ dậy lên.

Nói thật, nàng cảm thấy ai đều sẽ không tin tưởng, bọn họ chỉ nhận biết một ngày mà thôi đi?

Lịch Đào lắc lắc đầu, sờ sờ chính mình mũi, cười, "Nào có cứu mạng như vậy nghiêm trọng, huống chi, người là ta đồng hương, ra cửa bên ngoài gặp được đồng hương hai bên chiếu cố là phải ."

"Cảm ơn người." Nàng lần nữa hết sức nghiêm túc hướng hắn nói lời cảm tạ.

"Này một chai treo hết người có thể xuất viện , " hắn ngẩng đầu lên nhìn nhìn bình truyền dịch, lại cúi đầu xuống, "Cảm giác khá hơn chút nào không?"

Nàng liếc mắt gật đầu, "Triệt để tốt lắm, lão tử hiện tại lại là nhất điều hảo hán."

Hắn buồn cười, "Hảo hán, người kiểm chế điểm, về sau ăn cái gì đó đừng như vậy mãnh, trên thế giới này ăn ngon nhiều , có thể người nếu là đem dạ dày làm hư này cuộc đời đã có thể cùng mỹ thực không có duyên ."

Nàng mân hế miệng, bỏ xuống trái táo hạt, "Nhưng mà ta còn là thật muốn ăn hải sản a a a."

Sò biển vương, giống mũi con trai, tôm hùm... Như thế nhiều mới mẻ hải sản, nàng ngắm lại đều phải chảy nước miếng a, nhưng là theo lẽ thường đến nói, nàng này vừa ra nháo hết tiếp theo vài ngày phải đều là cùng canh súp cháo làm bạn ...

Lịch Đào tự nhiên tiếp nhận trong tay nàng trái táo hạt, ném vào thùng rác, "Ăn trước cái hai ngày cháo, mới có thể thích hợp chịu chút hải sản, hơn nữa không thể ăn quá cay độc ."

Hạ Tiểu Lộc biết rõ hắn nói được có lý, rồi rắm một hồi lâu, thờ dài, "Hảo cảnh sát thúc thúc..."

Hắn nghe được nàng này câu, biết rõ nàng là ở khai chính mình cười giỡn, liền để sát vào nàng khuôn mặt, giống như cười mà như không, "Người nói ai là cảnh sát thúc thúc?"

Trong phòng bệnh hết sức yên tĩnh, khoảng cách gần như vậy đối mặt, nàng mới phát hiện hắn toàn bộ hốc mắt là lõm xuống hạ đi , mũi lại đặc biệt rất, này gần như có điểm giống người tây phương tướng mạo làm cho nàng lần nữa không thể không cảm thán, hắn thật sự là một cái rất đẹp mắt mỹ nam tử...

Nàng không có nói qua yêu đương, cũng cùng nam tính tiếp xúc được thiếu, hắn lớn lên như thế soái, lại như vậy ôn nhu, nàng cảm giác mình có chút chông đỡ không được .

Thuyết thông tục điểm - - nàng trong lòng giống như từ gặp được hắn đệ nhất khoảnh khắc, liền bắt đầu Tiểu Lộc đi loạn .

Thấy nàng thẳng sững sờ mà xem xét chính mình không nhúc nhích, hắn thối lui nhất điểm, xoay mặt cười, "Hoa nhỏ si."

"... Ai, ai hảo sắc ?" Nàng áp ứng mạnh miệng, vừa ý bên trong lại cảm thấy đặc biệt hư.

"Tốt lắm, người liền cho ta yên tĩnh một hồi đi, " hắn tự tay giúp nàng đắp kín mền, "Bắt đầu từ ngày mai ta làm người miễn phí bồi dưỡng người du thành phố A, bảo đảm mỗi cái người nghỉ đi địa phương đều dẫn người đi một lần, cho nên người đêm nay liền cấp ta nghỉ ngơi thật tốt."

Nghe được hẳn như thế nói, nàng trong nội tâm nhảy dựng, trên lí trí muốn cự tuyệt, vừa ý bên trong lại thật sự là vui vẻ được không được, cho dù biết rõ này hết thấy đều không hợp tình lý, đối với nàng chính mình một người nữ sinh đến nói cũng quá khinh suất quá nguy hiểm, nhưng là cùng hẳn chung đụng thời gian lại làm cho nàng cảm thấy so với mình trước toàn bộ u ám nhân sinh cộng lại đều muốn mỹ lệ, nàng lại làm sao có thể nhẫn tâm cự tuyệt.

"Được rồi." Nàng gật đầu, "Trừ cảm ơn người, ta cũng vậy thực không biết nên nói cái gì."

"Đáp ứng như thế mau... Người sẽ không sợ ta bán đứng người?" Hắn hé mắt.

"Vậy người liền bán đi, ta không đáng giá tiền, nói không chừng cấp lại tiền người ta đều không muốn mua." Nàng nghiêm trang trả lời lần nữa chọc cho hắn cười to.

"... Hạ Tiểu Lộc, người thực hết sức có ý tứ."

Thật vất vả cười ngừng, hắn nâng cằm lên, xem nàng nói, giống như rất nghiêm túc nói.

**

Sáng sớm hôm sau, Hạ Tiểu Lộc tỉnh lại, ở chính mình rương hành lý bên cạnh đi vòng vo hảo lâu.

Vốn là nàng một cái nhân đến lữ hành, quần áo đều chuẩn bị cực kỳ tùy tiện, tất cả đều là T-shirt quần ngắn cùng quần dài, hoàn toàn không có nhất điểm cô gái bộ dáng, nhưng là bắt đầu từ hôm nay nàng muốn cùng Lịch Đào ra ngoài đi dạo, nàng mặc cái loại đồ bình thường y phục đứng ở như mình tình đồng dạng rõ ràng bên cạnh hắn, nàng chính mình đều cảm thấy mất mặt.

Thay lần này mang đến duy nhất nhất điều váy liền áo, nàng nằm sấp ở trước bàn trang điểm căng thẳng dùng chính mình vụng về kỹ thuật hóa cái đồ trang sức trang nhã, trong đầu thẻ khuya hôm nay nhất định phải tìm thời gian đi thương trường vụng trộm mua vài chiếc váy.

Vội vội vàng vàng đề nặng điểm lao ra khách sạn thang máy, nàng nhìn thấy một cái bóng dáng quen thuộc đang ngồi ở khách sạn trên ghế sa lon lẳng lặng chờ nàng, hẳn hôm nay vẫn là cùng ngày hôm qua đồng dạng thường phục cùng kính đen, có thể cho dù là dạng này, nàng đều chứng kiến nhiều cái qua lại cô gái ở quay đầu lại len lén liếc hắn.

Lặng lẽ đi đến hắn bên cạnh, nàng sâu hít một hơi thật sâu khí, "... Chờ lâu."

Lịch Đào ngẩng đầu lên thấy nàng, ánh mắt chợt lóe, qua hai giây, nói, "Hôm nay rất xinh xắn."

"Bịch" "Bịch" ... Cứ như vậy mấy chữ, nàng trái tim lại bắt đầu gia tăng tốc độ, lời nói cũng còn nói không lưu loát, "... Tạ, cảm ơn."

Hắn nhin cười, từ trên ghế salon đứng dậy, thân sĩ hướng về nàng làm nhất thủ thế, "Thỉnh."

Hai người cùng nhau đi ra khách sạn, hắn nghiêng đầu nói với nàng, "Chúng ta buổi sáng đi thủy cung, xế chiều đi Phở Lãng Cốc."

"Hảo," nàng vui vẻ cười, "Ta đều hết sức thích."

Thủy cung tự nhiên là rất nhiều du khách đến đến thành phố A nhất định đi cảnh điểm, hiện vào lúc này tiết trung học sinh tiểu học đều nghỉ, toàn bộ thủy cung đều tràn ngập líu ríu giọng trẻ con, Hạ Tiểu Lộc ngược lại không có bị này chút ít hùng hài tử cấp ảnh hưởng, nghiêm túc chăm chỉ nằm sấp ở trước thủy tinh xem tiểu cá mập cùng điện cá chình, thậm chí đem bên cạnh Lịch Đào đều cấp quên.

"Chao ôi người xem này điều rất béo cá ở chỗ này điều mười phút còn không nhúc nhích..." Đợi nàng xoay người lại nghỉ cùng hắn lúc nói chuyện, lại phát hiện bên cạnh kia nam nhân cao lớn không gặp.

Trong lòng "Lộp bộp" vừa vang lên, nàng xoay người hướng phía trước đi vài bước, kiễng chân ở trong đám người hết nhìn đông tới nhìn tây, lại như thế nào cũng không có thấy hắn.

Vội vàng cảm di động cấp hắn phát vi tính, nàng cúi đầu mới vừa đánh hai chữ, đột nhiên cảm giác mình trên đỉnh đầu nhiều một cái lông xù này nọ.

Nghiêng đầu, nàng trông thấy Lịch Đào chính đứng ở sau lưng nàng, cầm trong tay một cái đáng yêu cá heo vải nhung món đồ chơi, cười tủm tủm xem nàng.

"Dạ," hắn đem cá heo vải nhung món đồ chơi giao cho nàng.

Hạ Tiểu Lộc tiếp nhận vải nhung món đồ chơi, trong lòng nhất thời nói không nên lời ảm áp, cười đến con mắt đều nheo lại, "Ta thích cái này."

Hắn ngẩn ra, giọng điệu mang bắt đắc đi lại sùng ái sờ sờ nàng đầu tóc, "Như cái tiểu bằng hữu tựa như."

"Ta vốn chính là tiểu bằng hữu a," nàng ôm vải nhung món đồ chơi cọ xát chính mình gò má, "Bằng không người như thế nào hội mua món đồ chơi cho ta."

"Được được được," hắn cùng ở sau lưng nàng, không biến sắc che chở nàng ở trong lòng bàn thân, để tránh nàng cùng chính mình tẩu tán, "Người xem dưới chân đi đường, không cần sảy chân."

Bởi vì hắn đang che chở nàng đi, cho nên nàng trong lúc lơ đãng phần lưng sẽ đụng phải hắn khoan dung lồng ngực, nam tính nóng rực hơi thở bao phủ ở nàng quanh thân, nàng không ngừng mà dùng dư quang nhìn lên hắn anh tuấn gò má, cảm giác mình chính khuôn mặt đều hồng .

"Rất nóng sao?" Hắn đột nhiên dựa vào gần nàng, thấp giọng hỏi, "Ngươi gò má cùng cái cổ đều hồng ."

"... Không, a không đúng, ần, rất nóng..." Nàng nghiêng mặt qua, bởi vì thẹn thùng, thanh âm nhỏ yếu vẫn nột.

"Ta mua tới cho ngươi bình nước." Mang nàng đi ra thủy cung, hắn ý bảo nàng ở bồn hoa nhỏ này bên cạnh chờ mình một cái, đi về hướng cách đó không xa đồ uống xe.

Hạ Tiểu Lộc ôm cá heo món đồ chơi đứng ở tại chỗ nhìn cách đó không xa hắn, nhìn hắn vì cúi người cùng bán nước a di đối thoại, nhìn hắn lúc nói chuyện khẽ quẹo rừ ra khỏe miệng, thân sĩ lần lượt tiền động tác... Từng cái hình ảnh nàng đều tỉ mỉ khắc vào chính mình đầu óc cùng trong ánh mắt, liền dời đi một giây đồng hồ ánh mắt đều không bỏ được.

Ngươi xong đời , Hạ Tiểu Lộc.

Nàng nghe được chính mình trong đầu, có một cái thanh âm đang nói chuyện.

Ngươi thật giống như triệt để rơi vào bể tình , đối cái này mới nhận biết hai ngày không đến người xa lạ.

...

Buổi sáng hành trình đi hết, Lịch Đảo lái xe mang nàng đi trước Phó Lăng Cốc.

Phó Lăng Cốc đặc sắc là tràn trề nồng nặc dân tộc thiểu số văn hóa cùng với phong tình, cùng lúc đó, này chính cái địa phương đều xây ở rừng mưa nhiệt đới bên trong, che kín nhiệt đới thực vật, Hạ Tiểu Lộc ôm đơn phản tử đi vào bắt đầu liền đang không ngừng chụp hình, nhìn thấy cái này dân tộc thiểu số cô nương bộ dạng xinh xắn, chụp nhất trương, nhìn thấy cái này thực vật lớn lên thật tốt thực mới mẻ a, chụp nhất trương, quả thực là phi thường cao hứng.

Mà Lịch Đảo cùng ở sau lưng nàng, hoàn toàn hành động một cái xứng chức hướng dẫn du lịch, đại đa số thời điểm không nói lời nào bởi nàng, có thể ở nàng có nghi vấn thời điểm, mỗi một cái vấn đề cũng có thể gọn gàng trả lời nàng.

"Này bên trong thực hết sức nguyên thủy, " nàng nhìn trước mắt bộ lạc thôn trang, "Có điểm giống thể ngoại đảo nguyên a."

"Là dạng này , " hắn gật đầu, "Nguyên thủy đến căn bản không giống như là một cái cảnh điểm, ngươi thấy được dân tộc thiểu số chính là mỗi ngày sinh sống ở nơi này cư dân, cho nên ngươi thấy được đều là chân thật nhất ."

"Cùng bạn rộn thành phố lớn hoàn toàn khác nhau đâu."

"Uh, cho nên mỗi nửa năm ta sẽ trừu một ngày tới nơi này đi bách bộ, cho dù hô hấp hô hấp này bên cạnh trong sạch không khí cũng tốt."

Hạ Tiểu Lộc nghe vậy, nhắm mắt lại thật sâu hít thở một cái khí, lại phun ra, "... Ần, thật là thoải mái."

"Phốc, " Lịch Đảo nhin không được vừa cười, "Ngươi như thể nào hội như vậy trên chọc."

Nàng mặt đỏ lên, thẹn thùng sờ sờ chính mình đầu tóc, qua hai giây, đột nhiên kêu lên, "Nha, trời mưa !"

Này bên trong khí hậu luôn luôn là nói thay đổi liền thay đổi ngay, trước một giây đồng hồ còn mặt trời rực rỡ cao chiếu khả năng một giây sau bay tới một mảnh vân liền bắt đầu hạ mưa to, hơn nữa hôm nay lúc ra cửa nàng vội vội vàng vàng không có mang cái ô, này hạ có thể phải biến thành ướt sũng .

"Không có việc gì, " liền ở lúc nói chuyện, mưa đã triệt để mưa tầm tã xuống, hắn tỉnh táo một phen chế trụ nàng cổ tay (thủ đoạn), "Đi, chúng ta trốn đến phía trước căn phòng nhỏ dưới mái hiên tránh một hồi mưa, này mưa rất nhanh liền hội ngừng ."

Cứ như vậy một chút thời gian Hạ Tiểu Lộc toàn thân đều đã ướt đẫm , có thể đối với nàng mà nói, toàn thân bị nước mưa thấm ướt lạnh không chút nào bù không được bị hắn chế trụ chỗ cổ tay kia liên tục không ngừng nhiệt độ.

Chờ hai người chạy bộ đến dưới mái hiên, Lịch Đảo một phen cởi xuống chính mình áo ngoài, khoác đến nàng trên bờ vai, "Nhìn một chút, chờ khi mưa dứt chúng ta liền qua bên kia cửa hàng nhỏ mua cho ngươi một món quần áo khô thay."

Nói xong lại không có đợi đến nàng trả lời, hắn có chút ít nghi hoặc, cúi đầu xuống hướng về nàng nhìn lại, lại phát hiện nàng đỏ bừng cả khuôn mặt cắn bờ môi của bản thân, không nói tiếng nào.

"Như thế nào ?" Hắn ần cần nghiêng mặt qua, "Nơi nào không thoải mái sao?"

Nàng ngừng thở, bên tai tiếng tim đập giống như tiếng sấm giống nhau.

Thấy nàng vẫn là không nói lời nào, hắn vươn tay sờ sờ nàng cái trán, "Không phải là nóng rần lên đi?"

Vừa lúc đó, nàng đột nhiên mãnh vừa ngẩng đầu, vừa vận độn vào hán cái cầm, mà nàng môi lại thần xui quý khiến sát qua hán đôi môi mỏng.

...

Hạ Tiểu Lộc triệt để ngốc rồi, lẳng lẳng, nhìn chăm chặp hán đôi môi mỏng xem

Lịch Đào xoa xoa chính mình cái cầm, vừa định trêu chọc nàng một câu gì, có thể thấy nàng nhìn mình về mặt, lại trầm mặc xuống, thần sắc cũng có chút biến hóa.

Một giây sau, hán tự tay đem vốn là choàng tại trên vai nàng áo sơ mi cầm lên, đắp lên nàng đỉnh đầu.

"Người sở tam nhị nhất."

Nàng đỏ bừng trên mặt tràn đầy không giải, "Tam nhị nhất?"

"Án."

"... Ba, hai, một..."

Ai ngờ cái kia "Nhất" tự còn chưa nói hết, nàng đột nhiên cảm giác được trước mặt bỗng tối sầm, theo bị áo sơ mi ngăn trở ánh mắt hắc ám mà đến, còn có kia ừ ừ kéo tới nam tính hơi thở.

Nàng cái gì đều thấy không rõ, chỉ cảm thấy ở hán áo sơ mi hạ, vừa mới kia mềm mại cảm giác lần nữa chạm được chính mình môi.

Hán... Đang hôn nàng.

Tác giả có lời muốn nói: ta, trừ dơ bẩn, vẫn là hội viết lãng mạn tiểu, thanh, tân ! Ta sẽ ! ! !

Phụ tặng, vì đuổi theo bài này độc giả cung cấp nhân vật quan hệ đồ như sau:

Đệ nhất đối: Thiên Thế (19 tuổi, đại học A đại nhất, Thiên Kỳ biểu muội) Đồng Hi Chu (21 tuổi, đại học A đại tam, Đồng Ngự chất tử) - sân trường, bất lương thiếu nữ cùng ân núp lưu manh bản gang thẳng thụ,

Đệ nhị đối: Thiên Kỳ (24 tuổi, Thiên Thế biểu tỷ, cao trung số học lão sư) Tân Viên (20 tuổi, C đại đại nhị, Đồng Hi Chu cao trung học đệ) - chị em yêu nhau, cao trung giáo sư cùng sinh viên

Thứ ba đối: Thẩm Tri Hi (29 tuổi, Thiên Kỳ hàng xóm, công ty tinh anh Tổng giám, mối tình đầu Lịch Đào) Đồng Ngự (35 tuổi, công ty Phó tổng giám đốc, Đồng Hi Chu tiểu thúc) - nữ tinh anh, "Nguo lang" tổng giám đốc

Đệ tứ đối: An Huyền (25 tuổi, công ty quản lý, Thẩm Tri Hi thuộc hạ) Lịch Lâm (27 tuổi, công ty Tổng giám, Đồng Ngự thuộc hạ, thân ca Lịch Đào) - thanh mai trúc mã

Đệ ngũ đối: Hạ Tiểu Lộc (18 tuổi, tốt nghiệp trung học sắp trở thành sinh viên) Lịch Đào (33 tuổi, Lịch Lâm thân ca, thành phố A điểm chủ, mối tình đầu Thẩm Tri Hi) - hải đảo điểm ngộ

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Sao Diêm Vương (Tứ)

Toàn bộ KTV ghé lô tất cả nhân giờ phút này đều lựa chọn vui mặt tiến trong lòng bàn tay, không đành lòng lại nhìn thẳng cái này chân thật nhân ở giữa ngục.

Đứng ở cửa bao sương miệng cái kia cao gầy anh tuấn thả về mặt lạnh nhạt ôm cánh tay nhân, không phải là bọn họ đại học A "Hot boy Đồng Thực Thụ" Đồng Hi Chu đại nhân, còn có thể là ai?

Mà bọn họ vĩ đại, đáng yêu, xuất thân chưa tiếp thân chết trước Thiên Thế bạn học, vừa mới làm Đồng Hi Chu cùng với bọn họ toàn bộ ghé lô nhân mặt, cấp cho Đồng đại nhân "Chức năng có vấn đề cùng với lãnh cảm" độ cao tán dương.

Tiểu lão hồ a... Đây một lần, liên tính Thiên vương lão tử cũng không thể nào cứu được người, người khuya hôm nay là không chết cũng phải tàn a!

Mọi người giờ phút này ở trong lòng thác nước lệ mặc niệm.

Chờ vừa mới còn say choáng rượu trạng thái Thiên Thế thấy rõ trước mắt nói chuyện người nam nhân kia mặt lúc, nàng rượu liền triệt để tỉnh, nàng miệng há lớn, trợn mắt há hốc mồm về mặt mộng bức xem Đồng Hi Chu.

... Thế nào lại là hắn? Cái này đáng chết nam nhân như thế nào sẽ xuất hiện ở nơi này? !

Trong không khí từ xa đối mặt năm giây sau, Đồng Hi Chu buông cánh tay xuống, lạnh nhạt hướng phía trước bước một bước.

"Ngừng!" Thiên Thế mắt thấy hắn muốn đi về phía mình lại đây, vội vàng vô ý thức vươn cánh tay che trước mặt bản thân, "... Ta, ta cảnh cáo ngươi, ngươi có thể đừng tới đây a."

Hắn sau khi nghe xong, nhú mày, trên mặt vẻ mặt càng thêm ý vị sâu xa đứng lên, "Vì cái gì không cho ta lại đây?"

Nàng xem thấy hắn, tim đập càng nhảy càng nhanh, trong nội tâm tràn trề một loại căn bản không biết là cái gì tình cảm no bụng | trướng cảm giác, bởi vì liền ở phía trước mười phút, nàng còn sa vào ở lừa mình dối người thất tình trong thống khổ, mưu toan muốn đem cái này nam nhân từ chính mình trong đầu đào đi, nhưng ai biết hắn hiện tại thể nhưng chỉ đơn giản như vậy xuất hiện ở chính mình trước mặt, còn một bộ chuyện gì đều chưa từng xảy ra, nắm chắc phần thắng trong tay bộ dáng.

"Bởi vì chúng ta đã chia tay!"

Nàng liền tưởng đến buổi sáng hắn tuyệt tình khuôn mặt, lập tức toàn thân đầm lạnh dựng thẳng lên đến, nàng trước mặt hắn, cầm lấy một chai bia rầm rầm uống hai cái, lại "Àm" một tiếng thả lại đèn trên bàn, "Ta nói cho ngươi biết Đồng Hi Chu, ta hiện tại rốt cuộc không cần ở trước mặt ngươi trang cô gái ngoan ngoãn lấy ngươi thích, ta yêu thế nào liền thế nào, ta muốn làm gì đều được, con mẹ nó ngươi quản, không, được!"

"Đến, lông vàng, nhanh đi giúp ta điểm ca!" Nàng nói xong, một phen kéo lên bên cạnh lông vàng, choàng ôm cổ của hắn, chỉ thị hắn đi giúp mình điểm ca.

Toàn bộ ghé lô nhân tính cả lông vàng lập tức đều đổ hít một hơi khí lạnh, lông vàng cảm giác mình trên cổ cái kia tinh tế cánh tay giờ phút này phảng phất có nặng ngàn cân, hắn nơm nớp lo sợ liếc qua Đồng Hi Chu, chỉ thấy Đồng Hi Chu mặt không chút thay đổi, có thể toàn thân đều không tiếng động phát ra một loại khủng bố khí tràng.

Lông vàng giây hiểu trong nhãn tình của hắn ý tứ: Ngươi nếu là dám nghe nàng lời nói, ta lập tức muốn ngươi mạng nhỏ.

"Uy! Còn không mau đi!" Thiên Thế say khướt lại giận dỗi cầu véo cầu véo lông vàng cái cổ.

Lông vàng bị này một tiếng gọi được lấy lại tinh thần, vội vàng vứt bỏ nàng cánh tay, còn thuận tiện đem nàng cả người đẩy tới Đồng Hi Chu trước mặt, "Ta cô nải nải ngươi cũng đừng hăm hại ta, vội vàng đi!"

Thiên Thế căn bản không thể tin được trước kia liên tục đem nàng coi là lão đại lông vàng thế nhưng ở Đồng Hi Chu trước mặt nhất gan thành dạng này, xoay người tay chống nạnh cả giận nói, "Hắc? ! Ngươi còn đừng sợ hắn?"

"Tiểu kéo, lông vàng không có can đảm, ngươi đi giúp ta điểm!" Nàng giờ phút này dòi tằm mắt hướng về phía song đuôi ngựa.

Song đuôi ngựa vỗ trán, liếc mắt nhìn Đồng Hi Chu, thờ dài, "... Thiên Thế, ngươi cũng đừng lấn qua lấn lại, vội vàng cùng đồng đại thần đi thôi."

Này nha đầu ở trước mặt bọn họ giương nanh múa vuốt được hận không thể bò đến bầu trời, có thể bọn họ còn không biết, chỉ cần làm cho nàng gặp được Đồng Hi Chu, nàng lập tức liền biến thân thành bị Như Lai Phật tổ bóp trong lòng bàn tay mao con khỉ, liền thét chói tai giữa cơ hội cũng không có.

Cho nên, đây chính là vì cái gì nàng đang nhìn đến Thiên Thế mượn rượu tiêu sầu một khắc kia, lập tức liền thông qua quan hệ liên lạc đến Đồng Hi Chu, thông báo hắn lại đây dẫn người đi - - mặc dù Thiên Thế mới là bọn họ bằng hữu, có thể bọn họ đều hy vọng Thiên Thế có thể trôi qua thật sự vui vẻ hạnh phúc.

"Ta dựa vào, các ngươi..." Thiên Thế xem một chút toàn bộ ghé lô không có một cái tiến lên đây giúp nàng tiểu đồng bọn, tức giận đến đều nhanh tức sùi bọt mép, "Các ngươi..."

Nhưng ai biết phía sau nàng nửa câu lời còn chưa nói hết, cả người đột nhiên liền trời đất quay cuồng, chạy đến xem cái này thế giới.

Vừa mới liên tục đứng yên Đồng Hi Chu cuối cùng ra tay, đem nàng cả người dễ dàng ôm dậy gánh tại trên vai mình, như khiêng bao tải đồng dạng khiêng nàng.

"Nôn..." Đứng chống ngược cảm giác như rượu cồn thuận thế tràn trề nàng toàn bộ cổ họng cùng đại não, nàng chính khuôn mặt đều nghẹn hồng, một bên liều mạng ho khan, một bên thống khổ dùng sức vỗ vào Đồng Hi Chu lưng, "Đáng chết tên khốn kiếp! Mau buông ta xuống! Ta muốn ói ra! Uy! !"

"Cảm ơn các ngươi chiếu cố nàng," Đồng Hi Chu hoàn toàn uống chú ý trên lưng "Bao tải" gào thét, rồi đi ghé lô trước, lạnh nhạt hướng về mọi người

điểm gập đầu, "Hôm nào mời các người ăn cơm "

...

Chờ bọn họ sau khi rời đi, lòng vàng tê liệt ngã xuống ở trên ghế sofa, giống như là mới vừa chạy xong một hồi chạy Marathon, "Thiên Thế này nha đầu chết tiệt kia một ngày nào đó được hại chết ta, ta sẽ vừa mới Đồng Hi Chu hận không thể đem ta đầu cấp vụn xuống..."

"Đồng đại thần thật đúng là khí tràng bức người a..." Song đuôi ngựa lắc đầu, cau mày, "Ta đang suy tư hẳn mời chúng ta ăn cơm là ăn là cái gì cơm, ta cảm thấy được khẳng định không phải là bình thường cơm, chẳng lẽ là tiệc đầy tháng? ..."

Mọi người suy nghĩ một lát, cùng nhau gập đầu.

Xác thực... Cái này vai ác vì thu thập tiểu lão hồ, đoán chừng là cái gì đều làm được ...

**

Từ ghế lô đi ra cho đến khi rời đi KTV, dọc theo đường đi Đồng Hi Chu đều không có để ý qua ở trên lưng hắn liệu mạng lại nên lại kêu Thiên Thế, mắt nhìn thẳng từ đủ loại kiểu dáng nhân kinh dị trong ánh mắt lạnh nhạt đi ngang qua.

Đội đến đi đến bên lề đường, hắn cuối cùng đem trên lưng đã sắp hấp hối nhân bỏ xuống đến, song tay ôm lấy nàng eo, làm cho nàng tựa ở chính mình trước ngực.

Cái này thời điểm Thiên Thế đã khó chịu được căn bản liền gọi khí lực cũng không có, nàng che cái cổ nồn ọe nhiều hạ, tăng tăng thờ dốc mấy hơi thở, chậm rãi giảm bớt cả người choáng váng.

Mà Đồng Hi Chu là từ đầu đến cuối im lặng không lên tiếng xoa nàng lưng, còn thuận tiện vuốt dính vào trên gò má nàng bị hắn thấm ướt phát.

Hai bên má hắn trầm mặc.

Một lát sau, Thiên Thế tựa ở hắn trước ngực, con mắt mãnh ủng hồng.

"Ta chán ghét người..."

Nàng nước mắt ở trong hốc mắt lớn vồn, "Đồng Hi Chu, ta thực đặc biệt chán ghét người..."

"Ta biết rõ." Hắn tiếp tục vỗ nàng lưng, ôn nhu nói.

"Người nếu đã biết rõ người vì cái gì còn muốn tới?" Nàng nước mắt cùng với nước mũi, gương miệng từng chữ từng câu chất vấn hắn, "Ta đã cùng người nói chia tay, chúng ta đều không phải là nam nữ bằng hữu, người đạt được tự do, rồi cuộc không cần cùng người không thích cô gái đi cùng một chỗ, người vui vẻ còn không kịp, làm sao còn muốn tới tìm ta a? !"

"Bởi vì ta muốn tới ngăn cản người uống rượu hút thuốc, làm hư người chính mình thân thể." Hắn con mắt sắc nhân nhạt .

Nàng vừa nghe, nước mắt rớt được lại hung, "Người có tư cách gì đến ngăn cản ta uống rượu hút thuốc? A?"

"Dựa vào ta là người ghét nhất người, dựa vào ta là người yêu người nhất."

...

Tuyệt sát.

Thiên Thế đỉnh này trương khóc đến thâm hê hê lại rồi tỉnh rồi mù mắt, không nhúc nhích xem vừa mới nói ra này câu nhân.

Đồng Hi Chu ánh mắt nặng trĩu, ần nhẹ nhàng quang, một chút cũng không như là đang nói nói dối.

Hắn vừa mới nói cái gì? Hắn nói hắn là... Tôi "Yêu" nàng nhân?

Không thể nào, nàng hắn là nghe lầm đi...

"... Người, người đem vừa mới câu nói kia lặp lại lần nữa." Bởi vì cực độ khiếp sợ, nàng thậm chí đều dừng lại khóc thút thít, chỉ lo nhìn chăm chú hắn xem

Đồng Hi Chu anh tuấn trên gương mặt chợt lóe lên một tia ửng đỏ, một hồi lâu, hắn thấp ho một tiếng, rút ra một trang giấy khăn đắp lên nàng trên ánh mắt, "... Về nhà nói sau."

"Ta không cần, " nàng mũi cay xè sấp, phát khai khăn giấy, đưa tay ngậm miệng mình môi, "Ta hiện tại phải nghe theo."

Hắn không có phản ứng nàng, đưa tay chặn một chiếc taxi, nửa kéo nửa ôm đem nàng lấy tiến xe bên trong, chính mình cũng thuận tiện ngồi vào đi, đối

lái xe báo chính mình gia địa chỉ.

"Người nói a." Nàng trái tim giờ phút này đã bắt đầu cuồng loạn, có thể vẫn không thuận không khuất phục đuổi theo hấn nhường hấn tái diễn hấn tâm ý đến xác định chính mình lỗi tại không có xảy ra vấn đề.

"Này, Đồng Hi Chu..."

"Mau nói a..."

"Nghe lời nói, " qua ngũ phút, hấn cuối cùng bị phiền được không được, dựa vào gấn nàng bên tai, hạ thấp giọng đối với nàng thì thầm, "Lại nháo ta sẽ phải ở trên xe thân người."

...

Lại một lần tuyệt sát.

"Sắc cô nương" Thiên Thế cả người đều muốn không xong.

...

Chờ trở lại Đồng Hi Chu trong nhà, Thiên Thế lại không nháo hấn tâm tư, từ cửa trước thoát hải liền một đường thẳng đến nhà hấn toilet.

Cả người nằm ở bồn cầu bên cạnh một trận chảy như điên, liên tục ới đến mặt đều nhanh muốn phun ra, nàng toàn thân đại hấn lại một lả, khó chịu được quả thực muốn nổi điên.

"Bắt đầu từ hôm nay, người không thể ở ta ánh mắt ngoài địa phương uống rượu." Đồng Hi Chu giờ phút này cùng đi theo vào, trên cao nhìn xuống xem ôm bồn cầu như cái người điên nhân.

Ở vừa mới đại náo khóc lớn một hồi sau, rượu còn tác dụng chậm lại triệt để đứng lên, Thiên Thế cười đến ngốc hề hề xem hấn, nắc cục, nói lấp nói, "Người, người lớn lên thật là đẹp mắt nha... Có thể ta, ta không phải nghe người lời nói."

...

Đồng Hi Chu cái trán gân xanh thay nhau nổi lên, nhưng vẫn là cố nén lời gì cũng không có nói, đi đến trước mặt nàng gỡ xuống trên kệ khăn lông xoa xoa nàng mặt, bông nàng lên.

Một đường ôm nàng đến hấn phòng ngủ trên giường, hấn bỏ xuống nàng sau, đem thùng rác cầm đến bên giường, "Muốn ới hương về này bên trong ới, chờ ta một phút."

"Hắc hắc..." Người nào đó vẫn là ở ngây ngô cười.

Hấn thật sâu thở dài một hơi, sờ sờ nàng đầu, cảm khái mình cần gì quán như vậy đại một vòng đem tiểu nha đầu này làm cho như thế chật vật, đến cuối cùng xúi quẩy còn là chính bản thân hấn.

Chờ hấn cuộn lên tay áo, ôm chậu nước rửa mặt, nước cùng thay thay quần áo đi tới, Thiên Thế đã ôm thùng rác ở ca hát ...

Hấn đem chậu nước rửa mặt đặt trên tủ đầu giường, giặt xuống trong ngực nàng thùng rác ném qua một bên, đem thảm đắp lên trên người nàng, nhỏ giọng quát lớn nàng, "Đừng động, ta trước giúp người lau lau mặt cùng thân, đợi lát nữa thay y phục, đỡ phải lạnh."

"Oh..." Nàng lắc cánh tay, tùy ý hấn giúp mình lau mặt, một bên ở trong miệng lầm bầm, "Ta khát nước, ta nghĩ uống nước..."

"Từng cái từng cái đến, " hấn giúp nàng lau mặt cùng sống lưng, đem chén nước đưa tới bên miệng nàng, "Uống chậm một chút, đừng sặc."

Nàng liền hấn tay uống hai cái, thoải mái được hé mắt.

Sau đó, Đồng Hi Chu đem cái ly thả về, cũng ngồi đến trên giường, kéo nàng lại đây ấn đến trong lòng ngực của mình, bắt đầu giải trên y phục của nàng nút áo.

"Người tại sao phải thoát ta y phục nha..." Thiên Thế mê mê mang mang xem hấn, một bên không phối hợp ở hấn trong lòng quay tới quay lui.

Hấn nghe bên tai nàng mềm mại thanh âm, hầu kết trên dưới quần quai một cái, cảm giác mình thân thể giống như có chút không thích hợp.

Hấn ngón tay va chạm vào địa phương, là nàng trắng bóng làn da cùng mê người như ẩn như hiện chỗ, cũng là hấn thương một lần đến bên miệng cũng không có ăn đi tuyệt thế mỹ vị.

"... Đừng động." Cố gắng dùng lý trí khắc chế chính mình nói nàng hiện tại ở say rượu, tuyệt đối không thể có không an phận cử chỉ, hấn đôi mắt xẹt qua nàng mềm mại bộ ngực, giọng nói khàn khàn nói, "Ngoan ngoãn, ta muốn giúp người lau thân, lại cấp người thay quần áo."

"... Ta không muốn đổi y phục..." Nàng khép hờ mắt vẫn như cũ không nghe lời mè nheo, tay còn ở trên giường nhích tới nhích lui, đột nhiên không cần thận, chạm vào đến chỗ nào đó cái cứng rắn địa phương.

"Khàn - - "

Đồng Hi Chu trong nháy mắt đỏ hít một hơi khí lạnh.

Có thể Thiên Thế không chút nào không biết rõ vừa mới chính mình đụng phải cái gì, vẫn như cũ chớp mắt to về mặt vô tội xem hắn, Đồng Hi Chu sắp đem mình hàm răng đều cấp cắn nát, giờ phút này lại cũng động tác ôn nhu không xuống, nhanh chóng thô bạo giúp nàng cởi xuống trên người quần áo bản, mắt nhìn thẳng dùng khăn lông dùng sức xoa xoa nàng thân thể, giúp nàng mặc lên chính mình ông tay áo áo sơ mi, đem nàng cả người đều khóa vào trong chăn.

"Tiểu hồn dân, chờ người giải rượu sau ta lại cùng người chậm rãi tính sổ..."

Ôm chặt mềm cùng nàng, thời gian qua ôn người vẫn nhả nhân nghiêng răng nghiêng lợi hôn một cái nàng mũi, trầm giọng đạo, "Ngay tiếp theo người quan tâm chức năng vấn đề đều tính."

Tác giả có lời muốn nói: viết như thế thiếu nữ tâm văn hành hạ chính mình này điều độc thân cầu. . . Ta thật sự là tmd vĩ đại. . .

Đồng Thực Thụ thật đáng thương. . Thịt trên bờ môi ăn không vô, còn phải đợi nào đó tiểu ác ma giải rượu ăn nữa. . Thật sự là đáng thương. . Các người có muốn xem một chút hay không tiểu ác ma quan tâm nhất chức năng vấn đề? . . .

--- -----

Còn nhớ cát giữ này vẫn, nhiều bình luận hắc, ném một cái qq đoàn hào, tang giới 3 đoàn, 534687629, hoan nghênh đến ngoạn ~

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Sao Hải Vương (Tứ)

Ân ân ái ái hòa hảo sau về đến nhà, Thiên Kỳ trên ghế sofa trong phòng khách bên cạnh xem ti vi vừa ăn bạch tuộc nướng, Tân Viên là đi phòng tắm tắm rửa.

Ăn xong bạch tuộc nướng, nàng màn hình điện thoại di động phát sáng lên, cầm lấy di động cúi đầu vừa nhìn, lại là vài ngày đều tin tức hoàn toàn không có nàng đường muội Thiên Thế phát tới.

(tỷ tỷ người hảo, ta là Đồng Hi Chu, Thiên Thế bạn trai, tiểu lão hồ hiện tại bị ta giải quyết, tiếp theo hai chúng ta hội hết thấy thuận lợi, cảm ơn người liên tục như thế quan lòng chiếu cố nàng.)

Thiên Kỳ cả kinh, trong nội tâm không khỏi cảm thán nàng gia đường muội vừa ý này vị học bá nam thần quả nhiên không phải là kẻ đầu đường xó chợ, xem này lạnh nhạt thành thực dùng từ câu nói có thể tưởng tượng hẳn là như thế nào dễ dàng liền đem Thiên Thế thuần phục được ngoan ngoãn.

Hai người bọn họ hết thấy đều tốt liền hảo, trong lòng như thế nghĩ tới, nàng tâm tình rất tốt cũng chuẩn bị trở về nhất điều tin tức đi qua.

"Cười hi hi đang nhìn cái gì vậy?" Từ phòng tắm đi ra Tân Viên đi đến bên người nàng.

Thiên Kỳ nghe được hắn thanh âm, ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn, cười dài, "Tiểu Thế bạn trai cho ta gửi tin tức nói bọn họ hòa hảo, hơn nữa nghe hắn ý tứ trong lời nói, cảm giác cũng là thật tâm thành ý thích chân thật Tiểu Thế."

Tân Viên dùng khăn lông lau ướt nhẹ đầu tóc, lạnh nhạt gật đầu, "Uh, hẳn về sau vào cửa còn được quản ta tiếng kêu tỷ phụ."

Nàng "Phốc xuy" cười một tiếng, bấm ngón tay tính toán một chút tuổi, phát hiện Tân Viên thật đúng là so với Đồng Hi Chu nhỏ hơn một tuổi, này bởi phẫn đến đây là triệt để loạn ...

"Kỳ thật ta ngày hôm qua mới vừa phát hiện, Đồng Hi Chu là ta cao trung học trưởng"

"..." Thiên Kỳ về mặt mộng bức, hoài nghi có phải hay không chính mình nghe lầm.

"Ta cho tới bây giờ không quan tâm những người khác sự tình, cho nên khi đó căn bản không biết hắn, chỉ là liên tục nghe nói thượng nhất khóa có một cái vạn nhân mê học trưởng, mỗi ngày đều có tiểu cô nương khắp thế giới đuổi theo hắn chạy, có thể trong mắt của hắn chỉ có sách thánh hiền, đem tất cả nữ sinh đều từ chối ngoài cửa, "hắn lắc lắc đầu, "Thật không nghĩ tới hắn thế nhưng hội trông trong tay Thiên Thế, thật sự là vì hắn nửa đời sau đồ mở hôi hột..."

Đối với hân mà nói, chính mình học trường mang đến chính mình bạn gái đường muối này sự kiện bản thân cũng rất kỳ diệu, mặc dù Thiên gia hai tỷ muội tương mạo đều hết sức động lòng người, nhưng là tinh linh cổ quái lại tự mang tiểu ác ma thuộc tính Thiên Thể lại căn bản không phải là hân món ăn, trong mắt hân, toàn bộ thế giới cũng chỉ có Thiên Kỳ như thế một nữ nhân đối hân khẩu vị.

"... Người cũng là vạn nhân mê a..." Nàng nghe hân lời nói, nho nhỏ nói thầm.

Hân căn bản không biết mình đến cỡ nào chiều cô gái nhớ thương, mỗi lần bọn họ cùng nhau đi ra đến chỗ nào đều có rất nhiều cô gái quay đầu lại xem hân đỏ mặt chỉ chỉ trỏ trỏ, nàng mới vừa làm hân gia giáo lúc đó mỗi ngày đều có thể nhìn đến hân bao bên trong có đếm không hết thư tình chocolate, mặc dù cuối cùng đều bị hân ném ... Muốn nói Đồng Hi Chu là vạn nhân mê, vậy hân cũng nhất định không kém chút nào, chỉ là chính bản thân hân căn bản không thêm đề ý mà thôi.

"Ghen ?" Tân Viên xem nàng mặt, hơi cong môi một cái, vươn tay bóc lên nàng cái cằm, làm cho nàng ngẩng đầu nhìn chính mình.

Hân mới từ phòng tắm đi ra, không có mặc áo, chỉ mặc nhất điều ở nhà quần, đầu tóc ướt nhẹp còn đang nhỏ nước, này nửa lửa nỡ nam cảnh sắc dường Thiên Kỳ nhìn thấy miệng đắng lưỡi khô, dứt khoát ở hân đùa giỡn trong ánh mắt nhắm mắt lại.

"Như thế nào?" Hân cười, "Đây là ở thỉnh cầu hôn sao?"

Nàng đỏ mặt "Hừ" một tiếng.

Ai biết, một giây sau, hân đột nhiên đem chính mình đang lau tóc khăn lông trò đùa dai vấy ném ở trên gò má nàng, che kín nàng con mắt.

"Uy..."

Thiên Kỳ bị khăn lông che cái gì đều nhìn không thấy tới, vừa định đưa tay đem khăn lông lấy ra, chợt bị hân hôn ngừng miệng môi.

Tân Viên dùng một cái tay ngăn trở đắp lên trên nhãn tình của nàng khăn lông, nhẹ nhàng cắn đi nàng môi, ái muội lại khiêu khích hôn môi nàng.

Nàng ở khăn lông nóng ướt nhiệt độ bên trong, cảm giác được bị hân hôn bản thân sắp thiêu cháy .

Thiên Thể đã từng đánh giá qua Tân Viên - - cái này nam nhân là tuyệt đối mãnh thú hệ, sư tử đồng dạng nam nhân, nàng này cuộc đời cũng khó có khả năng sẽ có phản kháng xoay người ngày nào đó.

Có thể nàng lại có thể làm sao đâu? Nàng chính là thích dạng này hân, thích được đầu quả tim đều đau .

Thật vất vả một cái hôn kết thúc, hân lấy ra khăn lông, xấu xa cười cúi đầu xem thờ phỉ phỏ, như con tôm đồng dạng hồng lộ ra mặt nàng.

"Kia... Ta đền bù tổn thất đâu?" Hân dựa vào gần nàng, thanh âm khàn khàn hỏi, "Vừa mới người đã đáp ứng ta ."

Nàng xoay mặt, thanh âm nhỏ yếu vẫn nột, "... Ta không rất biết cái kia."

"Cái nào?"

"... Chính là cái a..."

Hân càng đến gần càng gần, thân thân nàng gò má, lỗ tai, cố ý đem thanh âm phóng cực kỳ thấp, "Đến cùng là cái gì? Ta không biết rõ a, người nói cho ta biết?"

... Quý mới tin này đầu đầy trong đầu hạ lưu này nọ mãnh thú không biết rõ đâu!

Thiên Kỳ đối hân trọn trắng cả mắt, có thể rốt cục vẫn phải bại cho hân kia hùng hực lại mong đợi ánh mắt, thật lâu, nàng đỏ ngầu mặt, chậm rãi ngồi xổm xuống | thân thể, sau đó vươn tay đặt ở nhà hân cư quần thất lưng, nhẹ nhàng kéo xuống dưới.

Trong nháy mắt, Tân Viên trong ánh mắt biểu hiện ra giống như sư tử chứng kiến con mồi đồng dạng, quả thực muốn đem nàng cả người đều thôn tính nhiệt.

...

Ở hân sắp gần như bộc phát biên giới, hân cuối cùng gầm nhẹ một tiếng, đem nàng toàn thân thông dong thượng kéo dậy lật người, trực tiếp thô lỗ ấn nàng đổ ở trên ghế sofa, từ sau đè lên, hung hăng lăn qua lăn lại.

Một buổi tối này, bởi vì nàng đặc biệt nghiêm túc cố gắng "Đền bù tổn thất", Tân Viên triệt để điên cuồng , liền nàng trong mấy lần khóc hô ngừng đều mất điếc tai ngơ.

Sáng ngày thứ hai, đợi nàng sau khi tỉnh lại mới phát giác, hai người bọn họ thể nhưng cứ như vậy ở trên ghế sofa ngủ một đêm, cũng không biết hân là từ đâu tùy tiện tìm nhất tấm thảm bọc nàng đỡ phải nàng lạnh, chính hân làm giòn là ngủ trần .

Thiên Kỳ hơi chút động động, phát hiện mình thế nhưng liền chân đều nâng không dậy...

Nàng rất rõ ràng, người nào đó ở trên loại sự tình này chỉ cần bị khiêu khích được kích động, là căn bản không có tiết chế đáng nói, nhưng hấn liền tỉnh lại một hồi, sáng ngày thứ hai đứng lên cũng vĩnh viễn đều là sáng khoái tinh thần, có thể nâng liền thâm.

"Tỉnh?" Nàng vừa động, Tân Viên cũng lập tức liền tỉnh, giờ phút này hấn ôm nàng, cười nhẹ ở bên tai nàng a một ngụm khí.

Nàng vừa nghĩ tới tới hôm qua phát sinh tất cả mọi chuyện, lập tức đỏ mặt quay đầu, đem hấn mặt đẩy ra.

"Đau? Toan?" Hấn không nổi giận, đến gần trở về tiếp tục đùa giỡn.

"Ta chân đều rút gân!" Thời gian qua ôn nhu nàng cũng nhìn không được phần nộ nói, "Người không thể dạng này, người rõ ràng biết rõ ta hôm nay còn muốn lên lớp đầu..."

"Hảo, ta sai..." Hấn vừa nói, một bên thân thân nàng cổ tay (thủ đoạn), xem như là ở chỗ tiểu hài nhi, "Ta sai, ta đợi lát nữa ôm người đi rửa mặt, àn?"

Nàng không nói lời nào, buồn bực đầu lại ngọt ngào lại tức giận.

"Đừng nóng giận, " hấn nhất tay ôm nàng, nhất tay từ trên bàn trà đem di động mò lại đây, "Đến, cho người xem một vật."

"Dạ, " hấn đưa điện thoại di động đưa tới trước mặt nàng, "Khuya hôm nay học viện chúng ta muốn làm cái gì thay đổi trang quán cà phê hoạt động, đơn giản chỉ cần muốn ta mặc bộ quần áo này, liền phụ đạo viên đều đến thuyết phục, thật sự là đây không xong."

Thiên Kỳ cảm lấy hấn di động vừa nhìn, chỉ thấy trong hình hấn thế nhưng mặc áo sơ mi trắng cùng màu đen chấp sự phục, trong tay còn cầm lấy nhất bản thực đơn đang ở cùng người ta nói chuyện, mặc dù trên mặt hấn vẻ mặt là một bộ nhử lại mi hoàn toàn không kiên nhẫn bộ dáng, nhưng là tuy vậy vẫn là mê người đến nhường nhân không dứt ra ánh mắt, trời mới biết nàng nếu như ở hiện trường tận mắt thấy hấn sẽ có nhiều soái.

Vốn đang đang tức giận nhân, trong nháy mắt không có tiền đồ bị bạn trai xinh đẹp từ bình được thần hồn điên đảo.

Tân Viên sao có thể không biết rõ nàng tâm tư, giờ phút này câu khoe miệng, tiếp tục mê hoặc, "Nghĩ đến xem sao?"

Thiên Kỳ nâng hấn di động, dùng sức gật gật đầu.

Nàng còn nghĩ chụp ảnh hấn ảnh chụp bố trí làm chính mình di động bình bảo vệ đầu.

"Hảo, vậy người sau khi tan học liền trực tiếp ngồi xe đến ta trường học, đến gọi điện thoại cho ta, ta đến cổng trường tiếp người." Hấn để điện thoại di động xuống, một tay lấy nàng từ trên ghế salon ôm dậy, đi tới phòng tắm.

"Ừ, hảo." Thiên Kỳ vui vẻ lên tiếng, hoàn toàn đem chính mình tới hôm qua bị hấn giày vò đến đau lưng sự tình ném ở sau đầu.

Sinh thời thế nhưng có thể nhìn đến hấn chấp sự phục thay đổi trang, đây quả thực là nằm mơ cũng không dám tưởng tượng được hay không?

**

Bởi vì buổi tối có một món thiên đại hảo sự đáng giá mong đợi, hôm nay Thiên Kỳ một ngày ở trong trường học thượng khóa đều phá lệ tinh thần sung mãn, trên mặt cũng không tự chủ treo lau một cái so với bình thường lại nụ cười sáng lạn, thẳng dẫn tới nàng bọn học sinh đều lần lượt đến trêu chọc nàng cảnh xuân đầy mặt.

Nàng cười hi hi ứng đối bọn học sinh trêu chọc, cũng không có tức giận, chỉ là cũng không có việc gì tổng hội cúi đầu xem một chút đồng hồ đeo tay, hy vọng thời gian có thể đi được mau một chút.

Cuối cùng đợi đến tan học tiếng chuông, nàng lấy tốc độ nhanh nhất thu thập xong bao, cực nhanh liền biến mất ở phòng làm việc.

Mà một đường hướng lầu dưới hướng thời điểm, bởi vì chạy được quá mau, nàng thiếu chút nữa đụng vào một cái nhân.

"A nha, thận thùng!" Nàng vội vàng cùng đối phương xin lỗi, "Người không có dụng thương đi?"

Như thế nói vừa ngừng đầu, nàng phát hiện này nhân lại là Đường Tín.

Ở phát sinh ngày hôm qua kia nhất tra sau, bầu không khí trong nháy mắt trở nên có chút ít lúng túng, Đường Tín không nhúc nhích đứng ở so với nàng thấp nhất cách bậc thang xem nàng, trong đáy mắt in thâm thâm thiên nhiên quang, mà nàng cắn môi, vốn là trên bờ môi sắp bật thốt ra tiếp theo câu quan tâm cũng dừng lại.

"Lão sư là vội vã đi nhìn hấn sao?" Qua một hồi lâu, hấn nhân nhạt hỏi.

Thiên Kỳ trong lòng nhất run, có chút ít lần tránh quay đầu, lại kiên định "Àn" một tiếng.

Hấn khẽ vuốt cằm, không nói thêm gì nữa, từ bên người nàng rời đi, "Người đi hảo."

Nàng nhẹ nhàng nắm chặt lại cầu thang tay vịn, cất bước hướng xuống đi đến, lại ở khúc quanh nghe được sau lưng hần thêm vào một câu nói, "Ta sẽ không buông tha cho."

Thiên Kỳ bước chân trong nháy mắt định ở tại chỗ, một lát sau, nàng không quay đầu lại đi nhìn hần, nhanh hơn đi xuống dưới lầu.

Nói nội tâm không có dao động vậy khẳng định là nói láo, bị chính mình đệ tử dùng cảm tò tình là nàng không nghĩ tới qua sự, nhưng là nàng sớm đã có người mình thương nhất, người kia cũng so với ai khác đều quý trọng nàng, cái khác bất luận cái gì nam nhân, vô luận là thân phận gì, cũng khó có khả năng lại làm cho nàng vì động tâm.

Chao ôi, hy vọng kia nam hài tử có thể mau chóng suy nghĩ cẩn thận đi, hần còn như vậy trẻ tuổi, tương lai có vô hạn khả năng, hiện tại chỉ là đi vào một cái sai lầm tình cảm chỗ nhầm lẫn mà thôi. Nàng ở trong lòng bản thân an ủi.

...

Đợi đến Tân Viên cửa trường học, nàng sâu hít một hơi thật sâu khí, bấm hần điện thoại.

"Chờ ta, ngũ phút." Hần tiếp đứng lên, ôn nhu nói này năm chữ, liền treo hạ điện thoại.

Thiên Kỳ đứng ở hần cửa trường học, xem lui tới cái này tuổi trẻ lại tinh thần phấn chấn khuôn mặt, ở tại chỗ càng không ngừng dạo bước, căng thẳng được trái tim đều nhanh muốn nhảy ra.

Bọn họ đều xác định yêu đương quan hệ hai năm, có thể mỗi lần nhìn đến hần lúc, nàng vẫn là sẽ giống mới quen khăn trương như vậy vừa ngượng ngùng.

Ngũ phút sau, nàng trong tầm mắt xuất hiện một cái bóng dáng cao lớn, cùng lúc đó nàng bên người đi qua cô gái cũng đều lập tức rối động, có chút ít thậm chí còn dừng lại bước chân, che miệng kích động châu đầu ghé tai.

"Người tới, " mặc chấp sự phục Tân Viên rất nhanh đến đến nàng bên cạnh, hần đoán chừng là mới vừa thay đổi y phục, liền cả vật cũng không có đánh hảo, nhưng này sao cái lỏng lỏng lẻo lẻo giả dạng, so với có tiếng cũng có miếng địa hệ cả vật lại ý vị sâu xa gấp mấy lần.

Thiên Kỳ cảm giác mình máu mũi đều nhanh muốn con lóc đi ra, nàng tim đập gia tốc được liền tán dương lời nói đều nói không ra miệng...

Mà những nữ hài tử kia hâm mộ tiếng thán phục cũng rõ ràng rành mạch truyền tới nàng trong tai - -

"Cái này không phải là Tân Viên sao?"

"A ta biết rồi! Chúng ta mới lên cấp hot boy, chân nhân quả thực soái được nhất bức a..."

"Ta thiên hần vì cái gì mặc chấp sự phục?!! Ta chột mớ đều bị mở ra!"

"Đợi chút chẳng lẽ không có người phát hiện này là hần bạn gái sao?" "Cái gì? ! Bạn gái? Trường học của chúng ta?"

...

"Có đói bụng không?" Hần đối quanh mình tất cả thanh âm đều mắt diếc tại ngơ, này lúc tự nhiên dặt lầy nàng tay, đưa tới bên miệng hôn một chút, mang nàng đi lên phía trước đi, "Ta nhường bọn họ hỗ trợ điểm thức ăn ngoài, đều là người thích ăn, đợi lát nữa đi hoạt động phòng học kia bên cạnh có thể ăn."

Nàng gật gật đầu, còn là một bộ mặt đỏ rùng rục, sững sờ bộ dáng. Tân Viên trong lòng cảm thấy buồn cười được không được, ôm nàng tiến trong lòng, cầu vẹo cầu vẹo nàng eo, "Ngốc rồi?"

Thiên Kỳ ngẩng đầu nhìn hần, trong đôi mắt to hiện ra ngập nước bóng loáng, "... Ta cũng không dám nhìn người."

"Vì cái gì?" Hần cười hỏi, đáy mắt không chút nào che dấu toát ra chỉ có đôi mắt nàng lúc mới đặc biệt ôn nhu sủng ái, "Người không phải là thích nhất nhìn sao?"

Nàng cắn răng, trong lòng vẫn là không thể tin được như thế soái khí nam nhân sẽ là nàng bạn trai, nàng thề, vừa mới bọn họ một đường đi qua đến, từng cái đi qua cô gái đều muốn trở thành bạn gái của hần, nhưng là hần là nàng, này nhất điểm làm cho nàng vui sướng được nổi điên, có thể bởi vì thật là vui, vui vẻ được nàng ngược lại cảm thấy có chút ít sợ hãi.

"Không nhìn ta? Không nhìn lời nói, đợi lát nữa người đi mặc đồng phục cho ta xem, " hần nắm tay nàng, cười xấu xa liếm liếm chính mình môi, "Có thỏ nữ lang chế phục, người xuyên cái kia khẳng định đẹp mắt."

Tác giả có lời muốn nói:

Nói thật, vốn là nghĩ nhanh lên viết nội dung vô kịch, nhưng là viết thời điểm, đây trong đầu chính là "Mụ dân Tân Viên thực tm thật là đẹp trai a" "Như thế nào hội như vậy soái" "Nếu không lại viết nhất điểm hần chọc người về mặt?" "Lại nhiều viết cái dơ bản tình tiết đi" viết viết liền siêu số chữ Ở

chương sau đồng tóm lại trước, ta là Tân Viên mê muội. .

Trong văn đàn bù tòn thất thành các vị khai phá nào động tự động tưởng tượng. . . Dơ bản tang ta đột nhiên đang suy nghĩ. . Viết Tân Viên xuyên chấp sự phục Thiên Kỳ xuyên thỏ nữ lang phục đến nhất phát nên cái gì quang cảnh (doge. . . .

Đánh cái tiêu quảng cáo, từ bình minh mà đến ngời đồ thể chấp dự bán cả nước đưa ra thị trường a, có 3000 thân ký vài chục trương đặc biệt ký, còn có đồ thể chấp độc nhất vô nhị nhân vật sở tay ~ ta blog thượng có địa chỉ giọt

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thiên Vương Tinh (Tứ)

Buổi sáng rời giường, Thẩm Tri Hi khép hờ mắt trong phòng tắm đánh răng.

Súc miệng xong, nàng cầm lấy khăn lông lau mặt, lau đến một nửa lúc đã nhìn thấy một cái bóng dáng cao lớn đi đến, chỉ thấy kia nhân duỗi tay nắm ở nàng bả vai, cúi đầu thân hôn trán nàng, sau đó lại về mặt lạnh nhạt bay ra ngoài.

...

Thẩm Tri Hi về mặt xấu hổ, nhân cũng trong nháy mắt thanh tỉnh, nàng đem khăn lông treo chung bày tử, nhất cúi đầu, liền nhìn đến nguyên lai chỉ bày đặt một cái bàn chải đánh răng cái ly địa phương không biết cái gì thời điểm thế nhưng nhiều một người khác cái ly, hai cái cốc, một cái hồng phấn, một cái màu lam, chính dựa vào cùng một chỗ, nhìn qua có loại nói không nên lời thân mật.

Nàng ánh mắt nhẹ nhàng tránh tránh.

"Kem đánh răng muốn dùng xong rồi, " đội nàng ra phòng tắm, Weiking ở bên cạnh bàn ăn đồ cả phê vừa nói, "Phòng bếp rửa chén xoát cũng mau muốn dùng xong rồi."

"Ta khuya hôm nay tan tầm sau đi mua, " nàng đi ngang qua bàn ăn bên cạnh, cầm lấy hán tốt hơn cả phê uống một ngụm, đi vào phòng ngủ.

Mở ra tủ quần áo, nàng tiện tay chọn nhất chiếc váy liền áo màu trắng, chờ sắp khép lại tủ quần áo thời điểm, nàng ánh mắt nhất đón, liền thấy nàng chính mình giá áo bên cạnh nhiều nhiều cái giá áo, treo nam sĩ áo sơ mi, tây trang áo khoác, phía dưới trên ngăn tủ còn chính tề chồng lên tất hòa hảo vài cái quần tây.

Khép lại tủ quần áo xoay người, nàng nhìn thấy hán cầm trong tay chén cà phê, chính tựa ở cửa phòng ngủ, nhìn qua tâm tình rất tốt bộ dáng nhìn chăm chú vào nàng.

Thẩm Tri Hi thấy hán một bộ đồ thừa không chuẩn bị đi bộ dáng, cũng là không có chút nào e lệ, thoải mái trực tiếp duỗi tay ở trước mặt hán cời xuống chính mình đồ ngủ cùng ngủ quần.

Weiking ở trong nắng sớm khẽ mỉm cười.

"Ta cuối cùng cảm thấy ngươi muốn tới đây giúp ta mặc, " nàng duỗi tay cầm lấy áo ngực cùng váy xuyên thẳng, khẽ cúi người bắt đầu xuyên quần lót liền.

"Ngươi trực giác không có sai, " hán bỏ xuống chén cà phê, chậm rãi đi đến nàng sau lưng, này lúc vươn tay cầm nàng ở xuyên quần lót liền tay, thuận nàng ra đầu tay chậm rãi lướt qua bên trong bắp đùi nàng, ái muội sờ sờ.

Nàng hô hấp không tự chủ được nhanh vỗ một cái, nhẹ nhàng mở ra hán tay, "... Ngươi đang hoảng một chút, hiện tại nếu tới nhất phát ta liền phải bị khai trừ. "

"Là có này khả năng, " hán sờ sờ chính mình cái cằm, "Hơn nữa ngươi quá thấp đánh giá ta, này ngay từ đầu, nhất phát là ngừng không. "

Nàng xuyên hảo quần lót liền, chen chân vào đập hán một cước.

Hán phản ứng lại là cực nhanh, duỗi tay cầm nàng chân hướng sau khẽ kéo, túm nàng đến trong lòng ngực của mình, dựa vào gần nàng bên tai hỏi, "Đêm nay vài điểm trở về?"

Hán hơi thở ấm áp, gần sát chính mình áo sơ mi thượng còn hữu hảo nghe thấy nhàn nhạt mùi thơm, nàng cắn cắn môi, thái độ lại không tự chủ được phóng mềm nhũn ra, "... Tận lực sớm một chút."

"Hào, " hần hôn một chút nàng gò má, buông nàng ra.

Hai người cùng đi đến cửa trước, nàng xuyên thẳng giày, cuối cùng nhin không được nói, "Ta thực cảm giác mình bao đường một cái tiểu bạch kiểm."

Mặc dù cho đến ngày nay, nàng liền một phân tiền cũng không có trả cho qua này vị bởi nàng hàng đêm sênh ca tiểu bạch kiểm..

Weiking ôm cánh tay, ý tứ sâu xa mỉm cười, "Người biết ta không nhỏ."

Thẩm Tri Hi liếc mắt, "Đồ lưu manh."

"Ta khuya hôm nay muốn nhìn (việt quất ban đêm), " trước khi rời đi, nàng đột nhiên như thế nói.

"Vương gia giữ gìn đạo diễn kia bộ phải không?" Hần gật gật đầu, "Ta đợi lát nữa download đến máy tính xách tay bên trong."

"Ta còn muốn ăn phụ cận kia gia barbeque, " nàng còn nói, "Chính là có cheese cục sò biển kia gia."

"Hào, tiểu dung barbeque đúng không, " hần chiếu đơn toàn bộ thu, "Ta sẽ gọi thức ăn ngoài ."

Nàng thật sâu nhìn hần một cái, toát ra một cái chính mình cũng không có phát hiện phát ra từ nội tâm đáng tươi cười, đẩy cửa ra ngoài.

#

Ở bên cửa sổ đưa mắt nhìn nàng bóng dáng rời đi cư xá, Đồng Ngự đi vào phòng ngủ.

Mười phút sau, một cái khí thể hiện ngang lại quần áo tao nhã nam nhân đi ra.

Ra cửa sau, hần lấy điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại, "Lão Trần, ta hiện tại đi qua đến ."

"Hào , đồng tổng, Trương bí thư cũng ở trên xe chờ người."

Một đường đi đến phủ thủ đường cùng nam gia đường giao xoa khẩu, liền gặp một chiếc màu đen an phận xa hoa xe có rèm che chính ngừng ở ven đường.

"Đồng tổng buổi sáng tốt lành, " trần lái xe tại bên cạnh xe cung kính giúp hần mở cửa xe.

"Buổi sáng tốt lành."

Hần ngồi vào xe bên trong, đã nhìn thấy Trương bí thư ngồi ở một bên, cung kính về phía hần nói chào buổi sáng, cũng đem giúp hần chuẩn bị tốt nóng hổi bữa sáng đưa cho hần, "Đồng tổng sớm."

"Hôm nay hành trình đại khái như sau: Buổi sáng vào công ty từ 9 điểm khai chiến đơn giản hội nghị đến 11 điểm kết thúc, 11 điểm đến 12 điểm gặp lâm đồng sự, buổi trưa cùng phòng nhân sự lãnh đạo đoàn đội liên hoan, buổi chiều phân biệt cùng tổng giám đốc, thủ tịch tài vụ quan, phòng thị trường Phó tổng giám đốc họp, khoảng năm giờ có một cái tiêu thụ bộ Phó tổng giám đốc người được đề cử phỏng vấn."

Đồng Ngự ăn điểm tâm nghe nàng nói chuyện, ánh mắt lúc sáng lúc tối, đột nhiên thỉnh linh nói, "Người biết ở nơi nào có download (việt quất ban đêm) HD phiên nguồn gốc sao?"

Thời gian qua siêu nhiên lạnh nhạt Trương bí thư cả người đều sùng sốt , một lát sau, hồi đáp, "... Ta biết rồi."

"Vậy là tốt rồi, giúp ta download một phần thả tới di động ngành bàn (portable hard disk) bên trong cho ta, ta nhớ được hiện ở trên mạng rất khó tìm bản chính phiên nguồn gốc." Hần khẽ vuốt cằm, sau lại nói, "Lão Trần, buổi tối 6 điểm người đưa ta đi một chuyến công ty phụ cận đại siêu thị."

Sau đó, hần lấy điện thoại di động ra cấp Thẩm Tri Hi phát nhất cái tin nhắn.

(ta sẽ đi siêu thị mua kem đánh răng.)

Thẩm Tri Hi tin nhắn cũng hồi cực kỳ mau: (tạ , rõ ràng mặt).

Hần không tự chủ nhếch miệng: (ngoài miệng nói không có dùng, ta thích cái khác tạ pháp.)

Thẩm Tri Hi: (... Khinh khinh về mặt)

Đối thoại đến chỗ này, Đồng Ngự thu hồi di động, liền nhìn đến Trương bí thư về mặt vô pháp che dấu hoảng sợ cùng khổ đại cừu thâm về mặt nhìn mình.

"Như thế nào ?"

"Đồng tổng, " Trương bí thư vỗ trán đầu, "Thành thật mà nói, kể từ đoạn thời gian trước, ngài nói ngài có bởi nhân ngũ nghề thứ hai lúc ta liền muốn hỏi ngài , ngài trong khoảng thời gian này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì..."

Bọn họ toàn bộ công ty anh tuấn nhất cùng tới công việc điên cuồng Kim tự tháp đỉnh nam thần đồng tổng, không chỉ bắt đầu không ở chính mình ở vào tân giang trong khu nhà cao cấp trụ, hủy bỏ tất cả ở rạng sáng cùng ban đêm điện thoại quốc tế hội nghị thay đổi làm bữa tiệc câu thông, còn ngày ngày hành tung quý dị, nói ra lời cũng cùng trước kia hoàn toàn không trên một con đường.

Nàng làm thi hành thư ký cùng Đồng Ngự toàn bộ lục năm, xem hẳn tự hai mươi chín tuổi liền trở thành công ty sử thượng trẻ tuổi nhất Phó tổng giám đốc, này vị lão bản ở trong mắt của nàng kỳ thật vẫn luôn là nghiêm cẩn, chững chạc, không hề chỗ sơ hở, cuộc sống cơ hồ như người máy đồng dạng cứng nhắc, thậm chí có điểm không ăn nhân gian khói lửa, vô tình vô dục nhân.

Nhưng là không biết rõ như thế nào , liền theo đoạn thời gian trước bắt đầu, nàng ông chủ không chỉ thường xuyên hỏi ra thập phần cuộc sống hóa đốn khí vấn đề, hơn nữa mỗi ngày tổng giống như là bị cái gì câu hồn đồng dạng, kết nối với ban thời gian cũng sẽ thỉnh thoảng cảm di động đi ra gửi tin nhắn.

Nàng cũng không phải là trong công ty một người duy nhất có loại cảm giác này nhân, liền liền những đồng nghiệp khác đều nói, cảm giác đồng tổng toàn bộ khí trạng đều có điểm biến hóa .

Thật chẳng lẽ là vì đồng tổng nói yêu đương ? Không quan tâm ngó ngang yêu một nữ nhân? ... Không biết a, đồng tổng này loại người, như thế nào có thể sẽ đem chính là một nữ nhân để ở trong lòng thả như thế quý trọng a?

"Phú thủ đường kia gia tiểu dung barbeque ăn rất ngon , "

Thật lâu, Đồng Ngự điều chỉnh một cái tư thế ngồi, thoải mái thả lạnh nhạt hỏi như thế một câu râu ông nọ cắm cằm bà kia lời nói, "Đề cử các người đi ăn."

Trương bí thư: ...

Trần lái xe: ...

Hai cái về mặt mộng bức nhân liếc mắt nhìn nhau, triệt để hỗn độn .

Ta ư, đồng tổng loại cuộc sống này được như thế khỏe mạnh cự tuyệt dầu mỡ thần tiên thể nhưng bắt đầu ăn tiểu dân chúng nhiệt tình yêu thương barbeque ? !

**

Buổi tối chờ Thẩm Tri Hi một nắng hai sương, khăn đười chậm đười chạy về nhà, nàng phát hiện kem đánh răng có , rửa chén xoát có , tiểu dung barbeque có ... Liền (việt quất ban đêm) cũng có .

Mà vị kia tựa hồ không gì làm không được "Doraemon" đại huynh đệ, chính mặc nhất điều áo choàng tắm từ trong phòng tắm thông thả ung dung lác lác đi ra, đi đến cửa trước, rắn chắc cấp nàng một cái đại đại ôm chầm.

"Người trở về ." Hắn sờ sờ nàng đầu tóc, tựa ở nàng đỉnh đầu khép mi mỉm cười.

Thẩm Tri Hi nghe trên người hắn dễ ngủ sửa tắm mùi thơm, còn có kia liên tục không ngừng nhiệt độ, cảm giác mình một ngày tất cả mệt mỏi tại thời khắc này tựa hồ cũng biến mất .

Rời nhà, một cái nhân trụ, phòng thủ này ngồi phòng trống, mỗi ngày đối trống rỗng vách tường, tương đối không tiếng động, nàng đã đếm không hết nàng chính mình một cái nhân dạng này qua bao nhiêu năm , mà bây giờ lại đột nhiên có một người như thế, mỗi ngày đều ở nàng trong nhà chờ nàng trở về.

Thật lâu, nàng đóng có chút ít nóng lên con mắt, cũng đưa tay ra hỏi ôm lấy hắn.

"Thật không nghĩ tới, " Weiking giờ phút này cúi đầu cười khẽ, "Chúng ta Thiết kim cương thể nhưng cũng có như thế thuận theo thời khắc."

Thẩm Tri Hi chôn ở trong bộ ngực của hắn liếc mắt, khỏe miệng nhưng cũng quyến rũ, "Thiếu trang điểm ."

Nàng cho tới bây giờ đều không cảm thấy chính mình nội tâm là cái cớ nào kiên cường nhân, chỉ là bởi vì không người nào dám đến gần nàng, cho nên bọn họ mới không có phát hiện kia kiên cường chỉ là một hư vô khối giáp, một khi có nhân đến gần nàng tâm, chỉ cần nhẹ nhàng vừa đụng, này khối giáp liền rơi xuống đất .

Hắn xuất hiện, mới để cho nàng ý thức được nàng lại là như vậy tịch mịch.

...

Ăn barbeque, xem chiếu bóng xong, hai người oa ở trên giường thuận theo tự nhiên tiếp một cái hôn.

Tiếp hết một cái barbeque vị hôn, nàng dụi dụi con mắt, ngáp một cái, "Hảo khổn."

"Đi đánh răng ngủ?" Weiking nửa dựa vào ở trên gối thấp giọng hỏi.

"Uh, " nàng gật đầu, mới vừa từ trên giường đứng lên, lại nằm xuống lại, cố làm ra vẻ trấn tĩnh nói, "Hôm nay... Không làm sao?"

Hắn sau khi nghe nhường nhường này, trêu chọc nói, "Ta sợ ngươi làm được một nửa ngủ mất."

"..." Nàng vốn là nghĩ trực tiếp đào hẩn y phục tranh khẩu khí, nhưng là bàn tay đến một nửa, vẫn là rút trở về.

Nàng thật sự là quá mệt mỏi, này hai ngày một cái hạng mục cơ hồ khiến nàng tâm sức lao lực quá độ.

"Tốt lắm, nhanh đi đánh răng đi, đều nói còn nhiều thời gian, như thế gấp làm cái gì?" Hắn cười dài đem nàng cả người ôm xuống đất, ý bảo nàng đi phòng tắm.

Đội nàng tiến phòng tắm, hắn cầm lấy phóng ở đầu giường tủ di động tra xét Trương bí thư vừa mới phát tới vi tính.

Trương bí thư: (đồng tổng, ngày kia ngươi đi Mỹ quốc đi công tác vé máy bay khách sạn cũng đã định tốt lắm, hành trình chi tiết đã toàn bộ gửi đi đến ngươi hòm thư, xin chú ý kiểm tra và nhận, có bất cứ vấn đề gì mời theo lúc nói cho ta biết.)

Xem hết vi tính, Đồng Ngự vượt vượt ẩn đường, ngày kia Mỹ quốc tổng bộ liền sẽ ở Los Angeles triệu mở công ty mỗi năm một lần toàn cầu nhân lực tài nguyên đại hội, làm trung tâm lòng lấy khu lão đại, hắn nhất định phải đứng giờ có mặt.

Mở ra hòm thư nhìn lướt qua hành trình, trừ ba ngày đại hội thời gian, hắn còn muốn ở Los Angeles ngây ngốc đầy một vòng hẹn gặp tổng bộ cái khác cao tầng, này là thời gian qua lệ cũ.

Bây giờ, cộng thêm qua lại thời gian phi hành, tổng cộng cửu thiên.

Hắn nhú nhú mày, đưa điện thoại di động thả lại đến trên tủ đầu giường.

...

Chờ Thẩm Tri Hi từ trong phòng tắm đi ra, hắn đã để điện thoại di động xuống, lẳng lặng xem ti vi.

"Ngày kia ta nghĩ đi thứ bình long đường mới mở ngày liệu điểm, nghe nói cửa tiệm kia sắp trở thành thành phố T ngày đầu tiên liệu." Nàng lau tóc, nhất cái móng ở trên giường ngồi xuống, giọng nói thoải mái mà dạo.

Hắn xem nàng, châm chọc một hồi, dạo, "Tiểu Hi."

"Án?"

Nàng không yên lòng, thừa dịp lau tóc khe hở trộm liếc một cái hắn lỏa | lộ ở áo tắm ngoài lồng ngực, mụ, thật muốn mò một phen, đội lát nữa liền mò...

"Ta từ hậu thiên bắt đầu hội rồi đi vài ngày."

Hắn này câu tiếng nói vừa mới rơi xuống đất, nàng lau tóc tay liền dừng lại.

Rời đi vài ngày, như thế nào đột nhiên phải ly khai vài ngày đâu?

Thẩm Tri Hi bỏ xuống khăn lông, kỳ quái nhìn về phía hắn, có thể một lát sau, nàng ánh mắt tự nhiên chậm chậm thay đổi.

Nàng chợt phát hiện, chính mình tựa hồ đã triệt để quên cái này nam nhân nghề nghiệp.

Bởi vì mỗi một ngày hắn cũng sẽ đứng giờ xuất hiện ở nàng trong nhà, thậm chí đoạn thời gian này hắn còn vẫn luôn ở ở chỗ này căn bản cũng không có rời đi, bởi vì trôi qua quá | an nhàn, quá thoải mái, quá thói quen ... Thế cho nên nàng cũng đã gần quên, cái này nam nhân cũng không phải là của nàng trợ phụ, nàng bạn trai, nàng bằng hữu, nàng thân nhân... Hắn thậm chí cũng không phải là của nàng bất luận kẻ nào.

Hắn còn có càng nhiều... Nữ nhân, giống như nàng tồn tại.

Thẩm Tri Hi ánh mắt càng ngày càng lạnh như băng xem hắn, hắn ánh mắt lại thật bình tĩnh.

Trong không khí bầu không khí đột nhiên cũng có chút chuyển biến.

Hắn động động môi, đáy mắt có gợn sóng lóe lên, hắn tựa hồ muốn cùng nàng nói cái gì, có thể mới vừa vươn tay nhẹ khẽ vuốt lên nàng cánh tay, nàng lại lập tức bỏ qua hắn tay.

"Tiểu Hi." Weiking gọi nàng.

Nàng làm bộ như ra vẻ không nghe, cầm lấy khăn lông đi vòng vèo hồi phòng tắm.

Tác giả có lời muốn nói: mỗi lần viết đồng tổng, ta đều hy vọng thời gian có thể dừng lại, hần có thể làm ta lão công = =...

Ta nghĩ được ngược hương vị . . Chắc chắc chắc chắc. . . . Năng lượng cao báo động trước, vở kịch hay gần .

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Sao Thủy (Tứ)

Bởi vì người là trên thế giới này trân quý nhất , cho nên chỉ cần có được người, ta liền hội rơi xuống địa ngục.

An Huyền nước mắt dần dần đọng lại ở nàng trên gương mặt, nàng xem thấy hần, lặng im tại chỗ, không nói một lời.

Bọn họ tương đối đáp đất xem hai bên, giống như là qua nhất thế kỷ vậy dài đằng đẳng.

Cuối cùng, Lịch Lâm mở rộng bước chân đi đến trước mặt nàng, nhẹ nhàng cầm nàng tay, hầu kết khế lẫn.

"Tiểu Huyền, có lẽ người sẽ cảm thấy ta ý tưởng căn bản không thể nói lý - - giữa chúng ta căn bản chưa bao giờ bắt đầu qua, ta làm sao có thể liền dễ dàng như thế phán định này kết cục nhất định là không có kết quả mà cuối cùng? Nhưng là buồn cười là, ta lại thực liền thử một lần xem một chút này kết cục dừng khi cũng không có, liền một phần nhất chút nào cũng không có." Hần thanh âm chưa bao giờ có một khắc tỏ ra như thế bất lực mà tuyệt vọng, "Người hiện tại tường đánh ta, muốn chửi ta, ta đều cam tâm tình nguyện tiếp nhận, này bảy năm thống khổ cùng đây đưa tất cả đều là một mình ta sai, ta làm trễ nãi người, để cho người ngày đêm thống khổ, để cho người tan nát cõi lòng, nhưng là ta thề, ta có thể dùng ta nửa đời sau đền bù tổn thất..."

"Lịch Lâm" An Huyền đột nhiên cắt đứt hần, nàng nhắm lại hai mắt, đưa tay nhẹ nhàng phát khai hần tay.

Nàng lại lần nữa mở mắt ra thời điểm, đáy mắt đã trở nên trống rỗng .

Cái loại đó về mặt, giống như là đã triệt để buông tha cho cái gì.

"Lịch Lâm, toàn bộ bảy năm"

"Bảy năm, không phải là bảy ngày, không phải là thất tiếng đồng hồ, này bảy năm ta mỗi ngày đều trôi qua như một cái không có tự tôn nữ nhân, trong lòng nghĩ là hoặc cho chúng ta thực này cuộc đời cũng không có duyên phận, người vĩnh viễn cũng khó có khả năng yêu ta... Hiện nay thiên, người chợt nói cho ta biết, đem người ta tâm như thế chà đạp nguyên nhân, chỉ là bởi vì người quá yêu ta , cũng không dám cùng ta bắt đầu... Người cảm thấy ta sẽ tin tưởng này loại trời đánh chó má lý do sao?"

Trên mặt nàng vẻ mặt dần dần từ bi thương biến thành phần nộ, "Ta không biết rõ là nguyên nhân gì thúc đẩy người nghĩ thông người bảy năm cũng không có nghĩ thông suốt sự tình, ta cũng không biết người hôm nay là từ đâu được đến người bảy năm đều không có được dừng khi, nếu như nói ta đối với người hôm nay nói lời hoàn toàn không hề bị lay động, vậy khẳng định là ở lừa mình dối người, nhưng là Lịch Lâm, ta là nhân, ta cũng vậy có sống sờ sờ tư tưởng cùng huyết nhục, ta tâm không phải là người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương, nhân kiến nhân là có hạn , tâm thừa nhận năng lực cũng là có giới hạn , người không thể như thế ích kỷ."

Lịch Lâm xem nàng đỏ bừng hốc mắt, nghe nàng sắc bén câu chữ, thâm thúy trong hốc mắt cũng dần dần đỏ lên.

"Liên trước hôm nay, ta đã quyết định triệt để buông tha cho người ." Nàng lui về phía sau một bước, "Ta mỗi ngày đều đang tự nói với mình, ta phải đi lên phía trước, ta biết rõ, ta cũng vậy hứa không thể nhanh như vậy liền thói quen tại không lại yêu người cuộc sống, nhưng là ta sẽ cố gắng đi thói quen."

Thay đổi một cái nhân thói quen nhưng thật ra là tối chuyện đáng sợ, thói quen tựa như mẫn tính độc | được, sâu tận xương tủy, xâm nhập huyết nhục, muốn triệt để quên, cần có đủ đem chính mình cả người đều một lần nữa mò ra lắp ráp một lần dừng khi cùng giác ngộ.

Nhưng là nàng yêu qua hần, nàng ném qua trên thế giới này thống khổ nhất thỉnh cầu mà không được, nàng cũng đã cái gì đều không tái sợ hãi.

"Chúng ta từng người đều lui về phía sau một bước, người không cần lại bức bách ta, ta cũng vậy sẽ không lại làm khó dễ người, gặp nhau lần nữa thời điểm, chúng ta đều hảo hảo mà đối mặt hai bên, được hay không?" Thật lâu, nàng thanh âm khàn khàn nói.

Hần nhìn chăm chú vào nàng, xem nàng mỗi một tác da thịt cùng ngũ quan, giống như là muốn đem nàng khắc vào chính mình trong ánh mắt.

"Tiểu Huyền, ta biết rõ người vẫn là không sẽ tha thứ ta , cho dù ta đã ném đi tất cả, ôm không đường có thể lui tâm đi tới nơi này bên trong?" Hần hỏi.

Nàng không nói lời nào.

"Cho nên người về sau, một ngày nào đó sẽ quên yêu ta thói quen, có đúng hay không?"

"Liên tính vô cùng khó khăn, người vẫn là sẽ cố gắng đi nhường mình thích thượng những người khác, có đúng hay không?"

"Người sẽ đối với hần cười, vì đích thân hần nấu cơm, vì hần hoa phí tâm tư, kẻ cận hần, chỉ nhớ rõ một mình hần hảo, có đúng hay không?"

"Người hội gả đưa cho người kia sao? Làm hần thê tử, vì hần sinh con dưỡng cái sao?" Hần tựa như một cái tràn trề lòng hiếu kỳ đứa trẻ, không ngừng mà, cái này tiếp theo cái kia hỏi nàng, "Hần có hay không thật tốt đối với người, hần có hay không để cho người từ từ cũng yêu hần đâu?"

Từng chữ từng câu.

An Huyền lòng đang rĩ máu.

Không biết qua bao lâu, nàng xoay người, ấn thang máy cái nút.

"Đốt" một tiếng, cửa thang máy chậm rãi mở ra, nàng mở rộng bước chân, đi vào.

"Tiểu Huyền a, "

Ở cửa thang máy dần dần muốn đóng kín thời điểm, nàng xem thấy ngoài cửa kia trương nàng quen thuộc được không thể lại quen thuộc trên khuôn mặt chậm rãi lướt qua một tia lệ quang, "Ta còn là chậm trễ, có đúng hay không?"

Cửa thang máy nhẹ nhàng khép lại.

Nàng giơ tay lên, che chính mình môi, lên tiếng khóc lớn.

**

Ngày lặng lẽ trôi qua, Lịch Lâm không có lại tại nàng trong cuộc sống xuất hiện qua.

Mà tại tất cả ẩn bên trong đối tượng trung, An Huyền cuối cùng lựa chọn trầm ổn IT nam bắt đầu tiến vào tiếp theo giai đoạn lui tới.

Từ mới bắt đầu vì tính nói chuyện phiếm, chậm rãi chuyển biến thành hội đang tan tâm sau ban đêm cùng nhau ăn cơm tối, hoặc là xem cái điện ảnh, IT nam trước kia bởi vì chuyên tâm việc học mà cũng không có lui tới qua quá nhiều nữ hài kinh nghiệm, rất nhiều địa phương đều tỏ ra có chút ít ngốc, nhưng lại có thể để cho nàng dễ dàng hơn thấy rõ hần trần đầy thành ý cùng nghiêm túc.

Cùng IT nam tương chỗ thời gian, cùng trước những nàng đó tùy tiện lui tới đối tượng bất đồng, tổng hội làm cho nàng cảm thấy bất ngờ buông lỏng và bình tĩnh.

Có lẽ là trước bấy năm kia đoạn cảm tình quá làm cho nàng hao phí tâm sức đi, IT nam tiểu tiểu ngốc, ngược lại còn sẽ làm nàng cảm thấy có chút đáng yêu.

"Thật sự đối kết hôn đối tượng, chính là loại nam nhân này nha." Ở công ty trong phòng giải khát, các đồng nghiệp đều như thế nói với nàng, "Cuối cùng sẽ cùng người đi vào hôn nhân cung điện người kia, không phải là cái kia mang cấp người oanh oanh liệt liệt tình yêu nhân, mà là biết người âm lạnh, để cho người cảm thấy ở bên cạnh hần an tâm lại an bình nhân."

"Người muốn dạng này cuộc sống vẫn là để cho người tâm mỗi ngày đều lo lắng đề phòng, suy tính hơn thiệt cuộc sống đâu?"

...

Nàng không nghĩ nhất định cho những vấn đề này tìm ra một cái đáp án, nàng hiện tại cái gì đều không nghĩ lại đi suy tư.

Tối thứ sáu, IT nam tới công ty tiếp nàng tan tâm đi một nhà thành trung mới mở Thái Lan tiệm ăn ăn cơm tối, này vị ngốc nam sĩ này một lần hiển nhiên là làm đủ công khóa, trừ ăn ngon lại phong phú bữa tối ngoài, tại thượng cuối cùng cùng đồ ngọt lúc, hần còn cố ý nhường chủ quán chuẩn bị một đĩa hoa hồng đặt ở đồ ngọt bên cạnh, thả hoa hồng thượng cắm nhất khối viết có nàng tên màu vàng kim tiểu nhãn hiệu.

"Cảm ơn, " nàng cầm lấy kia đĩa hoa hồng, mỉm cười nói với hần.

IT nam rất khẩn trương, trên trán còn chậm rãi lưu có vết mồ hôi dấu vết, đại khái châm chước nhiều giây, hần mới lắp bắp nói với nàng, "Không... Không khách khí, ta chỉ là không muốn làm cho người cảm thấy ta là người rất không thú vị, mặc dù đưa hoa cũng không có nghĩa là ta liền có chút ít thú ... Hơn nữa ta biết rõ người khẳng định đối loại chuyện như vậy sớm liền tập mãi thành thói quen, cũng nhất định thu được rất nhiều so với này tốt hơn nhiều hoa..."

"Tâm ý là là tối trọng yếu nhất, " nàng vỗ vỗ hần mu bàn tay, ôn nhu nói, "Cảm ơn người tâm ý, ta nhận được, ta hết sức thích."

Tiểu tử nghe được ngoài dự liệu của hần trả lời, trong nháy mắt trên khuôn mặt lập tức liền tách ra trong đáy lòng vui vẻ.

Này sáng ngời đáng tươi cười, làm cho nàng có trong nháy mắt thất thần.

Như thế dễ dàng bị nhìn xuyên tâm tư nam nhân An Huyền thực là lần đầu tiên gặp được, ngày xưa nàng lui tới đối tượng không khỏi đều là trêu chọc muội cao thủ, am hiểu sâu trong tình yêu tiến lui cùng che dấu, nhưng là như thế trắng ra tâm tư, lại làm cho nàng càng thêm không bỏ được đi yêu cầu này vị ngừ bằng tất cả phương pháp buồn rầu vì chính mình làm càng nhiều nam nhân.

Nàng nhớ tới, nàng đã từng cũng như thế dè dặt đối đãi qua một cái nhân.

Bữa tối sau khi kết thúc, IT nam đưa nàng về nhà, đợi đến dưới lầu nhà nàng thời điểm, nàng còi giầy nịt an toàn ra, phát hiện hần chính về mặt tập trung tinh thần xem nàng, liền trông mắt cũng không động.

"Như thế nào?" Nàng cảm thấy buồn cười, buông ra dây an toàn.

"... Ta, " hần tựa hồ cổ rất lớn dừng khí, "Ta, ta có thể hôn ngươi sao?"

An Huyền nghe được sững sờ, qua hai giây, nàng "Phốc xuy" cười một tiếng.

"Thực xin lỗi, ta biết rõ dạng này nói hết sức đường đột cũng hết sức không có gió tình, nhưng là ta thực rất nhớ hôn ngươi, nhưng là ta không biết rõ ngươi có hay không nguyện ý tiếp nhận, ta sợ ngươi chán ghét ta, cho nên ta..."

"Không quan hệ, " nàng khẽ thò người ra dựa vào gần hần, xem hần con mắt, "Ta nguyện ý tiếp nhận."

Sau đó nàng nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Qua một hồi lâu, nàng mới cảm giác được chính mình trên gương mặt nhẹ nhàng rơi xuống một nụ hôn.

Lại lần nữa khi mở mắt ra, nàng nhìn thấy hần đỏ mặt, vừa lòng thỏa mãn lại thẹn thùng xoa chính mình đầu tóc, "... Xin lỗi, ta thực thực rất vui về a."

An Huyền kỳ thật cho rằng hần sẽ trực tiếp hôn chính mình môi, có thể lại không nghĩ rằng hần cư nhiên như thế quý trọng nàng, chỉ dám hôn môi nàng gò má.

Yên lặng nhìn hần một hồi, nàng đột nhiên đi tới gần cũng hôn một chút hần gò má, sau đó thừa dịp hần còn không có kịp phản ứng thời điểm, cười mở cửa xe, "Kia, lần sau gặp."

Hộp thượng cửa xe xoay người thời điểm, nàng tình tường xem vào trong xe nhân động lại ở tại chỗ, cũng lộ ra tròn mắt há hốc mồm về mặt, như cái sống sờ sờ đại ngọc.

Nàng nhìn không được vươn tay gõ gõ cửa sổ xe, lần nữa đối hần cười ra tiếng.

Mà nàng cũng không nhìn thấy, ở cách bọn họ cách đó không xa nàng chỗ nhà trọ building bồn hoa nhỏ chỗ rẽ, có một người chính lăng lăng xem bọn họ.

Kia nhân trong ánh mắt giờ phút này tràn trề vô pháp ức chế bi thương cùng mãnh liệt ghen tị.

...

Chờ lên lầu sau, nàng mới vừa bỏ xuống bao, liền tiếp đến một cú điện thoại.

Trong nội tâm cho là IT nam đánh tới, nàng xem cũng không có xem điện thoại gọi đến biểu hiện, cầm lấy di động tiếp khởi liền áp vào bên tai, trực tiếp khẽ cười trêu chọc, "Như thế nào? Còn ở sững sờ sao? Ngốc từ?"

"... Tiểu Huyền, ta là mục mục." An mẫu giờ phút này ở đầu bên kia điện thoại nói, "Chắc chắn, này lại là mới vừa cùng cái nào bạn trai tách ra a?"

Nàng quần bách, đạo, "... Không có, liền trước cùng các người đã nói qua cái kia IT nam..."

"Ồ, lại còn ở cùng hần chung đụng a?" An mẫu hết sức kinh ngạc, "Lấy người cá tính không nên sớm liền đổi thứ ba cái sao? Lần này như thế nào có thể chung đụng như vậy lâu?"

"Không biết rõ, " nàng nhất cái mông ở trên ghế sofa ngồi xuống, đem chân đặt ở trên bàn trà, "Khả năng là bởi vì hần quá ngốc quá cũ thực, tổng nhìn không được nghĩ trêu chọc hần."

An mẫu nghe xong, trầm ngâm một lát, nói, "Tiểu Huyền, người này sẽ là nghĩ thật sự an định lại đi?"

"Ân." Nàng cho tới bây giờ sẽ không đối ba mẹ bọn họ chôn trong lòng mình chân thật ý tưởng.

"Hảo, " An mẫu nói, "Ta và cha người đều hết sức ủng hộ người, tuyển một cái người thích lại đối với người tốt, hội thật tốt chiếu cố người nhân kết hôn, hai chúng ta cứ yên tâm."

Cùng An mẫu hàn huyên nửa vài câu, nàng chợt nghe An mẫu âm điệu biến đổi, "Kéo như vậy lâu, đều quên nói cho người ta gọi điện thoại đến trọng

điểm."

"Rửa tai lắng nghe đâu, " nàng nói.

"Cái kia... Người lật thúc thúc cùng lật thăm thăm ly hôn." An mẫu nói, "Ta và cha người sáng sớm hôm nay mới vừa biết được cái này tin tức, là người lật thăm thăm gọi điện thoại đến nói cho chúng ta biết."

Nàng toàn thân chấn động, cả trái tim đều mảnh "Lộp bộp" một cái.

... Lịch Lâm cha mẹ, ly hôn?

"Kỳ thật, dựa theo người lật thăm thăm nói, hai người bọn họ từ bảy năm trước khỏi liền vẫn là ở riêng trạng thái, mặc dù trên danh nghĩa liên tục không có xử lý ly hôn chứng, nhưng là trên thực tế cũng sớm đã không có tình cảm, hòa bình thỏa đảm cũng ở riêng đến nay, mãi cho đến ngày hôm qua, hai người bọn họ mới chính thức đi làm ly hôn chứng, quyết định thực sự kết thúc đoạn hôn nhân này quan hệ."

"Bọn họ vẫn luôn gạt chúng ta, mỗi lần gặp mặt lúc tất cả đều là làm bộ duy trì lấy đoạn hôn nhân này, nói thật ta và cha người ba hôm nay một ngày đều phi thường khiếp sợ, chúng ta cùng hai người bọn họ nhận biết vài thập niên, hai người bọn họ là từ thanh mai trúc mã thời điểm liền cùng một chỗ điển hình phu thê, ngay cả chúng ta cùng quan hệ bọn họ như vậy thân cận đều hoàn toàn không cảm giác được bọn họ chỗ biểu hiện ra ngoài này nọ thế nhưng đều là giả ... Hôn nữa chúng ta còn hết sức lo lắng Lịch Đào cùng Lịch Lâm sẽ nghĩ sao, mặc dù bọn họ đều là người trưởng thành, nhưng là..."

An mẫu từng chữ từng câu, như kim châm đồng dạng đâm vào nàng trái tim, những thứ kia thật vất vả đã bắt đầu kết sẹo miệng vết thương, tại đây cái ban đêm, lại lần nữa bắt đầu thịnh thịnh ra bên ngoài đổ máu.

An Huyền cắn chặt môi nghe An mẫu lời nói, liền một câu nói đều nói không nên lời.

"Tiểu Huyền, người vội vàng gọi điện thoại quan tâm quan tâm người Lịch Lâm ca đi, các người chơi đùa từ nhỏ đến lớn, đừng phải loại chuyện như vậy, hần nhất định hết sức cần người khác quan tâm a..."

Tác giả có lời muốn nói: thực ngược QAQ. . . Cả quyền sách tôi bị tình nam chủ ra đòi. . .

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hỏa Tinh (Tứ)

Nụ hôn đầu tiên ký ức là tốt đẹp nhất, đối với rất nhiều cô gái đến nói, cái loại đó lần đầu tiên như bên tai xuất hiện tiếng sấm tia chớp đồng dạng cảm giác, cùng với cái kia đối tượng, đều đủ đủ các nàng nhớ một đời.

Chờ Hạ Tiểu Lộc từ như ở vạn dặm trên bầu trời rơi xuống sau trong cảm giác thoát ly lúc đi ra, nàng nhìn thấy vẫn là ở hắc ám trước chứng kiến kia song xinh đẹp con mắt, còn có kia mặt quen thuộc giống như cười mà như không.

... Nguyên lai nàng thật không phải là đang nằm mơ.

Vừa mới, vừa mới... Lịch Đào cùng nàng...

Nàng cảm giác mình trái tim đều nhanh muốn từ cổ họng miệng nhảy ra, nàng nuốt từng ngụm nước bọt, mân mân chính mình còn ướt át ẩm áp môi, mặt trong nháy mắt hồng đến muốn nổ tung.

Làm sao bây giờ, này chẳng lẽ chính là cái gọi là diễm ngộ sao? ... Cùng một cái vừa mới nhận biết hai ngày nam nhân, cứ như vậy không giải thích được hôn môi, nhưng mà này còn là nàng nụ hôn đầu tiên.

Mặc dù nàng cảm giác mình khả năng đã đối cái này nam nhân nhất kiến chung tình ... Mà hần hôn nàng, chẳng lẽ đại biểu hần cũng thích nàng sao?

Mười tám tuổi Hạ Tiểu Lộc, ở trong thành thị xa lạ này, bị nhân sinh lần đầu tiên cùng yêu đương liên quan tình cảm, đánh thẳng vào được tay chân luống cuống.

Lịch Đào đem nàng tất cả về mặt đều thu hết vào mắt, giờ phút này hần thối lui một bước, ôn nhu sờ sờ nàng đầu tóc, lời gì cũng không có nói.

Này bên trong trận mưa giống như Lịch Đào đã nói, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, mưa rất nhanh liền ngừng, mái hiên ngoài Phó Lăng Cốc phát ra sau cơn mưa trong sạch hơi thở.

"Đi thôi, đi giúp người mua một món này bên cạnh dân tộc thiếu số cô nương y phục thay, đỡ phải bị lạnh." Hần ở nàng trầm mặc không nói căng thẳng cùng mặt đỏ trung, tự nhiên nhẹ nhàng dắt nàng tay.

Hai tay nhiệt độ giao chồng lên nhau, nhưng Hạ Tiểu Lộc toàn thân run lên, nhưng là nàng nhìn nhìn hấn tuần dật gò má, cắn răng, nhưng cũng dùng sức hời cầm hấn tay.

Hai người tới phía trước một nhà tiệm bán quần áo, Lịch Đào giúp nàng tuyển nhất bộ quần áo cho nàng vào đi thay, chờ thay xong lúc đi ra, nàng nhìn thấy Lịch Đào đã xuyên thẳng nam sĩ trang phục, chính tựa ở vách tường bên cạnh chờ nàng.

Nàng nhẹ nhàng ho khan hai tiếng.

Hấn nghe tiếng ngẩng đầu, ánh mắt ở nàng trên người ngừng hai giây, rất nhanh tách ra đáng tươi cười, ôn nhu nói, "Đẹp mắt, liền này bộ đi."

Bên cạnh nhân viên cửa hàng một bên giúp bọn họ tính tiền, vừa hướng nàng nói, "Bạn trai người ánh mắt thật tốt, người làn da bạch, mặc đặc biệt đẹp mắt."

Nàng lại là run lên, ngẩng đầu lên liếc trộm hấn về mặt, phát hiện hấn về mặt lạnh nhạt mỉm cười tính tiền, cũng không nghĩ muốn phản bác nhân viên cửa hàng ý tứ, trong lòng đột nhiên tuôn ra một cổ nói không nên lời ngạc nhiên mừng rỡ cùng ngọt ngào.

Hai người tiếp theo lại tại Phó Lăng Cốc bốn phía đi dạo một chút, ăn ăn ngon đặc sắc điểm tâm, nàng cũng chụp rất nhiều ảnh chụp, mãi cho đến chừng sáu giờ hai người mới chuẩn bị xuất phát hồi nội thành.

Lại xuất phát trước, hấn tiếp đến một cú điện thoại, nàng ở trong xe bên cạnh nghe nhạc bên cạnh chờ hấn, này điện thoại duy trì liên tục thật lâu, chờ hấn hồi đến trên xe thời điểm, trên mặt hấn về mặt cũng có chút biến hóa, tựa hồ nhìn qua tâm tình không phải là đặc biệt hảo bộ dáng.

"Ta đưa người về khách sạn." Hấn phát động xe, nói với nàng.

Hạ Tiểu Lộc là người rất miễn cảm, nghe xong này sáu tự, nàng liền lại có thể vững tin, hấn tâm tình bây giờ không quá khoái trá.

Một đường từ Phó Lăng Cốc hồi đến trong thị trấn, hấn cũng không có nói như thế nào nói chuyện, cho đến khi xe dừng ở nàng cửa tiệm rượu, hấn mới hơi cong môi một cái, nói với nàng, "Hôm nay chơi đến rất vui vẻ, nhưng là người cũng có thể mệt chết đi, về sớm một chút nghỉ ngơi thật tốt đi."

Trở lại khách sạn gian phòng, nàng ném xuống bao, ngủa mặt ngã xuống giường, thật dài thở dài một hơi.

Vốn đang cho rằng có thể cùng hấn một chỗ ăn cơm tối trở về nữa, muốn nói nàng tâm tình không uể oải là không thể nào, nhưng là hấn nhất định là gặp được cái gì sự tình không vui, muốn chính mình một cái nhân tình tảo một hồi, mới có thể trước đưa nàng trở lại.

Như vậy đơn giản là có thể ảnh hưởng đến hấn tâm tình ... Có phải hay không là hấn bạn gái trước sự tình đâu?

Nàng đưa tay che chính mình gò má, trong lòng có chua xót lật cái biến, nằm lý ở trên giường.

...

Vô tình tắm rửa, nhìn truyền hình, nàng liền ăn cơm tối khẩu vị cũng không có, thay thường phục, lưng cái tiểu bao liền ra cửa.

Cách mở quán rượu, nàng một đường từ từ tản bộ, đang di chuyển, không ý thức, vừa ngẩng đầu, thế nhưng phát hiện mình đã đi đến Lịch Đào tiệm bánh ngọt cửa.

... Nàng như thế một cái dân mù đường, cũng đã đem con đường này cấp nhớ kỹ, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Tiệm bánh ngọt đã đóng cửa, có thể là xuyên thấu qua đánh bóng môn lại có thể phát hiện trong tiệm còn có yếu ớt ánh sáng, nàng sâu hít một hơi thật sâu khí, duỗi tay đẩy ra tiệm bánh ngọt cửa chính.

Cửa không có khóa.

Nàng chậm rãi đi vào trong tiệm, phát hiện ở tận cùng bên trong một cái góc nhỏ mở ra một chiếc đèn bàn, mà có một cái bóng đáng quen thuộc, chính đưa lưng về phía nàng, ngồi ở đèn bàn bên cạnh.

Đến gần mới phát hiện, trên mặt bàn bày đặt nhiều cái vỏ chai rượu.

Nàng nhất cái mộng ở trên ghé đối diện hấn ngồi xuống.

Vốn là chính chống cái trán Lịch Đào nghe được thanh âm, hơi ngẩn ra, ngẩng đầu lên thấy là nàng, hấn trên khuôn mặt chợt lóe qua nhất vẻ kinh ngạc, có thể một lát sau, hấn con mắt nhẹ nhàng xẹt qua một tia sáng.

"Thế nhưng nhận ra đường?" Hấn xem nàng, khàn khàn đạo.

Một cổ mùi rượu từ trên thân hấn đập vào mặt, Hạ Tiểu Lộc có chút ít đau lòng, nhú nhú mày, nói, "Uh, nhận ra."

Hấn cười cười, "Cơm tối ăn sao?"

Nàng lắc đầu.

"Vừa mới bữa ăn khuya mua nhiều , ta đi cấp người lấy tới." Hấn nói sẽ phải đứng dậy, nhưng lại bị nàng một phen kéo lấy tay, kéo về đến trên ghế dựa.

"Ta hiện tại không muốn ăn, " nàng chính diện nghênh tiếp hấn ánh mắt, suy nghĩ một chút, vẫn là nói ra miệng, "Người gặp gỡ cái gì sự tình không vui, nguyện ý cùng ta chia sẻ sao?"

Lịch Đào xem nàng, con mắt sắc thâm thâm thiên thiên biến ảo, một lát sau, hấn nhàn nhạt nói, "Không có hết sức không vui, kỳ thật cũng là trong dự liệu sự tình."

"Đó cũng là không vui a, " nàng quýnh lên, thế nhưng trực tiếp liền đem chính mình ý nghĩ trong lòng bật thốt ra, "Chẳng lẽ là bởi vì người bạn gái trước muốn kết hôn?"

Hấn nghe được ngẩn ra, một lát sau, "Phốc xuy" cười một tiếng, "Đương nhiên không phải là... Người làm sao lại nghĩ đi nơi nào a?"

Hạ Tiểu Lộc nghe được hấn trả lời, trong lòng trong nháy mắt có nhất khối đá lớn rơi xuống đất, nhưng là nàng cũng hậu tri hậu giác nghe ra trong lời nói của hấn trên chọc ý tứ, gò má bỗng chốc trở nên đỏ bừng.

Hấn xem nàng sinh động lại không chút nào biết rõ như thế nào che dấu vẻ mặt, ánh mắt không tự chủ trở nên có chút ít mềm mại xuống.

"Cảm ơn người quan tâm ta, " hấn vươn tay, khẽ vuốt phủ nàng gò má, sau đó thu tay lại.

Đáy lòng nàng ấm áp, xem hấn con mắt, kiên định nói, "Ta có thể giúp người chia sẻ."

Lịch Đào trầm mặc một hồi, đem trên bàn vỏ chai rượu đều thu thập hết.

Sau đó, hấn đứng dậy đi giúp nàng nóng lên bữa ăn khuya lấy tới, đợi nàng bắt đầu ăn thời điểm, hấn mới mở miệng, "Ba mẹ ta hôm nay ly hôn."

Nàng cảm lấy chiếc đĩa tay nhất đốn, ngẩng đầu lên.

"Cho nên, đây chính là vì cái gì khi đó ta nghe người nói đến người gia đình tình huống lúc, sẽ có cảm động lây cảm giác." Hấn uống một hớp nước, "Cha mẹ ta có lẽ là rất sớm trước cũng đã không có tình cảm, hôn nhân trở nên danh nghĩa, mặc dù bọn họ chưa bao giờ ở ta cùng ta đệ đệ trước mặt tiến hành quá khích liệt khắc khổ hoặc là cùng chúng ta rất rõ ràng nói rõ, nhưng là chúng ta vẫn luôn là biết rõ chuyện này, chúng ta mặc dù đều rất khổ sở, nhưng là cũng hiểu chúng ta không có cách nào khác can thiệp chúng ta cha mẹ chuyện giữa, nhất là tình cảm, ai nhúng tay đều là không có ích lợi gì, hôm nay chính thức ly hôn cũng là ở trong dự liệu của ta, chỉ là..."

"Chỉ là vẫn là sẽ cảm thấy rất khổ sở." Nàng trong lòng chua xót, để đầu xuống, "Ta cũng giống vậy."

Hấn nhẹ nhàng hơi cong môi một cái, "Hai người bọn họ lúc tuổi còn trẻ là thanh mai trúc mã, khi đó cũng là bởi vì lẫn nhau thật lòng yêu hai bên mới kết hôn, nhưng là đến hôm nay, hai bên cũng đã tuổi trên năm mươi, lại vẫn kiên trì muốn dùng như thế chính thức phương thức tuyên bố kết thúc này đoạn quan hệ."

Trên thế giới này, tôi làm người ta khổ sở vĩnh viễn là đã từng cho rằng tốt đẹp nhất, cẩn thận che chở này nọ, đến có một ngày, lại kiên trì muốn dùng tôi quyết tuyệt phương thức đem nó đánh nát, liền phảng phất nói, kia đã từng lại khiến người tâm động tốt đẹp, đều chỉ là một buồn cười trò cười mà thôi.

"Ta tôn trọng bọn họ lựa chọn, cũng hy vọng bọn họ sau này cũng có thể trôi qua hảo, "

Thật lâu, hấn khe khẽ thở dài, lông mày hơi chút giãn ra một chút, "Làm vì bọn họ nhĩ tử, vô luận giữa bọn họ là như thế nào, ta đối với bọn họ cảm tình cùng hiếu đạo cũng sẽ không sinh ra bất luận cái gì biến hóa, thời gian cũng sẽ mang đi hết thảy."

Hạ Tiểu Lộc con mắt không nháy mắt xem hấn, đột nhiên thỉnh linh nói, "... Làm đại nhân cảm giác tốt quá."

"Ân?"

"Bởi vì người là đại nhân, " nàng ăn xong bữa ăn khuya, cúi đầu dùng giấy khăn lau miệng, mơ hồ không rõ nói, "Cho nên người mới có thể ở đối diện với mấy cái này sự tình không vui thời điểm, có thể như vậy bình tĩnh nói ra đến, cũng có thể uống chút rượu có thể chậm rãi đem tâm tình khôi phục lại đây."

Lịch Đào ngẩn người, một hồi lâu, khẽ cười sờ sờ nàng vểnh lên lên tóc mái, "Người có một ngày cũng sẽ biến thành đại nhân."

Nàng xem thấy hấn khuôn mặt, một lát sau, đột nhiên từ trên ghế đứng lên.

"Đến đây đi." Nàng đi đến hấn rìa ghế dựa thượng, đột nhiên hướng hấn đưa ra hai tay, "Đến."

"Đến cái gì?" Hấn nghi hoặc không hiểu hỏi.

"... Ôm chăm a." Trong bóng tối, nàng mặt đỏ hồng, "Trước kia ta không vui thời điểm, nãi nãi liền hội ôm lấy ta."

"Ta biết rõ ngươi là đại nhân, ngươi sẽ tốt lắm không chế được chính mình tâm tình, nhưng là ta muốn ôm ngươi một cái lời nói, trong lòng ngươi khổ sở là có thể dời đi một bộ phận đến nơi này của ta, như vậy ngươi sẽ vui vẻ được nhanh hơn."

Lịch Đào con mắt chậm rãi tập trung, hần muốn cười, muốn nói chuyện, nhưng là đến cuối cùng, lại cũng không nói gì.

Hần chỉ là nhẹ nhàng đứng người lên, sau đó duỗi tay ôm lấy nàng, ôm rất dùng sức.

Trong tiệm hết sức yên tĩnh, nàng ở trong ngực hần áp sát thật sâu trầm mê, đã chia tay không rõ đến tột cùng là nàng đang cho hần an ủi, vẫn là hần tự cấp nàng choáng váng vậy ôn nhu.

Nàng trái tim đang điên cuồng nhúc nhích, nàng nghĩ hần nhất định có thể cảm giác được.

**

Từ tiệm bánh ngọt đi ra, hần đi bộ đưa nàng về nhà.

Đi qua hai cái đèn đường, nàng đột nhiên hỏi, "Ngươi chuyện của cha mẹ, đối với ngươi chính mình tình cảm sinh ra ảnh hưởng sao?"

Hần sau khi nghe xong nghiêng đầu nhìn về phía nàng, lại phát hiện nàng căn bản không dám nhìn chính mình.

Lịch Đào nhìn không được cong cong môi.

"Ta bạn gái trước cùng ta chia tay, cùng cha mẹ ta tình cảm tan vỡ không có trực tiếp hoặc là gián tiếp liên lạc, " hần nói ra trong lòng nàng tối muốn nghe lời nói, "Tình cảm vĩnh viễn là chuyện của chính mình, ảm lạnh tự biết, cha mẹ hôn nhân tan vỡ không có nghĩa là ta cũng vậy sẽ đối với hôn nhân cùng tình cảm sinh ra hoài nghi."

"Như vậy... Các ngươi vì cái gì hội chia tay đâu." Tiểu lòng của cô bé tư, vĩnh viễn giấu không ngừng, hướng chi là Hạ Tiểu Lộc dạng này, đơn thuần được có chút mẫn thương nữ hài.

Nhưng là hần cũng đã cực kỳ lâu cũng không có cảm thụ qua dạng này thuần túy cùng người lui tới, cả người hần đều chậm rãi buông lỏng, cả kia ảnh hưởng bình phong che chở ở trước mặt nàng thế nhưng cũng để xuống.

Nàng thật sự là một cái hết sức thần kỳ tiểu cô nương.

"Ta chỉ lui tới qua nàng một người bạn gái, chúng ta cùng một chỗ rông rã năm năm, muốn nói kia ngũ năm sau, tất cả nhân kể cả chính mình đều cho rằng ta sẽ cùng nàng đi cả đời, nhưng là chúng ta lại dừng bước ở ngũ năm." Hần từng chữ từng câu nói cho nàng biết, "Nàng là cái cường thế nữ hài, nhưng lại chỉ ở trước mặt ta hiện ra chính mình đáng yêu, chúng ta đã từng phi thường yêu hai bên, cũng đều có rất thể diện công tác, nhưng mà ở ngũ năm thời điểm, ta lại đột nhiên cảm giác được chính mình cũng không thích dạng này cuộc sống, ta nghĩ đổi một hoàn cảnh, nhận thức hoàn toàn khác nhau nhân sinh."

"Ta không nghĩ sinh hoạt tại thành phố T như vậy trong đại thành thị, trải qua sáng chín chiều năm mấy móc nhân sinh, công sở phức tạp nhưng ta cảm thấy được mệt mỏi, giữa người với người mặt nạ nhưng ta cảm thấy được ta nội tâm cũng đã gần cũng bị mài mòn quang, mà khi đó, chúng ta kỳ thật đã suy tính đến muốn kết hôn, nhưng là nhưng ta vẫn còn cuối cùng lựa chọn rời đi thành phố T, rời đi nàng."

"Cho nên kỳ thật đoạn cảm tình này kết thúc, sai toàn bộ đều tại ta, nàng không có bất kỳ sai lầm, nàng chỉ là đề bất kỳ một cái nào nữ nhân đều sẽ nghĩ muốn đề an định lại tâm, mà nhưng ta vẫn còn sợ hãi bị trời buộc, ta biết rõ chính mình vẫn không có chuẩn bị tốt."

"Ta rất tệ, cuối cùng, ta như vậy hành vi thật là không chịu trách nhiệm, nhưng là ta cùng nàng tình cảm, kết thúc chính là triệt để kết thúc, ta hoàn toàn thừa nhận chính mình sai lầm, cũng sẽ không lưu luyến, chẳng qua là cảm thấy đáng tiếc."

Hần tự giễu cười cười, "Hiện thời ở thành phố A, ta trải qua không tranh quyền thế cuộc sống, cao hứng, mở ra điểm tiếp đãi đủ loại khách nhân, chờ một hồi, đem điểm quan ra ngoài du lịch một lần, không có ai quản ta, cùng bất luận kẻ nào cũng không có vô cùng thân mật quan hệ, ta cảm thấy được dạng này thoải mái, nhưng cũng có thể dự cảm đến ta rất có thể hội cô độc sống quãng đời còn lại đâu."

Nàng nghe hần giống như thoải mái câu chữ, cảm thấy những chuyện kia phảng phất cách nàng hết sức xa xôi, nhưng lại vẫn có thể đủ nghe được những thứ kia câu chữ bên trong hần chỗ có tâm tư.

Nàng vẫn cảm thấy hết sức đau lòng.

"Cho nên Tiểu Lộc, "

Đi đến nàng khách sạn cửa, hần dừng lại bước chân, nhẹ giọng, ôn nhu nói với nàng, "Ta không phải là nhất nam nhân tốt, ngươi không cần thích ta."

Tác giả có lời muốn nói: thiên văn chương này, trừ vùng đường trời chọc mũi, ta cũng vậy nghĩ viết điểm hết sức thực tế này nọ, mỗi người hành vi đều là hết sức chân thật, chính là vì có chút ít hành vi không tốt, cho nên mới tỏ ra chân thật

Ngũ đối đầu là hoàn mỹ kết cục, nhưng đệ tứ đối kết cục có thể sẽ có chút ra ngoài dự đoán, cho nên ta không có viết đến cuối cùng, đừng như khai thiên mất đồng dạng hết sức phần nộ kết luận ta sẽ viết cái gì a. . ==

Hiện tại chỉ có thể dựa vào ta Ngưu lang đồng tổng Đồng Thực Thụ kéo ngọt độ, Đồng gia nam nhân chống đỡ đầy toàn trường đại pháp hảo. .

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Sao Diêm Vương (Ngũ)

Thiên Thế cảm giác mình trong đêm nay tựa như ngồi ở một chiếc thuyền đi trên thuyền gỗ.

Chìm nổi trôi giạt, không biết nay tịch là năm nào, ối ra lại ối.

Mà ở nàng ối trong quá trình, nàng chỉ nhớ rõ có một đôi ả áp tay cùng một cái ả áp ôm ả thủy chung quay quanh nàng, thế cho nên nàng cảm thấy liên tính đem mặt đều nồn đi ra cũng không có như vậy khó chịu.

Chờ ngày thứ hai mặt trời phơi nắng được mặt nàng cũng bắt đầu thấy đau thời điểm, nàng mới rút cục từ trong lúc mê ngủ tỉnh lại.

Vừa mất đệ một vật chính là vòng ở trước mặt nàng nhất bàn tay của nam nhân.

Cái tay kia nàng tự nhiên vô cùng quen thuộc, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng thả trắng nõn, cái tay kia lúc nào cũng là hội nhẹ nhàng cảm nàng tay, hoặc là ôn nhu sờ sờ nàng đầu tóc, cũng hoặc là ôm chăm trự nàng.

Này là nàng tối chán ghét... Cũng là người yêu nhất tay.

Cái này đáng chết khôn kiếp, ngay từ đầu làm cho nàng thương thấu tâm, về sau nhưng lại về mặt cái gì sự đều chưa từng xảy ra đồng dạng đến đến KTV dẫn nàng đi.

Mà nàng đâu? Chỉ cần vừa nhìn thấy hắn, trước phát thê độc toàn bộ đều vô dụng, tự động liền bắt đầu vây quanh hắn xoay quanh, vì hắn vừa khóc vừa cười.

Nhớ tới tới hôm qua ở nàng triệt để say đổ trước hắn tự nói với mình câu nói kia, nghĩ đến đây, nàng lập tức động động thân thể, nghĩ chất hỏi cái này khôn kiếp nam nhân, nhường hắn ở nàng thanh lúc tỉnh sẽ đem câu nói kia cấp tái diễn một lần.

Ai biết nàng vừa mới vận vẹo uốn éo eo, cả người lại đột nhiên bị hắn dùng lực từ sau sát sao chế trụ.

"Đừng động, " không biết khi nào thì cũng tỉnh lại Đồng Hi Chu từ dựa vào phía sau ở bên tai nàng, khàn giọng thì thầm, "Đang hoảng một chút."

Thiên Thế như thế nào có thể sẽ mua hắn sổ sách, vừa nghe đến hắn nửa uy hiếp khẩu khí, động được lại hăng say, "Đồng Hi Chu người thả ta ra, ta còn không có tha thứ người đâu!"

Vừa dứt lời, nàng cũng cảm giác được một cái tay nhẹ nhàng vén lên nàng dưới vạt áo, mò thượng nàng bóng loáng bên hông da thịt, một cái không đủ, còn lưu luyến quên về.

Nàng toàn thân chấn động, lập tức liền trở nên bắt đầu lấp bắp, "Uy... Người tay, người tay tại làm sao!"

"Người cứ nói đi?" Hắn trầm thấp cười, mê hoặc vô cùng, "Ta cũng không biết a, nó không nghe ta sai sử."

Thiên Thế chính khuôn mặt đều trở nên đỏ bừng, hô hấp cũng thay đổi được dồn dập lên, kia chỉ đang ở làm ác tay rất nhanh liền theo nàng bên hông chậm rãi hướng thượng, hướng lại ái muội địa phương mà đi.

"Đồng Hi Chu..." Nàng nói năng lộn xộn, "Tĩnh táo, làm nhân muốn tĩnh táo..."

Không chỉ như thế, nàng còn cảm giác được, có một dạng cái gì thô sáp này nọ, dường như đã dính ở nàng phía sau..

Xong đời, nàng ngày hôm qua còn nghi vấn này đồ chơi nhi không có cách nào khác dùng, hiện tại này nhưng là sống làm mất mặt a...

"... Bây giờ là buổi sáng, "

Đồng Hi Chu lười biếng đáp trả nàng, vô sự tự thông còi bỏ sau lưng nàng nút áo, "Người chẳng lẽ không biết, nam nhân ở buổi sáng, lúc nào cũng là hết sức dễ dàng kích động sao?"

Nàng thân thể khẽ run, nhưng cũng không có cự tuyệt hẳn động tác, có thể một lát sau, nàng lại cảm giác được hắn ngừng lại, mặc dù hắn ở bên tai nàng hô hấp vẫn là hết sức thô trọng.

"Sợ?" Đồng Hi Chu hừ nhẹ.

"... Không có, " nàng kiên trì, "Ta, người ngàn đại gia như thế nào sẽ sợ? Sợ hãi hai chữ này căn bản không ở bản đại gia trong từ điển!"

"Oh?" Hắn lại đề thấp thanh âm, gọi cảm phải làm cho nàng cả người đều có điểm phát mộng, "Thực không sợ hãi? Không sợ hãi lời nói ta có thể thực muốn động thủ bắt đầu ăn ?"

Nàng thẹn thùng được cả người đều nhanh sụp đổ , nhưng vẫn là không lên tiếng.

Một lát sau, hắn đem nàng cả người thân thể quay tới, làm cho nàng đối mặt chính mình.

"Ngày hôm qua là ai, ở toàn bộ trong KTV đối chỗ có người nói, nói ta không phải là tính | lạnh nhạt, chính là chức năng có vấn đề?" Hắn nhìn thẳng nàng con mắt, không từ không chậm nói.

Thiên Thế cong cong môi, "... Ta làm sao biết, dù sao không phải là ta."

"Oh?"

"... Hừ, " nàng xoay mặt, thờ phỉ phỉ , "Ta nói người như thế nào ? Ai bảo người nhường ta thương tâm ? Người sáng sớm hôm qua đối ta thái độ ta đều còn nhớ rõ ràng rành mạch đâu!"

Cô bé nào ở bị bạn trai như thế ôn nhu đối đãi, mau muốn đi vào đến bước tiếp theo thời điểm đột nhiên lại bị đẩy ra, cũng sẽ giận tím mặt đi? Hoàn toàn chính là cảm giác bị nhân đùa giỡn , mà giữa bọn họ, hơn nữa nàng cho tới bây giờ đều đối với hắn cảm tình không có cảm giác an toàn, lại là triệt để làm cho nàng bộc phát.

Đồng Hi Chu xem nàng tức giận đến phình mặt, trong lòng cảm thấy này nha đầu thật sự là thấy thế nào như thế nào chơi thật thú vị, thấy thế nào như thế nào đáng yêu, nhìn không được cười nhẹ một tiếng, "Người thật đáng yêu."

Nàng nghe được sững sờ, tròn mắt há hốc mồm mà xem hắn, lại móc móc chính mình lỗ tai, "Người vừa mới nói cái gì?"

Hắn đại khái thế này mới ý thức được vừa rồi đem trong lòng mình nghĩ trực tiếp nói ra, con mắt ánh sáng loe loe, hơi có chút không được tự nhiên quay mặt.

Trời ạ lải nhải, nàng thế nhưng chứng kiến Đồng Hi Chu thẹn thùng! Hắn thế nhưng ở thẹn thùng!

Ở trong mắt của nàng, muốn nhìn thấy Đồng Hi Chu vẻ mặt biến hóa, đại khái so với lên trời còn khó hơn, nhận biết như thế mấy ngày này, hắn ở trước mặt nàng, trừ cười ôn hòa, lạnh nhạt cười, hoặc là mặt không chút thay đổi, cơ hồ sẽ không có cái khác thần sắc, cho nên mới phải làm cho nàng hoài nghi hắn căn bản là không thích chính mình.

Nhưng là từ hôm qua đến hôm nay, nàng giống như chứng kiến rất nhiều nàng chưa bao giờ thấy qua hắn.

"Này, " nàng cuối cùng chậm rãi đắc ý, vênh vang đắc ý nói với hắn, "Đồng đại thần, xem ra, người thật giống như là bị ta kéo lên đồng đàn đi? Chiều hôm qua người ở KTV ngoài nói với ta câu nói kia, hiện tại lặp lại lần nữa?"

Đồng Hi Chu như thế nào lại không biết nàng muốn nghe là cái gì, trăm mặc hai giây, hắn đột nhiên một cái xoay người, đem nàng cả người đè ở chính mình dưới thân.

Sau đó, hắn cúi đầu xuống, cười dài nhìn nàng một hồi, ở nàng kịch liệt tim đập trung, cúi đầu hôn nàng môi.

Một cái ôn nhu , giàu có tình cảm cùng thương tiếc , thật sự nhượng lòng người say hôn.

Chờ này một nụ hôn kết thúc, vừa mới còn cái đuôi hận không thể vênh đến bầu trời tiểu lão hồ trong nháy mắt bị đánh thành tiểu hoa miêu, bị hắn áp chế dưới thân thể tại hạ, đỏ mặt không nói tiếng nào.

"Về sau, ta sẽ không lại để cho người đối ta thất vọng ." Hắn sờ sờ nàng gò má, nghiêm túc nói với nàng, "Ta sẽ cố gắng biểu đạt trong tâm của ta đối với người chân thật nhất ý tưởng, không cho người lo lắng hiểu lầm "

"... Trong lòng người đối ta chân thật nhất ý tưởng là cái gì?" Nàng đảo tròn mắt, nghĩ dẫn dụ hắn, nhượng hắn nói ra kia ba chữ.

Có thể nàng lại tại sao có thể là này một bụng hắc thủy nhân đối thủ, Đồng Hi Chu hí hí mắt, dựa vào gần nàng lỗ tai, thì thầm, "Trong tâm của ta chân thật nhất ý tưởng, là muốn đem như người vậy... Hoặc là như vậy..."

Lời kia ngữ cùng hắn thanh âm đồng dạng nóng hổi, đốt được nàng cả người đều nhanh từ trên giường nhảy dựng lên, "... Đồng Hi Chu người lưu manh!"

Hắn cười xấu xa liếm liếm chính mình môi, "Người mới vừa biết rồi?"

Thiên Thế xem hán, động tâm cảm giác lập tức từ trái tim chảy xuôi đến toàn thân.

"Người xác định, người thích là chân thật nhất ta sao?" Một lát sau, nàng dắt lấy hán tay áo, lần nữa không xác định hỏi một câu.

Trong lòng hán động động, cảm thấy có chút ít đau lòng, không khỏi cảm thán chính mình nhiều năm rối loạn thực ở mới bắt đầu cấp trong lòng hán vị cô nương này lưu lại một chút bóng ma.

"Uh, miệng đầy thô tục, tính khí táo bạo, không ôn nhu, không có nữ nhân vị, học tập không giỏi, ham chơi." Hán từng chữ từng câu nói với nàng, đột nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, "Ta khẩu vị có chút đặc biệt, nhưng là cả đời cũng chỉ nhận thức một loại khẩu vị."

Thiên Thế không nhúc nhích xem hán mặt mày, cảm giác mình hốc mắt có chút mỏi nhừ.

Quá chua, cảm giác một giây sau, liền có đồ vật gì đó muốn thoát vành mắt ra.

"Ta đâu, cũng không phải là người tưởng tượng được như vậy hoàn mỹ, ta cũng vậy sẽ tức giận, có đôi khi tức giận lên còn không muốn nói ra, hơn nữa theo thói quen đem mình tâm tình giấu ở trong lòng, ta biết rõ này loại rối loạn tính cách mới bắt đầu đem người lần qua lần lại cực kỳ thâm, ta sẽ từ từ thay đổi, hy vọng sau này người cũng có thể bao dung dạng này ta."

Nàng chưa từng có nghe qua hán một ngum khí nói như thế nói nhiều, cũng chưa từng có một lần cảm giác mình như vậy đến gần hán nội tâm.

Kỳ thật người nàng yêu cũng không phải là trên bề ngoài xem lên như vậy thông minh cùng lạnh nhạt, về mặt tình cảm, hán ra ngoài dự đoán ngốc đầu.

Nhưng là không quan hệ, bọn họ có thể cùng nhau chậm rãi trưởng thành.

Dùng sức nén nước mắt trở về, Thiên Thế phóng khoáng chụp vỗ vai hán, "Không quan hệ, ta không chê người, không phải là sói đội lột cừu nam thần sao? Ta cũng vậy đành phải này một ngum!"

Đồng Hi Chu lần nữa bị nàng trêu chọc cười, một lát sau, hán ý tứ sâu xa sờ sờ nàng xương quai xanh, "Ta biết rõ người ứng sẽ không phải nguyện ý ở say rượu sau thể nghiệm ta (lang mặt), cho nên hôm nay tạm thời bỏ qua người."

"..." Một vị con cộp giấy bị đùa giỡn được á khẩu không trả lời được.

"Đến (ngày) còn dài."

Hán lấy ngón tay, từ nàng xương quai xanh một đường đi xuống, trượt đến nàng rốn.

**

Ở Đồng Hi Chu trong nhà tắm rửa, thay hán y phục, ăn đích thân hán nấu cháo, Thiên Thế bị hán hộ tống, sôi nổi trở lại trong nhà.

Vốn là đưa đến dưới lầu nhà nàng, nàng cho rằng hán hội rồi đi, ai ngờ hán thế nhưng về mặt lạnh nhạt dắt nàng, chuẩn bị cùng nàng cùng nhau ngồi thang máy lên lầu đi.

"Đợi chút, " nàng ngăn trở hán đi tới bước chân, "Người muốn làm gì?"

"Không làm gì, " hán lạnh nhạt tự nhiên ấn thang máy cái nút, "Đi lên ngồi một chút."

Thiên Thế lập tức nhảy, "F*ck, sao có thể để cho người đi lên? Ba mẹ ta ở nhà a!"

"Ta biết rõ, " đang khi nói chuyện, hán đã đem nàng mang vào thang máy, còn quen cửa quen nẻo ấn nàng gia tầng trệt.

"Làm sao người biết nhà ta ở vài lầu? !" Nàng tiếp tục nhảy, "Uy! Đồng Hi Chu, trở về trở về, ai đồng ý người tới nhà ta? Ba mẹ ta nhìn đến người không nổi đánh tử ta?"

Hơn nữa, nàng một đêm không về, còn mặc hán y phục, dùng mũi ngửi đều có thể biết tối hôm qua xảy ra chuyện gì... Không đúng, kỳ thật không có gì cả phát sinh, nhưng là ai sẽ tin a? !

Mà Đồng Hi Chu toàn bộ hành trình lạnh nhạt tùy ý bên cạnh tiểu lão hổ nhảy, cho đến khi đến nàng tầng trệt, mới không nói tiếng nào kéo nàng ra ngoài, đi đến nàng gia cửa.

"A!" Nàng kêu thảm một tiếng, hán đã đưa tay đè xuống chuông cửa.

...

Thiên Thế tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Một lát sau, nàng nghe được đại môn bị mở ra.

"Tiểu Thế? Ngươi cuối cùng trở về ? Tối hôm qua đi chỗ nào a?" Thiên mẩu thanh âm lập tức truyền đến, "Chao ôi? Đây vị là?"

"Bá phụ bá mẫu các ngươi hảo, lần đầu gặp mặt, ta gọi Đồng Hi Chu, là Thiên Thế bạn trai."

... Nàng cảm thấy nàng giờ phút này liền tỉnh mở mắt ra cũng đã không sao cả .

Này lúc Thiên mẩu cùng ngàn phụ đều đứng ở cửa nhà, mắt to trừng mắt nhỏ xem nhà mình nữ nhi... Cùng với một vị bọn họ cho tới bây giờ chưa thấy qua siêu cấp đẹp trai.

"Ngày hôm qua Thiên Thế cùng ta gây gỗ, gạt ta đi KTV, uống rượu say, nhà ta cách KTV gần, cho nên ta dẫn nàng về nhà làm cho nàng ở nhà ta ngủ một đêm " Đồng Hi Chu không chút hoang mang nói, "Thật xin lỗi không có kịp thời gọi điện thoại cho các ngươi nói chuyện này, hy vọng các ngươi có thể tha thứ, ta về sau cũng sẽ quán nàng, sẽ không lại làm cho nàng không tiết chế uống rượu ."

Thiên mẩu cùng ngàn phụ ngó nhìn đẹp trai, lại ngó nhìn bọn họ ngoan ngoãn giống như con cừu nhỏ đồng dạng nữ nhi, đại khái qua một phút, mới không sai biệt lắm làm rõ ý nghĩ.

... Xem này tư thế, bọn họ tiểu lão hồ nữ nhi tám chín phần mười cũng là bởi vì này vị đẹp trai, mới sẽ nghĩ "Hồi cái để làm người mới, một lần nữa làm nhân" ?

"Vào ngồi đi." Lại qua một phút, ngàn phụ Thiên mẩu liếc mắt nhìn nhau, nói.

"Hảo, tạ tạ bá phụ bá mẫu." Đồng Hi Chu mỉm cười , không khách khí chút nào liền vào phòng.

Thiên Thế lung la lung lay đi ở cuối cùng, còn không rõ ràng lắm trong thời gian ngắn ngủi này xảy ra chuyện gì, đi qua cửa trước thời điểm, muốn đi phòng bếp châm trà Thiên mẩu một phen kéo lấy nàng, hạ thấp giọng, không thể tin nói, "Như thế soái bé trai như thế nào sẽ coi trọng ngươi a? Hắn đang suy nghĩ gì đây?"

Tác giả có lời muốn nói: ngàn phụ ngàn phụ chân tướng . .

Cảm giác, đến (ngày) còn dài này câu, đã có thể trở thành quyền sách quảng cáo. . . .

Chao ôi, trên thế giới này còn có so với Đồng gia nam nhân lại tăng lực nam nhân tồn tại? Tráng thay ta đồng tông Đồng Thực Thụ. . . Ngoạn chuyển mười tử vô địch thủ. .

Như thế nào, Đồng Thực Thụ chọc các ngươi thiếu nữ tâm sao?

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Sao Hải Vương (Ngũ)

Chờ Thiên Kỳ một đường bị Tần Viên từ cửa trường học mang tới hoạt động phòng học lầu dưới thời điểm, nàng mặt đã hồng đến vô pháp gặp nhân.

Đầu tiên, đương nhiên là bởi vì người nào đó mặc cháp sự phục cực kỳ bi thảm ở bên người nàng phát ra mãnh liệt hormone, đừng nói nàng , xung quanh mười dặm đường qua mười tử tất cả đều ở chảy nước miếng... Còn nữa, hắn còn ý xấu mắt ở bên tai nàng cận kề tự thuật nếu như nàng thay trang phục thô thiếu nữ sẽ bị như thế nào đối đãi, kỳ nội dung không có hạn cuối, làm cho nàng bên tai đều nóng đỏ ...

Đã sớm đang hoạt động phòng học chờ xem trong truyền thuyết "Tỷ không hot boy" Tần Viên bảo bối bạn gái các bạn học ở hai người bọn họ sắp bước vào trước cửa phòng học liền bắt đầu ồn ào, một đám người như tựa như con khỉ nhảy nhót lung tung, nếu không phải là làm phiền Tần Viên cường ngành khí tràng, này giúp bé trai đã sớm chạy tới huyết gió, huyết sáo .

"A nha, tân tẩu hảo!"

"Tẩu tử ngươi hảo! Đi theo Tần Viên cái này quý súc hồn tiểu tử, để cho ngươi thụ ủy khuất đi!"

"Tẩu tử thật đáng yêu! Ta món ăn!"

...

Mọi người đem nàng vây vào giữa nhiệt tình đùa giỡn một lần, thắng đùa giỡn đến Tần Viên nổi đóa bắt đầu trừng mắt, mới phần nộ lui về phía sau một bước.

Thiên Kỳ đối diện với mấy cái này so với mình nhỏ hơn ba tuổi bạn trai mình bạn học, hết sức thẹn thùng hướng bọn họ cười chào hỏi, "Các người hảo, "

"Đừng để ý đến bọn họ, " Tân Viên vùng tay lên, giờ phút này đem nàng ôm vào trong ngực, lạnh nhạt hướng về mọi người phát phát tay, "Cũng không có chuyện làm sao? Từ đâu nhĩ đến về chỗ nào."

"Uy Tân Viên, " tất cả mọi người rất bất mãn, "Chúng ta đều hiểu kỳ người cùng tẩu tử chuyện xưa đã lâu rồi, nói một chút sao, người đều đem nàng nhân mạng đến còn không chuẩn chúng ta đùa giỡn một hồi sao?"

"A, " Tân Viên cười lạnh một tiếng, "Mang đến là cho các người đùa giỡn ?"

Mọi người: ...

Sau đó, người nào đó vênh vang đắc ý ôm nhà mình lão bà, xuyên qua một đám cổ găng kèm chế khinh khinh nhân, hướng hậu trường đi đến.

Thiên Kỳ bị hấn mang tới hậu trường phòng nghỉ sau, đẩy đẩy hấn cánh tay, nói, "Người đừng... với người bạn học như vậy hung sao, ta lại không phải là cái gì đại minh tinh, người đem ta bảo vệ giống như thủy tinh tựa như làm cái gì."

Tân Viên không cho là đúng, "Đối đám người kia không cần có lễ phép, cấp điểm ánh mặt trời liền sáng lạn, cấp căn cột có thể thuận bò lên trên, người đối bọn họ về mặt ôn hoà, đợi lát nữa bị đùa giỡn được mặt đỏ tới mang tai chính là người."

Thiên Kỳ chép miệng.

Kỳ thật, cho tới nay, trong lòng nàng đều thủy chung mơ hồ vì chính mình so với hấn lớn tuổi một chút mà tồn tại một tia sầu lo, hôm nay tận mắt thấy hấn vòng giao tế từ sau, này loại chênh lệch cảm giác càng trở nên rõ ràng, cho nên nàng rất nhớ dịp dạng này cơ hội khó được, có thể cùng hấn bằng hữu đi gần một chút, hy vọng bọn họ cũng có thể thích chính mình.

Không nói dung nạp, ít nhất có thể để cho bọn họ không biết là chán ghét nàng, không cho rằng nàng là cái cùng bọn họ có sự khác nhau "Tiểu a di".

Thấy nàng không nói lời nào, hấn nhủ lại mi xem nàng khuôn mặt, một lát sau, rốt cục vẫn phải thỏa hiệp, "Tốt lắm, đợi lát nữa ta ra ngoài hỗ trợ thời điểm, ta để cho bọn họ tới này nhĩ tìm người nói chuyện phiếm, ân?"

Thiên Kỳ lập tức cười, "Hảo."

Tân Viên xem nàng, thờ dài, nhìn không được cúi đầu xuống hôn hôn lên bờ môi của nàng.

Hấn cảm giác mình thực đã hết thuốc chữa - - này nữ nhân hấn thấy thế nào liền như thế nào thích, thích đến nghĩ mỗi ngày nhốt nàng ở bên cạnh mình, dùng sợi dây buộc đều cảm thấy chưa đủ, tốt nhất đem nàng che lấp đến, không cho bất luận kẻ nào trông thấy, chỉ có mình có thể sùng ái yêu thương.

Nàng xác thực không phải là quốc sắc thiên hương mỹ, hấn bên cạnh dán lại đây nữ sinh bên trong có rất nhiều đều dài được phi thường đẹp mắt, nhưng là hấn thực , liền nhìn những thứ kia mặt một tia hứng thú cũng không có, mỗi ngày đầu óc bên trong từ sáng đến tối nghĩ tới đều là nàng.

Nói tình yêu thật là có ma chương tồn tại cũng tốt, có lẽ từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng khởi, hấn thực liền sa vào cái này ma chương, từ đây một đời một thể đều trốn không thoát đi.

Hai người ở trong phòng nghỉ lại ngán sai lệch một hồi, Tân Viên mượn uy nàng ăn cái gì đó danh nghĩa lại thật tốt chăm chút một phen, trước khi đi, hấn như cũ soái khí dị thường, mà nàng lại quần áo cùng đầu tóc cũng đã thập phần hỗn độn...

"Đợi chút, " ở hấn muốn đẩy cửa trước khi đi ra, nàng gọi lại hấn, "Cái kia... Buổi tối có thể để cho bạn học người đem dùng đơn phản chụp người ảnh chụp đều phát ta sao..."

Di động chụp tự nhiên không bằng đơn phản rõ ràng, nàng di động cùng máy tính bình bảo vệ đều vẫn chờ đợi hấn soái chiếu đầu.

Tân Viên như thế nào lại không biết nàng đang suy nghĩ gì, giờ phút này cố ý làm bộ như chán chừ bộ dáng, "Như cũ, biết rõ chính mình muốn làm cái gì sao?"

Thiên Kỳ cắn cắn môi, đỏ mặt từ trên ghế đứng dậy chạy tới, ở trên bờ môi của hấn nhẹ mỗ một cái.

Hấn hơi cong môi một cái, khẽ cúi người ở bên tai nàng nói vài câu lời nói, sau đó nhàn nhã đẩy cửa ra ngoài.

...

Thiên Kỳ nâng chính mình mặt đỏ bừng, ở trên ghế vòng tới vòng lui, trong lòng đem này con mãnh thú tới tới lui lui mắng vài chục lần.

Quá "Tinh phúc" thế nhưng cũng là phiền não, chao ôi.

Cũng không lâu lắm, các bạn học của hấn liền theo thứ tự đẩy cửa ra vào , nhất giúp cả trai lẫn gái đem nàng vây ở trong ghế, đều đều hưng phấn mà thẳng nhìn chăm chăm nàng nhìn, xoa tay mà chuẩn bị bắt đầu đùa giỡn nàng.

"Tàu tử tàu tử, ta trước đến, vấn đề thứ nhất, ngươi cùng Tân Viên ban đầu là ai đuổi theo ai a?"

"Hắn đuổi theo ta..." Nàng sau khi nói xong, lại có điểm do dự, "Giống như hân căn bản đều không có đuổi theo đi..."

Đúng vậy, khi đó mới vừa 18 tuổi người nào đó giống như căn bản liền "Ta thích ngươi" bốn chữ này đều chưa nói qua, trực tiếp liền đem nàng hồ đồ cấp đẩy ngã, tất cả trình tự hết tất cả đều là đảo ...

Nghĩ tới đây, nàng không kìm lòng nổi gò má có chút đỏ lên, tự nhiên bị nhất giúp thối tiểu quý cấp bắt cấp chính, "Chao ôi! Tàu tử ngươi mặt đỏ ! Giải thích rõ có diễn ! Mau nói, là không phải là các ngươi bắt đầu chính là 18| cấm tiểu kịch trường a ! ?"

Thiên Kỳ bị trực tiếp chọc trúng sự thật đỏ bừng cả khuôn mặt, nghĩ giải thích lại không biết giải thích thế nào, thẳng hướng bọn họ khoát tay.

Này lúc một cô bé nhìn không được, ngăn cản lại những người khác nói ra, "Tốt lắm tốt lắm, bức người nóng nảy các ngươi những vấn đề khác không phải hỏi không đến sao, nha, tàu tử nói một chút tân hot boy ở đối mặt với ngươi thời điểm là cái dạng gì quá?"

"Uh, cái này ta cũng vậy muốn nghe, ngươi cũng không biết Tân Viên ở trong trường học tóm thành cái gì hai vạn năm trăm dạng, cho tới bây giờ không cần con mắt nhìn người, có thể cho dù dạng này đám nữ hài tử cũng tre già măng mọc cấp lại."

"Không phải là? Cô gái cấp hân tỏ tình, nhân mới vừa đứng ở trước mặt hân lời nói còn chưa nói hân người đã ở năm thước phía trên."

"Tàu tử ngươi không biết rõ, hai khóa hoa khôi của trường đều vì hân khom lưng được hay không? Thiếu chút nữa ở đệ căn tin số 3 vùng tay đầu..."

"Cho nên lúc đó hân đại khái tiến trường học một tháng sau, hân đích xác bị phiền không được liền để cho chúng ta hỗ trợ ở trường học BIG breast sister bên trong công khai phát thiệp mời nói hân không phải là độc thân hơn nữa hân rất yêu bạn gái của hân, không cần lại nhường hân chứng kiến bất luận kẻ nào lại đẩy đôi hân thổ lộ..."

"Kỳ thật ta cảm thấy được này người tính tình rất kém cỏi, cũng một chút cũng không thân sĩ, căn bản không đứng trừ ngươi ra nữ tính có thương hương tiếc ngọc cái này khái niệm..."

"+1 "

"+10086" ...

Thiên Kỳ nghe được nồng nhiệt, trong lòng vừa cảm động lại ngọt ngào, còn cảm giác có chút buồn cười, này chút chuyện hân khẳng định cũng sẽ không về nhà nói cho nàng biết, hiện tại từ các băng hữu của hân trong miệng nghe được, làm cho nàng quả thực có lại càng không đồng dạng cảm giác.

Nàng là bị người như thế thật lòng yêu, bảo vệ lấy, nghĩ tới đây, nàng liền hội nhin không được cảm thấy rất vui vẻ.

"Hắn đối ta a, đại đa số thời điểm rất kiên nhẫn, " nàng suy nghĩ một chút, "Mặc dù có thời điểm tức giận lên lại sẽ rất không kiên nhẫn, tham muốn giữ lấy rất mạnh, hết sức bá đạo... A, cũng biết làm nũng."

Mọi người trợn mắt há hốc mồm: "... Tân Viên, ngươi nói Tân Viên biết làm nũng? !"

Excuse me? Ở trong mắt bọn họ này vị đại huynh đệ chính là con sư tử, tính tình lại thối lại hung, còn hoàn toàn không đem bất luận kẻ nào để ở trong lòng, thẳng nam thả nam từ lực MAX, như thế nào có thể sẽ làm nũng? Làm nũng chẳng lẽ không phải tiểu cô nương làm sự tình sao? !

Thiên Kỳ nói xong mới phát giác được lỡ lời, che che miệng, thẹn thùng nói, "... Ngẫu nhiên hội, chính là so sánh thiên nhân ý tứ."

Kỳ thật nơi nào là ngẫu nhiên đâu? Này người chỉ cần nhân đãi ở nhà, trên cơ bản làm chuyện gì đều muốn quán quít lấy nàng, giống như là đánh mất tự chủ chức năng nhân đồng dạng, thậm chí ngay cả đi phòng bếp rót cốc nước đều cứng rắn muốn ôm nàng cùng đi...

Ở đối mặt nàng thời điểm, hân kỳ thật chính là cái đại nam hài, biết làm nũng, hội nổi giận, hội chân thật chính là biểu hiện tất cả tâm tình, cũng khác thường thiên nhân.

Cái này kinh hãi thiên đại bí mật mặc dù mọi người nghe tới thập phần kinh hãi, nhưng lại cảm thấy trong lúc vô hình bị dùng sức tú một lần ân ái, cứng rắn nhét một phen thức ăn cho chó.

Giống như lão sư giải đáp nghi vấn đồng dạng đáp xong rồi tất cả nhân nghi hoặc, tất cả mọi người vừa lòng thỏa mãn rồi đi cũng thịnh tình mời mọc nàng về sau thường xuyên đến trường học ngoạn, Thiên Kỳ trong lòng cũng cảm thấy thật cao hứng, chờ đưa mắt nhìn mọi người đi rồi, nàng dọn dẹp một chút này nọ cũng chuẩn bị ra đi xem một chút hỗ trợ công tác trạng thái lúc Tân Viên.

Nhưng là đại khái qua chừng một phút, nàng nghe được cửa phòng nghỉ ngơi lại bị nhân mở ra.

Quay đầu lại, nàng phát hiện là một cái dài tóc quần đáng yêu cô gái, hơn nữa chợt nhìn lại cô bé này còn có chút nhìn quen mắt, suy nghĩ một chút, mới phát hiện giống như là ngày đó Tân Viên đi giúp nàng cầm bạch tuộc nướng thời điểm kia ba cái bạn học nhất.

"Ngươi hảo, " nàng mỉm cười cùng cô bé kia lên tiếng chào.

Cô gái cũng đối với nàng cười cười, "Ngươi hảo, ta là Tân Viên bạn học Tiểu Luật."

"Nghe đại danh đã lâu, " Tiểu Luật ở trên cái ghế dựa đối diện nàng ngồi xuống, ngẩng đầu lên xem nàng, mặc dù là ngậm cười, trong mắt lại không có bất kỳ âm áp, "Liên tục nghe nói Tân Viên có cái so với hần đại tỷ tỷ bạn gái, còn đại bốn tuổi, cũng là như ông ta có chút ngoài ý muốn đâu."

Thiên Kỳ bị này đột nhiên lên lời nói đâm vào sững sờ, trong lòng nhất thời cảm thấy không quá thoải mái, ban đầu đối cô bé này đáng yêu ấn tượng trong nháy mắt liền biến vị, những lời kia bên trong đâm nàng cũng không phải là không có phát giác được, hơn nữa đối phương cũng hoàn toàn không giống là đang đùa bộ dáng.

"Ngươi thực cảm thấy ngươi xứng đôi Tân Viên sao?" Thấy nàng sắc mặt cũng thay đổi, Tiểu Luật giờ phút này tựa hồ đã hoàn toàn không có kiên nhẫn lại đi duy trì nụ cười trên mặt, "Hắn là ta đã thấy tối nam nhân ưu tú, có tướng mạo, có quyết đoán, có trí tuệ, cũng tâm địa thiện lương, hần bên cạnh đứng nữ nhân là ngươi này loại bình thường đến phóng ở trong biển người trong nháy mắt liền hội bao phủ loại hình, ta thật sự là cảm thấy quá vì hần cảm thấy xin lỗi."

"Cho nên nói, ngươi cảm thấy ngươi đứng ở bên cạnh hần chính là đáng đối?" Nàng trên mặt cũng không có đáng tươi cười.

"Bất kể là không phải là ta, "

Tiểu Luật tựa hồ bị đâm lên chỗ đau, mặt lạnh từ trên ghế "Bá" đứng lên, "Kia cũng khẳng định không phải là ngươi, ngươi tuổi so với hần đại, tính cách cũng hết sức bình thường, hần hiện tại có lẽ còn đối với ngươi còn có một chút hứng thú cùng mới mẻ cảm giác, nếu như đợi đến hần sau khi tốt nghiệp ở trong xã hội gặp được càng ngày càng nhiều trẻ tuổi lại ưu tú nữ tính, hần còn sẽ cảm thấy ngươi là độc nhất vô nhị sao? Nam nhân đều là có mới nói cũ động vật, khá hơn nam nhân cũng trốn không thoát này loại trong xương thiên tính, huống chi là nam nhân giống như hần vậy."

Thiên Kỳ nắm tay trung quả đắng, xem Tiểu Luật từng chữ từng câu nói, "Xin lỗi, vô luận sau này giữa ta và hần sẽ gặp phải cái dạng gì vấn đề, sẽ không hội tách ra, ngươi làm một ngoại nhân cũng cần bản không có lập trường đến khoa tay múa chân, hơn nữa, y theo ta đối hần hiểu rõ, hần thích cô gái nhất định là tâm địa thiện lương, mà không phải hội ở sau lưng hướng về nhân chọc dao ý đồ phá hư người khác tình cảm nhân."

Tiểu Luật bởi vì nàng lời nói tức giận đến đáng yêu khuôn mặt đều trở nên có chút ít vẩn vơ, một lát sau, chợt lộ ra nhất tên kỳ quái đáng tươi cười.

Rất nhanh, nàng từ trong túi áo xuất ra nàng di động, tùy tiện ấn vài cái sau, nàng đi đến Thiên Kỳ trước mặt, ý bảo Thiên Kỳ xem chính mình màn hình điện thoại di động.

Thiên Kỳ mặt không thay đổi nhìn về phía nàng màn hình điện thoại di động, nhìn chăm chú sau, ánh mắt run lên bần bật.

Trên màn ảnh điện thoại di động là một tấm hình, mà người trong hình đúng là nàng quen thuộc nhất người yêu, trong tấm ảnh nửa người trên của hần đều là quang | lộ, giống như đang ở một cái trong phòng ngủ mặc quần áo bộ dáng, hơn nữa hần vẻ mặt thật bình tĩnh, thoát nhìn là buồn lòng trạng thái.

"Cho nên, hiện tại ngươi còn tin tưởng, hần như cũ đối với ngươi ôm lấy trung thành yêu sao?" Tiểu Luật mang trên mặt đắc ý thả ác độc đáng tươi cười.

Thu hồi di động, nàng ở đứng bất động đứng nguyên tại chỗ Thiên Kỳ bên tai, thấp giọng nói ra, "Nam nhân a, cuối cùng cũng sẽ khuất phục tại chính mình dục vọng, đều không ngoại lệ."

Tác giả có lời muốn nói: chắc chắn, cảm giác mãnh thú hệ lam bằng hữu Tân Viên đại nhân gặp gỡ phiền toái . . .

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Thiên Vương Tinh (Ngũ)

Ngày nào đó buổi tối hiếm thấy, Thẩm Trì Hi không phải là bị Weiking ôm chìm vào giấc ngủ.

Buổi sáng đợi nàng lúc tỉnh lại, bên người nàng giường chiếu cũng đã nguội lạnh, dụi mắt, nàng mặt không thay đổi từ trên giường đứng lên, đi đến phòng tắm.

Cầm lấy đánh răng chén, lấy ra bàn chải đánh răng, nàng vừa định đem kem đánh răng chen chúc tại bàn chải đánh răng thượng, mới phát hiện mình cầm nhầm đánh răng chén, nắm ở trong tay bàn chải đánh răng cũng không phải là hồng phấn, mà là màu lam.

Đem màu lam đánh răng chén thả về, nàng tâm tình trở nên càng hồng hồng.

Đi đến yên tĩnh không tiếng động phòng khách, trên bàn ăn bày đặt mỗi sáng sớm hần kiên trì sẽ giúp nàng làm hảo cà phê cùng bồi căn trứng chiên, hôm nay lại còn nhiều thêm một tờ giấy, nàng ánh mắt chợt khẽ hiện tránh, cầm lấy tờ giấy.

(này nọ lãnh lời nói, đặt ở trong lò vi sóng hâm lại ăn nữa. Y phục ta đều thu vào đến gấp tốt lắm, khăn giấy dùng xong lời nói ở dưới bồn rửa tay mặt

ngăn tủ bên trong cầm. Đây hai ngày thật tốt chiều cổ chính mình, công tác bận rộn nữa cũng muốn còn nhớ ăn cơm, Weiking.)

Ngán ngủi mấy hàng tự, nàng lại không nhúc nhích nhìn thật lâu.

Hắn tối ngày hôm qua không phải là nói muốn ngày kia mới cách mở sao? Vì cái gì từ sáng sớm hôm nay đứng lên liền không gặp , cũng không giải thích chính mình đi nơi nào, chẳng lẽ cũng bởi vì tối ngày hôm qua nàng đối hắn quăng sắc mặt sao?

Càng xem trong lòng lại càng bức bối, đem tờ giấy ném qua một bên, nàng nhanh chóng ăn xong điểm tâm, nghiêm mặt thay đổi y phục đi ra cửa công ty.

Nàng cần gì vì này loại vốn là hội chuyện đã xảy ra ảnh hưởng chính mình tâm tình? Hắn lại không phải là của nàng vật sở hữu, chỉ là một có một đoạn thời gian quan hệ thân mật người xa lạ mà thôi, không phải là hôm nay, cũng sẽ là ngày nào đó hắn liền sẽ theo nàng trong cuộc sống biến mất, này là chuyện sớm muộn.

Nói sau , nàng Thẩm Tri Hi lại làm sao có thể đối một cái Ngưu lang lưu luyến? Quả thực là trò cười.

. . .

Một cái nháy mắt, năm ngày đi qua .

Nghỉ trưa thời điểm, tổ bên trong một cái tiểu cô nương thật sự là nhìn không được , bắt lấy chuẩn bị đi ăn cơm trưa An Huyền, hạ thấp giọng hỏi, "An Huyền, gần nhất chúng ta có cái gì hạng mục ra cái sọt sao?"

An Huyền bị hỏi đến không hiểu ra sao, "... Không có a? Vì cái gì sẽ nói như vậy?"

Tiểu cô nương trầm mặc hai giây, "... Bởi vì Hi tỷ, toàn bộ công ty đều ở nói Hi tỷ này hai ngày sắc mặt thối phải cùng đây nòi đồng dạng, liền cười đều không có cười qua, ngày hôm qua còn hướng phòng thị trường một cái Tổng giám vũ bàn phát hỏa , người cũng biết đạo Hi tỷ dạng này tinh anh không đến mức a, nàng cho tới bây giờ không có ở trên công tác mang qua tâm tình, hơn nữa nghe nói ngày hôm qua nàng còn làm thêm giờ thêm suốt đêm ."

An Huyền nhìn thoáng qua cách đó không xa mặt không chút thay đổi ở trên máy tính rập rức viết chữ, liền cơm trưa đều không đi ăn Thẩm Tri Hi, thờ dài.

"Cho nên An Huyền, người cùng Hi tỷ quan hệ tốt nhất, đến cùng xảy ra chuyện gì ? Mọi người chúng ta đều hết sức lo lắng Hi tỷ a."

"Không có gì, " An Huyền vỗ vỗ tiểu cô nương bả vai, "Người cùng với đoàn người nói, là Hi tỷ chính mình vấn đề cá nhân, không là công ty thượng sự tình làm cho nàng tâm tình như vậy không xong , nàng hội điều chỉnh tốt , cho nàng chút thời gian đi."

Tiểu cô nương cái hiểu cái không gật gật đầu, cũng thờ dài, đi ra ngoài.

Chờ tiểu cô nương tránh ra sau, An Huyền đi đến Thẩm Tri Hi bên bàn, nhẹ nhàng gõ nàng cái bàn.

Thẩm Tri Hi ngẩng đầu lên, thấy là nàng, lại đem ánh mắt thu hồi đi, "Như thế nào?"

"Không có gì, " An Huyền cười tủm tỉm xem nàng, "Liền hỏi người có muốn hay không cùng đi ăn cơm trưa."

"Người IT tiểu ca không phải là ở dưới lầu chờ sao, ta không có hứng thú làm mười vạn Vôn, " nàng nhàn nhạt trả lời một câu.

An Huyền ôm cánh tay, đáng tuổi cười càng ngày càng sâu, "Chắc chắn, thực toan, Thẩm Tri Hi, người hiện tại có thể một chút cũng không như bình thường người."

Nàng viết chữ tay có chút dừng lại, "Ăn cơm của người đi đi."

"Hành hành hành, ta biết rõ người chê ta dong dài, " An Huyền này lúc cũng đang sắc nói với nàng, "Người lúc nào cũng là giáo dục ta, muốn ta trung thành với chính mình tâm, này hội ta đem này câu trả lại cho người, người đã như vậy để ý người kia, để ý đến đều ảnh hưởng đến người chính mình bình thường cuộc sống , vì cái gì không chịu buông hạ thân đoạn thừa nhận này sự kiện đâu?"

"Người căn bản không biết rõ hắn là ai." Nàng trong nội tâm đau xót, thả xuống rừ xuống con mắt, thanh âm càng lúc càng mờ nhạt.

"Hắn là ai cùng người thích hắn này sự kiện căn bản không có bất cứ quan hệ nào."

Hai chữ kia từ An Huyền trong miệng đi ra trong nháy mắt, Thẩm Tri Hi toàn thân chấn động, nàng ngẩng đầu lên, không thể tin xem An Huyền, trái tim càng nhảy càng nhanh.

"Xem đến ta không có nói sai." An Huyền thấy nàng vẻ mặt, lập tức hiểu rõ tại tâm.

"Thẩm Tri Hi, các người là như thế nào bắt đầu kỳ thật cho tới bây giờ đều không trọng yếu, trọng yếu là hiện tại." An Huyền trước khi đi, vỗ vỗ nàng bả vai, "Ta biết rõ người không phải là kẻ hèn nhất, người cũng nhất định không nghĩ lại trải qua một lần mất đi ."

**

Này một ngày nàng không có lại thêm ban.

Từ siêu thị mua điểm ăn chín về đến nhà, nàng qua loa ăn cơm tối tắm rửa, ở trên ghế sofa lau tóc, lau lau, bởi vì trước một ngày buổi tối suốt đêm làm thêm giờ, nàng thể nhưng mệt mỏi cứ như vậy trực tiếp ngủ trên ghế sa lon .

Chờ lại mở mắt ra thời điểm cũng đã là nửa đêm, nàng từ trên ghế salon đứng lên, đi phòng bếp uống một ngụm nước, nằm lại đến trên giường.

Có thể là bởi vì vừa mới ngủ quá một giấc duyên cớ, nàng hiện tại cảm thấy chẳng hề khốn, cứ như vậy nằm ngang xem trống rỗng trần nhà, nhìn một chút, thể nhưng cảm thấy hốc mắt có chút mỏi nhừ.

Nàng như thế nào sẽ biến thành dạng này?

Đáng chết , nàng như thế nào hội như vậy tưởng niệm tên đàn ông khốn kiếp kia đâu?

Bởi vì mỗi thời mỗi khắc đều tại tưởng niệm hắn, cho nên mới cường bách chính mình vùi đầu tại công tác, từ sáng đến tối liều mạng vất vả chính mình, có thể tuy vậy, công tác hiệu suất còn ngoài ý muốn hiếm thấy thấp, thậm chí ở trong công ty bởi vì một lời không hợp mà cùng đồng nghiệp phát sinh tranh chấp, làm xấu chính mình danh tiếng.

Bởi vì mỗi thời mỗi khắc đều tại tưởng niệm hắn, cho nên thà rằng ở công ty làm thêm giờ đến rất khuya vẫn chưa về nhà, bởi vì vừa về tới gia, nàng liền tưởng khởi hắn ở cửa trước cho nàng ôm chầm, hắn ở phòng bếp giúp nàng nấu ăn rửa chén, hắn dùng bàn chải đánh răng kem đánh răng khăn lông, hắn ôm nàng ở trên ghế sofa xem phim điện ảnh thời điểm dùng ôm gối, hắn ngủ lúc ôm chính mình nhiệt độ... Cái này gia mỗi một cái góc nhỏ đều có hắn bóng dáng, đáng sợ đến liên nàng đều nhanh đã quên nàng một người sinh hoạt lúc bộ dáng.

Nàng như vậy như vậy tưởng niệm hắn, tưởng niệm đến già mồm được căn bản không như chính mình, tưởng niệm đến không có hắn tồn tại, nàng liền vô pháp dụng tâm làm bất luận cái gì một sự kiện.

Hắn chỉ là một Ngưu lang a, một cái nàng mới bắt đầu tìm về gia giải quyết thân thể người tịch tịch, nàng tuyệt đối không thể nào, cũng không được đối cái này nhân động thực tình cảm .

Nhưng là nàng thì có biện pháp gì? Nàng thực thích cái này nhân, trừ hắn thân thể, nàng càng ưa thích là hắn cái này nhân.

Mà người nam nhân giao hoạt này, ở nàng thích phía sau hắn, thể nhưng liền đi bộ như vậy, đi khác biệt nữ nhân bên cạnh, hơn nữa toàn bộ năm ngày không chút tin tức, thậm chí ngay cả nhất điều ngắn gọn tin nhắn cũng không có.

Nghĩ tới đây, Thẩm Tri Hi trong đầu kia sợi dây triệt để đoạn .

Nàng "Cọ" từ trên giường đứng lên, đánh mở đèn đầu giường, cầm lấy trên tủ đầu giường di động, nhảy ra thông tin ghi chép bên trong hắn tên, trực tiếp nhấn phím call.

"Đồ, đồ, đồ..."

Nín thở chờ đợi mười giây bên trong, nàng chỉ nghe đến chính mình tiếng tim đập.

"Tiểu Hi?" Sau đó, nàng nghe được nàng quen thuộc nhất , trên cái thể giới này tới thanh âm ôn nhu truyền vào chính mình trong tai, cái thanh âm kia bên trong thậm chí còn mang lên một phần ngạc nhiên mừng rỡ.

Liên hai chữ, đã đem nàng triệt triệt để để đánh sụp, đánh đến mức không còn lạnh lạn.

Cầm điện thoại di động không nói tiếng nào thật lâu, nàng mới vuốt vuốt chính mình con mắt, lạnh như băng nói, "... Ta muốn ngủ ."

Người bên kia nhẹ giọng cười một tiếng, "Người hơn nửa đêm gọi điện thoại lại đây, chính là vì nói cho ta biết người muốn ngủ ?"

Nàng nghe được hắn cười, trong lòng tức giận hơn , "Ta muốn treo ."

"Không cần treo, " hắn vui vẻ phảng phất muốn thông qua này sóng điện, tốc hành nàng trái tim, "Ngày hai ngày có không có hảo hảo ăn cơm? Có hay không có thức đêm? Ta không phải là không phải là sẽ không ăn điểm tâm ?"

Hắn càng ôn nhu, nàng con mắt lại càng toan, một lát sau, nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Người ở khác biệt nữ nhân nơi nào còn đến quan tâm ta làm cái gì? Ta sống hay chết lại cùng người có quan hệ gì? Phía trước vài ngày làm nhân gian bốc hơi hôm nay tới già mù sa mưa quan tâm ta ai muốn nghe?"

Kia bên cạnh Weiking đầu tiên là trầm mặc, một lát sau thể nhưng bắt đầu cất tiếng cười to.

"Người đến cùng đang cười cái gì a ?!" Thẩm Tri Hi sắp tức điên , này cái tên, từ nhận điện thoại bắt đầu liền đang cười, nàng như vậy khổ sở hắn lại còn như thế cao hứng, tên khốn kiếp này!

"Thật tốt..." Hắn cố gắng nhịn cười, an ủi xù lông nàng, "Ta chẳng qua là cảm thấy người thật đáng yêu, tốt lắm, đừng nóng giận , ngoan ngoan."

Nàng liếc mắt, "Thực muốn treo , tạm biệt."

"Chờ ta trở lại." Ở nàng muốn ấn cắt điện lời nói trước, nàng nghe được như thế một câu nhường trong lòng nàng lại toan vừa ầm lời nói, "Rất nhanh."

#

Mà ở Thái bình dương một đầu khác, giờ phút này Đồng Ngự thu hồi di động đi vào phòng họp, liền nhìn đến nhất chính căn phòng hội nghị ngoài nghề đều hai mặt nhìn nhau xem hân.

"Weiking, " ngồi ở hân đối diện tóc vàng lão Mỹ sờ sờ cái cằm, "Theo ta được biết, như thế nhiều năm, người cho tới bây giờ không ở hội nghị trung tiếp nhận gì tư nhân điện thoại cũng rồi đi như vậy lâu."

Hân ở trên ghế ngồi xuống, cười cười, "Các người làm sao biết này là cái tư nhân điện thoại?"

Một bên hắc nhân nữ tính chỉ chỉ thủy tinh, "Phòng họp cửa kính có thể rõ ràng rành mạch xem đến ngoài cửa người gọi điện thoại lúc bộ dáng, người cho tới bây giờ không bởi vì công tác vui vẻ như vậy cười to."

Hân nhún vai, một bộ bị bắt bao cũng không sao cả bộ dáng điềm gặt đầu.

"Như vậy, làm hội nghị bị gián đoạn đền bù tổn thất - -" nhất chính căn phòng hội nghị nhân đều không thể ức chế giờ phút này bát quái tâm, trăm miệng một lời hỏi thăm bọn họ này vị độc thân nhiều năm công tác máy móc bằng hữu, "Người có thể hay không nói cho chúng ta biết vừa mới đầu bên kia điện thoại nhân là ai?"

Đồng Ngự cầm lấy bút, dùng đầu bút nhẹ nhàng gõ cái bàn, khẽ mỉm cười, thân nhiên trả lời, "Là ta bảo bối... Cho nên, chúng ta có thể tăng nhanh tiến độ, nhường ta về sớm một chút thấy nàng sao?"

**

Ngày thứ bảy.

Thẩm Tri Hi sau khi rời giường, tan vờ tan vờ chính mình ngón tay, mặt không thay đổi nhìn thoáng qua trên giường đồng hồ treo tường.

Đánh răng đi ra phòng tắm, nàng nghe được đặt lên bàn di động ở chấn động, đi tới vừa nhìn, nàng ánh mắt run lên, lập tức nhanh như tia chớp vươn tay nắm lên di động, mãnh dán ở bên tai mình.

"... Uy?" Nàng cảm giác mình thanh âm đều đang phát run.

"Buổi sáng tốt lành, " trong giọng nói của hân mang cười khê, "Ra cửa sao?"

"Còn không có, " nàng đỡ cái bàn, vuốt vuốt chính mình huyết Thái dương, "Còn ở nhà, mới vừa xoát hảo răng."

"Uh, " hân dừng lại hai giây, "Như vậy, mở cửa."

Thẩm Tri Hi ngốc rồi, "A?"

"Ta nói, mở cửa, khai cửa nhà người." Hân lại ôn nhu tái diễn một lần.

Sững sờ hai giây, nàng đem di động quăng lên bàn, co cẳng liền hướng về cửa trước chạy tới.

Dùng sức mở cửa đem, nàng nhìn thấy nắng sớm trung một cái bóng dáng quen thuộc đang đứng ở trước mặt nàng, kia nhân mặc áo sơ mi trắng, tay áo khê cuộn cuộn nổi lên, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó, trên mặt mang nàng quen thuộc nhất kia mặt mỉm cười, mặc dù nhìn lên đến có chút ít phong trần mệt mỏi, tuy nhiên anh tuấn phi phạm.

Một khắc kia, nàng biết rõ chính mình thực xong đời .

Bây giờ, hân rồi đi này bảy ngày, đầy đủ làm cho nàng tình huống ý thức được, nàng đối hân thích, kỳ thật đã là yêu.

Nàng yêu cái này nam nhân, yêu đến nhìn đến hân, nàng toàn bộ thế giới liền hội tỏa sáng.

Weiking thấy nàng liên tục ngây ngốc nhìn chăm chăm hân không nói câu nào, cuối cùng nén cười phối hợp đi tới, đóng cửa lại, duỗi tay về phía nàng cánh tay.

"... Làm sao người tới ." Nàng cuối cùng mở miệng, mới phát hiện mình giọng cũng đã ách .

"Chính mình yêu nữ nhân lúc nửa đêm một bộ mau muốn khóc lên bộ dáng gọi điện thoại cho mình, là cái nam nhân tự biết bay chạy trở về đi?" Hân một bộ lạnh nhạt tự nhiên về mặt nói với nàng.

Nàng cắn cắn môi, mãnh liệt hướng hân nhào tới, dùng sức tiến động vào hân trong lòng.

"Điểm tâm còn muốn ăn sao?" Hân ôm nàng, hôn một chút nàng đầu tóc, cười nói.

Nàng từ trong bộ ngực của hân ngẩng đầu lên, không nhúc nhích xem hân, "Không cần, ta muốn ăn người."

#

Mà giờ khắc này, phú thủ đường cùng nam gia đường giao xoa khâu, kia chiếc Đồng Ngự tọa giá bên trong, Trương bí thư ôm hân ném ở trên xe hành lý, bắt đầu đi thẳng lắt đầu.

Nàng vị lão bản này kể trước một loạt quỷ dị hành vi sau, lần này chẳng những vút xuống một đồng hội nghị trọng yếu không khai, tự mình thay đổi chuyến bay sớm về nước, hơn nữa liền chào cũng không chào một tiếng liền trực tiếp ném hành lý cho nàng, còn công bố hôm nay chính mình sẽ không đi công ty đi làm, sau đó như cái thời kỳ trưởng thành mao đầu tiểu tử đồng dạng đầu cũng không quay lại, nhảy xuống xe liền chạy như bay.

"Chao ôi, " Trương bí thư thở dài, "Không nghĩ tới đồng tổng trong xương lại là dạng này cuồng dã nhân."

Đứng trước trần lái xe lại thật thà phúc hậu nở nụ cười, "Trương bí thư, xem đến chúng ta rất nhanh sẽ có lão bản nương a."

Tác giả có lời muốn nói: md. . . Vì cái gì trên thế giới này sẽ có Đồng Ngự như thế mê người như thế tô nam nhân? ? ? . . . Đặc biệt là câu kia ta bảo bối. . Ai nha mục nha. Mỗi lần viết hân ta toàn thân đều tê dại - - . . Ta thề, ta nhất định sẽ viết mười mấy hân ngoại truyện ! ! ! !

Chúng ta Hi tỷ cũng là điều, không thấy được từ trong miệng nữ nhân nói "Ta muốn ăn người" . . . Chương sau chính là đã lâu các người hiểu tiết mục. .

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Sao Thủy (Ngũ)

Đem An mẫu điện thoại treo sau, An Huyền sa vào một đoạn thời gian rất dài trầm tư.

Mặc dù cũng đã là người trưởng thành, nhưng là hiện thời nghe được cho tới nay ở trong cảm nhận của nàng trừ mình ra cha mẹ bên ngoài tới ân ái điển hình một đôi tương bố lại là dạng này một cái tình huống, muốn bảo hoàn toàn không khiếp sợ cũng là không thể nào .

Bởi vì cha mẹ của nàng khỏi làm gương gì đó, từ nhỏ nàng liền đem hôn nhân coi là hết sức trang trọng sự tình, mặc dù hiện tại thời đại thập phần mở ra, ly hôn kết hôn cao tốc suất cũng là chuyện thường, nhưng là nàng qua nhiều năm như vậy cố định tư tưởng chính là - - nàng cả đời chỉ muốn kết một lần hôn, chỉ muốn cùng nhất người mà mình yêu từ từ đi đến lão, đến trước khi chết vĩnh viễn đều không xa rời nhau.

Mà chẳng lẽ kỳ thật sự thực tế thì - - liền tính lúc ban đầu yêu nhau nữa, hôn nhân cũng như cũ có thể đem này phần yêu tiêu diệt, thậm chí đem đã từng như thế quý trọng hai bên hai người còn như cả đời không qua lại với nhau hoàn cảnh sao?

Mãi cho đến ánh mắt của nàng có chút ít mỏi nhừ, nàng mới lấy điện thoại di động ra, dựa vào một cỗ xúc động bấm Lịch Lâm điện thoại.

Ai biết, cái này chưa từng có đường giây được nối qua điện thoại, này một lần chỉ vang hai giây, liền bị nhân tiếp khởi .

"Tiểu Huyền." Lịch Lâm thanh âm khàn khàn từ đầu bên kia điện thoại truyền đến, có ngạc nhiên mừng rỡ, cũng có một tia vô pháp che giấu một mối.

An Huyền nghe được này cái thanh âm, đã không có chút rung động nào rất lâu tâm lập tức vừa giống như bị kim châm đồng dạng, nàng ước chừng trăm mặc mười giây, mới sâu hít sâu một hơi, nói ra, "... Người vẫn khỏe chứ?"

Hân cười khổ một tiếng, "Không thể nói nơi nào hảo."

An Huyền lần nữa trăm mặc, nàng vốn tưởng rằng bấm này điện thoại sau nàng hội khó chịu đến vô pháp hô hấp, nhưng là lúc ban đầu đau đớn sau, loại đau này cảm giác lại ngoài ý muốn chậm rãi tản đi, ngược lại trở về chết lặng và bình tĩnh.

Nàng nguyên lai cũng là như thế bạc tình nhân sao? Luôn miệng nói yêu nhất hân, nhưng là một khi quyết định buông tha cho, liền tại gần như vậy ngày giờ bên trong, thế nhưng cũng thực đã bắt đầu đối kia chính mình khắc cốt ghi tâm cố gắng vài chục năm yêu mà cảm thấy chết lặng.

An Huyền đối dạng này chính mình mà cảm thấy sợ hãi.

"Là An thăm thăm nói cho người biết sao?" Thấy nàng không lên tiếng, Lịch Lâm mở miệng lần nữa.

"Ân."

"Ta không sao, " hần giọng nói nghe dễ dàng nhất điểm, "Người không cần quá lo lắng ta, ta cùng ta ca rất sớm trước liền đã biết , đều đến hôm nay, chúng ta sớm liền không dựa vào cha mẹ cuộc sống, bọn họ tách ra đối chúng ta mà nói, chỉ là vẫn an bọn họ thời điểm phải nhiều chạy một lần khác một chỗ, cái khác căn bản không có gì khác nhau."

An Huyền biết rõ hần là cố ý muốn cho nàng yên tâm, trong lòng nhất sát, nàng nói, "Công tác kết thúc làm cho mình nhiều buồn lòng một chút, không cần suy nghĩ này sự kiện, tôn trọng bọn họ lựa chọn đi."

"Hào."

"Ta treo ."

"Tiểu Huyền, " hần lần nữa gọi nàng tên.

Nàng dừng một chút, nhẹ nhàng siết chặt đi động, "Như thế nào?"

"... Không có gì, " hần thanh âm trở nên lại ôn nhu một chút, "Người sớm một chút nghỉ ngơi, buổi tối thời tiết lạnh, còn nhớ không cần đá chăn mền, còn có, còn nhớ rót cốc nước phóng ở đầu giường tủ, người buổi tối hội đứng lên uống nước."

An Huyền cắn cắn môi, nhắm mắt lại, ấn đoạn phím call.

Mà nàng cũng không biết, liền ở nhất tường cách địa phương, nàng cửa nhà ngoài, thế nhưng đứng vừa mới ở cùng nàng trò chuyện Lịch Lâm.

Nàng quá quen thuộc , vĩnh viễn ôn người vẫn nhả, mây trôi nước chảy nam nhân, giờ phút này cảm điện thoại di động, nhất tay vịn chặt cái trán, trên mặt che kín sâu nhất cất bi thương.

Hần như thế nào hội làm cho mình đi đến một bước như vậy đâu? Hần như vậy tự cho là thông minh lãng phí nàng tình cảm, cho đến hôm nay, cuối cùng muốn ý đồ đi vẫn hồi, lại phát hiện nàng bên cạnh đã xuất hiện một người khác, người kia quang minh lỗi lạc, thần nhiên chân thành tha thiết, đem hần chiếu lên giống như gặp được ánh mặt trời cũng sẽ bị chết quỷ hút máu, mà hần, một cái tự xưng là nàng đã từng người yêu nhất, cũng đã liền gõ vang nàng cửa phòng dừng khí cũng không có.

Người biết trên thế giới này tôi không có thuốc nào cứu được thống khổ là cái gì không?

Là vô luận như thế nào, cũng đã (chậm trễ).

**

An mẫu về sau gọi điện thoại tới hỏi thăm nàng có hay không quan tâm qua Lịch Lâm, An Huyền hàm hồ suy đoán nói gọi điện thoại, trong lòng lại thủy chung không phải là tư vị.

Tối thứ sáu, IT nam theo thường lệ đến tiếp nàng tan tầm, hai người ăn cơm xong, hần đi tỉnh tiền, muốn lúc ra cửa, nàng phát hiện hần đem một cái túi quên ở trên chiếc ghế quên cầm, liền mở miệng kêu tên của hần, "Kim Dịch."

Đã đi tới cửa Kim Dịch mãnh dừng lại bước chân, quay đầu lại xem nàng, về mặt khiếp sợ.

An Huyền bị hần khoa trương về mặt trêu chọc cười, lấy ngón tay búng trán hần một cái, đem túi to đưa cho hần, "Con nết trừng như vậy đại làm cái gì? Người mang thứ đó quên ở trên ghế , đến thời điểm đi ra cửa rất xa mới nhớ tới không được khóc chạy về đến cầm."

Kim Dịch tiếp nhận túi to, sờ sờ chính mình đầu tóc, khuôn mặt thanh tú thượng dần dần có chút ít phiếm hồng, "Không phải là... Ta không phải là bởi vì cái này căng thẳng."

"Ân?" Nàng cùng hần một chỗ đi ra điểm, hỏi, "Người nói cái gì? Ta không có nghe rõ."

"Ta nói, ta căng thẳng, là bởi vì người kêu ta tên." Trong đêm tối, hần gò má đều nhanh thiêu cháy .

An Huyền lần đầu tiên nghe được này loại thuyết pháp, ngược lại hứng thú trêu chọc hần, "Vì cái gì? Tại sao có thể có nhân bị người khác gọi cái tên cũng sẽ căng thẳng ? Nếu không phải gọi người cái gì? Uy?"

Kim Dịch mãnh lắc đầu, "... Là vì bị người gọi tên mới có thể căng thẳng, người và ta nhận biết như vậy lâu, cho tới bây giờ không có chính miệng kêu lên ta tên... Ta, ta chỉ là rất vui về."

Trong lòng nàng ngẩn ra, một loại nói không rõ cảm giác trong nháy mắt bao trùm đến nàng toàn thân, cùng ngày xưa bất luận cái gì một loại cảm giác đều bất đồng.

Nói như thế nào đây.

Ngày xưa nàng ngẩn ngui lui tới qua những thứ kia bạn trai, không phải là miệng đầy đồ ngon đồ ngọt, chính là muốn dựa vào vật chất giành được nàng niềm vui, bọn họ xem chính mình ánh mắt, tự nói với mình lời nói càng nhiều chỉ là xuất từ lộ số, mặc dù nàng chính mình cũng không đi tâm, nhưng là ít

nhất có thể cảm giác được đối phương bệnh tâm thần cái gọi là đối với nàng yêu cũng chỉ là giống như là ở diễn cho bọn họ chính mình xem.

Còn như Lịch Lâm, kia vốn chính là một đoạn cực kỳ phức tạp tình cảm, trong đó càng nhiều nàng chỉ nhớ rõ nàng chính mình đi vào, mà Lịch Lâm ở kia trong đoạn cảm tình, cho nàng đáp lại thủy chung đều là mơ hồ .

Chỉ có cái này chỉ số thông minh cao, vừa ý mắt thành thật được không được ngốc tiểu hỏa, liền liền đi ngang qua người xa lạ cũng có thể nhìn ra, hấn lòng tràn đầy mặt tràn đầy trang đều là chính mình, hơn nữa thậm chí bởi vì suy tính nàng phải suy tính quá nhiều, đều nhanh muốn đem mình cấp quên .

An Huyền trong lòng, vốn là nàng đã quyết tâm đặt ra vì cứng rắn mà không thể đột phá địa phương, lặng lẽ mềm nhũn ra.

"Kim Dịch, " nàng hướng hấn đưa ra hai tay.

Hấn không có kịp phản ứng, còn sững sờ xem nàng.

Nàng bị này nhân có thể so với con lười phản xạ thần kinh thuyết phục, bắt đắc dĩ thở dài một hơi, bước lên một bước, chủ động nhào vào hấn trong lòng, sít sao ôm lấy hấn eo thon.

Kim Dịch trong nháy mắt trở nên tay chân luống cuống, hai cánh tay nghi lập tức trở về ôm lấy nàng, nhưng lại có chút không dám, chỉ có thể lơ lửng giữa không trung cúi đầu xem người trong ngực, liền tiếng nói đều run , "... Người nhân không thoải mái sao? Vẫn là mệt mỏi ? Nếu không ta đưa người về nhà?"

"Ta chỉ là nghĩ ôm người một cái." Nàng thanh âm từ hấn trước ngực truyền đến, tựa hồ giống như là ghen cười , "Ngu ngốc, người cũng ôm ta một cái a."

Cái này nam nhân chưa từng có bất luận cái gì yêu đương thủ đoạn cùng tâm cơ, thuần túy giống như nhất tờ giấy trắng, nàng phát hiện, nàng thậm chí căn bản đều không bỏ được nhường hấn thương tâm thất vọng.

Kim Dịch vui vẻ được con mắt đều nheo lại, lập tức sít sao ôm lấy nàng, còn ôn nhu vuốt vuốt nàng lưng, giống như là ôm trên cái thế giới này trân quý nhất bảo vật.

An Huyền cười .

Một lát sau, nàng ngẩng mặt lên, mắt to nhìn chăm chú hấn xem, lại cái gì cũng không nói.

Hấn có chút ít thẹn thùng, khẽ xoay mặt, thấp giọng nói, "An Huyền, ta biết rõ ta hết sức tổn, ta cảm thấy được ta có khả năng cả đời đều vô pháp ở trước mặt người trở nên như thành thực chừng chạc nam nhân như vậy thành thạo, người như thế hảo, ta lại cái gì cũng không tốt, sẽ không lãng mạn, cũng sẽ không nói dễ nghe , có đôi khi phản ứng còn đặc biệt chậm, ta vẫn luôn không thể tin được người thực nguyện ý làm ta dạng này nhân bạn gái..."

"Xuyt." Hấn lời còn chưa nói hết, nàng lại đưa ra một ngón tay chống đỡ ở trên bờ môi của hấn.

Sau đó, nàng buông tay ra chỉ, khẽ kiễng chân, hôn một cái hấn môi.

"Vậy người bây giờ tin không?" Nàng dùng cánh tay ôm lấy hấn cổ, nghiêm túc xem hấn.

Kim Dịch sâu hít một hơi thật sâu khí, muốn lên tiếng cười, có thể hoặc như là cảm động đến mau muốn khóc lên, trên mặt vẻ mặt đối tới đối lui thập phần tức cười, chọc cho nàng cười lên ha hả.

"Người cấp ta ai cũng không có đã cho ta vui vẻ, " nàng dựa vào gần hấn bên tai nói, "Kim Dịch, cùng người cùng một chỗ ta rất nhanh vui mừng, mỗi một ngày đều là."

Một giây sau, hấn con mắt tựa như là tuyết đầy bầu trời đầy sao, sáng được muốn phát quang, hấn mới vừa muốn nói điều gì, lại phát hiện nàng vừa mới còn nhu hòa ánh mắt bỗng chốc thay đổi .

Nàng rời đi hấn ôm ấp, hấn chạm được nàng ngón tay, phát hiện nàng đầu ngón tay trở nên có chút ít lạnh buốt cùng cứng ngắt.

Hấn nghi ngờ thuận nàng ánh mắt hướng về phía sau mình nhìn lại.

Hấn chứng kiến một cái thân hình cao lớn, tướng mạo anh tuấn xa lạ nam nhân, có thể quay đầu lại xem An Huyền ánh mắt, tựa hồ giống như là nhận biết người nam nhân kia.

Giờ phút này Kim Dịch trong nội tâm đột nhiên có không tốt lắm dự cảm.

Mà An Huyền này lúc không nhúc nhích nhìn qua không biết như thế nào sẽ xuất hiện ở nơi này Lịch Lâm, cắn chặt chính mình môi.

Lịch Lâm cũng yên lặng nhìn qua nàng... Còn có bên người nàng Kim Dịch.

Giằng co mấy giây, An Huyền điều chỉnh mình một chút bộ mặt vẻ mặt, kéo ra một cái mỉm cười thân nhiên, xem như chào hỏi, "... Lịch Lâm ca."

Lịch Lâm cất bước đi về phía nàng, trong ánh mắt ẩn rất nhiều này nọ, hần đi đến bên cạnh bọn họ, khẽ vuốt cằm, nhưng chỉ là xem nàng, hoàn toàn không thấy bên người nàng Kim Dịch, "Tiểu Huyền."

Cái kia thân mật xưng hô vừa ra, Kim Dịch ánh mắt cũng có chút biến hóa, hần xem một chút giữa hai người sóng ngầm mãnh liệt hoạt động cùng nhau, một giây sau, liền dựa vào xúc động dùng sức kéo lại An Huyền tay, đem nàng hướng chính mình sau lưng dẫn theo mang.

"Ta là An Huyền bạn trai Kim Dịch, xin hỏi ngươi là?" Thời gian qua thuần phác ngây thơ cụ nam nhân cũng hạ thấp thanh âm, đối Lịch Lâm đạo.

Lịch Lâm thả xuống rù rỗng con mắt, vẻ mặt rất nhạt quả phụ, căn bản đều không có trả lời.

"Hần là ta thân mai trúc mã ca ca Lịch Lâm, " An Huyền ánh mắt không biết sâu cạn, "Cùng người nhà ta đều biết, từ nhỏ cùng nhau..."

"Tiểu Huyền, ngươi có mấy phút thời gian sao? Ta có chút lời muốn cùng ngươi nói." Lịch Lâm trực tiếp cắt đứt nàng lời nói.

Kim Dịch cùng nàng đều là ngẩn ra, một lát sau, nàng nghiêng đi thân vồ nhẹ nhàng Kim Dịch tay, thanh âm ôn nhu vài phân, "Ta cùng hần nói hai câu, ngươi ở đây bên cạnh chờ ta một hồi, được hay không?"

Kim Dịch cau mày, hần rõ ràng muốn nói câu gì, nhưng lại bị giữa bọn họ bầu không khí ngăn trở được một câu nói cũng nói không nên lời, chỉ có thể đưa mắt nhìn nàng đi theo Lịch Lâm hướng về một bên bồn hoa nhỏ đi đến.

Hai người đi đến bồn hoa nhỏ bên cạnh, nàng háng giọng một cái, hỏi, "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Cho nên, này chính là ngươi tuyển định người kia sao?" Lịch Lâm tái nhợt cười cười, "Ngươi muốn tới cùng chung cả đời người kia."

"Vô luận cuối cùng có phải là hần hay không, hiện tại ta chỉ muốn cùng hần cùng một chỗ." Nàng trả lời.

"Ngươi thích hần sao?" Lịch Lâm từng chữ từng câu, thanh âm sắc bén mà kịch liệt, "Ngươi yêu hần sao? Ngươi sẽ giống đã từng đối ta đối với hần như vậy toàn tâm toàn ý, đối hần hiện ra chính mình toàn bộ nhiệt tình sao?"

"Lịch Lâm."

"Hần hội giống như ta ôm chầm ngươi, hôn môi ngươi, chiếm hữu..."

"Lịch Lâm!" Nàng cất cao thanh âm, "Ngươi cuồng cuồng..."

"Thất thố?" Hần chán nản khổ cười cười, "Ta đã mất đi ngươi, ta còn để ý cái gì đâu? Ta đã không có có cái gì có thể lại mất đi."

"Tiểu Huyền, ta có phải hay không cũng không có cơ hội nữa?" Hần xem nàng, hốc mắt đỏ bừng, trong mắt sóng quang trong bóng đêm cũng hết sức rõ ràng, "Liền tính dù thế nào dạng thống khổ, dây dưa, sa vào bóng đèn, kết quả cũng sẽ không đổi nữa thay đổi, có đúng hay không?"

"Ta cảm thấy được ta hiện tại đau đến sắp chết, nhưng là liền tử vong cũng không cách nào giải thoát ta loại thống khổ này a."

Nàng xem thấy hần, môi run lên nhẹ nhẹ, một lát sau, nàng quay đầu lại, trực tiếp rời đi hần bên cạnh.

Kim Dịch thủy chung đều chăm chú nhìn bọn họ hai cái, thấy nàng đi qua đến, hần lập tức nghênh đón cầm nàng tay.

"Chúng ta về nhà đi." Nàng ngẩng đầu lên, hướng hần khẽ cười, "Ta có chút mệt mỏi..."

Hần gật gật đầu, dắt nàng đi lên phía trước đi, một lát sau, hần dừng lại bước chân, nắm chặt lại nàng bả vai, chần chừ hỏi, "Ngươi... Không có sao chứ?"

Nàng lắc đầu, "Không có việc gì a."

Hần nhìn chăm chú vào nàng trầm mặc một hồi, đột nhiên nhẹ nhàng nâng tay xoa lên nàng hốc mắt.

"Như vậy vì cái gì ngươi đang khóc đâu?" Nàng nhìn thấy trên đầu ngón tay hần có khẽ ướt át.

Tác giả có lời muốn nói: sao thủy này nhất văn chương kết cục ta rất sớm trước cũng đã nghĩ kỹ, không nhìn đến cuối cùng sẽ không biết

Bất quá, các ngươi nghĩ muốn cái gì kết cục đâu? Lịch Lâm, vẫn có tên Kim Dịch?

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Hỏa Tinh (Ngũ)

Ở Hạ Tiểu Lộc trong trí nhớ, từ chưa từng có một cái mùa hè ban đêm làm cho nàng cảm thấy như thế yên tĩnh, tĩnh đến mức làm cho nàng đều có điểm tâm kinh hãi.

Bóng đêm như lộng lẫy, nàng mặc hán mua cho nàng xinh đẹp vậy, không nhúc nhích xem trước mặt hán, trong lòng chảy xuôi theo một loại chưa bao giờ nhắm nháp qua tư vị.

Nàng mới mười tám tuổi, ở nàng có hạn thì giờ bên trong, cái này nam nhân dùng hai ngày thời gian liền làm cho nàng nảy sinh "Tình yêu" cái này từ ý niệm trong đầu, này là nhất chuyện không thể tưởng tượng được, nhưng vẫn là không thể tránh né phát sinh .

Cô gái chỗ chờ đợi kịch truyền hình trung lãng mạn điểm ngộ, phải là dạng này đi? Đáng tiếc, ở nàng vốn tưởng rằng nàng thực ở sa vào một đoạn điểm ngộ thời điểm, đối phương thế nhưng cấp nàng đánh đòn cảnh cáo.

"Người nhường ta không cần thích người, " Hạ Tiểu Lộc nhìn nhìn, có thể thanh âm vẫn là hơi có chút run run, "Vậy người vì cái gì còn muốn hôn ta, vì cái gì còn muốn đối ta như vậy ôn nhu đâu? ... Người rõ ràng biết rõ ta thích người ."

Nàng nhưng là còn nhớ rõ ràng rành mạch, nàng ở trong sạch trong sơn cốc đem nộ hôn đầu tiên giao cho hán, đến bây giờ nàng còn nhớ rõ trên môi xúc cảm bên tai bên cạnh như sấm tím đập.

Nàng tuyệt đối sẽ không tin tưởng hán không có nhìn thấu nàng tâm tư, bởi vì nàng căn bản cũng không có che dấu.

Lịch Đào tựa hồ sớm liền đoán được nàng có thể như vậy chất vấn, thờ dài, hán con mắt biến sắc được càng lúc càng mờ nhạt, có thể thanh âm vẫn là ôn nhu , "Tiểu Lộc, người nghĩ nghe nói thật hay là giả lời nói?"

Nàng hít sâu một hơi, thái độ vừa có chút ít thương tâm cùng phẫn nộ, lại có chút ít kiên quyết, "Ta đều muốn nghe."

Hán có chút ít bất đắc dĩ, tựa hồ là hết cách với nàng bộ dáng, thân nhiên thành thực mở miệng , "Ta xác thực cảm thấy người là cái rất thú vị thật đáng yêu tiêu cô nương, có lẽ trong lòng thật là đối với người có chút hảo cảm, nhưng từ khách quan trên lập trường, khi đó biết thời biết thế bầu không khí hướng nóng lên ta đầu óc lại có thể giải thích được thông nay sự kiện."

Tự câu chữ câu đáp vào Hạ Tiểu Lộc ngực, một loại bận tâm cảm giác tự nhiên sinh ra, có thể càng nhiều , nàng lại cảm thấy nàng nghe hán nói thật sau lại ngược lại không ghét hán, phải nói, nàng vẫn không nỡ bỏ chán ghét hán.

Mũi bắt đầu khẽ môi như, nàng cố gắng tổ chức câu nói, "... Ta biết rõ cùng như người vậy kinh nghiệm đạo sĩ nam nhân tán gẫu nộ hôn đầu tiên sẽ bị người giễu cợt, bởi vì người liền cô gái sơ | ban đêm đều có thể không quan tâm, nhưng là ta còn là nghĩ nói cho người biết, ta đem này kiện theo ý của huynh căn bản không còn gì nữa sự rất xem trọng muốn, vô cùng trọng yếu."

Lịch Đào xem nàng, trong nội tâm chẳng biết tại sao cũng có chút xúc động, muốn vươn tay sờ sờ nàng đầu tóc, có thể cái tay kia duỗi sau khi ra ngoài vẫn là ngừng tại trong giữa không trung.

Đến thành phố A sau, hán cũng không phải là chưa có tiếp xúc qua nữ tính.

Hán trời sinh tính cách ôn nhu, đối cô gái cũng so sánh ôn hòa, đưa tới cửa cô gái có thể nói là nói liền không dứt, hán cũng cùng trong đó mấy nữ hài tử có qua mấy đoạn ngắn ngủi tình nhân quan hệ, nhưng là mỗi khi những nữ hài tử kia động thật sự lúc, hán lúc nào cũng là sẽ lập tức lui về phía sau một bước, lạnh lùng phân rõ giới hạn.

Thường nhân nói dạng này hành vi là xấu nam nhân hành vi, hán vô cùng rõ ràng, nhưng là cùng Thẩm Trì Hi ngũ năm tình cảm nhường hán đối tình yêu chùn bước, tạm thời không nghĩ cũng không dám nữa đụng vào.

Bởi vì hán so với ai khác đều rõ ràng, một đoạn trân quý tình yêu cần khổng lồ trách nhiệm, cần giá cao, cần sung túc chuẩn bị, nếu không kết quả chính là hao hết khí lực nhưng vẫn là được đối mặt chia lìa.

Mà trên thân thể sự tình vốn chính là người tình ta nguyện, cho nên hán cũng sẽ không đối những thứ kia roi lệ cô gái sinh ra lớn hơn thương tiếc một tia tình cảm.

Nhưng là hiện tại hán chứng kiến Hạ Tiểu Lộc khổ sở, không biết rõ vì cái gì, hán trong lòng thế nhưng cũng sẽ cảm thấy khổ sở.

Không phải là mới vừa vận đã nói với nàng, hán đối với nàng thân mật chỉ là bởi vì thuận thế quan hệ sao? Như vậy hán vì cái gì còn sẽ cảm thấy khổ sở đâu? Hán bây giờ không phải là phải giống như thường ngày, đối diện trước khóc cô gái nói tiếng xin lỗi, sau đó liền lập tức quyết tuyệt rời đi sao?

Hán không phải là đã thành thói quen dùng không chịu trách nhiệm hình tượng đến đóng gói chính mình, qua hán muốn vô câu vô thúc, không có bị tình cảm trói buộc ngày sao?

Là vì nàng tuổi còn nhỏ? Nhường hán sinh ra tội ác cảm giác?

Không đến mức a... Dù thế nào dạng, cũng chỉ là một hôn mà thôi, hán như thế nào hội già mồm đến bởi một cô gái nhỏ cùng nhau như thế khó chịu?

"Tiểu Lộc, "

Không biết qua bao lâu, hần khẽ ngồi xổm xuống | thân, nhìn thẳng nàng, nhẹ nhàng gọi nàng tên, "Tiểu Lộc."

Hạ Tiểu Lộc nhẹ nhàng khóc sụt sùi, tức giận nói, "Làm sao?"

"Dạng này đi, " hần sờ sờ chính mình cái trán, cảm giác mình khẳng định là điên khùng , "Ngươi xem dạng này được hay không? Chúng ta, làm năm ngày nam nữ bằng hữu."

Nàng dừng lại khóc sụt sùi, ngẩng đầu lên, có chút không thể tin xem hần, "... Ngươi nói cái gì?"

"Năm ngày, bắt đầu từ bây giờ, đến ngươi rời đi thành phố A đến, ta làm bạn trai của ngươi, " hần vừa nói, một bên không ngừng xoa chính mình ấn đường, "Ta cùng ngươi ngoạn, cùng ngươi nói chuyện phiếm, cùng ngươi làm bất luận cái gì chuyện ngươi muốn làm, đương nhiên, ở ngươi không đồng ý dưới tình huống, ta tuyệt đối sẽ không chạm vào ngươi một đầu ngón tay, ta thề."

Hạ Tiểu Lộc nghe ngốc rồi, cảm giác hiện ở bên tai nghe được đại khái là ở trong mộng.

Hần lẳng lặng nhìn chăm chú vào nàng, "Muốn ta hiện tại liền giữ ngươi một người tại đây bên trong, sau không lại nhớ ngươi, ta thực làm không được, ta sẽ lo lắng, nhưng là ta có thể cho tình cảm hứa hẹn, cũng chỉ có này năm ngày, nếu như ngươi không muốn, vậy ta cũng sẽ không sẽ liên lạc lại ngươi, cùng ngươi làm bình thủy tương phùng bằng hữu bình thường."

"Ngươi suy tính xem một chút, ngày mai cho ta trả lời thuyết phục đi."

...

Sáu giờ sáng.

Hạ Tiểu Lộc mãnh từ trên giường ngồi dậy.

Lấy tốc độ nhanh nhất rửa mặt hết thay đổi y phục, nàng hướng về nàng ở trong tòa thành thị xa lạ này quen thuộc nhất địa phương cơ bản chạy như điên.

Người nào đó tiệm bánh ngọt còn không có mở cửa, nhưng là cửa chính cũng không có khóa lại, nàng "Bá" một cái liền xông vào, giống như thổ phi đồng dạng chống nạnh, ở nhất lâu đại sảnh rộng to, "Lịch Đào! Lịch Đào!"

Tinh thần giữ như thế duy trì liên tục rống lên ngũ phút, Lịch Đào cuối cùng đình một đầu rồi bởi đầu tóc từ lâu hai nghiêng ngã chao đảo đi xuống, hần khép hờ mắt, sinh không thể yêu xem nàng, "... Ta tổ tông, này mới sáu giờ a, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Hạ Tiểu Lộc ngẩng đầu ưỡn ngực đi đến trước mặt hần, giật nhẹ hần cổ áo, "Đi, đi chơi, ta hiện tại liền muốn đi ngắm biển."

Lịch Đào sững sờ, hần dùng ngũ giây sửa sang lại hạ suy nghĩ, ánh mắt cũng thanh minh chút ít.

"Ngươi nghĩ tốt lắm?" Hần vỗ nhẹ nhàng nàng dất lấy chính mình cổ áo tay, thanh âm cúi đầu .

Nàng xem thấy hần ánh mắt trong suốt mà cười mở, "Lịch Đào, ta liền hỏi ngươi một câu nói."

"Ngươi nói."

"Ngươi có không có chẳng sợ chỉ một chút đối ta hảo cảm?"

Hần thả xuống rũ xuống con mắt, sờ sờ nàng đầu tóc, "Tôi hôm qua ta cũng đã nói."

"Ta không biết rõ vậy coi như ở nói thật bên trong hay là giả trong lời nói."

Lịch Đào đột nhiên cảm giác được chính mình rất khó ở trước mặt đôi mắt này nói dối, qua hội, hần giống như cười mà như không lắc lắc đầu, "Hạ Tiểu Lộc... Nếu như không phải là có vài phần thật lòng hảo cảm, ta cần gì sáu giờ sáng tìm này loại tội thụ đâu? Ân?"

Một giây sau, nàng trên khuôn mặt trong nháy mắt tách ra tối sáng lạn ánh sáng rực rỡ, Lịch Đào nhìn nàng vui vẻ được đồ bưng khuôn mặt, bị nàng kéo dậy rồi giường khí giống như cũng tan thành mây khói .

"Đến, ngươi ở đây ngoạn ngoạn ngồi chờ ta sẽ." Hần làm cho nàng ở trên ghế ngồi xuống, "Ta đi lên xoay cái răng thay quần áo, xuống làm cho ngươi điểm tâm."

"Hảo." Hạ Tiểu Lộc cũng không khách khí, đại gia tựa như đem bao ném qua một bên, bắt đầu ngồi xếp bằng ngoạn đi động.

Ngoài dự đoán mọi người là nào đó nhân không chỉ lớn lên đẹp trai, tay nghề cũng tốt, Hạ Tiểu Lộc ăn đích thân hần hạ sơi mì, cũng chính là vô cùng đơn giản tuyệt món ăn mì thịt băm, nhưng là ăn ngon phải làm cho nhân bạt tai cũng không bỏ được buông tay.

"Ngươi ăn chậm một chút, đừng nóng, " hần xem nàng gấp đến độ lang thôn hồ yết bộ đáng, chính mình để đưa xuống, chậm rãi chụp nàng sống lưng, "Chao ôi ngươi tiểu cô nương này cũng thật sự là kỳ quái, như thế nào cũng không biết ở trước mặt nam nhân che dấu một cái tướng ăn."

"Bởi vì ta chính là cái nữ hần tử a, " nàng nhai mì sợi, huyền thuyên, "Muốn ta ở trước mặt nam nhân trang yếu ta thật không hội, chính mình đều có thể trước bị chính mình chán ghét đến , hơn nữa ta cảm thấy được một cái nhân thích ngươi là được thích ngươi chân thật một mặt, nếu không chứa vào cuối cùng cũng sẽ bại lộ, có ý gì?"

"Liên ngươi đạo lý nhiều." Hần cảm thấy buồn cười, nàng má chỉ thấy nàng ăn.

Tối hôm qua còn một bộ đặc biệt khổ sở về mặt tiểu cô nương ngủ một đêm thế nhưng liền vừa giống như nữ kim cương tựa như tinh thần giữ, liền hần cũng bị nàng nguyên khí cảm giác nhiễm

Nàng hết sức dũng cảm, rất có đảm đương, hần từ mới bắt đầu cũng biết.

"Lật ông chủ, " nhưng vào lúc này, trong tiệm đi làm tiểu muội vào , "Buổi sáng..."

Lời còn chưa nói hết, liền nhìn đến "Lật ông chủ" về mặt thâm tình xem một cái so với nàng còn nhỏ hơn mấy tuổi tiểu cô nương ăn điểm tâm nhìn thấy không chớp mắt, đi làm tiểu muội về mặt mộng bức đứng ở cửa tiệm, không dám tin xoa xoa chính mình con mắt.

Lịch Đào nghe được thanh âm, cũng ngẩng đầu lên chào hỏi, "Tiểu lộng lấy, buổi sáng tốt lành."

Đi làm tiểu muội ánh mắt ở Hạ Tiểu Lộ cùng Lịch Đào trong lúc đó qua lại dạo qua một vòng, "Này vị là... ?"

Hạ Tiểu Lộ căng thẳng trong lòng trương, cúi đầu ăn mì, ăn được có thể nghiêm túc.

Hần thấy thế, vụng trộm cười cười, lại ôn nhu mà nghiêm túc nói, "Ta bạn gái nhỏ."

"... Khụ khụ khụ..." Hạ Tiểu Lộ thành công bị bị sặc .

Đi làm tiểu muội xem này lúc Lịch Đào ôn nhu cấp Hạ Tiểu Lộ lần lượt khăn giấy vỗ lưng, nhất viên thiếu nữ tâm trong nháy mắt vỡ thành đồng cặn bã.

Nên biết, nàng gia lão bản nhưng là này một vùng nổi danh hoàng kim người đàn ông độc thân, lại soái lại ôn nhu, vô số mỹ nhân hướng về phía hần này khuôn mặt đều đến vào xem bọn họ điểm, đi lên thổ lộ thỉnh cầu ngủ cũng không biết bao nhiêu mà đếm, có thể nàng gia lão bản ba năm qua liên tục ở trong vận bụi hoa qua, mảnh lá không dính thân, chưa từng đã cho bất kỳ cô nương nào cơ hội.

Cho nên... Đến cùng là, nàng gia lão bản lại là cái yêu thích tiểu loli? !

**

Đón lấy đến bốn ngày, Lịch Đào bởi Hạ Tiểu Lộ đi qua này ngồi trong thành thị nhỏ cơ hồ từng cái đáng giá vừa đi địa phương.

Hần giúp nàng chụp đêm không hết ảnh chụp, bởi nàng ăn đêm không hết mỹ thực, hần bởi nàng đi chơi chợ tiểu trò chơi, bởi nàng bắt kim ngư, bởi nàng ở trong trại cùng dân tộc thiểu số cùng nhau khiêu vũ, bởi nàng xem mặt trời mọc mặt trời lặn, bởi nàng ở đêm khuya bờ biển thét chói tai cười vui, bởi nàng ở trên bờ cát tạo cát tháp vẽ tranh.

Hạ Tiểu Lộ này cuộc đời đều chưa từng có như vậy vui vẻ qua, cho dù nàng đối này tòa thành thị hoàn toàn không biết gì cả, nhưng là chỉ cần quay đầu lại, nàng có thể nhìn đến hần ánh mắt ôn nhu nhìn chăm chú vào chính mình, kia làm cho nàng vô cùng an tâm, làm cho nàng biết rõ mình coi như lại chạy lên phía trước chạy, hần vĩnh viễn cũng đều hội đuổi theo, bảo vệ mình.

Nàng chỉ ngủ rất ít thời gian, nàng cơ hồ đều chưa muốn ngủ, bởi vì nàng cảm thấy ngủ thời gian đều là ở lãng phí, nàng nghĩ không có lúc nào là không nhìn thấy hần.

Bất quá này bốn ngày, Lịch Đào trừ dặt nàng tay, cùng ngẫu nhiên ôm chầm, liền hôn môi đều chưa từng đối với nàng làm qua, mặc dù nàng biết rõ chính mình toàn thân đều là thời cơ lợi dụng, cũng hoàn toàn không bài xích hần thân mật, có thể hần vẫn là không có gì cả đối chính mình làm.

Ngày cuối cùng buổi tối.

Điên khùng một ngày sau đó, nàng cùng hần bên bờ biển com nước xong uống hội rượu, sau đó liền dắt lấy hần sôi nổi hướng về khách sạn đi đến.

Đến khách sạn nàng cửa phòng cửa, nàng một cách tự nhiên quét thẻ vào cửa.

Mà hần lúc này lại đứng ở ngoài cửa, ánh mắt phức tạp mà chần chờ xem nàng.

"Vào a, " nàng tương môn kéo đến khai khai , hướng hần ngoắc ngoắc ngón tay, "Lịch Đào, ngươi vào."

Hần ánh mắt thâm thâm thiển thiển, có nhỏ vụn quang, hần động động môi, tận lực ôn hòa nói, "Tiểu Lộ, ngươi ngày mai sẽ phải ngồi máy bay trở về, hôm nay phải sớm một chút nghỉ ngơi, ta được hỏi..."

Có thể lời còn chưa nói hết, hấn liền bị nàng nẫnh một phen kéo vào trong cửa.

Nàng một phen khép cửa lại, hai tay ôm hấn cổ, sững sờ nhìn chăm chăm hấn nhìn.

"Tiểu Lộc..." Lịch Đào lại cảm thấy mặt nàng hồng đến không giống bình thường, giống như là uống rượu uống đầu, men say đi lên bộ dáng, hấn khác chế cầm nàng cánh tay, ý đồ đem nàng tay buông lỏng, "Ngoan ngoan, nguoi buông ra ta, nguoi uống say."

"Ta không có say," nàng lắc lắc đầu, "Ta một chút cũng không có say, ta thấy rõ nguoi mặt, ta cũng vậy biết rõ chính mình họ gì, ta còn có thể lưng ra thì tốt nghiệp trung học số học cuối cùng cùng khảo đề."

Lịch Đào bị nàng lời nói chọc cho muốn bật cười, có thể một giây sau, hấn đột nhiên liền không cười được.

Ai biết Hạ Tiểu Lộc giờ tay liền cời xuống chính mình áo khoác, chỉ mặc một bộ tiểu tiểu áo lót.

Trắng bóng cánh tay, cái cổ, còn có lộ ra non nửa đoạn rốn, cùng với nàng tiểu quần ngắn hạ bút thẳng thon dài chân, tại đây cái bịt kín trong không gian, lại đầy đủ lay động một cái nam nhân dục vọng.

Nàng xem thấy hấn, sau đó vươn tay, sờ sờ hấn lồng ngực.

... Tiểu cô nương này, lại là ngoan cuồng dã phong?

"Lịch Đào," nàng đề sát vào hấn môi, xem hấn hầu kết trên dưới quần quai, "Chúng ta ngủ đi?"

Tác giả có lời muốn nói: Lịch Đào, chúng ta ngủ đi?

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Sao Diêm Vương (Lục)

Thiên Thế xem nhà mình lão mục kia vẻ mặt ghét bỏ lại không dám tin về mặt, trong lòng mặc niệm tam lần Excuse me? ? Nguoi chẳng lẽ không phải ta thân mục sao? ?

Sau đó, nàng này một câu nghi vấn ở Đồng Hi Chu rồi đi nhà bọn họ lúc một câu thành lời tiên tri..

Hồi đến bây giờ, làm nàng ở trên ghế sofa ngồi xuống lúc, vẻ mặt lạnh nhạt Đồng Hi Chu tư thái ưu nhã ngồi ở bên người nàng, mà bọn họ đối diện là ngồi ngàn phụ cùng Thiên mẫu.

Vợ chồng già cái này thời điểm trên mặt vẻ mặt đã so với mới vừa mới mở cửa thời điểm lạnh nhạt nhất điểm, nhưng khi nhìn Đồng Hi Chu ánh mắt như cũ trộn lẫn hết sức phức tạp thành phần.

Nói thật, con cộp giấy hiện tại trong lòng vẫn là có chút khấn trương, dù sao, này là nàng lần đầu tiên trong đời mang nam nhân về nhà... A không, là cái này nam nhân cứng rắn muốn tới nàng gia.

"Bá phụ bá mẫu,"

Ai ngờ người nào đó thế nhưng ở dưới áp lực như vậy trước tiên mở miệng, "Trước nói một chút, này một lần xem như không chính thức đến cửa thăm hỏi, chỉ là muốn cho các nguoi trước nhận biết một cái ta, tiếp theo chính thức đến cửa lúc ta sẽ dẫn nên mang, nên chuẩn bị tới cửa, hy vọng các nguoi có thể thông cảm."

Thiên Thế & ngàn phụ Thiên mẫu: (◡◡)...

"Đầu tiên muốn nói rõ ràng, ta là ôm kết hôn điều kiện tiên quyết tâm tính cùng Thiên Thế lui tới," Đồng Hi Chu uống một ngụm trà, êm tai nói tới, "Nếu như các nguoi đồng ý, đợi nàng sau khi tốt nghiệp đại học, ta liền chuẩn bị trực tiếp cùng nàng lĩnh chứng kết hôn, lấy nàng về nhà."

Thiên Thế & ngàn phụ Thiên mẫu: (◡◡)...

"Ta so với nàng lớn tuổi hơn hai tuổi, chờ lúc nàng tốt nghiệp ta cũng đã công tác hai năm, ngày hôm qua mới vừa nhận được tin tức, ta đã bị cổ vấn công ty APX trúng tuyển, năm nay chín tháng ta sẽ bắt đầu ở công ty đó thực tập, sau khi tốt nghiệp trực tiếp vẫn giữ lại làm cai công ty, hai năm sau ta sự nghiệp cũng đã sơ có xây dựng, phần cứng phương tiện có xe có phòng, không dựa vào trong nhà chính mình cũng có thể nuôi nổi nàng, tùy tiện nàng như thế nào phạm ăn đều được - - đương nhiên ta cũng vậy không sẽ cho phép nàng cả ngày phạm ăn, tóm lại các nguoi cùng nàng đều không cần lo lắng bất luận cái gì phương diện kinh tế vấn đề."

Thiên Thế & ngàn phụ Thiên mẫu: (◉◉)...

APX là toàn cầu tốt nhất cổ vấn công ty, tất cả công nhân viên tất cả đều là thành tích cao giàu tình thương đại biểu, thuộc khoá này tốt nghiệp ở ngàn người chọn một trung bước vào ngưỡng cửa lập tức chính là tiền lương hàng năm trăm vạn, cho nên chỉ cần vừa nghe đến cái này công ty tên, cũng biết này người ở bên trong đến cỡ nào cổ chấp.

Mà hân thế nhưng đại tam cũng đã bị cai công ty sớm tập trung trúng tuyển, này nên đáng sợ cỡ nào một sự kiện tình a...

"Tiểu đồng a..." Ngàn phụ giờ phút này cuối cùng nhìn không được mở miệng, "Hiện tại Tiểu Thế mới đại nhất, nói kết hôn có phải hay không có chút quá sớm... Nói sau, chờ người tiến vào xã hội sau, cũng sẽ đụng phải rất nhiều ưu tú cô gái, mà Tiểu Thế còn lưu ở trong sân trường, có lẽ hoàn cảnh khác biệt hội đối với các người tình cảm tạo thành vấn đề đâu?"

"Không còn sớm, kế hoạch là muốn đứng hàng nhất trình," hân lắc đầu, "Hơn nữa ta này cuộc đời nhận định nàng, cũng không tồn tại cái gì thích nữ hài tử khác khả năng, ta hy vọng các người tin chắc ta nhân phẩm, chúng ta Đồng gia nam nhân truyền thống chính là như vậy."

Ngàn phụ Thiên mẫu: (◉◉)...

Thiên Thế: (◉◉)&? (???Ω???)? ...

Thiên Thế giờ phút này trừ trợn mắt há hốc mồm, jpg bên ngoài, kỳ thật nội tâm vẫn là nhìn không được cảm thấy rất cao hứng, dù sao này người cho tới bây giờ liền không có ở trước mặt nàng đã nói qua như thế lời nói êm tai, nàng cảm thương đỉnh hân đầu hân giống nhau cũng không chịu nói, mỗi lần đều không được tự nhiên dùng mặt than mặt hồ lộ qua.

Mà ngàn phụ Thiên mẫu cũng nhảy cảm chứng kiến nhà mình nữ nhi trên mặt thế nhưng lộ ra nữ tính trường cái loại đó thẹn thùng về mặt, lập tức đối với trước mặt vị này trẻ tuổi lại lão thành nam hài lại là "Cảm thấy kính nể" vài phân.

Sức mạnh của ái tình nguyên lai như thế vĩ đại a.

Hai người bọn họ từ nhỏ đến lớn liền không có nhìn đến bọn họ nữ nhi lộ ra qua thiếu nữ tâm, cả ngày tựa như bé trai đồng dạng điên cuồng cùng làm phá hư, về sau bắt đầu liên tục đổi bạn trai, xem như hết sức tiêu cực trạng thái, cũng không có cảm giác nàng thật lòng thích những thứ kia nam hài, nhưng hôm nay, lại có như thế một cái chính phái lại ưu tú bé trai đứng ở nàng bên cạnh, làm bạn nàng, thay đổi nàng, làm cho nàng sinh ra chân thật yêu đương tâm tình.

Mặc dù cái này "Trương lai con rể" lần đầu đến cửa liền ngoài ý muốn thể hiện rồi thân ở sân khách cũng bức người khí tràng, nhưng là không thể không nói, bọn họ đối hân vẫn là thật hài lòng.

Từ vào nhà bắt đầu, từ đầu tới đuôi liền không có Thiên Thế chuyện gì, nàng triệt để bị vắng vẻ ở một bên, toàn bộ hành trình vậy xem mồ người cùng nàng ba mẹ ở lúc ban đầu thăm dò sau trò chuyện với nhau thật vui.

"Tiểu đồng a," Thiên mẫu giờ phút này càng xem này vị tiểu suất ca càng mặt mày hơn hờ, "Không sợ người chê cười, nói thực, người có biết hay không nhà chúng ta nữ nhi nhất quán tác phong?"

Đồng Hi Chu nhìn thoáng qua người bên cạnh, cười nhẹ một tiếng, "Biết rõ."

"Biết được có nhiều cận kề?" Ngàn phụ về mặt khô đại cừu thâm.

"Toàn bộ," hân đưa tay sờ sờ đã bắt đầu muốn dựng râu trũng mắt đầu người phát, ý làm trấn an.

Ngàn phụ Thiên mẫu liếc mắt nhìn nhau, "... Biết rõ người còn thích nàng? Chúng ta đều cảm thấy hai người các người hoàn toàn không phải là người cùng một thế giới a, nàng kia điểm có thể để cho người vừa ý nàng?"

"Ta dựa vào!" Thiên Thế cuối cùng nổi giận, "Các người làm ta không tồn tại đâu!"

Ngàn phụ Thiên mẫu cười to, "Chúng ta chỉ là cảm giác tiểu đồng sau này ngày thật khó khăn qua, đau lòng hân mà thôi."

"Hắc? Đau lòng hân? Các người phải đau lòng ta mới đúng a, hai ngày trước ta không biết rõ bị hân lấy được nhiều thương tâm đâu!" Nàng bất mãn nói.

"Kia cũng là bởi vì người tiểu cô nương này rất có thể lấn qua lấn lại nhân," ngàn phụ Thiên mẫu hoàn toàn không thấy nàng tố khổ, "Tiểu đồng, về sau nàng nếu là bất nạt người, còn nhớ nói cho chúng ta biết, người này là ở vì dân trừ hại."

Đồng Hi Chu cười đến cả người lẫn vật vô hại, "Hào."

... Thiên Thế tức giận đến lông mày đều nhanh đảo lại.

Có thể đặc sắc nhất bộ phận lại còn ở phía sau, nàng cả người ở Nhị lão đem người nào đó đưa ra khỏi nhà thời điểm triệt để sụp đổ.

"Tiểu đồng, về sau thường xuyên đến ngoạn a! Bá phụ bá mẫu làm cho người món ăn ăn!" Nhị lão cười tủm tỉm.

"Hào, tạ tạ bá phụ bá mẫu, " Đồng Hi Chu xuyên thẳng hải, về mặt phong khinh vân đạm giống như là đang thảo luận ngày mai thời tiết, "Đúng rồi, bá phụ bá mẫu, ta hiện tại một cái nhân ở tại nơi này phụ cận độc lập nhà trọ, cách trường học cũng rất gần, các người xem sau nhường Thiên Thế lui ký túc xá, ở tại ta chỗ đó như thế nào? Vừa đến ta có thể giúp nàng học bổ túc công khóa, thứ hai ta cũng có thể phương tiện chiếu cố nàng, tránh cho nàng ở trong trường học điên cuồng được không quản được nàng."

...

Thiên Thế nghe được trông mắt đều nhanh rút ra, há hốc miệng xem hán.

Mà ngàn phụ Thiên mẫu sau khi nghe xong, đại khái chỉ suy tính mấy giây, liền rất vui vẻ nói, "Có thể a, cảm ơn người."

"Vậy thì tạ tạ bá phụ bá mẫu." Đồng Hi Chu xinh đẹp trong ánh mắt tinh quang lóe lên, mê người cười một tiếng.

Chờ hán sau khi rời khỏi, Thiên Thế một phát bắt được ngàn phụ Thiên mẫu cánh tay, bệnh tâm thần, "Ta đến cùng phải hay không các người thân sinh? Các người này là ở nhảy lầu giá bán phá giá con dâu nuôi từ bé sao?!"

Ngàn phụ Thiên mẫu đều đều nhẹ nhàng vung khai nàng tay, về mặt ghét bỏ bay đi, "Chúng ta trông mong hai mươi năm trông mong đến tiểu đồng dạng này con rể, người nhưng chờ đem hán cấp làm không có."

Thiên Thế:

**

Sau hồi tới trường học, nàng phần nộ cùng song đuôi ngựa tiểu kéo tự thuật một lần Đồng Hi Chu là như thế nào dùng ngắn ngủi hai cái giờ hoàn thành tay không đến cửa, được đến cha mẹ của nàng công nhận, đồng ý cho bọn họ ở chung, nhường cha mẹ của nàng vứt bỏ nàng, ai biết tiểu kéo nghe xong chẳng những không có phần nửa đồng tình nàng, còn về mặt hàm mộ thêm sùng bái nói, "Người nói vì cái gì trên thế giới này sẽ có đồng đại thần như thể ăn gian nam nhân, hơn nữa hán như thế nào liền trông mắt dài thiên vừa ý người?"

Thiên Thế liếc mắt, trở tay liền ngã thượng phòng ngủ môn.

Đồng Hi Chu kể từ KTV sự kiện sau cả người hóa phong cùng khí tràng liền hoàn toàn thay đổi, nàng cơ hồ có thể ở bất cứ lúc nào nhìn đến hán xuất hiện, giống như hán trừ bỏ nàng bên ngoài căn bản liền không cần gấp rút chuyện khác tựa như.

Này không, mới vừa lên hết khóa, nàng liền nghe đến phòng học cửa sau có đề thấp tiếng kinh hô cùng tiếng huyền oán, vừa quay đầu lại, liền gặp người nào đó toàn thân tự mang kim quang tiền cửa sau, hán cùng nàng các bạn học tự nhiên chào hỏi, ở toàn bộ phòng học nhân hàm mộ ghen ghét trong ánh mắt hướng về nàng phương hướng đi qua đến.

"Trở về." Đi đến nàng rìa ghé dựa, hán tự nhiên cầm lấy nàng bao.

"Không cần, ta nghĩ đi trước Tây Môn kia vừa ăn kem tươi," nàng giờ giờ lên cái cằm, "Ta muốn ăn quả xoài vị."

"Ta nhớ được người sinh lý kỳ lập tức muốn đến đi?" Hán liếc nàng một cái, thấp giọng nói.

Thiên Thế bị hán cái nhìn kia liếc về được có chút hư, "... Ta như thế nào nhớ được, mỗi tháng cũng không quá quan tâm chuẩn."

"Mỗi lần sinh lý kỳ ngày đầu tiên đều đau đến kêu cha gọi mẹ, người đang hoảng một chút, này vài ngày không thể ăn băng," hán kéo nàng tay hướng phòng học ngoài đi, "Chờ qua sau lại ăn, có nghe hay không?"

Nàng bị hán quản được trong lòng lại phiền lại ngọt ngào, không được tự nhiên nói thầm, "... Người như thế nào so với ba ba ta còn dong dài a?"

Ai biết lại đi vài bước, Đồng Hi Chu đột nhiên liền đem nàng một phen kéo vào phụ cận một cái trống không tiểu phòng học.

Đem nàng cả người mãnh ấn đến môn sau lưng, hán cúi đầu xuống, hé miệng liền hôn nàng môi.

Thiên Thế vội vàng không kịp chuẩn bị, chỉ biết là trừng mắt hán, qua hai giây, lại nghe đến hán gọi cảm thì thầm, "Cục cung, há mồm."

... Bốn chữ, người nào đó trong nháy mắt bị hết ngược.

Chờ hán cuối cùng rời đi nàng môi, nàng đã nhìn thấy hán mỉm cười liếm liếm chính mình môi, mê hoặc hỏi, "Ba ba có thể làm cái này sao? Ân?"

Thiên Thế đỏ bừng cả khuôn mặt trừng mắt hán về mặt thoả mãn mỉm cười gương mặt tuấn tú, trong lòng suy nghĩ ai sẽ biết cái này ngay từ đầu nhìn qua thập phần cảm| muốn hệ người, trong xương chính là cái đầu đuôi rõ ràng lão lưu manh a?!

...

Chờ trở lại chỉ có hai người bọn họ ở nhà trọ lúc, lão lưu manh giờ trò lưu manh đẳng cấp trực tiếp lái đến cao cấp nhất.

Nàng nghiêm túc ở bàn vẽ thượng vẽ tranh lúc, hấn ở bên người nàng ngồi xuống, hỏi nàng, "Muốn ăn cây quýt sao?"

Thiên Thế trên tay vội vàng, không có lên tiếng, sẽ theo liền gặt đầu.

Chờ một hồi cũng không có thấy hấn lần lượt cây quýt lại đây, nàng dừng lại họa bút nghiêng đầu liền thấy hấn nhìn mình.

"Cây quýt đâu?" Nàng nhúu mày.

Người nào đó này mới lạnh nhạt lột một mảnh cây quýt, ngậm tại chính mình trong miệng, gò má hướng về nàng đi tới gần.

... Nàng trừng mắt hấn cùng trong miệng hấn cây quýt một hồi lâu, xấu hổ cắn cắn môi, vẫn là cắn trong miệng hấn cây quýt.

"Ăn ngon không?" Hấn thối lui nhất điểm, cười tùm tùm hỏi, "Lại đến một mảnh?"

Nàng trong phòng ngủ xem hết mới nhất nhất tập mỹ kịch, thấy hấn ở trong phòng khách xem ti vi, nghĩ đi tới tại bên cạnh hấn ngồi xuống, ai ngờ nhân còn không có đứng vững, liền bị hấn trực tiếp kéo đến bắp đùi thượng ôm ngồi hào.

Thiên Thế: ... Đồng Hi Chu, này chiếc ghế sofa rất lớn.

Đồng Hi Chu: Là sao? Ta như thế nào cảm thấy chỉ có ta bắp đùi ngồi được thoải mái nhất?

Thiên Thế: ...

Đồng Hi Chu: Cục cưng ngươi cảm thấy thế nào?

Thậm chí, nàng vốn là trong phòng tắm vui vẻ tắm rửa, liền nghe đến một tiếng cửa phòng tắm bị nhân mở ra thanh âm.

Nàng cả kinh, "Ta đang tắm!"

Người nào đó lạnh nhạt đáp lại, "Ta biết rõ."

Thiên Thế che thân thể, "Vậy ngươi vào làm sao?"

Người nào đó đi đến trong suốt gian tắm rửa bên cạnh, dùng ánh mắt tới tới lui lui mà đem nàng nhìn một lần, sau đó cười nói, "Ta đến xem một chút."

"Đồng Hi Chu ngươi lưu manh a!"

"Đối lão bà của mình giờ trò lưu manh gọi yêu lão bà." Hấn nói xong cũng chậm chạp lung lay ra ngoài.

Thiên Thế kỳ thật không hiểu, hai người bọn họ mỗi ngày đều ở cùng một chỗ, hấn lại hoàn toàn không hề giữ lại yêu nàng, có thể coi là đem nên làm tất cả đều làm một lần, hấn vẫn không có hạ tội hậu ngoan tay.

Muốn nói ba mẹ nàng kia bên cạnh, cũng sớm liền cam chịu; thiên thời địa lợi nhân hoà đâu, cũng tất cả đều cấp hấn chế tạo tốt lắm, nhưng ai biết hấn mỗi ngày chính là đã tên đã trên đây, vẫn là liều mạng chịu đựng không phát.

Cho đến khi có một ngày buổi tối, nàng thật sự là nhịn không được, thân thể trần truồng từ trong khuỷu tay của hấn đứng lên, đánh mở đèn đầu giường, phần nộ xem hấn, "Đồng Hi Chu!"

"Ân?" Hấn lười biếng hừ một tiếng, "Khát nước? Ta đi rót nước cho ngươi."

"Không phải là!" Nàng một phen ấn chặt hấn, "Ngươi nói thật với ta, ngươi đến cùng phải hay không không được?!"

Hấn ánh mắt dừng một chút, một lát sau, hơi nheo mắt, "Hai phút trước ngươi phải vừa mới thân (tay) thể nghiệm qua đi?"

Thiên Thế xấu hổ được đỏ mặt tía tai, "... Kia, vậy ngươi đến cùng vì cái gì... ?"

Ngày ngày đá bóng bên cạnh đến cùng có ý gì a!

Đồng Hi Chu xem nàng, chợt cười to đem nàng một lần nữa kéo vào trong lòng, "Chưa thấy qua có nữ so với nam nhân còn gấp a?"

"Ai nóng này!" Nàng tức giận đến rống to.

"Ng Sloan Sloan, chờ một chút," hấn ý tứ sâu xa đối với nàng cười, "Chờ hai ngày nữa, ta nhất định thỏa mãn ngươi nguyện vọng, liền bản mang tức cùng nhau hỏi ngươi đòi lại đến."

Tác giả có lời muốn nói: này cuộc đời không có sức chống cự nhất liền là bị người gọi cục cưng = = Đồng gia nam nhân thực hấn mẹ thật đáng sợ . . . Đồng Thực Thụ cùng đồng Ngưu lang hai người nhất tay đem này cả quyển sách ngược cấu độ, dơ bản độ cùng ngọt độ kéo đến 2000. . .

Cấp mọi người xin cái phép: Dơ bản lực tang ngày mai bắt đầu cùng người trong nhà ra ngoài du lịch giải sầu một vòng, ta sau khi trở về tận lực nhiều lại nhất điểm ~ cho nên các người liền thả ta một vòng già đi ~ cảm ơn thông cảm a

Ta đề nghị các người này một tuần lễ có thể ngày ngày xem Đồng Thực Thụ ngược cầu đại pháp =w=, trở về cho các người mạnh hơn thú hệ bạn trai cùng Ngưu lang đại nhân

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Sao Hải Vương (Lục)

Thiên Kỳ mặt không thay đổi xem trước mặt dài đáng yêu khuôn mặt Tiểu Luật.

Cho dù Tiểu Luật đã thu tay về cơ, vừa mới trên màn hình điện thoại di động kia trưng Tần Viên nửa lửa | ảnh chụp giờ phút này như cũ ở nàng trước mặt vậy không đi.

Người kia thân thể mỗi một tác nàng đều quen thuộc, nàng mỗi một ngày đều có thể trông thấy.

Mà từ một nữ nhân khác trên điện thoại di động nhìn đến hấn thân thể, là nàng bất ngờ .

Tiểu Luật xem nàng hay thay đổi sắc mặt, trên mặt một bộ thực hiện được đáng tươi cười đã không có chút nào che lấp phóng đại.

Có thể một lát sau, Thiên Kỳ lại lắc lắc đầu, bắt đầu dĩ cười cười.

Tiểu Luật có chút ít kinh ngạc, gắt gao nhìn chăm chăm nàng, "... Người cười cái gì? Người lại còn cười được? Ta trong điện thoại di động có bạn trai người lửa | chiếu, người liền không biết là chúng ta đã xảy ra chuyện gì?"

"Trước kia ta kỳ thật cũng không thể nào tin được trên thế giới này thật sự có tâm địa ác độc cùng hoàn toàn mặc kệ người khác ý nguyện áp đặt ý nghĩ của mình cấp người khác nhân tồn tại, ta cảm thấy được đại đa số nhân tâm địa đều là thiện lương , tôn trọng người khác , thật lòng hy vọng những người khác trôi qua hảo , nhưng là hiện tại ta không cho là như vậy , "

Thiên Kỳ về mặt giờ phút này chẳng hề như thường ngày như vậy nhu hòa, "Nguyên lai trên thế giới này thực sẽ có người lúc nào cũng là thích dùng mặt trái tư tưởng đi ước đoán người khác, đùa giỡn tâm cơ, làm xấu người khác tình cảm, cứng rắn hiếu thắng đoạt không nên thuộc về mình này nọ."

"A, " Tiểu Luật nghe cười lạnh một tiếng, "Thuộc về người? Hai người các người cũng không có kết hôn, chỉ là nam nữ bằng hữu quan hệ, hấn như thế nào là thuộc về người ? Trước khi kết hôn người người đều là trên luật pháp thân tự do, hấn vì cái gì không thể thuộc về ta?"

Thiên Kỳ sâu hít một hơi thật sâu khí, cảm giác mình cùng tiểu cô nương này tựa hồ thực không cách nào nữa bình thường câu thông hạ đi, "Chúng ta tam quan hoàn toàn khác nhau, ta cảm thấy được không có cách nào khác lại cùng người nói tiếp ."

"Đừng làm được chính mình một bộ hết sức thánh mẫu hết sức bạch liên hoa bộ dáng, mỗi người đều có chính mình dục vọng, đương nhiên đều hy vọng chính mình trôi qua so với người khác hảo, ta cũng không tin người có Tần Viên dạng này bạn trai người sẽ không đương đương tự đắc?"

"Người nói sai , không phải là dương dương tự đắc, " nàng từng chữ từng câu nói, "Mà là vui vẻ, tiểu tiểu kiều ngạo, cũng là cảm ơn."

"Ta so với hấn tuổi đại, hơn nữa đại bốn tuổi, tất cả mọi người cảm thấy chị em yêu nhau không tin nhiệm, không có ai xem trọng chúng ta, kể cả chính mình cũng là, cho nên chúng ta bắt đầu muốn so với người khác khó khăn rất nhiều, ta mới bắt đầu đối mặt vấn đề lúc tổng hội mềm yếu, trốn tránh, đẩy hấn ra, một cái nhân hối tiếc tự buồn bã, nhưng là hấn liên tục kiên nhẫn bồi ta, từ đầu đến cuối đều bảo vệ lấy ta, nhượng ta đối chính mình, đối đoạn cảm tình này đều càng ngày càng có lòng tin."

"Ta hiểu rõ rất nhiều cũng y như người bộ dạng xinh xắn cô gái thích hấn, muốn nói ta không lo lắng là giả , nhưng là nếu như hấn muốn rời đi ta, trong mấy năm nay hấn có vô số thứ cơ hội sớm có thể như thế làm, cho nên ta hiện tại một chút cũng không sợ hãi."

Nàng nói, "Ta biết rõ trong điện thoại của người ảnh chụp là hấn, nhưng là ta tin tưởng này trong đó nhất định có nguyên nhân gì, ta cũng vậy tin tưởng hấn nhất định không sẽ phản bội ta."

Tiểu Luật xem Thiên Kỳ bình tĩnh khuôn mặt, trên mặt dần dần từ kinh ngạc, khinh bỉ chuyển đến phần nộ, nàng cắn răng, tiến về phía trước một bước, hướng về Thiên Kỳ mãnh giơ tay lên, hét lớn, "Người thiếu đức ý! - - "

"Người đang làm gì?"

Nhưng vào lúc này, cửa đột nhiên truyền đến một cái thấp lãnh thanh âm.

Thiên Kỳ cùng Tiểu Luật đồng thời quay đầu lại, đã nhìn thấy cửa chẳng biết lúc nào đứng mặc chấp sự phục, vốn nên đang hoạt động trong Tân Viên.

Nhìn đến hần xuất hiện, Tiểu Luật vô ý thức toàn thân nhất run, mắt thấy Tân Viên sắc mặt xanh mét sai bước hướng bọn họ đi tới, nằng sợ hãi được thu hồi tay, lập tức hướng về lui về phía sau mấy bước.

"Không có sao chứ?"

Tân Viên lại liền ánh mắt đều không liếc nằng một cái, trực tiếp lướt qua nằng, duỗi tay ôm Thiên Kỳ.

"Ta không sao." Hần xuất hiện, nhường Thiên Kỳ trong nháy mắt cả trái tim đều buông lỏng xuống, hần ôm nằng cánh tay có liên tục không ngừng nhiệt độ truyền đến, làm cho nằng toàn thân đều ấm áp .

Hần nhìn mình ánh mắt tràn trề nặng trĩu ân cần, còn có trước sau như một sủng ái.

Dạng này nam nhân, như thế nào có thể sẽ phản bội nằng đâu? Hần đối với nằng yêu, làm cho nằng căn bản không có một tia cơ hội tới hoài nghi bọn họ tình cảm.

Cẩn thận kiểm tra một chút nằng lông tóc không tổn hao gì, Tân Viên mới quay đầu lại, trên cao nhìn xuống xem run lấy bảy Tiểu Luật.

"Ta cho tới bây giờ không đánh nữ nhân, "

Một hồi lâu, thanh âm hần lạnh như băng sương mở miệng, "Nhưng là nếu như ngươi là nam nhân, ta hôm nay nhất định sẽ hung hăng đập ngươi."

Tiểu Luật bị hần không chút lưu tình lời nói đâm vào cũng nhịn không được nữa, sụp đổ nước mắt chảy xuống, "Tân Viên, ngươi thực quá tàn nhẫn ! Ngươi như thế nào có thể dạng này đối ta? Ngươi vì cái gì liên không thể thích ta đâu? ! Ta đến cùng kia điểm không bằng nằng?"

"Từ tiến trường học đến bây giờ, ta liên tục coi ngươi là bằng hữu, cho dù ta cũng không thích cùng cô gái quá nhiều chung đụng, nhưng là ngươi vẫn đối với ta còn có những người khác không tệ, ta mới ngầm đồng ý cùng ngươi chung đụng, nhưng là bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ không lại cùng ngươi đến gần một bước, bởi vì ngươi động ta ranh giới cuối cùng."

Hần xem che mặt khóc lớn Tiểu Luật, "Ngươi có lẽ ở rất nhiều người trong mắt là thật đáng yêu cô gái, nhưng là thỉnh ngươi nhớ kỹ, trong lòng ta, ta vĩnh viễn sẽ không đối ngoài nằng ra cái khác nữ hài có bất kỳ dư thừa một phần đánh giá cùng tình cảm, không phải là những nữ hài tử này chưa đủ tốt, mà là ta căn bản không thể nào thích ngoài nằng ra nhân."

Thiên Kỳ đứng ở phía sau hần, nghe hần lời nói, cảm động đến chớp mũi đều đều khẽ mỉm cười.

Hần mặc dù sủng ái nằng, nhưng là nằng rất ít nghe được hần ở trước mặt người khác dạng này rõ ràng mà biểu đạt đối với nằng tình cảm.

Hần tình cảm chân thành, bằng phẳng, trung trinh, ở như bây giờ thời đại, thực quá mức khó được, nằng quá may mắn .

Cho nên sau này trong cuộc sống, nằng như cũ hội như hôm nay dạng này đem hết toàn lực, đi bảo vệ đoạn cảm tình này.

"Nếu như ngươi đáy lòng thực còn còn có một tia (thiện lương) ý niệm trong đầu, hy vọng ngươi sau này tự giải quyết cho tốt."

Nói xong câu nói sau cùng, Tân Viên dặt Thiên Kỳ tay, đầu cũng không quay lại liền rời đi phòng nghỉ.

"Tân Viên!" Thấy bọn họ đi ra, sớm liền vây ở bên ngoài nhất đại bang chuyện tốt quần chúng vội vàng hô to, "Uy uy uy, ngươi cứ như vậy đi a? Chúng ta đài thảo đi đội lát nữa còn ngoạn trái trứng a!"

"Đừng giả bộ, thiếu ta các ngươi không chết được." Hần nhàn nhạt trả lời một câu, cảm lấy nằng đã biến mất ở hoạt động cửa phòng học.

"... Ngươi không đi lớp học hoạt động sao?" Nằng nhắm mắt theo đuôi cùng sau lưng hần, nhịn không được hỏi hần, "Bọn họ thật vất vả thỉnh ngươi đến , ngươi cứ như vậy đi ..."

Hần dẫn nằng ra cao ốc, từ trong túi quần lấy ra chính mình di động, đưa cho nằng.

Thiên Kỳ tiếp nhận hần di động, định thần nhìn lại, con mắt trong nháy mắt tỏa sáng.

Trên di động của hần, không phải là lần lượt từng cái một người khác chụp hần xuyên chấp sự phục soái chiếu? Kia thân cao khuôn mặt, kia như ẩn như hiện đáng tươi cười, xinh đẹp ngón tay, mỗi một trương đều soái được có thể để cho nằng chảy máu mũi a!

"Có cái này, ngươi liền hài lòng chưa?"

Hần thu hồi vừa mới đáng sợ vẻ mặt, cuối cùng lộ ra vẻ tươi cười, sờ sờ nằng đầu, "Ta đáp ứng bọn họ tới tham gia, còn không phải là bởi vì biết rõ ngươi nghĩ xem này chút ít, nhiệm vụ hoàn thành ta đương nhiên có thể công thành lui thân ."

Nằng vui vẻ được mặt này hờn hờ, vội vàng đem hần ảnh chụp toàn bộ phát đến chính mình trên điện thoại di động.

"Người như thế nào không hỏi xem ta vừa rồi Tiểu Luật cho ta xem là cái gì?" Hai người nắm tay đi một hồi, nàng mới nhớ tới hỏi hắn.

"Có thể là cái gì, mười phần bát | cừu là ta thay quần áo thời điểm ảnh chụp đi, " Tân Viên không cho là đúng, "Vừa rồi ta bằng hữu đều chiều , trước ta đánh xong bóng rổ đi bọn họ thuê phòng ở bên trong tắm rửa, nàng đơn giản chỉ cần thỉnh cầu bọn họ hỗ trợ chụp ảnh đến ."

"Ngược lại người, " hắn chắc một tiếng, "Ra ngoài dự đoán tình tảo, ta còn tưởng rằng người sẽ khóc đến chất vấn ta đâu? Ân?"

Thiên Kỳ mặt đỏ lên, cong cong môi, "Ta dù sao cũng so với các người đại bốn tuổi, tiểu cô nương cũng phải gọi ta một tiếng tỷ tỷ, này điểm một chút thủ đoạn ta còn là ứng phó được đến được rồi? Ta mới không giống người, vừa nhìn thấy ta cùng kia vị nam sinh hơi chút đi được gần một chút liền không phân tốt xấu tảo bạo được nhảy lên..."

Mặc dù nàng biết rõ trong đáy lòng hắn nhưng thật ra là hết sức tín nhiệm nàng , thích ăn dấm chua cùng tham muốn giữ lấy cường cũng là hắn quá yêu nàng biểu hiện mà thôi.

"O? Ngược lại giảng dạy khỏi ta đến , " Tân Viên đôi mắt chợt lóe, tiện đà xấu xa cười một tiếng, "Kia nếu đã dạng này, về nhà dạy ta điểm chơi thật thú vị đi, tỷ, tỷ?"

Hắn cố ý kéo dài hai chữ cuối cùng, trong ánh mắt phát ra nàng quen thuộc nhất ướt nhẹp quang.

...

Chờ về đến nhà ăn cơm, nghỉ ngơi một hồi, gặp Thiên Kỳ hưng trí bừng bừng nằm lý ở trên giường đem hắn xuyên chấp sự phục ảnh chụp đều đạo tiến trong máy vi tính, Tân Viên liền đi trong phòng tắm tắm rửa.

Vừa làm hắn từ trong phòng tắm lau tóc đi ra lúc, hắn ánh mắt liền triệt để động lại ở trên giường.

Hắn không nhúc nhích xem người trên giường, một lát sau, nhẹ nhàng buông trong tay khăn lông.

"... Đây là từ đâu nhi đến ."

Tân Viên hầu kết trên dưới quần quai một cái, tiếng nói khàn khàn được liền chính hắn đều cảm thấy xa lạ.

Chỉ thấy trước mặt hắn Thiên Kỳ này lúc thể nhưng mặc hồng phấn thổ nữ lang chế phục đỏ bùng cả khuôn mặt quý ở trên giường xem hắn, kia lông xù tai thỏ, hồng phấn trên vai trần quần áo, ngắn ngủi vậy, sấn thượng nàng tuyết trắng vậy màu da, quả thực triệt triệt để để ở giữa hắn hồng tâm.

"... Vừa mới ở trong phòng nghỉ thời điểm, để cho người một người bạn đưa cho ta, lẳng lẽ nhét vào trong bao mang về đến ."

Nàng cắn cắn môi, thân thể bởi vì hắn hùng hực nhìn chăm chú khẽ phát run, thanh âm nhỏ yếu vẫn nột, "Không phải là người nói thích xem sao..."

Cứ như vậy từ trên xuống dưới xem nàng, Tân Viên từ trong cổ họng cút ra khỏi một cái "Ân" tự.

Gặp hắn không có như dự trù vậy nhào lên, nàng có chút ít nghi hoặc, "Không, không đẹp không?"

"Đẹp mắt."

Tân Viên tức đáp, cũng không biến sắc đưa trong tay khăn lông ném xuống đất.

"Kia..." Nàng thẹn thùng được cả người đều muốn không được , có thể nhưng vẫn là cố gắng nói xảy ra chút đốt sự từ một câu cuối cùng lời kịch, "Yêu ta sao..."

...

Trong đầu hắn tên là lý trí kia sợi dây, triệt triệt để để kéo căng đoạn .

Tân Viên không còn có bất luận cái gì ần nhẫn cùng chần chừ, con mắt màu đỏ tươi bước lên một bước nửa vượt lên giường, đưa tay liền xé toang nàng hơi mỏng áo.

Vài vốc xé nát thanh âm làm cho nàng toàn thân run lên, này là trong dự liệu của nàng kết quả, có thể hắn kia so với tiền nhiệm gì một lần đều muốn trước đó chưa từng có hung mãnh thô bạo động tác làm cho nàng vẫn có chút không tự chủ được sợ hãi.

Sự từ vốn chính là hung mãnh nhất ăn thịt động vật, càng đừng đề bị hết sức dẫn dụ qua sự từ .

"Người chậm..." Nàng mới vừa nói hai chữ, cả người liền bị hắn thô bạo gãy lại đây, tháo ra váy ngắn, từ phía sau trực tiếp xuyên suốt .

...

Không biết qua bao lâu, cho đến khi nàng khóc đến giọng đều khàn , hắn mới thu tay lại.

Thiên Kỳ bị giầy vò đến hấp hối, toàn thân đều là xanh xanh tím tím loạn thất bát tao, hần lần đầu không có đau lòng ôm nàng đi phòng tắm, ngược lại còn không quan tâm ngó ngang quẩn quất lấy nàng.

Chờ sáng sớm hôm sau, hần mới ôm nàng đi phòng tắm rửa sạch, mà giờ khắc này Thiên Kỳ hồi hận đến ruột đều xanh cũng vô dụng, liên tiếp vài ngày đi học đi đường đều đi được không thoải mái.

Đương nhiên, ăn uống no đủ Tân Viên sau đó mới bắt đầu tâm can bảo bối đau, có thể chế phục sự kiện di chứng, lại mới một tháng sau mới hoàn toàn hiển hiện ra.

Ngày nào đó, sau khi tan học ở trong phòng làm việc chờ đệ tử giải đáp nghi vấn Thiên Kỳ chờ chờ thế nhưng cứ như vậy ngủ, đợi nàng lại tỉnh lại lúc, sắc trời bên ngoài đều triệt để tối, nàng kinh hoàng lật lấy điện thoại ra, quả nhiên thấy liên tiếp mười cái Tân Viên cuộc gọi nhỡ.

Vội vàng trả lời điện thoại đi qua, nàng bên cạnh cầm lấy bao vừa chạy ra ngoài.

"Ta vừa mới chờ đệ tử giải đáp nghi vấn thời điểm ngủ..." Chờ hần tiếp khởi điện thoại, nàng vội vàng liền tiếng xin lỗi, "Thực xin lỗi thực xin lỗi, để cho người lo lắng..."

"Không có việc gì, " nghe được nàng thanh âm Tân Viên giống như là mới thờ phào nhẹ nhõm, "Ta liền ở người giáo học lâu lâu dưới, vừa định đi lên tìm người, không nóng nảy chậm rãi đi, cẩn thận sây chân."

Quả nhiên, nàng vừa ra giáo học lâu, liền nhìn đến hần cao gầy bóng dáng, nàng vội vàng hướng hần đi đến, bị hần ôm cổ.

"Ta gần nhất giống như đặc biệt thích ngủ..." Nàng chôn ở trong lòng hần, thuận miệng lầm bầm, "Buổi sáng khốn, buổi trưa cũng khốn, buổi tối lại khốn."

Ai biết nàng nói xong câu đó, một lát sau, lại mãnh bị hần từ trong lồng ngực kéo ra một chút.

"Người gần nhất đặc biệt thích ngủ?"

Tân Viên xinh đẹp trong con người giờ phút này lóe lên điểm quang, liền nói chuyện âm điệu đều có chút thay đổi, "Thực ?"

"Uh, " nàng gật gật đầu, dụi mắt, "Thực đặc biệt khốn, khẩu vị cũng không quá hảo."

Sự từ bạn học không nhúc nhích nhìn nàng một hồi, hầu kết trên dưới quần quai một cái, lần đầu tiên trong đời, thế nhưng nói lắp, "Người... Nên, sẽ không phải là mang thai đi?"

Tác giả có lời muốn nói: thỏ nữ lang kia đoạn dơ bản được chính mình viết xong đều ngưng ngừng. . . Một vòng không gấp, các người chậm rãi hưởng dụng dơ bản tang đưa lên sự từ bữa tiệc lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thiên Vương Tinh (Lục)

Thảm Tri Hi ngồi ở trên giường không nhúc nhích xem trước mặt chính cõi xuống chính mình áo khoác, trên người còn mang phong trần một mùi hương vị Weiking, bên tai chỉ nghe đến chính mình trái tim bịch bịch nhảy lên thanh âm.

Nói thực, nàng sớm đã không phải là tình yêu đầu tiên tiểu cô nương.

Trước rờn rã năm năm yêu đương chạy cự li dài thất bại làm cho nàng hao hết tâm sức, một lần làm cho nàng khẳng định chính mình này cuộc đời tuyệt đối không thể lại đối bất kỳ một cái nào nam nhân dấy lên nhiệt tình cùng chân thành tha thiết, cũng tuyệt đối sẽ cùng "Tình yêu" từ đây cách biệt, biến thành danh xứng với thực tuổi gái ế.

Nhưng bây giờ sự thật lại là, nàng xem thấy trước mặt cái này thậm chí nàng liền tên thật cũng không biết nam tử đi qua ngắn ngủi vài ngày chia lia lần nữa hồi đến bên cạnh mình, lại kích động được toàn thân phát run, đầu óc trống rỗng đến vô pháp suy tư.

... Quá khó có thể tin, tại sao sẽ như vậy chứ.

"Đang suy nghĩ gì?" Hần gấp nàng quần áo không chỉnh tề, sững sờ xem hần bộ dáng, mím môi cười một tiếng, thuận thể đem nàng cả người áp đảo ở trên giường, cúi đầu không ngừng hôn môi nàng.

Từ con mắt, mũi đến môi... Hần hết sức ôn nhu, làm cho nàng cơ hồ đều muốn hòa tan ở hần trong khi hôn hít - - trời mới biết nàng đến cỡ nào tưởng niệm này chút ít.

Làm sao bây giờ? Nàng cho tới bây giờ, chưa từng có như vậy thích qua một cái nhân, thích đến hận không thể mỗi một phút đều cùng hắn dây dưa cùng một chỗ.

"Vừa mới ta nhớ được là ai đã nói qua muốn ăn ta đi?" Hắn rời đi nàng môi, này lúc nhú mảy, "Là chuẩn bị lật lọng sao?"

"Làm sao có thể, " nàng bị hắn kích được lập tức đem hắn trở tay áp chế ngã xuống giường, cười ngồi ở hắn trên người, nhẹ nhàng lấy ra hắn dây lưng.

Hắn vui khi việc thành, nằm ngang về mặt mong đợi bộ dáng xem nàng, có thể nàng buông ra hắn dây lưng sau chợt ngừng tay.

"Trước tiên ta hỏi ngươi cái vấn đề, giúp ngươi chuộc thân cần bao nhiêu tiền?" Nàng trên cao nhìn xuống xem hắn, thỉnh linh nói, "Ta không cùng hưởng, chỉ ăn một mình."

Ngày hôm đó cùng hắn nói chuyện điện thoại xong sau, nàng liền đã quyết định quyết tâm - - cho dù nàng yêu nam nhân đã từng thuộc về rất nhiều nữ nhân, nhưng là chờ hắn lần này trở lại bên người nàng, vô luận phải trả ra cái dạng gì giá cao, nàng đều muốn đem hắn biến thành nàng một cái nhân, bất luận kẻ nào cũng không thể cùng nàng chia xẻ.

Hắn ngần ra, hiển nhiên là bị nàng vấn đề cấp hỏi khó, đại khái qua nhiều giây, hắn thế nhưng bắt đầu cất tiếng cười to đứng lên.

"Uy!" Thảm Tri Hi thấy hắn cười đến liền khí đều nhanh thở không được đến, lập tức thẹn quá hoá giận, nhát bàn tay liền vỗ lên hắn kia vận sức chờ phát động địa phương, "Khốn kiếp... Ngươi đến cùng đang cười cái gì? Ta hỏi được nhiều nghiêm túc a, này có thể là vấn đề rất nghiêm túc, ngươi lại còn có tâm tư cười? "

Weiking cho dù nơi nào đó bị vỗ một cái lại vẫn không có cười ngừng, hắn này lúc một phen nhẹ nhàng cầm nàng tay nắm ở chính mình trong lòng bàn tay, ngữ mang vui vẻ, "... Ngươi thật là quá đáng yêu."

Nàng triệt để nổi giận, "Thật tốt trả lời ta vấn đề, nếu không đêm nay không để cho thịt ăn!"

Đồng Ngự xem nàng bởi vì tức giận cùng lo lắng mà trở nên phá lệ tươi sáng gò má, vừa cười, trong lòng từ từ mềm mại thành một vũng nước.

Hắn độc thân nhiều năm, bên cạnh lui tới oanh oanh yến yến vô số, ôm trong ngực các loại mục đích đến gần hắn nữ nhân hắn cũng sớm đã chứng kiến chết lặng, mỗi một lần đều không chút lưu tình đem những nữ nhân kia từ chối ngoài cửa.

Hắn cảm giác mình cả đời này chuyện cần phải làm rất nhiều, căn bản không có dư thừa thời gian lưu cho cái gọi là "Nhàm chán tình yêu", cho nên cho dù nhân sinh bản đồ thiếu hụt này nhất khối, hắn cũng chưa từng có để ý qua.

Nhưng là bây giờ, hắn nhìn mình trước mặt cái này tính khí táo bạo, một chút cũng không ôn nhu, không có bất kỳ nữ nhân vị cùng hiển thực, còn đặc biệt hiếu thắng "Thiệt lương tử", lại cảm giác mình vốn là thiếu hụt kia nhất khối nhân sinh bị nàng triệt để lấp đầy.

Nguyên lai kiếp này gian còn thật sự có dạng này cảm giác - - bởi vì một cái nhân xuất hiện, sinh mạng mới có thể thay đổi cho hoàn chỉnh.

"Bảo bối, xin lỗi, "

Thật lâu, hắn giơ tay lên, lại đem giữa hai người tư thế biến trở về vừa rồi bộ dáng, cúi người liền cắn nàng môi, "Hôm nay liền coi như ngươi không để cho ta ăn, ta cũng vậy được cứng rắn hạ miệng đoạt."

Thảm Tri Hi không nghe thấy chính mình muốn nghe trả lời, trong lòng còn như bị cái gì treo ngược tựa như, không tâm tình phối hợp hắn, có thể đẩy hai cái, lại ở hắn so với ngày xưa bất luận cái gì một lần đều phải mạnh mẽ thể công hạ đánh chịu bại trận.

Ở tình | sự thượng, nàng lại tại sao có thể là hắn đối thủ? Huống chi tách ra như vậy nhiều ngày, nàng cũng vô cùng thực sự muốn hắn xâm chiếm.

...

"Tiểu Hi..."

Không biết qua bao lâu, hắn dùng lực chiếm hữu nàng, ở bên tai nàng trầm giọng, dùng vô cùng gọi cảm giọng nói nói với nàng, "Ngươi có biết hay không, ta nghĩ cái này, nghĩ suốt cả bảy ngày... Mỗi một ngày, mỗi một phút đều đang suy nghĩ."

"Nghĩ ngươi lưng, nghĩ ngươi bàn ta chân, nghĩ ngươi bắt trụ ta ngón tay, nghĩ ngươi đè nén thân | ngâm, nghĩ đến như cái thời kỳ trưởng thành phát | tình mao đầu tiêu hòa..."

Thảm Tri Hi bị hắn vững vàng giam cầm dưới thân thể tại hạ, nghe hắn dùng từ tính giọng nói nói càng ngày càng khó nghe lời nói, chỉ có thể ở này làm cho nàng run rẩy tình | sự trung liên tục phập phồng phập phồng, không biết mệt mỏi.

Giống như trúng độc đồng dạng lại làm sao là một mình hắn? Nàng cũng giống vậy, cũng sớm đã hãm sâu trong đó.

...

Trốn việc một ngày, ở trên giường cút một ngày một đêm.

Sáng sớm hôm sau, nàng ở trong khuỷu tay của hắn tỉnh lại, mở mắt ra, liền nhìn đến hắn ý cười đầy mặt gương mặt tuấn tú.

"... Sáng sớm, ngươi cười được như vậy hạ lưu làm cái gì?" Thẩm Tri Hi trong nội tâm bởi vì tỉnh lại có thể chứng kiến này đã lâu đáng tui cười mà thư thái không thôi, có thể ngoài miệng nhưng vẫn là không có chút nào phóng túng.

Hắn đem nàng hướng chính mình trong lòng ôm càng chặt hơn nhất điểm, ý tứ sâu xa ở trong chốn làm tiểu động tác, "Lại hạ lưu còn nhiều, rất nhiều... Ngươi còn có muốn hay không?"

"Đánh chết cũng không cần!" Nàng xấu hổ mà đem hắn mặt đẩy ra, "Ngươi này lão sắc lang, ngươi có biết hay không lão nương eo đều nhanh nâng không dậy?"

Hắn cười vui mặt tiến nàng trong hõm vai, giống như là ở đối với nàng làm nũng.

Thẩm Tri Hi xem này vị chính ngán chính mình đại nam nhân, ánh mắt càng ngày càng mềm, mặc dù biết này là ở phá hư bầu không khí, có thể nhưng vẫn là nhịn không được nói ra miệng, "Ta lập lại lần nữa, ngươi bắt đầu từ hôm nay cũng chỉ có thể bởi một mình ta, không thể lại đi khác biệt nữ nhân chỗ đó, ngươi có thể làm được sao?"

Hắn này lúc ngừng đầu lên, xem nàng, cố ý đem ngữ nhanh chóng phóng cực kỳ chậm, "Ta không có nghe sai lời nói... Bảo bối, ngươi này là ở cầu hôn với ta sao?"

Nàng liếc mắt, "Ngươi ngữ vẫn là thể dục lão sư dạy?"

Hắn không nói lời nào, tiếp tục cười dài cùng nàng đối mặt.

"Không cần kéo ra đề tài, ngươi hôm nay nhất định phải cho ta một cái trả lời thuyết phục, nếu không ngươi cũng đừng nghĩ lại tiến ta cửa nhà cũng đừng nghĩ lại thượng ta giường." Nàng chém đinh chặt sắt nói.

"Ta muốn là không có hiện tại này phần công tác ta liền biến thành thất nghiệp đám người, ngươi nuôi ta?" Hắn chậm quá nói, một bộ muốn cười không cười bộ dáng, "Nói thật, ta hiện tại tiền lương có thể cao."

Thẩm Tri Hi xem hắn, trở mình từ trên giường ngồi dậy, "Ta nuôi dưỡng ngươi."

Hắn không nhúc nhích nhìn chăm chú vào nàng, kia ba chữ phân lượng nặng trĩu, đem hắn ngực đều chườm nóng.

"Này câu hắn là nam nhân nói đi?"

Thật lâu, hắn cuối cùng cười vươn tay vịn về nàng đầu tóc, đem nàng hướng về chính mình phương hướng mang tới, hôn lên lên bờ môi của nàng, "Chúng ta nhân vật tất cả đều đổi a."

"Ta không thèm để ý." Nàng ở hắn bên môi nói, "Ta biết rõ này niên kỷ còn đề tình yêu thực rất ngu, nhưng là ta còn là nghĩ lại làm một lần đùa ngốc."

Một cái dài đằng đằng hôn sau, hắn đem nàng gò má áp vào chính mình ngực, hôn một chút nàng đầu tóc.

"Như vậy ta cùng ngươi cùng nhau ngốc đi."

Ngốc cả đời.

**

Lúc xế chiều, căn cứ hôm nay nhật trình biểu, Thẩm Tri Hi mang An Huyền cùng nhau tự mình đi thăm hỏi bọn họ sắp tới chuẩn bị bắt đầu nói chuyện hợp tác một nhà khách hàng. công ty này là toàn cầu tối nổi danh y được công ty JIP, ở trước khi đi các nàng làm đủ công khóa, vì chính là này một lần nói chuyện có thể đánh hảo sau này hợp tác lâu dài nền tảng.

Lên xe, nàng lấy điện thoại đi động ra cấp người nào đó gửi tin nhắn, buổi sáng nói chuyện kết quả cuối cùng bởi vì nàng muốn đi làm vẫn là chấm dứt, hiện tại được không, nàng phải tiếp tục bức bách hắn cho nàng một cái rõ ràng trả lời.

(nói rõ ràng, hôm nay ta tan tầm phải ngươi chuộc thân, thời gian địa điểm lấy ra.)

Phát xong này điều, nàng sâu hít một hơi thật sâu khí, gương mặt liền nhìn đến một bên An Huyền cười đến như nhất cái đuôi to giống như lang xem nàng.

"Cười cái gì a?" Nàng không được tự nhiên quay mặt qua chỗ khác.

"Hi tỷ a, " An Huyền vỗ vỗ nàng bả vai, phóng khoáng cười to, "Nhìn ngươi này cảnh xuân đầy mặt, châu tròn ngọc sáng bộ dáng, chúc mừng ngươi, xem đến ngươi tới ngày hôm qua cuối cùng trải qua hài hòa tính cuộc sống!"

... Thẩm Tri Hi một ngụm lão huyết nghẹn ở cổ họng, lại lần đầu, không hề lực phản kích.

Này nha đầu nói được một chữ không kém, làm cho nàng phản bác chút gì đó đâu?

Nhưng vào lúc này, một tiếng chấn động, trên điện thoại di động có tin tức trở lại đến, nàng vội vàng cầm lấy di động, liền nhìn đến người nào đó hỏi dạng này nhất điều tin tức.

(bảo bối, ta cảm thấy được không có cái này cần thiết .)

Nàng nhủ lại mi, tới tới lui lui đem cái tin tức này nhìn vài lần, hoàn toàn không có hiểu hần ý tứ.

Không cần thiết? ... Là chỉ hần không có ý định chuộc thân, chuẩn bị cùng nàng tách ra? Cũng không thích hợp a, nhìn hần này giọng nói vẫn là như vậy thân mật, nói sau hần cũng đối với nàng biểu đạt tâm ý, không giống như là sẽ chọn chọn tách ra cục diện a.

Rối rắm toàn bộ một đường, cho đến khi tiến JIP công ty cao ốc, nàng mới tạm thời thu lại tâm tư, xuất ra chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày chuẩn bị nghiêm túc đối mặt JIP cao tầng, chờ sau khi kết thúc lại chỗ để ý chính mình việc riêng.

Đội nàng cùng An Huyền bị trước đài tiếp đãi dẫn dắt đến phòng họp sau, nàng xuất ra cặp văn kiện cùng máy tính phóng ở trên bàn hội nghị, lấy ra bản thân hộp danh thiếp.

"Các người hảo, "

Không có qua không lâu, nàng liền nghe được một cái hùng hậu ngoài nghề giọng nói vang lên ở bên tai.

Ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa phòng hội nghị, nàng vừa định dùng tiếng Anh cùng đối phương chào hỏi, có thể một giây sau, nàng nụ cười trên mặt liền động lại, sau đó, trên tay nàng hộp danh thiếp liền lên tiếng tằng tằng rớt rơi xuống đất.

"... What the [bad word]? !"

Giờ khắc này, cửa phòng họp miệng đứng hai người.

Một người là tóc vàng mắt xanh trung niên ngoài nghề, phải là JIP tiêu thụ Phó tổng giám đốc, mà một người khác, mặc khéo léo áo sơ mi trắng, cao lớn vừa anh tuấn, soái được cực kỳ bị thăm, chính khế mỉm cười nam nhân, liền tính hóa thành tro nàng cũng sẽ không phải là không nhận biết hần.

... Nàng hần không phải là đang nằm mơ.

Thẩm Tri Hi vuốt vuốt chính mình con mắt, dùng sức bấm một cái chính mình cánh tay, cảm thấy thực hần con mẹ nó đau a.

Trước mặt nàng đứng cái này tác phong nhanh nhẹn nam nhân, tối ngày hôm qua còn cùng nàng ở nàng gia trên giường mây mưa thất thường, sáng sớm hôm nay còn nằm ở nàng gia trên giường cùng nàng chơi xô lá, nàng còn lòng tràn đầy mặt tràn đầy nghĩ tới muốn đem cái này nam nhân từ phong tục điểm mua về gia, nghĩ đến liền não nhân đều đau .

... Cho nên, rốt cuộc hiện tại hần mục xem như cái gì tuồng? ? Cosplay? Nhân vật sấm vai?

Ngoài nghề, Weiking, hơn nữa An Huyền, ba người, tam ánh mắt, hiện tại toàn bộ đều đồng loạt như tụ quang đèn đồng dạng nhìn chăm chăm vừa mới bạo nói tục nàng, chết từ tế không xong nàng vừa mới bạo phát vẫn là tiếng Anh, toàn bộ thế giới nhân đều nghe hiểu .

An Huyền nhìn nàng kia phó hận không thể đem Weiking ăn tươi nuốt sống về mặt, đầu óc chuyển một cái cơ bản liền đoán được cái đại khái , giờ phút này liều mạng nghĩ nhân, nhưng vẫn là nhìn không được, "Phốc" một tiếng bật cười.

Sau đó, ngoài nghề cũng cười , hải hước mở miệng trêu ghẹo nói, "Cái này lời đạo đầu còn thực rung động, các người hảo, ta là JIP tiêu thụ Phó tổng giám đốc, ta gọi John, ta bên cạnh này vị là chúng ta HR ngành Phó tổng giám đốc Weiking, ta mời mọc hần cùng nhau tới tham gia hội nghị, cùng nhau thương lượng hai nhà công ty sau này nhân tài bồi dưỡng kế hoạch."

Thẩm Tri Hi xem cái kia cười đến ý tứ sâu xa nam nhân, mau đem mình hàm răng đều cấp cắn nát .

An Huyền đành chỉ cười, nhìn thoáng qua vẫn như cũ vẻ mặt mộng bức Thẩm Tri Hi, nghiêm trang lần lượt ra bản thân danh thiếp, "Các người hảo, ta là Chris An, cao cấp tiêu thụ quản lý, ta bên cạnh này vị là lão bản của ta, tiêu thụ Tổng giám Lindy Shen, thật hân hạnh gặp các người."

Thẩm Tri Hi cảm giác mình đầu óc trống rỗng, nàng không nhúc nhích nhìn chăm chú vào Weiking, liền thấy hần tiến về phía trước một bước, hướng về nàng đưa ra kia chỉ hần vuốt ve qua thân thể nàng vô số lần tay.

"Hi Lindy, ta là Weiking, trung văn tên Đồng Ngự, thật hân hạnh gặp người."

Tác giả có lời muốn nói: ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha cuối cùng! ! ! Chấn động mấy vạn tự chính là vì này một khác! ! ! Ha ha ha ha Nguru lang thay đổi bá đạo tổng giám đốc ha ha ha ha

Xin hỏi đồng tổng bài tiểu hoàng thư vậy phát thanh khí các người có muốn hay không một người mua một cái? Thanh không phúc lợi, mỗi người giới hạn mua sắm một cỗ, muốn mua sắm nhanh chóng

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Sao Thủy (Lục)

An Huyền xem Kim Dịch trên ngón tay kia khẽ ướt át, vốn là giọng cười gò má triệt để chìm xuống đến.

Yên tĩnh ban đêm, hai người tương đối trầm mặc, vừa mới bữa tối lúc còn sự hòa thuận bầu không khí, trong nháy mắt trở nên động lại đứng lên.

Phải nói, ở Lịch Lâm xuất hiện một khác kia bắt đầu, bầu không khí cũng đã sinh ra biến hóa .

"Hắn là người bạn trai cũ đi?" Thật lâu, Kim Dịch xem nàng, cuối cùng nhin không được hỏi ra miệng.

Nàng nhắm lại mắt, cố gắng ở đè nén chính mình tâm tình, "Không phải là."

"Như vậy, hắn có phải hay không thích người?" Hắn lại hỏi, "Ta cảm thấy được... Hắn hết sức để ý người."

An Huyền sâu hít một hơi thật sâu khí, "Kim Dịch, ta không phải là rất nhớ nói cái này đề tài."

Hắn xem nàng gò má, này trương mỗi lần cười rộ lên cũng sẽ nhường hắn cảm thấy toàn bộ thế giới đều sáng khuôn mặt, giờ phút này thật không ngờ u ám không sáng.

Tại thời khắc này, hắn đột nhiên phát hiện, nàng bản năng phản ứng, chính là đem hắn loại trừ ở chính mình thế giới ngoài , cho dù trước một giây nàng còn ở hắn trong lòng, có thể một giây sau, nàng liền phảng phất hội cách hắn cực xa.

"An Huyền, ta vốn đến cho là ta đã đi tiến người tâm, "hắn thanh âm rất sa sút, "Có thể ta nghĩ, ta còn là một chút cũng không hiểu rõ người."

"Không vội vàng được ." Nàng giọng nói rất nhạt mông, "Mỗi người đều có nhất khối chính mình không muốn bị những người khác đụng vào vùng cấm, đối kia khối vùng cấm chẳng quan tâm mới là chính xác cách làm."

"Nhưng là ta nghĩ cùng người chia sẻ, nghĩ tham dự đến trong sinh hoạt của người." Hắn nhẹ nhàng cầm nàng tay, "Ta không sợ hãi trước người có kia người hắn thích, chỉ cần người bây giờ có thể đủ nhường ta ở người bên cạnh, có thể cùng người dần dần đã quên hắn, thay thế hắn, vậy thì vậy là đủ rồi."

"Đó là không có khả năng." Nàng không hề dừng lại, chém đinh chặt sắt phản bác, "Trên cái thế giới này không có người nào có thể thay thế ai."

Có thể nói hết, nàng mới đột nhiên ý thức được cái gì, đưa tay che chính mình môi, sau đó nàng ngẩng đầu lên chạm được hắn con mắt, mới phát hiện kia song vĩnh viễn đều ôn nhu nhìn chăm chú vào nàng trong ánh mắt, giờ phút này đã che kín bị thương.

Nàng nói sai lời nói .

Nàng vừa mới tổn thương một cái thật lòng yêu nàng nhân, nàng theo thói quen đem mình bảo vệ ở chính mình trong thế xác, lại quên cái này nhân cùng trước bất cứ người nào đều bất đồng, là nguyện ý ôm trong ngực mặc thế xác nàng nhân.

Nhưng là, lời đã ra miệng, đó là nàng bản năng nhất , liền nàng chính mình đều cảm thấy khiếp sợ phản ứng, lại giải thích nhiều cũng không cách nào che giấu .

"Kim Dịch..." Nàng động động môi, nhẹ giọng mở miệng kêu hắn tên.

"Ta đưa người về nhà." Hắn không có nhìn nhiều nàng con mắt, chỉ là xoay người dắt nàng đi lên phía trước, hắn động tác vẫn là ôn nhu , có thể dắt nàng lòng bàn tay cũng đã lạnh buốt.

An Huyền tâm như bị kim châm đồng dạng

...

Mấy ngày kế tiếp, nàng cùng Kim Dịch trong lúc đó bầu không khí cũng không có thật sự trên ý nghĩa ấm lại.

Mặc dù hắn như cũ hội đứng giờ tiếp nàng tan tầm, mang nàng đi ăn cơm, nói chuyện phiếm, nhưng là nàng rất rõ ràng có thể chứng kiến, hắn kia song thủy chung thuần túy mà ôn nhu trong ánh mắt, này vài ngày nhưng vẫn lắng đọng âm đạm

Nàng biết rõ mình không thể dạng này, nàng không muốn nhìn thấy cái này nam nhân bởi vì nàng mà khổ sở như vậy bị thương, nàng so với ai khác đều rõ ràng hắn là này cuộc đời trừ nàng ba ba bên ngoài, đối với nàng đàn ông tốt nhất, nàng cảm giác mình thật sự là một cái đầu đuôi rõ ràng vô liêm sỉ.

Này một ngày buổi sáng sau khi rời giường, nàng quyết định, khuya hôm nay lúc ăn cơm, nhất định phải cùng Kim Dịch mở rộng cửa lòng nói chuyện, tiêu trừ ngăn cách.

Có thể đến đến công ty nhìn hôm nay một ngày nhật trình biểu, nàng chợt phát hiện, xế chiều hôm nay nàng muốn cùng Thẩm Tri Hi cùng đi nổi tiếng y được công ty JIP - - cũng chính là Lịch Lâm chỗ công ty tiến hành khách hàng thăm hỏi.

Đó cũng không phải vừa mới chuyện quyết định, trước vì cái này hạng mục nàng hao phí rất nhiều tâm sức, cũng hoàn toàn không nghĩ tới chính mình cùng Lịch Lâm quan hệ sẽ đi đến hôm nay này nông nổi.

Nắm nhật trình biểu tay hơi có chút phát run, nàng cắn răng, muốn cùng Thẩm Tri Hi đề ra tạm thời thay người, nhưng là lời nói đến bên miệng, lại lại cảm giác mình nhất định phải đi.

Nếu như nàng thực đã từ trong đáy lòng bỏ xuống Lịch Lâm, thật lòng tiếp nhận Kim Dịch, vì cái gì nàng không dám cùng Lịch Lâm lần nữa chính diện tương đối đầu?

Nếu quả thật chỉ là thanh mai trúc mã "Ca ca", đi qua như thế dài một đoạn thời gian điều chỉnh, nàng vì cái gì vẫn không thể bằng phẳng đối hán mím cười cùng tiến lui đâu?

Một đường đến đến JIP, tiến ký túc xá thời điểm nàng vẫn còn có chút căng thẳng, mặc dù cái này hạng mục không phải là Lịch Lâm cùng các nàng nói, nói tiếp, nhưng nàng vẫn là rất sợ lại ở chỗ này chạm mặt đụng phải Lịch Lâm.

Thật vất vả nàng không có rút dây chuyền, ai có thể đoán được ở gặp mặt thời điểm, nàng ông chủ thiết nướng từ Thẩm Tri Hi lại cấp một cái đại đại ngạc nhiên mừng rỡ - - trực tiếp đối đối phương công ty một vị mỹ nam cao tăng Đồng Ngự bạo nói tục.

Hơn nữa nhìn Thẩm Tri Hi kia phó bất cứ lúc nào muốn bộc phát bộ dáng, giữa hai người này nhất định là gian | tình đã lâu.

Một hồi vốn là sự hòa thuận hội đàm bầu không khí toàn bộ hành trình thần kỳ quỷ dị, nàng cùng đối phương một vị khác ngoài nghề cao tăng ở mê trong không khí lấy tốc độ nhanh nhất cao nhất hiệu suất qua hết hạng mục nội dung, vội vàng đều co cẳng rồi đi phòng họp cái kia đáng sợ Tu La tràng.

Ra phòng họp, nàng suy nghĩ một chút, vẫn là dừng bước ở trước trước đài, nhẹ giọng hỏi thăm trước đài tiếp đãi, "Ngươi hảo, xin hỏi Lịch Lâm hôm nay ở sao?"

"Ngươi là nói Foster Li sao?" Nữ tiếp tân hỏi.

Thấy nàng sau khi gạt đầu, nữ tiếp tân nói, "Ta vừa mới nghe Foster thư ký nói, hán hôm nay ngã bệnh xin nghỉ, chưa có tới công ty."

Trong nội tâm lập tức "Lộp bộp" một tiếng, như là bị người dùng tay nhẹ nhàng xoa một chút trái tim, nàng miễn cưỡng cười hướng về nữ tiếp tân nói cảm ơn, chậm rãi đi về hướng thang máy.

**

Buổi tối lúc ăn cơm, nàng rõ ràng không thể nào ở trạng thái.

Kim Dịch hôm nay mang nàng đến này gia quán ăn là nàng cho tới nay thích nhất cửa hàng lẩu, nhưng là cho dù ăn cơm toàn bộ hành trình cười ở cùng hán tán phiếm, nàng trong lòng lại thủy chung đều là bất ổn .

Cái loại đó bất an, phiền não, tâm loạn như ma... Không ngừng mà đang tra tấn nàng đại não.

Cơm nước xong đi quầy hàng tính tiền thời điểm, nàng di động vang lên.

Kim Dịch nhân liền đứng ở bên người nàng, nhất cúi đầu liền có thể trông thấy trên điện thoại của nàng điện thoại gọi đến biểu hiện.

(Lịch Lâm)

Chứng kiến cái này tên, hai người thần sắc đồng thời trở nên phức tạp đứng lên, An Huyền ánh mắt chợt khê hiện tránh, nghiêng mặt qua, hạ giọng nói, "... Ta qua bên kia tiếp điện thoại."

Kim Dịch không lên tiếng.

Chờ đi đến quán ăn ngoài, nàng tiếp khởi điện thoại, áp vào chính mình bên tai.

"Tiểu Huyền." Lịch Lâm thanh âm nghe vào có chút ít sưng mù cùng suy yếu, "Ngươi ở nơi nào?"

"... Mới vừa cơm nước xong, " nàng cũng không biết nên dùng cái dạng gì thái độ đi đối mặt hán, "... Ngươi, ngã bệnh ?"

"Uh, " nàng chưa từng có nghe qua hán như vậy vô lực thanh âm, "Tối hôm qua nóng rần lên phát đến bốn mươi độ, buổi sáng đi bệnh viện treo nước, ngủ một cái buổi trưa, bây giờ còn là có ba mươi tám độ ngũ, không có lui."

Nàng thả xuống rừ xuống con mắt, tận lực làm cho mình thanh âm nghe không có không ổn định, "Có thể tìm ai hỗ trợ đem người lại đưa đi bệnh viện sao? Người như bây giờ tình huống không tự kiểm chế lái xe."

Đầu kia Lịch Lâm trầm mặc hai giây, cười khổ một tiếng, "Người cảm thấy có ai sẽ đến hỗ trợ đâu?"

An Huyền tâm trầm xuống.

Hắn cha mẹ mới vừa vừa li hôn, về tình về lý hắn không thể nào thích hợp đi phiên toái bọn họ; hắn thân ca ca Lịch Đào tại phía xa thành phố A, nước xa vô pháp cứu gần hòa, nàng hiểu rõ hắn, như thế nhiều năm hắn thời gian qua độc lập, không thích phiên toái người khác, cùng đồng nghiệp quan hệ cá nhân không nhiều, bình thường giao hữu cũng không nhiều, cho nên có ai có thể tại như vậy thời khắc lập tức đuổi đi qua, tận tâm tận lực chiếu cố hắn?

"Ta..."

Nàng vừa muốn nói gì, liền nhìn đến Kim Dịch đi đến trước mặt nàng.

Hắn liền dạng này nhìn qua nàng, không nhúc nhích, trong ánh mắt bao hàm rất nhiều tâm tình.

Bọn họ đều lặng lẽ nhìn chăm chú vào hai bên.

Giống như là qua nhất thế kỷ vậy dài đằng đẳng sau, nàng cuối cùng xem Kim Dịch con mắt mở miệng.

"Ta hiện tại đến nhà người."

Sau khi nói xong câu đó, nàng cúp điện thoại.

"Kim Dịch, người thực quá tốt, hảo đến ta dạng này ti tiện nhân, đều không nghĩ tại người trước mặt nói dối, "nàng cầm điện thoại di động, từng chữ từng câu nói, "Hắn hiện đang bị bệnh, ở nhà một mình, hắn gia người đều không tại hắn bên cạnh, trừ ta ra không ai có thể chiếu cố hắn, ta hiện tại phải đi hắn trong nhà."

Hắn vẫn là xem nàng, không lên tiếng.

"Ta biết rõ làm người bạn gái, ta tuyệt đối không nên làm ra dạng này hành vi, hắn không phải là ta bạn trai cũ, cũng cùng ta không có liên hệ máu mủ, nhưng là ta yêu hắn toàn bộ bảy năm, hắn là ta này cuộc đời duy nhất yêu qua nam nhân, hắn từ nhỏ làm bạn ta lớn lên, xuất phát từ như thế nhiều năm tình cảm, ta hôm nay cũng có thể qua đi một chuyện, nhưng là giữa ta và hắn cái gì cũng không biết phát sinh."

"Liên tục không có nói cho người biết hắn sự tình là vì ta còn không có hiểu rõ ràng rốt cuộc muốn nói như thế nào, có lẽ ta bây giờ còn là không nghĩ rõ ràng, nhưng là này chút ít chính là ta hiện tại nghĩ nói với người chân thật nhất tâm lời nói."

"Không quan hệ, ta hiện tại sẽ đưa người đi qua." Ai ngờ, Kim Dịch đột nhiên như thế mở miệng, "Kỳ thật người không cần cùng ta nói này chút ít cũng có thể."

An Huyền nghe được có chút ít ngăn ra, không thể tin xem hắn.

"Ta đưa người đi nhà hắn, chờ người đi ra sau ta lại đưa người trở về, "hắn nói, "Ta ở nhà hắn lâu dưới chờ người, có cái gì cần người bất cứ lúc nào có thể nói cho ta biết, ta không lên lầu."

"... Không cần, "nàng cắn cắn môi, cảm giác mình mới có chút môi như, "Kim Dịch, người không cần làm đến dạng này trình độ."

"Ta này hai ngày nghĩ rất nhiều rất nhiều, ta nghĩ, người có lẽ đem người này cuộc đời tất cả yêu đều cấp cái này nam nhân, dạng này yêu cả đời khả năng chỉ có một lần, cấp liền thấy cũng cảm không trở lại, ta không muốn cùng hắn so với, ta cũng vậy thay thế hắn không được, nhưng là không có vấn đề gì, ta không phải là trong sinh mệnh của người cái kia cầu vòng vậy sáng lạn nhân, vậy coi như cái kia chiếu sáng người về nhà đường xá thấp đèn nhân có thể."

Người đem người tất cả yêu đều cho hắn, không có vấn đề gì, ta vẫn như cũ sẽ yêu người, thậm chí ngay cả cùng đem người yêu hắn phần cũng cùng nhau cấp người.

An Huyền này cuộc đời chưa từng có một khắc, trong lòng cảm thấy như vậy như vậy khó chịu, khó chịu đến liền nước mắt ở trong hốc mắt, cũng lưu không đi ra.

"... Kim Dịch, người đời trước có phải hay không thiếu ta?" Nàng thanh âm đã có chút ít mơ hồ, "Thiếu ta nhiều ngàn vạn đi?"

Kim Dịch nghe, sờ sờ đầu, khẽ mỉm cười, sau đó vươn tay đem nàng ủng vào trong lòng, "Ta không biết rõ a, vậy người kiếp sau lại chậm rãi còn ta đi."

...

Ấn vài cái lên cửa chuông, chờ một hồi, môn mới từ bên trong bị mở ra.

Mặc đồ mặc ở nhà Lịch Lâm giờ phút này nhìn qua hết sức yếu ớt, sắc mặt tái nhợt, liền đi đường bước chân cũng hơi hơi lay động, thấy nàng sau, hấn con mắt lập tức phát sáng lên, nhẹ nhàng đối với nàng cười, "Tiểu Huyền."

Nàng đẩy đẩy hấn, ý bảo hấn vào nhà, sau đó đóng cửa lại, cầm hấn cánh tay, một đường nâng hấn đưa đến trong phòng ngủ của hấn.

"Ta mua được, đợi lát nữa người thì ra như vậy nước nóng uống hết sau đó ngủ, ta lại đi giúp người nấu cái cháo, chờ người tỉnh ngủ về sau có thể ăn, nếu không không có sức chống cự."

Nói xong, nàng từ một bên ngăn tủ bên trong chuyển ra nhất giường chăn mềm, trải tại hấn hiện tại trên chăn, "Vẫn là dùng một khối pháp, chưa nóng che xuất mồ hôi, liệu mạng ngủ, liệu mạng uống nước nóng, mới có thể hạ sốt, lúc ta còn nhỏ nóng rần lên mẹ ta chính là như thế xử lý."

Lịch Lâm ngồi ở trên giường, lẳng lặng xem nàng ở trong phòng đi tới đi lui bóng dáng.

"Đến, đem cái này thuốc uống, còn có nước nóng, uống." Nàng từ phòng bếp bung nước nóng cùng được lại đây, ngồi vào hấn bên giường, đưa cho hấn.

Hấn lẳng lặng xem nàng, không có vuron tay.

"Nhanh lên, người còn muốn tiếp tục đốt tới bốn mươi độ sao?"

Hấn này mới vuron tay, tiếp nhận cái ly, nghe lời nói uống thuốc, nằm xuống.

"Uh, ngoan ngoãn," nàng thu hồi hấn uống sạch chén nước, "Ta lại đi đổ một ly buồng tha đến, người vừa tỉnh liền thấy uống một chén."

"Tiểu Huyền," ở nàng phải ly khai trước, hấn thấp giọng nói, "Chờ ta tỉnh lại còn sẽ thấy người sao?"

"Hội," nàng bình tĩnh xem hấn, "Ta chờ người thiếu lui lại đi."

Hấn này mới giống như là an tâm đồng dạng, nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

**

Chờ Lịch Lâm ngủ sau, An Huyền ở phòng bếp nấu cháo, giữ ấm, sau đó ngồi trên ghế sofa trong phòng khách cùng Kim Dịch phát vi tính.

Không biết qua bao lâu, nàng chợt nghe Lịch Lâm thanh âm

"Người trở về đi," hấn đứng ở hấn cửa phòng ngủ, nhìn qua nàng, ho khan vài tiếng, "Ta thiếu lui."

Nàng từ trên ghế salon đứng dậy, đi qua đi sờ sờ hấn cái trán, lập tức nhấn lại mảy, "Gạt người làm cái gì? Vẫn là hết sức nóng a."

"Không có việc gì, trở về đi," Lịch Lâm lẳng lặng xem nàng, "Hấn đang đợi người."

Nàng nhìn lại hấn, trong nháy mắt trầm mặc lại.

"Tiểu Huyền, cảm ơn người vào lúc này qua tới chiếu cố ta," hấn giờ tay lên, như mới trước đây rất nhiều lần đồng dạng, nhẹ nhàng sờ sờ nàng đầu tóc, không mang theo bất luận cái gì tình cảm sắc thái cùng xúc động, "Bất quá, trở về đi, ta không sao, không cần lại lo lắng ta."

"Trở về đi." Hấn lại lặp lại một lần.

Nàng xem thấy hấn con mắt, trong đôi mắt kia, không còn là mấy lần trước sụp đổ luống cuống, mà là nàng quen thuộc nhất, bình tĩnh ôn nhu.

"Hấn là người đàn ông rất tốt, hấn sẽ đối với người rất tốt." Hấn cười nói, "Đi thôi, hấn sẽ chờ được sốt ruột."

An Huyền cuối cùng động động bước chân, ở trong ánh mắt của hấn đi đến cửa trước.

"Tiểu Huyền,"

Ở nàng tay phóng đến cửa đem thời điểm, nàng nghe được hấn thanh âm, "Cảm ơn người đã từng yêu qua ta."

Tác giả có lời muốn nói: viết khóc QAQ. .

Này đạo lựa chọn đề thực quá khó làm

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Hỏa Tinh (Lục)

Lịch Đào xem trước mặt mặc đơn bạc y phục, khuôn mặt cùng chính mình gần trong gang tấc Hạ Tiểu Lộc, trong đầu có một lát nổ tung.

Nàng thân thể cùng hân dãn cực kỳ gần, bởi vì thời tiết nóng bức bọn họ hai bên trên người mặc quần áo cũng không nhiều, cho nên trên thân thể nàng nhiệt độ đã dần dần lan tràn đến hân trên người.

Nàng ngập nước trong đáy mắt ánh ngược chính mình khuôn mặt, Lịch Đào trong lòng tại thời khắc này cảm thấy trước đó chưa từng có hoảng loạn.

Nếu như là ngày xưa hân, nhất định sẽ không chút do dự, biết thời biết thế liền thuận trước mặt lòng của cô bé ý tiếp tục đi xuống, tình đây, hân không hề tổn thất, tới đa ngoan hạ tâm chặn nữ hài ảo tưởng, đắp nặn hảo chính mình phong lưu kẻ phong lưu hình tượng, liền có thể đứng dậy nâng lên quần mặc quần áo vào liền thành thoi ra cửa.

Nhưng là vì cái gì, ở đối trước mặt cái này phảng phất đánh vỡ đầu đều muốn xông về phía trước dừng cảm cô nương, hân liền không nghĩ dạng này làm đâu?

Vì cái gì trước mặt hân đối lập hân tiểu như vậy nhiều tuổi nữ hài, hân thể nhưng sẽ cảm thấy có như vậy một tia hoảng loạn, căng thẳng cùng không biết theo ai đâu?

Hơn nữa hân vô cùng rõ ràng, hân do dự, cũng tuyệt không phải bởi vì nàng tuổi còn nhỏ.

Xem, nàng thân thể đã chậm rãi có tiểu nữ nhân hàm súc cùng hình dáng, bởi vì nàng hết sức gầy lại rất bạch, phi thường được nam nhân thương tiếc.

Hân chỉ muốn nhất cúi đầu, có thể hôn lên lên bờ môi của nàng, hân chỉ muốn nhất vươn tay, có thể sờ thượng nàng kia tuyết trắng đầy đà.

"Tiểu Lộc, ngươi thực uống rượu say , "

Thật lâu, hân đem nàng đẩy về phía trước đây, thanh âm hết sức ôn nhu, "Ngươi nghe lời nói, chúng ta không ngủ được."

Hạ Tiểu Lộc giờ phút này thật thật giả giả men say, hân cũng không thể phân biệt, chỉ có nàng chính mình mới có thể phân biệt.

Mà sự thật cũng xác thực là, nàng xác thực đang mượn vài phần mộng say, muốn thuận thế dựa vào gần hân, tới gần nơi này cái chính mình nhất kiến chung tình nam nhân.

Nàng biết rõ làm một cô bé không thể dạng này gấp gấp đuổi theo nam nhân, còn vọng tưởng dùng thân thể trói chặt hân, dùng mũi ngấm lại cũng biết nếu như Lịch Đào là này loại sẽ bị cô gái dùng thân thể trói chặt nam nhân, như vậy hân cũng sẽ không độc thân đến nay .

Nhưng là nàng ngốc a, nàng thích hân a, thích một cái nhân thời điểm ai hội suy nghĩ nhiều như vậy đâu? Làm chuyện xảy ra ngay cả mình đều nóng mặt, nhưng là nàng vẫn là làm việc nghĩa không được chùn bước làm.

Nhưng là, hân đẩy mình ra , hơn nữa nàng rõ ràng rành mạch chứng kiến, trong ánh mắt của hân liền một phần tình | muốn đều chưa từng tồn tại.

Thật lâu, nàng nhàn nhạt cười một tiếng, có thể trong đáy mắt lại không có nửa điểm vui vẻ.

"Uh, ngươi trở về đi, " nàng ngồi đến trên giường, quăng trên chân mình dép, "Ta mệt nhọc."

Lịch Đào xem nàng, thần sắc có chút ít chán chừ.

"Sáng mai tám giờ máy bay, ta điều cái đồng hồ báo thức, để tránh nhất say lầm cơ, cho nên ta hiện tại nhất định phải ngủ." Nàng nói chuyện ngữ nhanh chóng rất nhanh, "Ngày hai ngày vất vả ngươi bồi ta , đại ân đại đức của ngươi ta thực khó có thể hồi báo."

"Tiểu Lộc..." Hân coi như là nghe được nàng trong lòng kim nén bức bối , "Ngươi đừng như vậy."

"Lịch Đào, ta không nghĩ phát giận, " nàng nói, "Ta nghĩ cố gắng làm thành thực nhân, cho nên ta cảm thấy được ngươi bây giờ rồi đi tương đối khá, chúng ta vẫn là bằng hữu, hảo tụ hảo tán, một chút đều không khó xem."

"Ta thực đặc biệt cảm tạ ngươi, cũng đặc biệt đừng cao hứng có thể tại đây bên trong nhận biết ngươi." Nàng so với nhất thủ thế, "Ngươi về sau nếu như đến thành phố T, còn nhớ tìm ta, ta nhất định bồi ăn bồi uống bồi ngoan."

Hân không nhúc nhích xem nàng, một lát sau, hân điểm gậy đầu.

"Ta đi , " hân đưa lưng về phía nàng, "Ngươi chính mình lên đường bình an."

"Uh, hảo, " nàng làm cho mình kéo ra một cái đại đại đáng tươi cười, "Ta đến thành phố T cấp ngươi báo bình an."

Hắn không có trả lời nữa, chậm rãi rời đi nàng gian phòng.

Chờ cửa phòng nhẹ nhàng khép lại thời điểm, nàng đem mình ở trên giường co lại thành một đoàn, vùi mặt tiến trong đầu gối.

Tựa như mới trước đây một cái nhân bị để ở nhà thời điểm đồng dạng, tựa như cha mẹ mỗi lần khác khẩu nàng tự giam mình ở trong phòng thời điểm đồng dạng, tựa như sơ trung bị bạn học gạt bỏ thời điểm trốn đến âm nhạc trong phòng học đồng dạng.

Không đem bị thương cấp người khác xem, như vậy này phần bị thương cảm giác cũng sẽ không tỏ ra như vậy mãnh liệt.

Cố gắng làm bộ như chính mình không muốn, giống như có thể đem trong lòng bị thương giảm nhẹ một chút.

Này một lần cũng giống vậy.

. . .

Sáng sớm hôm sau, bởi vì say rượu đau đầu, nàng toàn bộ hành trình như u linh bay tới sân bay.

Chờ sắp cất cánh thời điểm, nàng di động vang lên, cúi đầu nhìn xuống điện thoại gọi đến liên lạc nhân, nàng trong lòng khẽ run lên, bước chân dừng ở xếp hàng lên máy bay đội ngũ một bên.

"Tiểu Lộ." Tiếp khởi điện thoại, đầu kia Lịch Đào thanh âm nghe không ra cao thấp.

"Ân."

"Muốn lên máy bay đi?"

"Uh, ở xếp hàng."

"Lên đường bình an."

"Hảo."

Nàng tất cả đều một chữ trả lời, cùng nàng bình thường hoạt bát nói nhiều hoàn toàn bất đồng, điện thoại hai đầu nhân mỗi cái đều lòng dạ biết rõ trong đó nguyên do, lại vì giả cầm vờ điếc, không hề không đề cập tới.

Một bên kia Lịch Đào này lúc đứng ở chụp được nàng tám ảnh đầu tiên bên bãi biển, ánh mắt rơi ở mặt biển phương xa, cuối cùng, từ từ mở miệng, "Người sẽ quên ta sao?"

Nàng tâm động dậy một chút, cổ họng có chút ít gian nan, "... Hội đi, dù sao chỉ là trên đường đi gặp được nhân a, thời gian dài, khẳng định liền hội quên lãng đi, này không phải là đương nhiên sao?"

Lời nói là ở nói với hắn, có thể hoặc như là ở nói cho chính mình nghe.

"Oa, người này đưa trẻ nói chuyện có thể thực dã thương người." Hắn nở nụ cười, "Như thế nào cứ như vậy nhân tình đậm bạc a?"

"Ha ha." Nàng cũng cười theo, "Kia không có biện pháp, nhân tình đậm bạc mới có thể bảo đảm chính mình tại đây cái hồ hững hờ thế giới bên trong không bị thương tổn a."

"Tốt lắm, ta muốn lên máy bay." Một lát sau, nàng đưa tay vuốt vuốt chính mình con mắt, "Lịch Đào, tạm biệt."

"Uh, tạm biệt."

Nàng treo hạ điện thoại, đưa điện thoại di động thu vào bao bên trong.

Từ sân bay nhân viên làm việc trong tay tiếp nhận kéo xuống sau lên máy bay bài, nàng dọc theo lối đi hướng về ngừng ở bên kia máy bay đi đến.

Lên máy bay bài thượng dần dần có một giọt một giọt vệt nước mắt, nàng nhìn về phía thủy tinh ngoài thành phố A, đem trong hốc mắt nước mắt ghen trở về, nhẹ giọng ở trong lòng nói.

Ứng sẽ không phải gặp lại sau đi, ta nhân sinh trung đệ nhất người yêu.

**

"Ông chủ, " tiểu lộ lấy đem tiệm bánh ngọt bên trong đại đèn đóng kín, "Ta tan tằm a."

Lịch Đào ngồi ở trên ghế kiểm toán, nghe được thanh âm, liền ngẩng đầu lên hướng nàng cười cười, "Uh, ngày mai gặp."

Tiểu lộ lấy đeo túi xách đi tới cửa, có thể bước chân lại đột nhiên định trụ, một lát sau, nhẹ nhàng vòng trở lại, "Ông chủ."

"Ăn? Như thế nào ?"

"Ta cuối cùng cảm thấy người gần nhất tâm tình không tốt lắm, " tiểu lộ lấy sờ sờ chính mình đầu, có chút ít thẹn thùng nói, "Không biết có phải hay không là ta phán đoán sai... Ta cũng không phải bắt quái cuộc sống riêng của người, bắt quá, tổng hy vọng người vui vẻ chút ít."

Lịch Đào nghe được nàng lời nói sau dừng một chút, một lát sau, hần tháo xuống trên sông mũi đàn giáo mắt kính.

"Người không có phán đoán sai lắm " Hần khẽ đối tiểu lộ lấy cười cười, "Ta xác thực tâm tình không tốt lắm."

"Vì cái gì?" Tiểu lộ lấy có chút ít nghi hoặc, "... Chẳng lẽ, là bởi vì lúc trước tiểu cô nương kia?"

Cô gái lúc nào cũng là có một loại thần kỳ giác quan thứ sáu cùng sức phán đoán, tựa như trời sinh Holmes, hần tại loại này trực giác trước mặt không chỗ có thể trốn, dứt khoát hào phóng điểm gật đầu.

"Vì cái gì?" Tiểu lộ lấy hỏi, "Bởi vì nàng trở về , cho nên các người liền mất đi liên lạc ?"

Hần trầm mặc một hồi, "Cũng không chỉ như thế, phải nói là ta cự tuyệt nàng trước đây."

Tiểu lộ lấy xem cho tới bây giờ đều nhặt xem tình | sự khuôn mặt nam nhân thượng lộ ra dạng này thần sắc mê mang, một hồi lâu, khe khẽ thở dài một hơi.

"Ông chủ, người yêu nàng , liên tính nàng chỉ là tiểu cô nương, người cũng yêu nàng ."

Tiểu lộ lấy thanh thúy vài câu lời nói lại dùng sức đánh vào hần trái tim, dễ dàng liền thẳng đánh được hần quân lính tan rã, đánh được hần không phản bác được.

Thật lâu, hần nâng nâng tay, ý bảo tiểu lộ lấy không cần nói nữa, "Trở về đi, bạn trai người không phải là thiếu hào com đang chờ người sao?"

Tiểu lộ lấy gật gật đầu, rồi đi trước, lớn tiếng hô, "Ông chủ, cố gắng lên!"

Hần đưa tay vuốt vuốt chóp mũi, cười một tiếng.

Chờ trong tiệm một lần nữa khôi phục yên tĩnh, hần đi động đột nhiên chấn động lên.

Tiếp khôi điện thoại đi đến bên cửa sổ, hần vuốt ve nhát xuống đi động phía sau, "Lão đệ."

"Ca." Đầu kia Lịch Lâm hỏi, "Ăn cơm rồi chưa?"

"Còn không có, người đâu?"

"Không có, không có hứng thú." Lịch Lâm thanh âm nhàn nhạt .

"Như thế nào, " hần thấp giọng trêu chọc, "Xem ra, tâm tình không tốt lắm? Tiếng nói đều uể oải ."

"Uh, xác thực không tốt lắm"

Lịch Đào nhắm lại mắt, "Ta cũng vậy không thể nào hảo."

"Vì nữ nhân?"

Hần thở dài một hơi, "Đừng chê cười ta."

"Ta không có tư cách trò cười người, " Lịch Lâm dừng một chút, "Ca, chúng ta thật sự là đối anh không ra anh, em không ra em."

Hai nam nhân tương đối trầm mặc một lát, Lịch Lâm mở miệng lần nữa, "Ca, có chuyện gì muốn làm, liền đi làm, có lời gì muốn nói, liền đi nói, không cần chờ đến cuối cùng, mở miệng, cũng đã chậm trễ , khi đó người mới sẽ phát hiện, người cái gọi là do dự, chần chừ, thực tế, tự tôn... Tất cả đều là ở lừa mình dối người."

"Nếu như nàng cũng đã không ở đây, cái gọi là tự tôn thì có ích lợi gì? Tin tưởng ta, đau đặng người, không cần lại bước ta đồng dạng đường."

Lịch Đào nghe Lịch Lâm lời nói, ánh mắt lúc sáng lúc tối rơi tại trong hư không nhất điểm.

Hần nhớ tới ngày đó ở trong bệnh viện, sắc mặt nàng tái nhợt, lại đàn độn hướng về phía hần cười bộ dáng.

Kìa nụ cười tươi tắn, hần như thế nào quên đều quên không .

...

Trở lại thành phố T sau, rất nhanh, một cái nguyệt liền đi qua .

Có thể Hạ Tiểu Lộc nhưng không khỏi cảm thán, này ngắn ngủi trong một tháng, thế nhưng có thể phát sinh như vậy nhiều sự tình.

Nàng cha mẹ chính thức làm việc thủ tục li hôn, sau đó bọn họ cùng nhau giúp nàng ở trường học phụ cận thuê nhất phòng nhỏ, mỗi tháng hứa hẹn sẽ cho nàng cung cấp nhất định sinh hoạt phí dùng, này bút phí tồn cộng lại chẳng hề mỏng, thả tính là vượt qua nàng dự liệu, nàng cũng đáp ứng bọn họ, mỗi tuần cũng sẽ đi bọn họ từng người gia một chuyến cùng bọn họ đoàn tụ ăn cơm, vô luận như thế nào là kính hiếu đạo.

Nàng lấy toàn trường đệ nhất thành tích thi đậu thành phố T tốt nhất đại học đại học A, hơn nữa còn thượng nàng chính mình thích nhất công trình bằng gỗ hệ chuyên nghiệp, hiệu trưởng ở cả nước bài danh ba vị trí đầu, cao trung lão sư cùng bạn học đều các loại vì nàng hân hoan tung tăng như chim sẻ, vốn là không yêu cùng nhiều người lui tới nàng bởi vì một hồi đưa tiền hối, còn kết giao rất nhiều trước đều không muốn tổn tâm tư đi kết giao hảo đồng bọn, hơn nữa phát hiện có thể cùng bọn họ trò chuyện với nhau thật vui.

Nàng dùng cha mẹ ban thưởng nàng thi tốt nghiệp trung học trạng nguyên tiền mua một cỗ rất tốt đơn phản bắt đầu học tập chụp ảnh, này hạng tân hứng thú yêu thích làm cho nàng kết giao càng nhiều bằng hữu, cũng tiếp xúc đến càng nhiều nàng trước kia chưa từng có phát hiện qua mỹ hảo cảnh sắc, thậm chí, còn làm cho nàng nhận được nhân sinh lần đầu tiên bị tởn tình - - đến từ chụp ảnh câu lạc bộ một vị tướng mạo thanh tú nam hài.

Nam hài cùng nàng cùng tuổi, cũng thi đậu thành phố T một khu đại học danh tiếng, tướng mạo đoan chính, nhân phẩm tốt đẹp, còn đặc biệt ôn nhu kiên nhẫn, chụp ảnh câu lạc bộ hảo mấy nữ hài tử đều thích hắn, nhưng ai biết hết lần này tới lần khác này nam hài lại vừa ý nàng.

Này thiên, nàng bạn tốt Ngô Đình Đình cùng nàng ở cùng nhau trên đường về nhà nhện không được , đồ ập xuống lại đem nàng mắng một trận, "Ta nói ngu xuẩn hươu, ngươi đến cùng là kia căn gân lớn lên không đứng, người ta lục ân nam thần có thể vừa ý ngươi, ngươi lại còn cự tuyệt hắn tỏ tình, ngươi có phải hay không đầu óc có bệnh? ?"

Hạ Tiểu Lộc móc móc chính mình lỗ tai, "Ngươi này đoạn thoại ta đại khái nghe tới thiếu nhất ba mươi lần."

"Ta xem ba mươi lần đều nói không thông ngươi cái này đầu gối!" Ngô Đình Đình nhảy nhót lung tung, "Ngươi liền nói cho ta biết tốt lắm, ngươi đến cùng kia điểm chứng mất người ta lục ân? Trong mắt của ta ngươi liền không một dạng so với hắn hảo, nói không chừng liền ngực đều không có hắn đại đầu - -"

"Ngô Đình Đình." Nàng liếc mắt, "Phê bình quân phê bình, đừng mang lên thân người công kích."

"Ta xem thân người công kích đều kéo không trở về ngươi này đầu ngu!" Ngô Đình Đình ở bên người nàng vòng tới vòng lui, "Ngươi đến cùng là cái gì nghĩ không ra? Đừng nói cho ta trong lòng ngươi là một người khác, ngươi căn bản liền hắn mụ bất hòa nam nhân làm sao nói."

Hạ Tiểu Lộc nhẹ nhàng vuốt vuốt chính mình đầu tóc, một hồi lâu, nói, "Ngươi không biết rõ."

"Ta không biết cái gì?"

Nàng không nói thêm gì nữa, ngón tay nhẹ nhàng dặt lấy ba lô dây lưng.

"Tiểu Lộc, "

Không biết qua bao lâu, nàng chợt nghe Ngô Đình Đình thanh âm trở nên là lạ , "Này, ngươi mau ngừng đầu."

Nàng ngừng đầu lên, ánh mắt trong nháy mắt liền dừng lại .

Chỉ thấy nàng nhà trọ lầu dưới, giờ phút này đang đứng nhất nam nhân cao lớn.

Kia nhân mặc màu đen T-shirt, vàng nhạt trung quần, dép xỏ ngón, một bộ lòi thối lại gọi cảm bộ đáng.

"Hi." Chỉ thấy hắn đưa ra năm ngón tay, lộ ra răng trắng, hướng về nàng chào hỏi.

Tựa như lần đầu tiên nhìn thấy nàng lúc giống nhau như đúc.

Tác giả có lời muốn nói: viết đến Lịch Lâm thời điểm cảm thấy thật sự là lòng chua xót a 00... Đối lập Đồng gia nam nhân ngày ngày ăn thịt ăn tới no tình huống, Lịch gia này đối anh không ra anh, em không ra em quả thực chính là Châu Phi dân chạy nạn. =

A, đuổi tới thành phố T , còn ngu không thượng ngươi có thể nhảy lầu đảo thức

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Sao Diêm Vương (Thất)

Bởi vì Đồng mõ nhân kia "Hai ngày nữa liền chính thức mang thức ăn lên ăn thịt" ái muội tuyên ngôn, làm cho Thiên Thế này hai ngày vẫn luôn ở vào không lơ sầu lo trung.

Nhắc tới loại phức tạp tâm tình đến cùng là cái gì đâu?

Nàng vốn là yêu cái này nam nhân yêu được không được, ở chân chính xác nhận hần tâm ý sau, cũng sớm đã chuẩn bị tâm lý thật tốt đem mình toàn bộ đều giao cho hần, muốn nói cuối cùng có thể đi đến nước này, trong lòng nàng kỳ thật vẫn là rất tung tăng như chim sẻ .

Nhưng là do ở nàng ở trên loại sự tình này hoàn toàn là nhất tờ giấy trắng, đối không biết sự vật căng thẳng cùng sợ hãi khẳng định là thói thường của con người, đừng xem nàng bình thường cùng cái con cộp lớn tựa như , thời điểm mấu chốt hần mục chính là chỉ nhuyển chân của.

Bất quá hần cũng là nhất tờ giấy trắng, hai người cùng nhau mò, ngẫm lại còn có chút ít thẹn thùng.

Sau đó còn có càng nhiều nghi hoặc chính là - - vì cái gì hần nhất định chờ hai ngày mới bằng lòng mang thức ăn lên ăn thịt? Đây hai ngày cùng hai ngày nữa lại có cái gì khác nhau? Đây hai ngày nàng đại di mục cũng không ở a.

Mục , hảo phiền.

Vất hết óc, nghĩ như thế nào đều nghĩ không ra, khi đi học nghĩ, tan học thời điểm đã ở nghĩ, nghĩ đến tập trung tinh thần Thiên Thế ôm thư đi ra giáo học lâu, ngẩng đầu nhìn lên, chợt dừng bước.

Chỉ thấy ở giáo học lâu cách đó không xa bồn hoa nhỏ bên cạnh đứng đợi nàng tan học , không phải là nàng gia đồng đại thần sao?

Có thể đồng đại thần hôm nay thế nhưng không là một người, hần bên cạnh đang đứng một cái tóc dài tới eo cô gái, muốn nói cô bé này nàng cũng nhận biết, còn rất có tên , là các nàng mỹ thuật học viện cao nàng hai khóa học tỷ Từ Lâm, coi như là các nàng mỹ viện một cảnh hoa.

Hai người này lúc chính ở đang nói gì đó, Đồng Hi Chu còn hiêm thấy mà dẫn dắt mỉm cười, một bộ trò chuyện với nhau thật vui bộ dáng.

Hiêm thấy quái, bọn họ hai cái như thế nào hội nhận biết? Khi nào thì biết? Nàng như thế nào một chút cũng không biết rõ a?

Hơn nữa, này hai cái khí chất đều rất tao nhã nhân đứng chung một chỗ thật đúng là nam tuấn nữ trang điểm đặc biệt đáng đối, này đạo mỹ lệ phong cảnh tuyến dẫn tới qua lại nhân đều ở chỉ chỉ trò trò.

Tiểu lão hồ bạn học lén lút nhìn lên , sờ sờ chính mình ngực, cảm thấy giống như có chút khó chịu.

"Đồng Hi Chu."

Nhìn không được, nàng cuối cùng đi tới bọn họ, tăng tăng vỗ vỗ Đồng Hi Chu bả vai.

Hần nghiêng mặt qua vừa thấy là nàng, mặt mày chợt khê hiện tránh, "Hôm nay sớm tan học ?"

"Uh, " nàng thái độ không thật là tốt thuận miệng đáp một tiếng, ôn hoà cùng Từ Lâm chào hỏi, "Học tỷ hảo."

"Thiên Thế, " Từ Lâm hướng về nàng gật gật đầu, sau đó lại hướng về Đồng Hi Chu cười cười, "Vậy ta đi trước ."

"Hảo." Hần cũng hướng về Từ Lâm cười cười.

Thiên Thế ở một bên xem hai người kia trong lúc đó tổng cảm thấy không phải là hết sức bình thường đáng tươi cười, trong nháy mắt cảm thấy chói mắt có phải hay không , ngực lập tức liền bắt đầu bùng cháy ngọn lửa vô danh.

"Hai người các người... Vừa mới đang nói chuyện gì đâu?" Hần dắt nàng tay hướng nhà trọ đi, nàng lập tức liền nhủ lại lòng mày hỏi.

"Không có gì, " hần trả lời được mây trôi nước chảy, "Đúng lúc đụng phải, sẽ theo liền tán gẫu vài câu."

"Các người là tại sao biết ?" Nàng vấn đề một cái tiếp theo một cái, "Ta như thế nào một chút cũng không biết rõ a?"

"Bạn trai nàng là bằng hữu của ta, " hần thái độ ôn hòa trả lời, "Cho nên trước gặp qua, cũng cùng nhau ném qua mấy lần cơm."

Hần lời nói giống như không chê vào đâu được, cũng nhìn qua hoàn toàn không có gì không bình thường, huống chi đối phương Từ Lâm cũng là có bạn trai không phải độc thân, Thiên Thế nhìn thấy hần mặt nhìn thật lâu, cũng không nhìn ra cái gì dị thường, nhìn nhìn, vẫn là đem ngực này khẩu khí cấp nghẹn hạ đi.

Chao ôi, nữ nhân lòng ghen tỵ thật là đáng sợ , nàng gia đồng đại thần đối với nàng vẫn là hết sức chung tình , nàng không nên đoán nghi.

Vừa mới như thế an ủi hảo chính mình, nhưng ai biết, ngày thứ hai nàng tan học thời điểm, liền lại bị nàng bắt gặp Đồng Hi Chu cùng Từ Lâm hai người ở

bậc thang cửa phòng học nói chuyện .

Nàng cố gắng khuyên bảo chính mình, không cần như tiểu hài tử không hề lý do sẽ theo liền phát giận, muốn thành thực điểm, cho nên liền làm làm không có gì cả phát sinh, cũng không có cùng Đồng Hi Chu nhắc tới chuyện này, mà hần nhìn qua cũng không có bất kỳ không bình thường, mỗi ngày đối với nàng còn thật là tốt hết sức sẵn sàng.

Ngày thứ ba, nàng lần nữa ở B giáo học lâu lâu dưới chứng kiến Đồng Hi Chu cùng Từ Lâm ở trên cầu vượt nói chuyện.

Nàng lần nữa nhìn.

Buổi sáng sớm nay, nàng ngồi ở trên bàn cơm ăn hần cho nàng làm điểm tâm, liền nhìn đến hần hiếm thấy không ngừng mà ở phát vì tính, một bên xem, một bên thần sắc còn rất sung sướng bộ dáng.

"Ai a?" Nàng nắm thật chặt chiếc đĩa, làm bộ như lơ đãng hỏi một câu.

Hần lông mày cũng không ngừng, hỏi đáp, "Một cái bạn học."

"Người bạn học nào?" Nàng ở trong lòng liễu mạng tự nói với mình muốn tỉnh táo, tỉnh táo.

"Từ Lâm."

Từ trong miệng hần nói ra cái này tên này một khác, Thiên Thế đầu óc bên trong kia sợi dây liền triệt để băng .

Một giây sau, nàng "Bá" liền trực tiếp ném chiếc đĩa, từ trên ghế đứng lên, xoay người cầm bao liền chuẩn bị đi ra ngoài.

Đồng Hi Chu ngừng đầu nhìn đến nàng như vậy, lập tức để điện thoại di động xuống, đứng dậy đi tới phía nàng lại đây, ôn nhu nói, "Như thế nào ?"

"Cái gì như thế nào ? Con mẹ nó người hỏi người chính mình như thế nào !" Nàng giận không kềm được, "Lão nương không nghĩ nhìn, đi hần mụ chó má thành thực!"

Hần xem nàng, nghĩ vuron tay giữ chặt nàng.

Thiên Thế bỗng chốc liền vùng tay hần ra, đỏ gầu mặt lớn tiếng nói, "Từ Lâm Từ Lâm Từ Lâm, người nghĩ rằng ta không biết rõ người này hai ngày ngày ngày ở trong trường học cùng nàng gặp mặt nói chuyện, còn một bộ tán gẫu được rất vui vẻ, không coi ai ra gì bộ dáng? Người đang làm thi trời đang nhìn a! Hôm nay tốt hơn, lão thanh đã sớm bắt đầu phát vì tính, còn trước mặt ta ở phát, người cho ta là từ a?"

Hần không nhúc nhích nhìn qua nàng nổi trận lôi đình phát giận, trên mặt thần sắc có chút ít cổ quái, giống như là một bộ muốn cười, lại rất bất đắc dĩ, không biết nên nói như thế nào bộ dáng.

"Người như thế nào không giải thích?" Thiên Thế nhìn đến hần không nói được lời nào, tâm lại đau nhức lại lạnh, rồi giường khí hơn nữa mấy ngày liên tiếp ảm đạm, triệt triệt để để bộc phát , "Người vì cái gì không giải thích? Chẳng lẽ người thực cùng nàng lén phét ? Nàng có bạn trai, người cũng có ta a, người nghĩ cùng ta chia tay sao? !"

"Cục cưng, " cuối cùng, hần thở dài, lắc lắc đầu, "Người bình tĩnh một chút."

"Ta không bình tĩnh!" Nàng càng nghĩ càng tức giận, càng nghĩ càng ủy khuất, "Người từ trước đến nay bắt hòa trừ ta ra nữ sinh nói nhiều một câu, càng dùng để mấy ngày liên tiếp càng không ngừng nói chuyện với Từ Lâm , hơn nữa người cũng không nói cho ta người cùng nàng nói gì đó, ta biết rõ, nàng lớn lên lại đẹp mắt lại thông minh, còn so với ta ôn nhu hiền lành, nhưng là người không phải là đã nói với ta người chỉ thích ta loại hình này sao?"

"Đồng Hi Chu, người có biết hay không ta này hai ngày liên tục đang lo lắng người cùng Từ Lâm, lo lắng được đêm ngủ không yên, ta như thế thích người, người như thế nào không tiếc bất cả hai tay đầu?" Nàng phát xong hỏa sau trong nháy mắt cảm thấy mũi toan , nước mắt ở trong hốc mắt thẳng lớn vòn, "Người thực muốn cùng ta chia tay sao?"

Đồng Hi Chu toàn bộ hành trình xem hết nhà hần tiểu lão hồ tâm tình đường cong đồ, vỗ trán, duỗi tay đem người tầng tầng kéo vào trong lòng.

"Người thực không cần ta nữa sao?" Tiểu lão hồ bị hần ôm vào trong lòng, trong nháy mắt sụp đổ khóc lớn.

"... Ta thật sự là phục người , " Đồng Hi Chu quả thực cấp cho nàng quỳ xuống, "Ta cũng biết là sẽ có như thế vừa ra, lại không nghĩ rằng so với ta tưởng tượng được tới còn muốn hung mãnh."

"Ồ ô..." Tiểu lão hồ đã chỉ biết là khóc .

Hần bất đắc dĩ lại đau lòng, không ngừng mà vuốt nàng sống lưng, "Ta như thế nào có thể sẽ không cần người chứ? Ta cứ như vậy không đáng người tín nhiệm sao? Ta trong mắt người chính là như thế một cái dễ dàng đứng núi này trông núi nọ nhân? Người liền không thể cẩn thận ngắm lại nếu như ta thực thích người khác , sẽ như vậy hiển nhiên ở trước mặt người phát vì tính?"

Thiên Thế nằm sấp ở trong lòng hần, một bên khóc vừa nói, "Ta làm sao biết? Ai thích một cái nhân thời điểm hội suy nghĩ nhiều như vậy a? Càng thích càng dễ dàng nghĩ ngợi lung tung a!"

"Được được được, "

Mặt lạnh đại thần gấp gờ này vị như bạo phong vũ cô nương cho tới bây giờ liền không có cách, "Đều là ta không đúng, ta không nên nhường một mình người nghĩ ngợi lung tung lo lắng, là ta không tốt."

"Nhưng là xin người tin tưởng, ta vĩnh viễn sẽ không phản bội người thích cái khác nữa hừ." Hắc mòng nàng đầu tóc, "Người như thế một con hung mãnh tiểu lão hồ, ta không thu phục người, giữ lại gieo họa người khác sao được?"

Nàng nghe được hắc như thế nói, dần dần cảm thấy an tâm, ở trong lòng hắc đánh hắc một quyền.

"Đến, "

Đội nàng tâm tình hơi chút ổn định nhất điểm, hắc kéo nàng đến trên ghế sofa ngồi xuống, cho nàng xem chính mình di động.

Thiên Thế trừu mũi, từ hắc cầm khăn giấy giúp mình lau nước mũi, bĩu môi nhìn hắc di động.

"Kỳ thật ta này hai ngày từ trước đến nay Từ Lâm gấp mặt, là vì cấp người chuẩn bị quà sinh nhật, " hắc mân hế miệng, "Ngày mai sẽ là người sinh nhật, ta khổ sở lừa gạt đến bây giờ, vẫn là thất bại trong gang tấc làm lộ ."

Nàng ngốc rồi, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hắc một hồi, "... F*ck, ta đều đã quên ngày mai lại là ta sinh nhật."

Gần nhất nàng không phải là ở lo lắng cho mình đêm thứ nhất, chính là đang lo lắng hắc bắt cá hai tay, cả ngày phiền được hoa mắt chóng mặt kia có tâm tư nhớ lại chính mình sinh nhật?

Đồng Hi Chu biết rõ nhà hắc này vị tiểu lão hồ chính là cái gây chuyện tinh, cũng sớm đã xem nhạ , "Từ Lâm bạn trai nhận biết thành phố T tốt nhất tiệm bánh ngọt điểm trường, ta nhường hắc hỗ trợ thỉnh vị điểm trường kia làm một cái macaron tháp, người không phải là yêu nhất ăn macaron sao?"

Nàng giương miệng, nhìn lại một chút hắc cùng Từ Lâm nói chuyện phiếm trong ghi chép hình ảnh, lập tức bùng tình đại ngộ.

"Còn có, người không phải là đặc biệt thích blog thượng một cái người tâm phúc truyện tranh gia PPY sao? Từ Lâm cùng hắc là bằng hữu, ta liền thỉnh Từ Lâm giúp vội bảo hắc họa một bức người Q bản truyện tranh chuẩn bị tặng cho người."

"Này không, nàng vừa mới không phải là liền ở cho ta xem sửa chữa vài bản đồ, " hắc ý bảo nàng xem nói chuyện phiếm ghi chép, "Chờ sửa bản thảo sau ta liền có thể giúp người đi in ấn đi ra phiếu tiền khung ảnh bên trong ."

... ..

Thiên Thế này lúc cảm giác mình chính là cái đại ngốc | bức.

Giải thích hết, Đồng Hi Chu buông tay ra, "Vốn là ngày mai người về nhà một lần có thể chứng kiến này chút ít ngạc nhiên mừng rỡ ."

Nghe được hắc như thế nói, trong lòng nàng lại là đau lòng được hận không thể đem mặt mình đều trừu sưng, trả điện thoại cấp hắc sau, nàng cả người co rút thành một cục không ngừng mà ở trong lòng nhiều lần quát chính mình.

Hắc như thế cao lãnh nhân dạng này hoa phí tâm tư, bốn phía sai người vì nàng ăn mừng sinh nhật, nàng chẳng những chọc phá hắc tỉ mỉ an bài, còn giận dữ chỉ trích hắc bắt cá hai tay hoa tâm... Tại sao có thể có nàng này loại không thể nói lý nhân?

"Biết rõ sai ?" Hắc buồn cười để điện thoại ở một bên, vỗ vỗ nàng cái đầu nhỏ.

Thiên Thế thanh âm rầu rĩ, "Ta thực không hiểu nổi, người như thế nào sẽ thích ta này loại người a?"

Này một khắc, liền nàng chính mình đều cảm thấy không thể tin, hắc vì nàng như thế thay đổi, vì nàng như thế hao tâm tổn trí, còn như thế dễ dàng tha thứ nàng xấu tính, nàng đến tốt cùng có chỗ nào đáng giá hắc như vậy sùng ái đâu?

Đồng Hi Chu cười ôm người đến chính mình trên đùi vuốt lông, "Người đoán."

"... Ta đoán không được, muốn nói là thân thể, ta liền thân thể đều không có đã cho người." Nàng tiếp tục uể oải.

"Oh?" Như thế nói, hắc để sát vào nàng bên tai, một cái tay thuận nàng dưới vạt áo thuận thực trượt vào nàng trong nội y, cười xấu xa nói, "Nếu đã tất cả kế hoạch đều sớm, vậy chúng ta đem bữa ăn chính cũng sớm đi?"

Nàng đầy khăn trương, nghĩ tới hắc chẳng lẽ là muốn tới thực ? Lại phát hiện trong nhãn tình của hắc giờ phút này thực lấp lóe xích | lửa | lửa dục vọng, so với trước bất luận cái gì một lần đều phải mạnh mẽ thả không chút nào che dấu.

"Có biết hay không, vì cái gì trước ta vẫn luôn ở cổ nén ?" Hắc một bên thoát nàng y phục, một bên hùng hực nói, "Bởi vì ta muốn đợi đến người hai mươi tuổi sinh nhật thời điểm mới hạ thủ, dạng này có kỷ niệm ý nghĩa."

Thiên Thế một bên mơ màng bị hấn đào hết sạch, một bên đỏ mặt đạo, "... Người này phúc hắc."

"Vì chờ đợi ngày này, ta chính là vẫn luôn định bị người chỉ trích (không được) chụp mũ a, " hấn liếm liếm môi, cuối cùng lộ ra ôn nhã biểu tượng hạ răng nanh, "Như thế dài một đoạn thời gian ghen xuông, ta hôm nay khả năng liền thương yêu không người ."

"... Ta, " tiểu lão hồ như dự trù vậy co lại thành nhuyễn chân cua, "Ta sợ hãi."

"Không sợ, " hấn ấn nàng dưới thân thể tại hạ, cười tủm tỉm nói, "Ta sẽ để cho người hết sức thoải mái ."

"Thực ?"

Hấn không trả lời nữa, trong ánh mắt nóng bỏng cơ hồ muốn đem nàng cả người đều bùng cháy hầu như không còn.

...

Không biết qua bao lâu, Thiên Thế đỏ hồng mặt bị hấn ôm vào trong ngực, uể oải nói, "... Ta không cần lại đến ."

Nam nhân chỉ cần khai mặ, nói ra lời đều là gạt người ...

Đồng đại thần lạnh nhạt sờ sờ chính mình tuần mồ hôi trên mặt, gọi cảm nói, "Vì cái gì? Chẳng lẽ ta để cho người không thoải mái sao?"

Nàng không trả lời, đỏ ngầu mặt, không nói tiếng nào.

"Án? Cục cưng, thoải mái hay không?"

"..." Nàng mặt sắp nhỏ máu ra , "Thoải mái."

Hấn này mới hài lòng lộ ra thoả mãn cười.

Một lát sau, đợi nàng mệt mỏi sắp ngủ thời điểm, nàng trong giấc mộng mơ màng mò hấn lồng ngực, nhỏ giọng hỏi, "Người không phải là cũng là tâm thủ sao? Như thế nào hội như vậy thuần thực a..."

Đồng đại thần ái muội cười một tiếng.

"Bởi vì ta tiểu thúc tới hôm qua lên cho ta khăn cấp lớp huấn luyện."

Tác giả có lời muốn nói: chúc mừng Đồng Thực Thụ! ! Chúc mừng Đồng Thực Thụ! ! Ở trải qua tiểu lão hồ mưa to gió lớn vậy tâm tình đường cong đồ sau cuối cùng sớm ăn được tiểu lão hồ! ! (wtf? ?

Cục cưng thoải mái hay không?

Thoải mái... ... Ai dạy người ?

Ta tiểu thúc - - dù sao cũng là làm qua Ngưu lang đồng tổng (doge)

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Sao Hải Vương (Thất)

Tân Viên sau khi nói xong câu đó, Thiên Kỳ cùng hấn hai mặt nhìn nhau mười mấy giây.

Tân Viên: Về mặt mộng bức. jpg

Thiên Kỳ: Trợn mắt há hốc mồm + mặt đỏ tới mang tai. jpg

... Nhắc tới sự kiện, nàng là cho tới bây giờ cũng không dám tưởng tượng .

Hai người bọn họ mặc dù đã tại cùng nhau hai năm, nhưng là hấn vẫn là ở hiệu đệ tử, lại không có đến tuổi nên gả cưới, bình thường liền tính lại quán quít lấy nàng, cũng không luận bất luận cái gì thời khắc đều là cẩn thận nhớ kỹ chọn lựa bảo vệ thi thố .

"Hấn là chế phục lần đó đi..." Tân Viên này lúc về mặt khê biến đổi, thấp giọng lẩm bẩm tự nói.

Lần đó thấy nàng xuyên thỏ nữ lang, hấn chỉnh cái đầu đều muốn nổ , còn có cái gì lý trí đáng nói? Tất cả nhiệt độ đều xông xuống dưới, chỉ muốn muốn đem nàng lấy khóc, cái gì lý tính cùng quy tắc đều toàn bộ ném sau ốt .

... Cho nên, tám phần mười | cứu, hấn là lần đó thích ra tiểu sư từ đến ?

Thiên Kỳ cũng ở trong đầu cố gắng hồi tưởng đến gần nhất, chờ nghĩ đến lần đó từ hấn trường học trở về nàng xuyên thỏ nữ lang chế phục cấp hấn xem thời điểm, cuối cùng, vốn là cháy hồng mặt trở nên càng đỏ .

"Đừng sợ, " liền ở nàng càng ngày càng sợ sợ thời điểm, Tân Viên đã hoàn toàn khôi phục ngày thường trầm tĩnh sắc mặt, ôn nhu nâng nàng mặt, nói với nàng, "Chúng ta bây giờ liền đi bệnh viện kiểm tra."

Chờ hai người lên xe, Tân Viên làm cho nàng dựa vào ở trong lòng bản thân, nhẹ khẽ vuốt vuốt nàng đầu tóc ý làm trấn an, một bên không ngừng mà ở trên điện thoại di động phát vi tính.

Rất nhanh đến bệnh viện, một loạt đăng ký xếp hàng kiểm tra, chờ kiểm tra sau khi chấm dứt, hai người ngồi ở bệnh viện chờ vị trí, Tân Viên đem ở nàng kiểm tra lúc hấn đi mua cho nàng trà nóng đưa cho nàng.

Mà Thiên Kỳ nâng trà nóng, trong đầu giờ phút này bởi vì đủ loại tâm tình trở nên một mảnh hỗn loạn, đối không hề chuẩn bị , không biết sự vật tiến đến sợ hãi, hiểu kỳ như biển tiểu vậy đem nàng mang tất cả... Làm nhất điều tiểu sinh mệnh mụ mụ? Nàng đã làm tốt chuẩn bị sao? Trường học công tác lại nên làm cái gì bây giờ? Còn có, Tân Viên còn có hai năm mới có thể đến lĩnh giấy hôn thú tuổi, nếu quả thật có cực cung, tiếp theo một loạt sự tình cần phải như thế nào đi đối mặt đâu? ...

"Tân Viên, " nàng nghiêng đầu xem hấn, thanh âm khàn khàn nói, "... Ngươi cảm thấy ta thực mang thai sao?"

Hấn chứng kiến nàng đầy mắt dao động, thân hôn trán nàng, "Ngươi có phải hay không hết sức sợ hãi?"

Nàng cắn cắn môi, gật gật đầu.

Như thế nào hội không sợ hãi đâu? Nàng đều không biết mình có hay không có chuẩn bị tâm lý thật tốt, có thể hay không tiếp nhận nếu như nàng thực mang thai này sự thực.

"Ngươi tại sao phải sợ?" Hấn từng chữ từng câu nói, "Vô luận ngươi có hay không có mang thai, đều không thể thay đổi ta là tương lai ngươi hài tử ba ba này sự thực, ta sẽ cùng ngươi cùng nhau gánh chịu tất cả trách nhiệm, nếu như có hài tử, ngươi liền thanh thân ổn định ở ta chiếu cố cho đem nàng sinh hạ đến, những chuyện khác ngươi đều không cần lo lắng, ta cũng sẽ toàn bộ an bài tốt."

"Thiên Kỳ, chúng ta nếu như vào lúc này gian điểm có hài tử, mặc dù bảo hoàn toàn là ngoài ý muốn cùng trở tay không kịp, nhưng là có nhất điểm, vô luận chúng ta hài tử là lúc nào đến , hấn đều là chúng ta may mắn, không có thời gian đúng sai, chúng ta đều phải cảm thấy cao hứng phi thường, đây là chúng ta nhân sinh viên mãn."

Nàng không nhúc nhích xem hấn thần sắc, trong lòng cảm thấy có chua xót, lại cảm thấy ấm áp, nàng trước đó chưa từng có rõ ràng cảm giác được, mặc dù nàng so với hấn lớn tuổi hơn toàn bộ bốn tuổi, nhưng là ở gặp được dạng này vấn đề trọng yếu thượng, nàng lại chỉ có thể dựa vào hấn.

Nàng thực vô pháp tưởng tượng, nếu như người nàng yêu không phải là hấn, nàng sẽ làm sao.

"... Cho nên, " nàng động động môi, nhẹ nói, "Ngươi thực hội thật cao hứng sao?"

"Đương nhiên, " hấn trả lời phải vô cùng nhanh chóng, mặt mày mang cười, "Như thế nào hội mất hứng? Chính mình yêu nữ nhân cùng ta hài tử, nàng chính là trên cái thế giới này một người khác thu nhỏ lại bản ngươi, ta lại không thích sao?"

Nàng nhin không được "Phốc xuy" bật cười.

Vừa mới tâm tình khẩn trương, cũng bởi vì hấn lời nói trở nên càng ngày càng buông lỏng, nhẹ nhàng sờ sờ chính mình bụng, nàng không khỏi đang suy nghĩ, này điều tiểu sinh mệnh nếu quả thật tồn tại... Đến tốt cùng là con trai hay con gái đâu, nếu như lớn lên giống hấn, kia nhất định đáng yêu có phải hay không , nàng cũng nhất định sẽ yêu này đứa bé yêu đến không được đi?

Hấn thấy nàng thần sắc buông lỏng rất nhiều, ngoéo một cái môi, duỗi tay ôm nàng vào trong ngực mình, dựa vào ở bên tai của nàng, thấp giọng nói.

"Thiên Kỳ, ta rất yêu ngươi."

Yêu ngươi vượt qua trên cái thế giới này bất luận kẻ nào, so với trên cái thế giới này bất luận kẻ nào đều muốn yêu ngươi.

Nàng nghe được mặt đỏ lên, chớp mũi chua xót, nhin không được nói, "... Ngươi hôm nay như thế nào như vậy buồn nôn?"

"Ta sợ về sau nếu như có hài tử, vẫn là cái nữ hài, ngươi sẽ phải ghen , " hấn trêu chọc, "Nữ nhi nhưng là ba ba tiểu tình nhân, vậy sau này ta tự muốn đem đối với ngươi yêu phân một bộ phận cho nàng ."

...

Chờ từ bệnh viện đi lúc đi ra, hai người thần sắc đều có điểm cổ quái.

Thiên Kỳ cắn cắn môi, nghiêng đầu nhìn về phía bên cạnh chau mày lại Tân Viên, nhìn không được nhẹ nhàng lời kéo hần ống tay áo.

Hắn quay đầu lại, dặt nằng tay, "Như thế nào?"

"Ta liền suy nghĩ người có phải hay không mất hứng?" Nàng nói, "Bởi vì..."

Bởi vì kiểm tra kết quả là - - nằng thể nhưng không có mang thai.

Dựa theo thầy thuốc thuyết pháp, một rã rời chờ tình huống có thể là bởi vì thời tiết duyên cớ, nghi lễ từ chối cũng có thể là gần nhất làm việc và nghỉ ngơi bề bộn nhiều việc, nội tiết mất cân đối duyên cớ, tóm lại... Chính là không có mang thai sợ bóng sợ gió một hồi.

"Chúng ta phải về nhà trước cầm que thử thai nghiệm một cái, lại đến bệnh viện ." Nàng thấy hắn không nói lời nào, hết sức thẹn thùng nói, "Hoàn toàn bận rộn tôi công một hồi a."

... Cũng một cách vô ích mong đợi một hồi.

Vừa mới kia mấy giờ tựa như là ngồi một lần xe cáp treo, nàng thật vất vả đều đã chuẩn bị tâm lý thật tốt đi tiếp thu nàng phải có hài tử sự thật , có thể kết quả thể nhưng lại là không có, nàng nghe được thầy thuốc nói không có mang thai thời điểm, trong lòng thể nhưng không thể tránh né cảm thấy thất lạc.

"Đứa ngọc, " một hồi lâu, Tân Viên vỗ vỗ nàng đầu, "Tại sao phải mất hứng đâu? Ta còn có thể lại nhiều hưởng thụ hai năm cùng người hai người thế giới, có sao mà không làm?"

"Chỉ là, thành thực đến nói, ta đối với kết quả này hơi có chút tiểu tiểu thất lạc, " hắn lắc đầu, vẻ mặt không được tự nhiên nói, "Ta thể nhưng so với mình tưởng tượng còn muốn nhanh lên làm ba ba, vừa mới ở trước mặt thầy thuốc còn nói một câu (làm sao có thể không có?), thật sự là tổn a..."

Nàng nghe ngẩn ra, sau đó nhìn không được bật cười.

Nguyên lai bọn họ tâm tình đều là giống nhau.

Mặc dù đều tràn trề thấp thỏm cùng bất an, nhưng là muốn phải nhanh lên một chút có một cái bọn họ cục cưng, sau đó cùng nhau thật tốt bảo vệ nàng tâm tình lại vượt qua này loại bất an.

Cho nên, chung quy là thời gian còn chưa tới a.

Nàng thực hết sức mong đợi ngày nào đó, bọn họ có thể cùng nhau nghênh đón bọn họ cục cưng đến.

"Vốn đang cho là ta có thể nhất phát phải trúng ." Hắn cười xấu xa trêu chọc nàng, "Xem đến ta còn phải nhiều cố gắng cố gắng mới là."

"Luu manh, " nàng đem hần mặt đẩy ra.

"Đi thôi lão bà, chúng ta về nhà tiếp tục."

Chờ hai người một đường ngọt ngọt ngào ngào về đến nhà, từ cửa thang máy vừa ra tới, liền nhìn đến bọn họ phòng trước cửa đứng đầy nhất tiền lớn nhân.

Hắn ba mẹ cùng với nhất tiền lớn trưởng bối, nàng ba mẹ cùng với nhất tiền lớn thân thích... Liền Thiên Thế cùng Đồng Hi Chu thể nhưng đều đến .

"Chúc mừng chúc mừng a !" Các trưởng bối nhất nhìn đến bọn họ xuất hiện, lập tức đều vui mừng khôn xiết tiến lên đón chào, "Chúng ta cũng chờ người nhóm đã lâu rồi!"

Thiên Thế cười hi hi nhảy lên, ôm cổ Thiên Kỳ, "Tỷ! Chúc mừng người, ta muốn có tiểu cháu ngoại trai a ha ha ha ha!"

"Thiên Thế người cho ta động tác biên độ ít một chút, cẩn thận một chút!" Thiên Thế mụ mụ ở phía sau nói với nàng, "Tiểu kỳ mang thai, trước ba tháng có thể nhất định phải cẩn thận, không thể có bất kỳ sơ xuất."

Đồng Hi Chu ngay sau đó vẻ mặt lạnh nhạt đi qua đến, đem tiểu lão hồ từ Thiên Kỳ trên người lột xuống đến, sau đó vỗ vỗ Tân Viên bả vai, "Học đệ, 20 tuổi sẽ phải làm cha , trò giỏi hơn thầy, người có thể ."

Thiên Kỳ cùng Tân Viên giờ phút này xem trước mặt này giúp vui vẻ muốn thượng thiên không biết chân tướng nhân, cứng ngắc cùng liếc mắt nhìn nhau một cái.

"Ba, mụ, bá mẫu, bá phụ, thúc thúc thăm thăm... Còn có Thiên Thế, học trưởng, " Tân Viên nâng đỡ cái trán, "Các người trước tình tảo nhất điểm hãy nghe ta nói."

"Nói cái gì? Chẳng lẽ là ta tỷ hoài long phượng thai sao? ?" Thiên Thế vội vàng chen miệng nói.

"... Trên thực tế Thiên Kỳ không có mang thai." Tân Viên từng chữ từng câu nói, "Thầy thuốc nói là vì làm việc và nghỉ ngơi vấn đề làm cho nội tiết mất cân đối, giấy trắng mực đen."

...

Trong hành lang trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, chỗ có người trên mặt vẻ mặt đều thay đổi.

Thiên Kỳ xem nàng cha mẹ còn có Tân Viên cha mẹ trên mặt cái kia có thể được gọi là "Sấm sét giữa trời quang mộng bức" về mặt, thật sự là nhìn không được nghiêng đi đâu.

Lão nhân gia nghĩ nhanh lên ôm tôn tử tâm tình nàng thực hết sức có thể lý giải, cho nên, nàng hết sức không đành lòng đi nói này sự thực, chỉ có thể nhường Tân Viên đảm đương này người ác.

"Ba mẹ, các người không cần như vậy khổ sở, ta còn chưa tới tuổi nên gả cưới, chờ lãnh giấy hôn thú lại muốn hài tử mới là tương đối khá thời cơ." Tân Viên lạnh nhạt hướng về này giúp nhân hạ lệnh trực khách, "Vất vả mọi người đến đi một chuyến, hy vọng hai năm sau có thể mau chóng cho các người tin tức tốt."

Tất cả mọi người về mặt thất lạc rời đi, Thiên Thế la hét "Ta tiểu cháu ngoại trai hư lung lay nhất thương lừa gạt ta tình cảm" sau đó bị Đồng Hi Chu một phát bắt được liền đề tiến thang máy.

Cửa thang máy nhẹ đóng cửa khẽ, Thiên Kỳ cúi đầu, lại cảm thấy khổ sở trong lòng đứng lên.

"Không cần bởi vì bọn họ thất lạc mà tạo thành người cũng thất lạc," Tân Viên mở cửa, lôi nàng vào trong cửa, "Là ta không tốt, liền mang thai đều còn không có chứng thật trước hết chiêu cáo thiên hạ, hiện tại làm ra cái quạ đen."

Khi đó ở trên xe, hần cấp ba mẹ gửi tin nhắn nói cho bọn họ biết Thiên Kỳ khả năng mang thai, cũng là vì để cho bọn họ làm hảo đôn lấy đến có hài tử, nhưng là hần không có đến tuổi nên gả cưới cần thiết đối mặt tất cả mọi chuyện, kể cả chính phủ thủ tục, tiền phạt đợi chút, đem tương lai khả năng phát sinh tình huống trước sớm nghĩ kỹ, trải tốt đường.

Nhưng là hần vẫn là tính sai các trường bối vui sướng, cùng với này loại vui sướng đối không có mang thai Thiên Kỳ chỗ tạo thành quá nhiều.

"Còn có Thiên Thế cái này chỉ sợ thiên hạ không loạn tiểu Ma vương, người không cần đem nàng lời nói quá coi là quan trọng," hần kéo nàng ở trên ghế sofa ngồi xuống, ôm nàng vào lòng, "Àn? Có nghe hay không?"

Thiên Kỳ tựa ở hần trong lòng, vươn tay ôm lấy hần cổ, gật gật đầu.

Hần xem nàng như thế ngoan ngoãn bộ dáng, nhìn không được trêu chọc nàng, "Không có hoài thượng hài tử thực như thế khổ sở a? Kia chúng ta hiện tại lập tức liền muốn một cái? Đến, khẳng định nhất phát ở giữa."

Hần làm bộ sẽ phải thoát nàng y phục, nàng bị chọc cho cũng nở nụ cười, liên tục đạo, "Người đừng làm rộn."

"Tân Viên," nàng đột nhiên nghiêm túc xem hần, "Ta làm người hài tử mù mù, thực thích hợp sao?"

Hần nhéo nhéo nàng mặt, "Ta không biết rõ a, ta lại chưa từng có yêu qua trừ người ra nhân, không thích hợp cũng phải thích hợp a."

"Này cái gì trả lời," nàng liếc mắt.

"Tốt lắm, ta biết rõ người muốn hỏi ta cái gì, có phải hay không ta vì cái gì sẽ như vậy thích người lý do?" Hần một bộ nắm chắc phần thắng trong tay bộ dáng.

Nàng bị vạch trần tâm sự, đỏ mặt nhìn hần.

"Vậy khẳng định là bởi vì người mặt cùng dáng người đối ta khẩu vị, tựa như người cái kia còn trùng có hại đệ tử đồng dạng, là cái nam nhân vừa nhìn thấy người vừa muốn đem người áp đảo."

... Thiên Kỳ "Pằng" nhất chương vỗ lên hần lòng ngực.

Tân Viên ha ha phá lên cười.

"Bởi vì người ngốc."

Thiên Kỳ lại là nhất chương.

"Nói thực," hần dựa vào gần nàng đầu tóc, hôn một chút, "Ta bình thường đối với người sủng ái còn chưa đủ sao?"

"Người sẽ luôn luôn như thế thích ta sao?" Nàng nghiêm túc hỏi, "Chờ ta đã sinh đứa trẻ, niên lão sắc suy, người vẫn là như vậy soái, trẻ tuổi nữ hài cũng như vậy nhiều..."

Hắn cúi đầu nhìn nàng một cái, thật lâu, lời gì cũng không có nói, cúi đầu hôn nàng môi.

Kỳ thật tình yêu nào có như vậy nhiều đạo lý cùng lý do đâu? Nếu như có thể nói ra thích lý do, kia cũng không phải thật liền như vậy thích cái này nhân .

Thích người chính là thích người.

Tựa như hắn, ở lần đầu tiên nhìn thấy nàng thời điểm, liền muốn cùng nàng qua cả đời.

Tác giả có lời muốn nói: a trước đã quên cùng các người nói, này là kết cục trước cuối cùng một cái luân hồi

Ha ha ha a ha ha ha ha Đồng Thực Thụ cái này bại hoại, ha ha ha ha kết quả đại sư tử không có hi làm cha

Đến, ta đáp ứng các người, ngoại truyện thỏa mãn các người viết một cái sư tử 18 tuổi thời điểm như thế nào đem Thiên Kỳ đẩy ngã trình diễn nữ giáo sư đệ tử play , một lời không hợp liền lái xe mới là phong cách của ta? ? ?

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thiên Vương Tinh (Thất)

Trong phòng họp khí áp từ đầu đến cuối đều ở dưới 0 độ hai mươi độ.

Thẩm Tri Hi từ đầu tới đuôi cũng không có nói câu nào, ngay cả mặt mũi trước nàng làm toàn bộ ba tháng thiết kế sổ tay cũng không có mở ra qua một trang, nàng tọa tại tọa vị thượng, không nhúc nhích, ánh mắt như kim châm đồng dạng xem đối diện nàng nam nhân.

Đáng thương bên người nàng An Huyền còn có Đồng Ngự bên cạnh ngoài nghề cao tăng, tại như vậy khủng bố như địa ngục bầu không khí hạ, đơn giản chỉ cần dùng tốc độ nhanh nhất lấy hai người chuyên nghiệp năng lực đem toàn bộ họp tác cấp nói xong .

"Như vậy, Lindy, Chris, mong đợi chúng ta lần sau tạm biệt." Hội nghị kết thúc, ngoài nghề mỉm cười cùng Thẩm Tri Hi còn có An Huyền theo thứ tự nắm tay, sau đó ưu nhã lùi bước phát cực nhanh rời đi phòng họp.

"Đồng tổng, mong đợi lần sau tạm biệt, " An Huyền đi lên trước, cùng Đồng Ngự nắm tay, muốn nhịn xuống, lại cuối cùng vẫn còn mỉm môi, giống như cười mà như không nói, "Nhà chúng ta Hi tỷ nhận được người chiếu cố ."

Thẩm Tri Hi sau khi nghe xong, nghiêng răng nghiêng lợi bấm một cái An Huyền, đã thấy Đồng Ngự thân sĩ đối An Huyền mỉm cười, "Uh, ta sẽ luôn luôn thật tốt chiếu cố nàng ."

Mất thấy này câu nói cho hết lời, Thẩm Tri Hi lập tức sẽ phải nổi đóa, An Huyền lập tức lại không chậm trễ, lấy tốc độ ánh sáng rời đi cái này nàng ngay người toàn bộ hai giờ Tu La tràng.

Trong phòng họp một lần nữa khôi phục yên tĩnh, Đồng Ngự xem trước mặt hận không thể đem hắn xé thành mảnh nhỏ Thẩm Tri Hi, trầm ngâm một lát, "Bảo bối, chờ ta một phút, người lại bắt đầu phát tác."

... Nàng cắn răng, nhìn hắn không từ không chậm dạo bước tới cửa.

"Trương bí thư, "

Mở ra cửa phòng họp, Đồng Ngự cửa đối diện ngoài đợi lệnh Trương bí thư nói, "Giúp ta đem bên ngoài rèm cửa sổ kéo lên, ta đợi lát nữa chính mình hội khóa cửa."

Trương bí thư nhìn thoáng qua nhà mình ông chủ, lại lén lút liếc mắt nhìn ở trong phòng hội nghị sắc mặt xanh mét Thẩm Tri Hi, điểm gật đầu, chần chờ nói, "... Ông chủ, đợi lát nữa hội nghị phải giúp người hủy bỏ sao?"

"Uh, " hắn khẽ vuốt cằm, trên mặt lại không có một tia một tia kinh hoảng, mang nhất quán cười nhạt, "Hôm nay đều sớm một chút tan tầm đi."

Cửa phòng họp bị khép lại, trước đài phụ cận một đám người lập tức đều "Rầm" một tiếng vây quanh đến Trương bí thư trước mặt, hai mắt phát quang hỏi, "Trương bí thư! Trương bí thư! Bên trong phòng họp cô gái đẹp kia là ai? ? Cùng đồng tổng là quan hệ như thế nào? ? Đồng tổng này loại cho tới bây giờ không gần nữ sắc nhân thể nhưng đem mình cùng một mỹ nữ quan ở trong phòng hội nghị chẳng lẽ là muốn tới nhất phát phòng họp H sao? ? Thực sao? ?"

Trương bí thư lắc đầu, phát phát tay, ý bảo này giúp bình thường có tiếng cũng có miếng bát quái các tinh anh mau chút ít lui tán, "... Nhanh đi về công tác."

"Chúng ta mới không quay về! ! Chúng ta muốn nghe lên! !" Mọi người trầm miệng một lời nói.

"Như thế nào có thể sẽ có góc tường cho các người nghe? Nghĩ hay lắm."

Trương bí thư rất cao lãnh liếc về này giúp ngu ngốc quần chúng một cái, "Đội lát nữa này bên trong có thể sẽ phát sinh máu tanh án kiện, ta sợ suy giảm tới vô tội, ta khuyên các người vẫn là vội vàng đi."

...

Cùng thời khắc đó, Đồng Ngự khóa lại cửa phòng họp, một lần nữa đi vòng vào hồi Thảm Tri Hi trước mặt.

Nàng xem thấy trước mặt cái này nam nhân, cảm giác mình liên tục vẫn làm kiều ngạo chỉ số thông minh ở nhìn thấy phía sau hẳn hoàn toàn liên biến thành giá trị âm.

Đây rốt cuộc là một cái bao nhiêu ý nghĩ hão huyền triển khai - - nàng tâm tâm niệm niệm, vượt qua bao nhiêu trong lòng chướng ngại mới nguyên ý đi tiếp thu một cái làm đặc thù Nguru lang nghề nghiệp nam nhân, thế nhưng lúc mình một cái, biến thành chân thật, thậm chí là nàng công ty hợp tác đồng bọn tập đoàn bá đạo tổng giám đốc.

Này hẳn mục lại không phải là shoujo manga? Ngoạn là cái gì tuồng?

"Đồng Ngự, "

Trầm mặc hai giờ Thảm Tri Hi, cuối cùng từng chữ từng câu nói với hẳn, "F**k you."

Nói thực, nàng sớm nên nghĩ đến.

Nàng có vô số lần cơ hội, có thể xách trước biết rõ hẳn lời nói dối, nàng cũng có vô số lần cơ hội, có thể làm giòn vạch trần hẳn nguy trạng.

Xác thực a, hiện tại vừa nghĩ, kỳ thật trải qua mấy ngày nay, có nhiều như vậy từng ly từng tý dấu vết để lại có thể phân biệt đi ra: Hẳn hơn người khí trảng cùng tu dưỡng, hẳn ưu nhã nói năng cử chỉ, hẳn cùng nàng ngẫu nhiên dùng tiếng Anh trao đổi thời điểm lưu loát ngôn ngữ hòa hảo nghe thuần khiết phát âm, vĩnh viễn bông đến chỉnh tề tinh xảo y phục, giá cả đắt đỏ vật dụng hàng ngày, còn có có mấy lần ngẫu nhiên bị nàng nhìn thấy bực kiện tựa đề... Thậm chí trước hai tuần lễ buổi sáng, nàng về nhà cảm đã quên mang này nọ, đi ngang qua đầu đường thời điểm còn tận mắt thấy hẳn thượng một chiếc màu đen tọa giả.

Vô số lần, vô số lần nàng cũng có thể sớm xem đến hiện ở cảnh tượng như vậy, sẽ không để cho chính mình chỗ tại như vậy bị động cục diện - - bởi vì vô luận từ điểm nào đến xem, dạng này nam nhân cũng khó có khả năng là cái Nguru lang.

"Weiking, " thấy hẳn không nói lời nào, nàng lãnh cười cười, "Người xem, cỡ nào tên dễ nghe a."

"A không đúng, " nàng lạnh lùng hướng hẳn giờ ngón tay giữa lên, "Cần phải bảo người Đồng Ngự, đồng tổng giám đốc?"

Đồng Ngự xem nàng, này lúc chậm rãi bước lên một bước, duỗi tay muốn ôm nàng tiến trong lòng.

"Cút ngay!" Nàng nghiêm mặt, lập tức lui về phía sau một bước, "Nhìn ta hiện tại ở trước mặt người tựa như là một cái hiển nhiên đại đàn độn, người cao hứng đi? Ngoạn nhân vật sắm vai trò chơi chơi đến sáng khoái bay đi?"

"Ta này cuộc đời đều không nghĩ phải nhìn nữa người."

Nàng cầm lấy trên bàn văn kiện, xoay người liền đi tới cửa.

"Tiểu Hi, " Đồng Ngự lập tức bước lên một bước, từ sau nhẹ nhàng kéo lấy nàng cánh tay, "Ta biết rõ, người hiện tại đối ta rất tức giận, ta nhận lỗi với người."

"Xin lỗi?"

Nàng đưa lưng về phía hẳn, thanh âm lạnh như băng sương, "Xin lỗi chẳng lẽ liền hữu dụng sao? Người coi ta như đứa ngốc đồng dạng lừa gạt, hiện tại tại chỗ bị vạch trần, cảm thấy chỉ cần nói lời xin lỗi có thể nhượng ta tiếp tục hồi người bên cạnh làm đứa ngốc? Người nghĩ hay lắm."

"Ta như là đã ngoạn cái này nhân vật đặt ra có thể ngoạn đến bây giờ, "

Hắn đem nàng xoay người, mặt quay về phía mình, lạnh nhạt nói, "Nếu như không phải là cố ý vì, ta hôm nay cũng vẫn như cũ sẽ không để cho người phát hiện."

Nếu như không phải vì hôm nay muốn làm mặt vạch trần thân phận của tự mình, hẳn đại khái có thể cắt cử những người khác để thay thế hẳn tham gia lần này hội nghị - - từ lúc hai tuần lễ trước hẳn cũng đã ở nhật trình bề ngoài chứng kiến hôm nay muốn cùng nàng tiến hành mặt đối mặt thương lượng.

Nàng không nói lời nào.

"Người gặp phải ta ngày đầu tiên, ta bởi vì chuyện công tác tâm tình không thật là tốt, không có lái xe, từ công ty sau khi đi ra tự tùy ý tản bộ đi đến người gia phụ cận ngồi cạnh hút thuốc, người nghĩ rằng ta là Nguru lang, muốn gọi ta về nhà bồi | ngủ, mà ta xem người đầu tiên nhìn liền có mắt duyên, liền biết thời biết thế đi người gia - - đương nhiên, này là ta này cuộc đời lần đầu tiên gặp được loại chuyện như vậy, ta cũng vậy cho tới bây giờ bất hòa nữ nhân xa lạ lui tới."

"Kỳ thật từ đầu đến cuối, ta chưa từng có chính miệng thừa nhận qua ta là Nguru lang, nhưng nhìn người coi ta như làm Nguru lang, ta sẽ không để ý, mặc dù chúng ta này đoạn quan hệ bắt đầu cơ hội hết sức không tầm thường, nhưng là cùng người cùng một chỗ hết sức khoái trá rất nhẹ nhàng, ta chưa từng có đối bất kỳ một cái nào nữ nhân có qua loại cảm giác này, cho nên ta nguyện ý lấy dạng này thân phận tiếp tục làm bạn ở người bên cạnh - - đương nhiên, chúng ta thân thể phù hợp độ cũng phi thường tốt, này điểm cũng cho ta dư vị vô cùng, lưu luyến quên về."

Thẩm Tri Hi nghe được hần nói ra lời như vậy, vốn là tức giận đến tê dại mặt đỏ lên, chỉ hần mũi nổi giận đạo, "Người tên lưu manh này!"

"Sợ là sợ lưu manh có văn hóa, " hần dễ dàng đem nàng tay niết ở chính mình trong lòng bàn tay, "Tiểu Hi, thích thú sắm vai người phán đoán trung nhân vật là ta không đúng, nhưng là từ ta gặp người này một khắc bắt đầu, liền lại cũng sẽ không có bất kỳ nữ nhân nào có thể đi vào ta con mắt."

Thẩm Tri Hi nghe hần ôn hòa chừng chặc thanh âm, trong lòng run run, một lát sau, vẫn là cố gắng muốn giãy giụa khai đến, "Người thả ta ra."

Hần không hợp tác, còn đưa tay ra mò nàng đầu tóc.

"Ta gọi người buông ra!" Nàng con mắt hồng hồng, đưa tay sẽ phải chụp hần tay.

"Tiểu Hi, tỉnh táo nhất điểm."

"Người nhường ta như thế nào tỉnh táo? !" Nàng mãnh ngẩng đầu, lại cũng ức chế không được lớn tiếng đối hần quát, "Liền ở sáng sớm hôm nay, ta còn đang suy nghĩ muốn đi Nguru lang điểm giúp người chuộc thân, ta còn ở lo lắng cho mình gửi ngân hàng có đủ hay không dùng, ở như vậy dài một đoạn trong thời gian, người mỗi một ngày càng ôn nhu ôm chăm ta, ta mỗi một ngày lại càng sa vào ở không lồ tâm lý hành hạ bên trong, bởi vì người đồng thời còn có được những nữ nhân khác mà cảm thấy vạn phần thống khổ, liền coi như người đối với các nàng không có tình cảm nhưng là hay là muốn cùng các nàng lên giường mà thừa nhận toàn tâm đầu nhứt, ta nghĩ giống người ôm chăm các nàng, hôn môi các nàng thời điểm đều sẽ khó chịu được muốn khóc."

Đồng Ngự xem trước mặt cái này thời gian qua cứng rắn cường hần nữ nhân bả vai khê run rẩy, trong lòng cũng không nhịn cảm thấy mỗi như thương tiếc, "Tiểu Hi, tất cả đều là ta sai, ta nói xin lỗi, ta hiểu rõ người ..."

"Người không hiểu!"

Cuối cùng, nàng nước mắt từ trong hốc mắt tràn mi ra, nước nở nói, "Người căn bản là không hiểu mấy ngày này ta đến cùng là như thế nào lại đây, Đồng Ngự, ta đến cỡ nào yêu người người căn bản là vô pháp tưởng tượng!"

Nàng đã từng là cỡ nào người kiều ngạo a.

Nàng mắt cao hơn đầu, lại tài mạo song toàn nam nhân cũng không cách nào vào tới nàng mắt, ở phát hiện mình yêu một cái Nguru lang thời điểm nàng cơ hồ cảm giác mình điên khùng, có thể là vì yêu hần, nàng lại đem tất cả thống khổ đều nhịn xuống.

"Ta biết rõ, " hần nhấn đầu lông mày, một phen tăng tăng lời nàng vào trong ngực mình, "Ta đều biết rõ."

Thẩm Tri Hi khóc đến cả người đều ở phát run.

Nàng cũng đã không nhớ rõ, nàng là có bao lâu không có cảm nhận được qua này loại bận tâm khổ sở, nàng liên tục như vậy bài xích tình yêu nguyên nhân, cũng là bởi vì nàng không nghĩ bị thương, không nghĩ lại tiếp nhận dạng này thống khổ.

Nhưng là so với trước cùng Lịch Đào kia đoạn cảm tình, cùng Đồng Ngự trong khoảng thời gian này không dài khúc mắc, lại làm cho nàng lại là hăm sâu trong đó, vô pháp tự kiềm chế.

Khả năng trên thế giới thật là có loại chuyện như vậy đi? Đối một cái số mệnh đã định nam nhân, sẽ yêu được nguyện.

"Tiểu Hi, " hần không ngừng mà vuốt nàng sống lưng, "Ta biết rõ trước người có qua nhất đoạn cảm tình để cho người tâm sức lao lực quá độ, cũng làm cho người không lại tin tưởng tình yêu, cho nên ta ngay từ đầu không dám hết sức thận trọng cùng người nói tình cảm, ta liên tục đang suy nghĩ, nếu như có thể thông qua trên thân thể quen thuộc chậm rãi để cho người đối ta cái này nhân sinh ra ý lại tin nhiệm, thật là tốt bao nhiêu, ta liên tục sợ hãi người cảm thấy tình cảm là gánh nặng, cho nên mới kiên tạo ra một loại không chịu trách nhiệm hiện tượng... Người không biết rõ, ta ở phát hiện người thích ta thời điểm, đến cỡ nào vui vẻ."

Nàng vẫn là không nói lời nào, nằm ở hần ngực, tăng tăng dụng quyền đầu càng không ngừng đập hần.

"Xin người tin tưởng, từ ta gặp được người bắt đầu, ta chính là nghiêm túc thả thận trọng, ta đối tình yêu thủy chung trốn tránh, cảm thấy tình yêu cũng không phải là nhân sinh trọng điểm, nhưng là người lại triệt để thay đổi ta này ý nghĩ, nhường ta thực chính là muốn an định lại, nhường ta cũng vậy nghĩ có cái gia."

Thẩm Tri Hi nghe được trong lòng lại toan vừa ảm lại ngọt, đủ loại tâm tình xen lẫn, cơ hồ muốn làm cho nàng choáng váng, nức nở một hồi, nàng từ hấn trong lòng ngực ngẩng đầu lên, "Ngươi cho rằng nói điểm này loại lời nói êm tai có thể được đến tha thứ sao?"

Hắn khẽ cười cười, gọi cảm lại mê người, "Vô luận ta là Nguru lang, vẫn là JIP nhân tư Phó tổng giám đốc, ngươi thích đều là ta cái này nhân đi?"

"Trước ngươi cũng không biết thân phận chân thật của ta, cũng cũng không thêm đề ý ta là Nguru lang, kia đã nói lên ngươi yêu chính là ta cái này nhân bản thân, mà không phải đóng gói ta cái khác danh từ."

"Cho nên, ngươi yêu ta, cùng ta người này là ai vậy lại có quan hệ gì đâu?"

...

Nàng xem thấy hắn ôn nhu như nước con mắt, trong lòng suy nghĩ qua lại đủ loại, mặc dù ngay từ đầu phần nộ cùng khiếp sợ cơ hồ muốn đem nàng choáng váng đầu óc, nhưng là ở hắn mạnh mẽ thả ôn hòa giải thích hạ, giống như nàng vừa mới bắt đầu mắt không chế tâm tình cũng dần dần trở nên ổn định lại.

"Đồng Ngự, ta nhất đã sớm biết ta ngoạn bất quá ngươi, " nàng lần nữa giơ tay lên, dùng sức đập hắn một quyền, nghiêm mặt nói, "Ta cảm giác mình lại bị ngươi này đôi nguy biện cấp vòng vào đi."

Hắn sau khi nghe xong, dùng bàn tay xoa xoa vết nước mắt trên mặt nàng, ôm nàng phá lên cười, "Vậy ngươi liền bị ta quán cả đời đi?"

Nàng vẫn là không lên tiếng, lòng mảy nhưng dần dần giãn ra khai đến.

"Nên biết, vô luận quá trình là như thế nào, kết quả lại vẫn luôn là nhất định." Thật lâu, hắn đột nhiên nhẹ nhàng buông nàng ra.

Sau đó, ở Thẩm Tri Hi nhìn soi mói, hắn không biết rõ từ đâu nhí biến ra một cái nho nhỏ hộp gấm cầm ở trong tay, đối nàng một gói quỳ xuống.

"Tiểu Hi, gả cho ta đi."

Hắn xem nàng, đáy mắt tràn đầy tất cả đều là nàng, như dĩ vãng bất luận cái gì một lần đồng dạng, "Làm ta đồng phu nhân, giúp ta sinh đứa bé, theo giúp ta đi cả đời, hảo sao?"

(◕◕)...

Thẩm Tri Hi cả người đều sửng sờ.

Không nhúc nhích như Phật tượng đồng dạng sửng sờ ở tại chỗ thật lâu, nàng cảm giác mình này cuộc đời cũng không có quá tâm tình như vậy phức tạp thời khắc, cảm thấy mũi hết sức toan muốn khóc, nhưng là giống như lại muốn cười to, càng muốn thét chói tai, cũng muốn mắng hắn... Tóm lại, căn bản không biết rõ muốn thế nào mới tốt.

"... Ai muốn giúp ngươi sinh đứa bé?" Nàng vừa mắng hắn, lại đi tới, tiếp nhận cái kia tiểu tiểu hộp gấm, mặt mày mang cười quát lớn hắn, "Ngươi chính mình sinh đi!"

Đồng Ngự cười đứng người lên, xuất ra hắn ở Mỹ quốc thời điểm liên ti mi chọn lựa hảo kết hôn chiếc nhẫn kim cương, nhẹ nhàng đẩy lên nàng trái ngón áp út.

"Vô luận ta là ai, "

Hắn hôn một chút nàng mang chiếc nhẫn kim cương tay, từng chữ từng câu, "Đều vĩnh viễn thay đổi không ta yêu ngươi này sự thực."

Tác giả có lời muốn nói: Chúc mừng đồng tổng, chúc mừng đồng tổng, chúc mừng đồng tổng Hi tỷ hi kết lương duyên! ! ! ! Thịnh cầu đêm động phòng hoa chúc ngoại truyện! ! ! Hai mươi loại tư thế! ! !

Đồng tổng! ! Ngươi vì cái gì hội như vậy soái! ! ! Vì cái gì hội như vậy mê người! ! ! Vì cái gì hi nữ vương dạng này phát hỏa ngươi cũng có thể nghịch chuyển càn khôn ôm được mỹ nhân về! ! Nói cho ta biết, Lịch gia huynh đệ có phải hay không liền ngươi một trăm phần có nhất cũng không bằng! ! !

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Sao Thủy (Thất)

"Cảm ơn ngươi đã từng yêu qua ta."

An Huyền tay dừng lại trên quả đấm cửa.

Nàng vừa mới có trong nháy mắt, đại não là hoàn toàn chỗ trống .

Mấy cái tự, lấy dịu dàng phương thức, mạnh mẽ trực tiếp xuyên suốt nàng, đem nàng thật vất vả tu bỏ cho hết hảo, căn bản nhìn không ra vết sẹo trái tim, lần nữa đánh trúng đập tan.

Mảnh vụn rơi là tả đầy đất, lòng bàn chân đạp lên, lập tức huyết nhục mơ hồ.

Nàng biết rõ hần liên tục đang nhìn nàng, nàng cũng biết đạo nàng căn bản vô pháp khắc chế chính mình tay run rẩy, có thể nàng vẫn là thủy chung cố nén chưa có trở về qua thân.

Nàng xem thấy trong hành lang trong hư không nhất điểm, hần xem nàng.

Này hần là hai người bọn họ này cuộc đời tối dài đường đường trăm mặc .

Dài đường đường đến ai cũng không muốn mở miệng trước đánh vỡ, dài đường đường đến ai cũng không muốn trước xoay người rời đi, bởi vì vì bọn họ cũng đều biết một khi mở miệng, cái kia liên tiếp giữa bọn họ như vậy nhiều năm tuyến, liền đem triệt để biến mất, vĩnh viễn - - lại cũng không nhìn thấy .

Không biết qua bao lâu, An Huyền dẫn đầu động động thân thể.

Nàng vươn tay, nhẹ nhàng hướng hần xếp đặt bày, sau đó trực tiếp đi về hướng thang máy.

"Buổi tối còn nhớ nhường hần cấp ngươi rót cốc nước phóng ở đầu giường, nửa đêm ngươi vừa tỉnh dậy, có thể uống."

Một bước.

"Nhắc nhở hần, ở làm cho ngươi điểm tâm thời điểm, trứng chiên muốn đơn mặt, không cần song mặt."

Hai bước.

"Lúc làm việc không muốn không biết ngày đêm, sớm đi tan tầm, cũng không cần đem công tác mang về nhà làm."

Ba bước.

"Tiểu Huyền, đáp ứng ta, mỗi một ngày đều muốn trôi qua so với yêu ta thời điểm vui vẻ."

Nàng bước chân dừng ở trước thang máy.

"Đốt" một tiếng, cửa thang máy ở trước mặt nàng mở ra, nàng trực tiếp đi vào, ấn một tầng, lại ấn đóng khóa.

Nàng biết rõ hần từ đầu đến cuối đang nhìn nàng.

Cửa thang máy khép lại, hần mặt biến mất ở ngoài thang máy.

Nàng trầm mặc đứng vững.

Thang máy đến nhất lâu, nàng đi ra thang máy.

Một giây, hai giây... Nàng nước mắt rơi như mưa.

Nàng cho rằng nàng nước mắt cũng sớm đã lưu quang , ở hần như vậy nhiều năm mỗi một lần tuyệt tình rời đi, tại lần đó hần đuổi theo tới công ty thỉnh cầu nàng hồi tâm chuyển ý, tại lần đó Kim Dịch tận mắt nhìn thấy bọn họ đối thoại... Nàng cho rằng nàng lại cũng không hội vì vậy nam nhân chảy xuống nhất giọt nước mắt .

Nước mắt cần phải vì chính mình yêu nhân mà chảy, mà nàng hiện tại người yêu là Kim Dịch.

Nàng liều mạng lau chính mình nước mắt, nhưng vẫn là có nước mắt không ngừng mà thấm ướt nàng bàn tay.

Nàng biết rõ hần muốn nghe nàng cùng hần cáo biệt, có thể nàng liền tạm biệt đều căn bản không mở miệng được.

Còn có thể tạm biệt sao?

Còn sẽ lại gặp sao?

Phải... Sẽ không đi.

Từ hần nói ra này câu này một khắc khởi, liền đại biểu cho hần đã quyết định từ nay về sau, đều sẽ vĩnh viễn biến mất ở nàng trong sinh mệnh, lại cũng sẽ

không xảy ra hiện ở trước mặt nàng.

Hắn bồi nàng đi hơn hai mươi năm.

Từ hôm nay trở đi, hắn sẽ không lại bồi nàng đi .

...

Từ trong đại lâu lúc đi ra, nàng liếc mắt liền thấy được ngòi xóm tiêu bên cạnh bồn hoa Kim Dịch.

Hắn ngồi cạnh thân thể, hai tay duỗi dài đặt tại chính mình trên đầu gối, trầm mặc cúi đầu, cái kia bóng dáng cô độc, tựa như một con bị nhân vứt bỏ tiêu cầu.

Nàng đi tới hắn.

Chờ đi đến cạnh hắn thời điểm, hắn mới vừa vặn phát hiện, vội vàng hoảng loạn ngẩng đầu, từ trên mặt đất đứng thẳng lên, mặt tràn đầy ân cần xem nàng.

"Hắn thiêu lui xuống đi , ngủ một giấc cho ngon liền hảo, " nàng hướng hắn mỉm cười, "Chờ lâu , chân đều ngồi xổm ma đi?"

"Còn hảo, " hắn lác lác đầu, tiện tay xoa xoa rõ ràng đã ngồi xổm ma chân, sau đó đem trên người mình áo khoác cởi ra, choàng tại nàng trên bờ vai, "Buổi tối lạnh."

Nàng nhẹ nhàng cười cười, không nói gì.

Hắn xem nàng, ánh mắt động động.

Mặc dù nước mắt đã lau sạch sẽ, nhưng là ở đèn đường chiếu xuống, hắn như cũ có thể thấy rõ nàng sưng đỏ con mắt.

Nhưng là hắn không có gì cả hỏi, liền một cái tự cũng không hỏi.

"Đi thôi, " hắn dắt nàng tay, không hề không đề cập tới, phảng phất không biết chút nào.

**

Chuyện ngày đó, giống như là cho tới bây giờ đều chưa từng xảy ra đồng dạng.

Đi làm, tan tầm, hẹn gặp, đi Kim Dịch gia... Ngày tái diễn trải qua, nàng mỗi ngày đều là cười , cùng Kim Dịch tình cảm đã ở vững bước đi tới.

Nàng nghĩ, lý tưởng nhất nhân sinh trạng thái phải là dạng này đi, có người yêu làm bạn, có gia nhân quan tâm, công tác vất vả lại có khiêu chiến, trong nội tâm bình thản thả tích cực.

Không có bất kỳ bất mãn, không có bất kỳ khổ sở, không có bất kỳ đau xót... Nàng bị Kim Dịch hảo hảo mà bảo vệ lấy, yêu quý , thậm chí đến quá độ yêu quý trình độ - - bởi vì trừ hôn môi bên ngoài, hắn thủy chung không có chạm vào nàng.

Nàng một vòng ít nhất sẽ đi ba lượt hắn trong nhà, một mình hắn trụ, phòng ở rộng rãi thả sáng ngời, hắn hội nấu cơm cho nàng ăn, rồi sau đó ôm nàng cùng nhau ở trên ghế sofa xem phim điện ảnh, muốn nói giữa hai người kiểu điểm bầu không khí, cũng đã xuất hiện qua không ít lần, nàng cũng có thể rõ ràng rành mạch nhìn đến hắn trong mắt ân sâu dục vọng, nhưng là đến đến cuối cùng, hắn như cũ lựa chọn đem tất cả xúc động đều ép xuống.

Nàng hiểu trong lòng hắn nội liễm cùng thận thung, nàng cũng hiểu hắn đối với nàng bảo vệ cùng quý trọng, này làm cho nàng cảm thấy cảm động hết sức, càng làm cho nàng cảm thấy có một tia áy náy.

Nàng rất rõ ràng này phần áy náy đến tận cùng là cái gì.

Thứ bảy, hắn theo thường lệ tiếp nàng đi nhà hắn, hai người ở nhà đã ăn cơm trưa, cùng đi chạy bộ, đánh cầu lông, trở về trước sau tắm rửa, sau đó kêu thức ăn ngoài, ngọt ngọt ngào ngào ở trên ghế sofa xem tivi.

Truyền hình chứng kiến một nửa thời điểm, hắn chợt tắt tv .

"Như thế nào ?" Nàng nghi ngờ nhìn qua hắn.

Kim Dịch xấu hổ cười cười, ý bảo nàng chờ, sau đó chạy tới phòng ngủ, vội vàng vàng ôm một cái đại lễ lớn hộp đi ra.

"Ngày mai sẽ là ngườ sinh nhật , " hắn đem cái kia đóng gói được tinh xảo xinh đẹp lễ hộp nhét vào nàng trong tay, "Vốn là nghĩ ngày mai cấp người , nhưng là quá nặng , xách sau khi ra ngoài người nhắc lại trở về mệt chết đi, cho nên liền muốn hôm nay sớm cấp người."

"Ta tự xấu, người đừng ghét bỏ, thích hợp, nguyện ý nhận lấy liền hảo." Hắn thận thung gãi gãi chính mình đầu tóc.

Nàng há to miệng, không nói gì, liền cười trực tiếp mở ra cái hộp.

Mở hộp ra, phát hiện bên trong là nhất bản rất dày rất dày quyển sổ.

Màu đen cuối, mạ vàng khung, chất liệu cao cấp, chế tác tinh xảo, nàng ngẩng đầu liếc hần một cái, ở hần mong đợi dưới con mắt, nhẹ nhàng mở ra này bản.

Nàng sùng sốt .

"Ta chuẩn bị thật lâu, viết hư nhiều bản, hôm trước cùng ngày hôm qua suốt đêm hai buổi tối, mới miễn cưỡng theo kịp."

Một trang, một trang... Mỗi một trang, đều là in ra nàng ảnh chụp, có nàng mới trước đây , có nàng học bài thời điểm , cũng có nàng người trưởng thành công tác sau , hơn nữa mỗi một tấm hình phía dưới, đều có một đoạn thật dài lời nói.

"Phát hiện người từ nhỏ liền thích màu lam này nọ, màu lam túi sách, màu lam khăn tay, màu lam nơ con bướm, màu lam y phục, sớm biết rằng mua cho người này nọ thời điểm ta liền chọn màu lam , không chọn hồng phấn ."

"Bá mẫu nói cho ta biết, người sơ trung thời điểm có một lần bị một cái búống binh nam sinh cấp chọc mao , trực tiếp động thủ đánh hần hai quyền, đem hần răng cũng đập , bé trai khóc đến kinh thiên động địa, về sau bá mẫu bá phụ đi giúp người thỉnh cầu tha thứ, người còn một bộ vênh vang đắc ý bộ dáng, làm bé trai ba mẹ mặt đập hần một cước, nói hần là thằng khốn, người mới không sợ hần. Đại nhân nhóm dờ khóc dờ cười, nói người hung, về sau người gả nhân nhất định sẽ bị người gia bạo, ta biết rõ người hung, nhưng là ta lại cảm thấy người hung được thật đáng yêu."

"Kỳ thật ta rất nhớ đưa người một con Teddy, lần trước người thấy được người khác lưu cầu thời điểm chăm chú nhìn thật lâu, nhưng là tổng sợ người quá bận rộn không có thời gian dưỡng."

...

Nàng vừa mới lật hai trang, hốc mắt cũng đã mờ hồ.

Từng chữ câu đều là một khoản vẽ một cái nghiêm túc chăm chỉ viết xuống đến , mặc dù tự xác thực không thể nào đẹp mắt, nhưng là nàng hiện tại cũng có thể tưởng tượng, hần cúi đầu, nằm sấp ở trước bản sách một khoản vẽ một cái viết này bản này nọ đến tốt cùng dùng bao nhiêu tinh lực cùng tâm thần.

Làm một cái lý công nam, hần sẽ không hoa ngôn xảo ngữ lăng mạn, nhưng là hần tình cảm vĩnh viễn thể như bây giờ thật nhỏ, lại có thể bị vô hạn phóng đại địa phương - - đây đã là hần lăng mạn cực hạn.

Trên thế giới này, nàng khả năng cùng tìm không được nữa so với hần đối với nàng khá hơn nam nhân .

Làm sao có thể còn tìm được đâu?

"An Huyền, " Kim Dịch này lúc xem nàng, từng chữ từng câu, phảng phất dùng khí lực toàn thân, "Chúc người sinh nhật vui vẻ."

Nàng ngẩng đầu lên, cách đôi mắt đắm lệ mông lung ánh mắt, xem hần, lên tiếng cười.

"Chúng ta chia tay đi."

An Huyền đáng tuổi cười động lại ở bên miệng.

Đại não giống như bị nhân tăng tăng một kích, trống rỗng, ong ong rung động, nàng há to miệng, tựa hồ căn bản không có nghe rõ hần nói câu nói kia, "... Người vừa mới nói cái gì?"

"An Huyền, " Kim Dịch giờ tay lên, sờ sờ nàng đầu tóc, lần nữa tái diễn, "Chúng ta chia tay đi."

"Vì cái gì?" Nàng môi run lên nhẹ nhẹ, "Người là ở khai trước sinh nhật tịch cười giỡn sao?"

"Ta không có nói giỡn, " hần lắc đầu, "Bắt đầu từ hôm nay, ta không lại là bạn trai của người ."

"An Huyền, ta cho tới bây giờ không giống yêu như người vậy yêu qua một cái nữ hài, " hần thanh âm hết sức ôn nhu, hết sức ôn nhu, "Ta nghĩ đem toàn bộ thế giới tốt nhất đều cấp người, muốn cho người cả đời đều trôi qua hết sức hạnh phúc, muốn cho người vĩnh viễn ở bên cạnh ta cười, muốn cho người vĩnh viễn đều nhận thức không đến bị thương."

"Có khả năng ta từ nay về sau đều lại cũng không cách nào gặp được nhường ta dạng này khắc sâu yêu nữ hài , nhưng là không quan hệ, cho dù không có người có thể thay thế người, ta như cũ tin tưởng sẽ có người kia xuất hiện, theo giúp ta đi nửa đời sau, ta cũng vậy sẽ nói cho nàng, ta đã từng như vậy yêu qua một cái nữ hài, nàng chiếu sáng ta thế giới, chỉ muốn nhìn thấy nàng đáng tuổi cười ta liền sẽ biến nhanh hơn vui mừng."

"Đi tìm hần đi, đừng cảm đi tìm hần, nếu như hần nhát gan, vậy liền đem hần mắng tỉnh, nếu như hần chạy trốn, kia liền bắt hần trở lại, " hần buông lỏng ra vuốt ve nàng đầu tóc tay, "Người cho tới bây giờ cũng không có một giây đồng hồ quên qua hần, ta hiểu rõ nhân, cả đời chỉ sẽ xuất hiện một lần, bỏ qua , liền không còn có ."

Tựa như người ta, tựa như hân tại người.

An Huyền nước mắt một giọt một giọt rơi xuống, "... Các người đều coi ta như làm lẽ vật đối sao? Muốn liền lấy tới, không cần liền đem ta lui về, ta không phải thứ gì, ta cũng không muốn bị các người dạng này nhường tới nhường lui."

"Ta không để cho, ta là cớ nào cớ nào không cam lòng nha, " hân hốc mắt cũng hồng , nhưng là cố làm ra vẻ thoải mái mà nói, "Đây là ta này cuộc đời làm lớn nhất sự, cũng là ta này cuộc đời làm thống khổ nhất một cái quyết định, ta có nửa tháng đều không có hảo hảo chìm vào giấc ngủ, người cần bản vô pháp tưởng tượng ta đến cớ nào cớ nào ghen tị hân, hân chiếm lĩnh người toàn bộ thanh xuân cùng người tốt nhất sinh, hân có thể để cho người cười, lại có thể để cho người khóc, hân để cho người mất đi yêu những người khác năng lực, mà ta bây giờ còn phải trợ giúp hân để cho người trở lại hân bên cạnh."

Nàng khóc đến khóc không thành tiếng.

"Vô luận người lựa chọn cùng hân cùng một chỗ, vẫn là cùng những người khác cùng một chỗ, kia đều là ta không cách nào nữa chạm đến chuyện xưa , " hân đem nàng từ trên ghế salon đỡ dậy đến, "Có thể vô luận là ai, chỉ cần người hạnh phúc, ta liền thấy đủ."

"... Người cũng nên cho ta khóc ." Nàng không ngừng mà xoa chính mình hốc mắt, một cái lại một cái, "Kim Dịch, không cần xem nhẹ người chính mình."

"Uh, ta cũng có thể để cho người khóc , " hân hắc hắc cười, nước mắt thuận hốc mắt chảy xuống, "Ta không đoán thấp chính mình, bởi vì ta biết rõ người là thích qua ta , có đúng hay không?"

Nàng buông trong tay quyền sở, đi lên trước, dùng sức ôm chặt trụ hân, "Ta thích qua người, thật lòng thích qua người."

Không phải là cảm kích, không là đồng tình.

Nàng đến cớ nào cao hứng, nàng này cả đời có thể gặp được đến dạng này một cái chân thành tha thiết mà thuần túy nam nhân.

"... Vậy là tốt rồi, " hân nhắm mắt lại, ôm lấy nàng sống lưng, nước mắt không tiếng động chảy xuống tiến gần cổ, "Vậy là tốt rồi."

"Tiểu Huyền, tạm biệt a."

Tổng nàng tới cửa, hân hé miệng, cười đến lộ ra một hàm răng trắng, hướng về nàng phát tay, "Tạm biệt."

"Tạm biệt." Nàng cũng hướng hân khoát tay.

...

Chờ đi ra Kim Dịch gia cư xá, nàng đứng ở ven đường, trầm mặc đứng vững.

Không biết qua bao lâu, nàng đưa tay kêu một chiếc xe.

Quen cửa quen nẻo nơi đến kia căn nhà trọ, nàng một đường ngồi thang máy lên lầu, đến đến Lịch Lâm cửa nhà.

Thật sâu, thật sâu hít thở một cái khí, nàng giơ tay lên, muốn ấn vang lên cửa nhà hân chuông, có thể ánh mắt thoáng nhìn, lại chứng kiến tay cầm cái cửa thượng tựa hồ kề cận một phong màu trắng này nọ.

Nàng cầm lên.

Là một phong thư.

Trên phong thư viết ba chữ - - (cấp Tiểu Huyền).

Nàng bỏ xuống Kim Dịch đưa cho nàng quyền sở, tay run run, nhẹ nhàng mở ra này phong thư.

"Tiểu Huyền, không biết rõ người có thể không thể nhìn thấy này phong thư, bởi vì có lẽ người vĩnh viễn cũng sẽ không rồi đến ta gia đến, nhưng mà ta còn là ôm dạng này một tia yếu ớt hy vọng, kỳ vọng người vẫn có một ngày sẽ nghĩ khởi ta, lại muốn tới nơi này, sẽ đến xem một chút ta."

"Làm người thấy được này phong thư thời điểm, ta người đã thân ở New York, đoạn thời gian trước công ty cho ta cắt cử một cái cơ hội, nhường ta đi New York làm một cái trong khi ba năm hạn mục, này đối ta nghề nghiệp phát triển là một cái tân cơ hội, cũng là một cái khó được cơ hội tốt, ta vẫn muốn nếu như người biết, cũng nhất định sẽ ủng hộ ta đi đi."

"Làm ta thủ trưởng Đồng Ngự nói cho ta biết cái này tin tức thời điểm, ta trong lòng kỳ thật cũng không có quá nhiều không thôi, bởi vì ta đã bỏ xuống này phần chấp niệm, sẽ không lại bởi vì nhìn đến người ở bên cạnh nam nhân khác mà cảm thấy thống khổ, bởi vì ta biết rõ người ở hân bên cạnh gặp qua nhanh hơn vui mừng, đối với ta như vậy mà nói, cũng đã là ta này cả đời may mắn lớn nhất, chúng ta quen biết này hơn hai mươi năm, ta rất ít đã cho người vui vẻ, ta thiếu người những hạnh phúc này, mà hạnh phúc năng lượng là thủ hân , nửa đời sau người liền nhất định sẽ hết sức hạnh phúc."

"Bởi vì ba mẹ ly hôn đối ta tạo thành ảnh hưởng, cũng không thể trở thành ta đối với người làm ra tổn thương lý do, ta thiên tính vốn chính là dạng này

nhất gan, nhất gan cùng ích kỷ, mà này là ta yêu người thời điểm mới phát hiện , như vậy nhiều lần không nhận người điện thoại, không trở về người tin nhắn, thực xin lỗi; như vậy nhiều lần ở người tôi lúc cần ta làm như không thấy, thực xin lỗi; như vậy nhiều lần ở vừa mới ôm chăm qua người sau liền lưu người một người, thực xin lỗi; ta không phải là cái kia có thể cho người mang đến người hạnh phúc, thực xin lỗi."

"Tiểu Huyền, người như vậy như vậy hảo, ta nghĩ ta khả năng cả đời cũng sẽ không lại yêu bất kỳ một cái nào nữ nhân, người chiếm cứ cả cuộc sống của ta, cũng sẽ luôn luôn chiếm cứ đến ta chết đi vùi sâu vào hoàng thổ ngày nào đó."

"Ta không biết rõ có một ngày ta còn hội sẽ không về đến tòa thành thị này, có lẽ khi đó người đã kết hôn sinh con, nhưng là ta nghĩ, ta còn là hội trở về xem một chút, bởi vì trong thành phố này có người, có chúng ta tất cả hồi tưởng."

"Tiểu Huyền, trân trọng, yêu người là ta làm qua chính xác nhất sự."

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hỏa Tinh (Thất)

Một lát sau, Hạ Tiểu Lộc đất lấy ba lô túi to nhẹ tay nhẹ để xuống.

Nàng vuốt vuốt chính mình con mắt, sợ hãi chính mình là ngày nghĩ sao, đêm mơ vậy, ảnh hưởng đến thực tế cuộc sống, xem ai cũng giống như đang nhìn Lịch Đào.

Có thể người nam nhân trước mắt này, trừ là Lịch Đào, còn có thể là ai đây?

Vô luận là cười rộ lên bộ dáng, đứng bộ dáng, quần áo, lời thôi lại soái khí cách ăn mặc, còn có nói chuyện phong cách, lại cũng không khả năng có người thứ hai đi.

Nàng trong ánh mắt tràn trề khiếp sợ, nghi hoặc, khổ sở, vui vẻ... Muốn khóc, nhưng là không khóc nổi, cảm thấy rất tức giận, nhưng là vừa không có cách nào trực tiếp rống to kêu to biểu hiện này loại tức giận.

Mà Lịch Đào cũng dễ dàng là có thể đọc lên nàng giờ phút này tất cả tâm tình - - dù sao hần so với nàng lớn tuổi hơn như vậy nhiều tuổi, hần cũng không sợ hãi chính mình vô pháp ảnh hưởng đến nàng, hần chỉ là sợ chính mình tới chậm trễ .

Có cái gì là so với chậm trễ còn làm người ta khổ sở đâu? Chậm trễ liền bày tỏ, hần lại cũng, vĩnh viễn đều không có cơ hội ôm chăm tiểu cô nương này .

Hơn nữa nếu là tiểu cô nương, mặc dù tốt hiểu, nhưng là tiểu cô nương thật là thiện biến , này niên kỷ thế giới mê hoặc vô hạn, hết sức dễ dàng liền sa vào đến tân sự vật bên trong.

Ngô Đình Đình ánh mắt ở Hạ Tiểu Lộc cùng trước mặt cái này chờ ở dưới lầu nhà nàng xa lạ soái đại thúc trong lúc đó tới tới lui lui, vui mừng này không kia, bất quá tâm cơ hồ muốn thông qua con mắt tàn mất ra.

"Hi, " thật lâu, Hạ Tiểu Lộc cũng tiến về phía trước một bước, thanh âm khàn khàn nói, "... Làm sao người tới ?"

"Trở về xem một chút, " hần sờ sờ chính mình đầu tóc, cũng đi tới phía nàng gần một bước, "Đều thật lâu không có trở về ."

"... Người ngày hôm qua đến ?"

"Hai giờ trước rơi xuống đất , " hần nói, "Đi một chuyến khách sạn cho đi lý, ta còn chưa ăn cơm ."

Nghe được hần như thế nói, nàng gò má mẫn ửng hồng, cho nên nói... Hần là vừa xuống máy bay, liền trực tiếp chạy đến tìm nàng sao?

"Không đúng, " nàng đột nhiên tròn to hai mắt, "Làm sao người biết nhà ta ở chỗ này?"

Lịch Đào cười đến sáng ngời , "Ta có đặc thù biện pháp a, bội phục ta đi."

Nàng trầm mặc xem hần, cảm thấy trong lòng hiện tại lộn xộn , vừa chua vừa chát.

Nhìn đến hần này một khác, nàng cũng đã triệt để hiểu một cái tàn khóc nữa bất quá sự thật - - nàng chưa từng có một phút quên qua cái này nhân.

Một tháng này đến, nàng mỗi ngày đều đang tự nói với mình, muốn đem cái này trong sinh mệnh nàng người qua đường quên, nhưng là nàng biết rõ chính mình căn bản là làm không được, nếu như có thể làm được, nàng vì cái gì không đáp ứng lục ân to tình, cùng cái kia soái khí lại thiện lương bé trai cùng một chỗ đâu?

"Tiểu Lộc, quần com sao?" Hấn thấy nàng không nói lời nào, lại đi tới phía nàng gần một bước, hạ giọng nói, "Ta rất đói bụng, mấy bay bữa ăn rất khó ăn."

Trong giọng nói của hấn lại mang lên một phần ủy khuất cùng làm nũng, nàng làm sao có thể nhận được hấn như vậy thủ đoạn, xoay mặt ho khan hai tiếng, thẹn thùng nói, "... Nhà ta trong tủ lạnh có chút ăn chín."

"Cái kia, hai vị, ta trước rút lui hắc, mẹ ta thúc giục ta về nhà ăn cơm, " một bên Ngô Đình Đình đã bị này hai cái hoàn toàn không để ý người khác ở trên đường cái liền tóc rối bởi thức ăn cho chó nhân làm cho không thể nhận được nữa, cuối cùng phát tay hướng bọn họ cáo biệt, "Dùng com khoai trái, dùng com khoai trái."

Ở Ngô Đình Đình ái muội nháy mắt trung, Hạ Tiểu Lộc đỏ ngầu mặt, từ từ đi qua Lịch Đào bên cạnh hướng về chính mình gia cao ốc đi đến, ý bảo hấn cùng sau lưng tự mình.

...

Đến nàng gia, nàng bỏ xuống ba lô, dùng dây thun ghim lên chính mình đầu tóc, "... Nhà ta địa phương hết sức tiểu, không cần ghét bỏ, ngươì ở trên ghế sofa ngồi một hồi đi, ta đi phòng bếp chuẩn bị cho ngươì điểm ăn."

"Cảm ơn, " hấn ở nàng gia trên ghế sa lon ngồi xuống, ngắm nhìn bốn phía, mặc dù xưng không thượng thật là tốt phòng ở, nhưng là nàng thu thập được rất sạch sẽ, ngay ngắn rõ ràng, tỏ ra thập phần âm áp.

Hạ Tiểu Lộc nhìn hấn ở trên ghế sofa ngồi xuống nghỉ ngơi, vội vàng chạy vào trong phòng bếp, xuất ra trong tủ lạnh nàng chuẩn bị giữ lại cuối tuần mới làm ăn tiểu tăng thịt bò, còn có một chút ngày hôm qua ăn còn dư lại com tối.

Một bên nhanh chóng bắt đầu chuẩn bị thức ăn, nàng nhìn không được tranh thủ hướng về phòng bếp nhìn thoáng qua, liền gặp Lịch Đào chính thoải mái mà dựa vào ở trên ghế sofa, hết sức chuyên chú xem ti vi.

Đây mới thật là một món thần kỳ đến nàng căn bản vô pháp tưởng tượng sự tình - - tha hương gặp được làm cho nàng lần đầu tiên tìm đập thành thị nam tử, ở cự tuyệt nàng tỏ tình sau, lại ngàn dặm xa xôi chạy tới dưới lầu nhà nàng, bây giờ còn đang định ở trong nhà nàng chờ nàng nấu cơm cho hấn ăn.

Vừa nghĩ tới tâm sự, một bên nấu cơm, nàng liền hấn khi nào thì đã đứng ở cửa phòng bếp bên cạnh cũng không có phát giác được.

"Cẩn thận nóng, " nàng chợt nghe hấn thanh âm ôn nhu.

Hạ Tiểu Lộc tay run lên, quay đầu lại, liền thấy hấn chính cười nhìn qua nàng.

"Ngươi đi nghỉ ngơi đi, " nàng chuyển qua hồng hồng gò má, chuyên tâm tại trên tay, "Lập tức thì tốt rồi."

Lịch Đào nhìn nàng thẹn thùng đến liền non mịn cổ sau đều là đỏ ửng, trong lòng cuối cùng là buông lỏng một nửa khí - - bất kể thế nào nói, tiểu cô nương trong lòng còn có hấn.

"Ta chỉ là muốn nhìn ngươi một chút, " hấn ôm chính mình cánh tay, tiếp tục nói, "Hơn một tháng không gặp, tổng cảm thấy được nhìn nhiều xem mới được."

Nàng không lên tiếng.

Đội nàng bụng đồ ăn lúc đi ra, Lịch Đào không nói hai lời liền lập tức động đũa, ăn hai cái nói, "Nhìn không ra, ngươi tay nghề không tệ sao?"

Nàng bị hấn khen được kỳ thật trong lòng rất vui vẻ, lại cố ý trang khiêm tốn, "Tạm được đi, phỏng đoán ngươi là quá đói mới phát giác được cái gì cũng tốt ăn."

"Kia cũng không thể, " hấn lắc lắc đầu, "Ta mình chính là làm đồ ngọt, đối thức ăn yêu cầu vẫn còn rất cao, ngươi xác thực tài nấu nướng không tệ."

Nàng cúi đầu xuống đào com, khoe miệng lại yên lặng quấy rữ ra lau một cái cười.

"Tiểu Lộc, " hai người tương đối trầm mặc ăn một hồi, hấn đột nhiên thỉnh linh mở miệng gọi nàng tên.

"Ăn?" Nàng căng thẳng trong lòng.

"Chúc mừng ngươi thi đậu trong lý tưởng của ngươi đại học, " hấn ôn nhu lại kiên nhẫn nói, "Ta thực thực vì ngươi kiêu ngạo."

"... Cảm ơn." Nàng trả lời.

"Ngươi lớn lên như vậy đáng yêu, nhân thiện lương lại ưu tú, ta nghĩ chờ ngươi tiến vào đến đại học sau, hội có rất nhiều bé trai thích ngươi." Hấn nói, "Về sau, một ngày nào đó, ngươi cũng sẽ như hôm nay đồng dạng, dẫn hấn đến trong nhà mình đến đi?"

Hạ Tiểu Lộc sau khi nghe xong, cầm lấy chiếc đũa tay run lên, ngẩng đầu lên nhìn về phía hấn.

"Những thứ kia bé trai à, trẻ tuổi lại có tinh thần phấn chấn, bọn họ nhân sinh giống như người, cũng giờ mới bắt đầu, các người có thể cùng nhau dắt tay xem cái này thế giới đủ loại tốt đẹp, cũng có thể cùng nhau thể nghiệm các người tốt đẹp nhất thì giờ, " hân này lúc nhẹ nhàng buông thả xuống, "Mà ta đâu, ta cùng bọn họ hoàn toàn khác nhau, Tiểu Lộ, ta tuổi cũng đã có thể làm thúc thúc người."

Nàng cắn răng, cũng để thả xuống, trong thanh âm đã khẽ mang lên vài phân tức giận, "... Lịch Đào, người có ý gì?"

Hắn xem nàng, tiếp tục nói, "Ta xem qua quá nhiều cái này thế giới không tốt đẹp địa phương, cho nên ta có thể sẽ cảm thấy trong mắt người tốt đẹp là không thực tế, người sinh mạng còn ở trán phóng, mà ta đã đến dần dần muốn hướng suy tàn phương hướng mà đi, người một ngày nào đó sẽ cảm thấy cùng ta trong lúc đó tồn tại không thể vượt qua khoảng cách."

"Kia người tới đây bên trong làm gì?" Nàng muốn khống chế chính mình tâm tình, lại vẫn là thất bại, "Nếu đã thực tế thì như như lời người nói đồng dạng, vậy người ngàn dặm xa xôi từ thành phố A trở lại thành phố T, nghĩ biện pháp biết rõ nhà ta địa chỉ tới tìm ta, người muốn làm gì?"

Hắn thật sâu hít một hơi, "Ta đến đối mặt trong lòng ta chân thật nhất tình cảm."

"Còn có cái gì có thể đối mặt đâu?" Nàng nhẹ nhàng giật giật khoe miệng, "Một tháng trước người cũng đã nói cho ta biết người đáp án, ta không biết là một tháng này có thể làm cho người thay đổi người đáp án."

"Tiểu Lộ, ta thích người." Hắn nói, "Thực thích người."

Nàng nghe được toàn thân run lên, gắt gao nhìn chăm chăm hắn khuôn mặt.

"Bởi vì ta thích người, cho nên ta mới không muốn thương tổn người." Hắn từ trên ghế đứng dậy, đi đến nàng bên cạnh, khẽ ngồi xổm xuống | thân thể, ngẩng đầu nhìn nàng, "Bởi vì thích đến không biết làm sao, cho nên lần đó mới sẽ quá quyết cự tuyệt người."

"Nếu như ta không đem người coi là quan trọng, ngày nào đó ta đại khái có thể cùng người đánh một cái phân biệt pháo, dù sao từ nay về sau đều không thấy được, nhưng là xin tin tưởng, ta không xuống tay với người không phải là bởi vì người tuổi còn nhỏ, mà là vì ta không bỏ được, chính là vì ta do dự mới tạo thành người thương tâm rồi đi thành phố A. Ta cũng không phải là một cái hội đuổi theo cô gái đuổi tới vượt thị nhân, người có thể nói trong lòng ta lạnh nhạt không có tình người, xác thực, ta rất ít sẽ làm ra không tuân theo lý trí khả khống phạm vi hành vi, này mới là vì cái gì ta sẽ cùng ta bạn gái trước đề ra chia tay nguyên nhân."

"Vậy người vì cái gì vừa mới muốn nói cái loại đó lời nói đâu?"

Nàng nghiêng mặt qua nhìn về phía hắn, hốc mắt đã đỏ lên, "Người tại sao phải đẩy ta cấp cái khác bé trai đâu? Lịch Đào, ta không cần đợi đến đại học, hiện tại liền có cái khác bé trai thích ta, hân so với người trẻ tuổi, lớn lên cũng rất tuần tú, cũng sẽ không giống người đồng dạng nhượng trong tâm của ta như vậy khó chịu, nhưng là ta sẽ không đem hân mang về nhà, ta chỉ biết đem người mang về nhà, không hề đề phòng."

Only love can hurt like this.

Nhưng là chỉ có yêu tài năng làm cho nàng thật sự cảm thấy như vậy thương tâm, bởi vì tình yêu mới là sẽ cho người đau nhức đến tận xương này nọ.

"Ta biết rõ, " hân giờ tay lên, sờ sờ nàng đầu tóc, "Chính là bởi vì ta biết rõ, ta mới nói hôm nay ta là nhô lên lớn cỡ nào dùng khí mới đi đến người trước mặt, ta một bên hy vọng người có thể liên tục thích ta, bởi ở ta bên cạnh, một bên vừa hy vọng người phải đạt được thanh xuân lại tốt đẹp nhân sinh, ta hết sức mâu thuẫn."

"Người cũng hết sức ích kỷ, " nàng vuốt vuốt chính mình con mắt.

"Đúng vậy, " hân gật đầu, "Ta biết rõ ta hết sức ích kỷ, ta thậm chí là một cái gia đều không ở thành phố T nam nhân, có thể ta liên dạng này tùy tiện chạy tới, yêu cầu một người tuổi còn trẻ đáng yêu nữ hài cùng ta dạng này lão nam nhân cùng một chỗ."

Nàng vốn là nghĩ ngừng nước mắt rốt cục vẫn phải nhịn không được rơi xuống, trời mới biết nàng đến cỡ nào hy vọng có thể nghe vào trong miệng hân nói ra dạng này một phen, nàng cảm giác mình tựa như đang nằm mơ, hân là nàng này cuộc đời đệ nhất cái thích nam nhân, mặc dù nàng khả năng căn bản đều không hiểu biết hân, này phản thích cũng có thể là mù quáng, nhưng là nàng chính là thích hân, vốn tưởng rằng là điểm ngộ tình cảm choáng váng đầu óc, nhưng là liền tính trở về, nàng cũng không quên hân được, biết rõ đạo có đủ loại vấn đề cách trở bọn họ, nàng như cũ nghĩ phải bắt được này phần không thể nào tình yêu.

"Tiểu Lộ, cái kia thích người bé trai, lớn lên thực rất tuần tú sao?" Lịch Đào một bên dùng tay giúp nàng lau nước mắt, một bên thỉnh linh hỏi một câu nói như vậy.

Hạ Tiểu Lộ sững sờ, căn vốn không nghĩ tới như vậy thành thực hân đột nhiên lại hỏi ra dạng này vấn đề, lập tức ở trong lòng bàn tay của hân nín khóc mỉm cười, "... Người là ngu ngốc sao?"

"Đúng vậy, " hân lắc lắc đầu, "Ta đều đuổi theo đến nơi này, ta không là trong phim thần tượng ngu ngốc nam chủ còn có thể là cái gì đâu?"

Nàng cắn cắn môi, vừa muốn cười vừa muốn khóc, "Người ở nơi này đợi mấy ngày?"

"Hai ngày đi, sáng ngày mốt liền đi, " hân nói, "Ta vốn đến nghĩ tới quả là không có bắt lại người, ta đêm đó liền trực tiếp hồi thành phố A, quá mất mặt"

."

"Vậy người bây giờ xem như bắt lại đến sao?" Nàng mở tròng hai mắt.

"Ta không biết rõ a..." Hắn thả tay xuống giường, chậm rãi để sát vào nàng gò má, "Người nói cho ta biết, được hay không?"

Hắn đôi môi mỏng gần trong gang tấc, làm cho nàng tim đập đột nhiên bắt đầu tăng nhanh, này gương mặt tuần tú từ vừa mới bắt đầu liền làm cho nàng này viên thiếu nữ tâm thần hồn điên đảo, nàng không còn có do dự, lập tức liền cúi đầu xuống thân hạ đi.

Thân một hồi, thấy hắn không có phản ứng gì, nàng mở mắt ra, nhỏ giọng nói, "... Người như thế nào?"

Lịch Đào cười cười, vươn tay bưng lấy nàng gò má, ở nàng bên môi vuốt ve, "Người cái này, quá tiểu nhi khoa, đến, thúc thúc dạy người đại nhân hôn môi."

...

Chờ đại nhân hôn môi sau khi chấm dứt, Hạ Tiểu Lộc cả người đều nhanh bốc khói.

Lịch Đào ngồi ở trên sàn nhà, ôm nàng vào lòng, yêu thương thân thân nàng cổ.

Mà nàng tựa ở hắn trong lòng, mặc dù cảm thấy này lúc mộng đẹp trở thành sự thật hết sức hạnh phúc, nhưng vẫn là thoáng có một chút sầu lo, nhưng là bởi vì lúc này bầu không khí quá tốt, lại không bỏ được đề ra phá hư bầu không khí.

"Tốt lắm, buồn nôn phân đoạn qua, chúng ta đến điểm thực tế, "hắn đem gò má dựa vào gần nàng gò má, "Tiểu cô nương, đón lấy đến người khả năng muốn đổi mặt ba năm đất khách yêu, người có thể tiếp nhận sao?"

Nàng ngẩn ra, "A? Chỉ có ba năm sao?"

Lịch Đào cũng sửng sốt, trêu chọc nói, "Người muốn vài năm?"

"Ta cho rằng người liên tục sẽ không trở về, ta còn muốn muốn đi thành phố A công tác a, "nàng nói, "Dù sao người là một cái như vậy yêu tự do, không nghĩ dẹp yên nhân..."

Hắn nhún vai, "A, bay một môi, liền nghĩ có cái gia."

"Cảm ơn người lựa chọn ta, ta sẽ thật tốt đối với người chịu trách nhiệm, "nàng nói được đặc biệt nghiêm túc, "Lịch Đào, ta sẽ thật tốt chiều cố người."

Hắn bị nàng nói lời nói nhất cảm động, ôm nàng cánh tay lại khấn nhất điểm, "Ta thực sợ người về sau lên đại học bị nam nhân khác lừa đi."

"Sẽ không, "nàng vỗ vỗ hắn cánh tay, "Ta cảm thấy được bọn họ đều rất ngây thơ, ta đành phải lão nam nhân này một ngụm."

"Vậy người nếu như bị cái khác lão nam nhân lừa đi làm sao bây giờ?"

"Sẽ không, bởi vì bọn họ đều không có người lớn lên đẹp trai, lừa không đi."

"Thực?"

"Thực."

"Tiểu Lộc, ba năm, có lẽ so với ba năm ngắn hơn, ta sẽ trở lại người chỗ này tòa thành thị, "hắn nói.

"... Người chẳng lẽ muốn buông tha cho người ở thành phố A tiệm bánh ngọt sao?" Nàng hỏi.

"Không biết a, ta có thể mượn người xử lý, sau đó ta ở thành phố T lại tìm một ta thích làm công tác."

Nàng tâm đều bị hắn lời nói nhét được tràn đầy, cảm động đến muốn rơi lệ, vui vẻ đến muốn hét chói tai, hắn nguyên lai thực vì nàng, suy tính như vậy nhiều như vậy nhiều sự tình.

"Kia, chúng ta ngoéo tay, ba năm sau, người trở lại ta bên cạnh bởi ta, lại cũng không cho phép đi."

"Uh, ngoéo tay."

Hai đầu ngón tay câu cùng một chỗ, nhẹ nhàng quơ quơ.

"Ta sẽ chờ người." Nàng xem thấy hắn, nghiêm túc, từng chữ từng câu nói, "Sẽ không thay đổi tâm."

Hắn nở nụ cười, thân nàng một cái, "Ta cũng sẽ không khiến người chờ thật lâu."

Tác giả có lời muốn nói: ta cảm thấy được Tiểu Lộc rất không dậy nổi, tiểu cô nương này kỳ thật hết sức kiên cường, cho nên Lịch Đào bay một mối, cuối cùng lựa chọn dừng lại ở nàng bên cạnh

Muốn nói Hi tỷ cùng Lịch Đào, chỉ có thể là hữu duyên vô phận, ở sai thời gian gặp được hai bên, bắt quá đâu, bọn họ bây giờ, một cái có đồng tòng, một cái có Tiểu Lộc, đối thời gian gặp được người thích hợp, cỡ nào hạnh phúc ~

Được rồi, các người hảo hảo mong đợi đại kết cục đem ~

☆, kết thúc xích đạo cùng sao Bắc Cực (thượng)

Kết thúc xích đạo cùng sao Bắc Cực (thượng)

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Kết Thúc Xích Đạo Cùng Sao Bắc Cực (Thượng)

Ba năm sau.

Đồng Hi Chu vừa đi vào phòng ngủ, liền nhìn đến Thiên Thế như chi giống như con khi không ngừng mà ở trên giường lăn qua lộn lại, lăn qua lộn lại, từ đầu giường lăn đến cuối giường, lại từ cuối giường lăn đến đầu giường.

Hắn chỉ cảm thấy buồn cười, ở bên cạnh lặng lẽ đứng nhìn nàng một hồi, không biến sắc hướng về bên giường dựa vào gần.

"Nha! - - "

Nàng hoàn toàn không có chú ý tới có một con báo săn mồi muru đồ đã lâu ở hướng về chính mình dựa đi tới, mới từ bên trái trở mình, liền nhìn đến mỗ người đã đem nàng vững vàng ấn dưới thân thể tại hạ, về mặt nấp mờ đáng tuổi cười xem nàng.

"Cục cưng, ở làm sao đâu?"

Liền tính đều cùng một chỗ mau tứ năm, Thiên Thế vẫn là không hề đề phòng bị hắn gọi được mặt già đỏ lên, lập tức bực bội dùng bàn tay ngăn trở chính mình mặt, "Ta phiền a!"

"Phiền cái gì?"

"Đương nhiên là phiền ngày mai hôn lễ a còn có thể là cái gì! " Tiểu lão hồ phát điên đạo, "Này là ta này cuộc đời lần đầu tiên kết hôn, liền cái qua lại kinh nghiệm cũng không có, ta như thế nào có thể không phiền a!"

"Oh?" Người nào đó rất tỉnh táo bắt lấy nàng trong lời nói sơ hở trong lời nói, "Lần đầu tiên kết hôn? Người còn nghĩ kết mấy lần? Còn nghĩ nhị hôn? Tam hôn sao? Cùng ai?"

Thiên Thế bị hắn luyện được hiện tại chỉ cần vừa nghe đến hắn hạ thấp giọng nói chuyện cũng có chút không rét mà run, giờ phút này rất sáng suốt liền đem mặt mình gò má chôn trong lòng bàn tay giả chết.

Có thể ma cao một thước, đạo cao một trượng, liền ở nàng giả chết thời điểm, nàng cảm giác mình đồ ngủ bị hắn nhẹ nhàng vén lên, một giây sau, một cái lớn tay thuần thực liền trượt đi vào.

"Uy!" Nàng vừa thẹn vừa tức, vội vàng đi bắt cái tay kia, "Thật tốt nói chuyện đùa giỡn cái gì lưu manh?"

"Đối lão bà của mình giờ trò lưu manh như thế nào có thể gọi giờ trò lưu manh, " hắn nở nụ cười, trở mình nằm dài trên giường, ôm nàng tiến trong lòng, "Nửa năm trước người sinh nhật vừa qua liền lĩnh chứng, chúng ta bây giờ nhưng là vợ chồng hợp pháp, hành cũng là hợp pháp giường | sự."

"... Người, người không biết xấu hổ." Tiểu lão hồ từ nghèo, vắt hết óc mới nghen ra mấy chữ.

Chớp mắt một cái tam năm qua đi, hắn thuận lợi tiến vào đến đỉnh mũi nhọn có vấn công ty APX, mỗi ngày trừ gấp rút công tác chính là gấp rút chiếu cố nàng, liên tục chiếu cố sinh long hoạt hồ nàng đến không có nhất khoa nợ môn thuận lợi tốt nghiệp, thuận tiện chiêu trống rùm beng đã bắt nàng đi xé chứng nhận, xem như hoàn mỹ hoàn thành ba năm kế hoạch.

Mà khi nàng vẫn không có thể nghỉ một ngụm khí thời điểm, liền được cho biết nửa năm sau bọn họ lập tức liền hội cử hành hôn lễ, vì vậy nàng một cái mới mẻ sinh viên tốt nghiệp còn chưa kịp đi tìm việc làm, liền lại bị hắn cầm lấy cả ngày xuyên qua tại nhà mới, hôn lễ hiện trường, lễ phục điểm... Các loại nới, một mối như con chó đồng dạng.

Nàng này loại không hề kế hoạch, tự do không tập trung nhân, đừng phải hấn này loại nghiêm cẩn chòm Ma kết, quả thực là này cuộc đời đều bị chinh ngoan ngoan, mỗi ngày đều như ở qua quân huấn tiết tấu.

Nhưng là, nói như thế nào đây? Mặc dù này vị đồng đại thần thật sự là khó hầu hạ, trời sinh chính là khắc nàng mệnh, làm cho nàng mỗi ngày đều đau nhức cũng vui vẻ , mà dù sao nàng tiên sinh là trên thế giới này tối soái tối đàn ông thông minh sao, nàng vẫn là lợi nhuận .

"Hôn lễ hiện trường ta vừa mới xác nhận qua, ngày mai một ngày quá trình ta cũng vậy đều qua con mắt, sáng mai người học muội Hạ Tiểu Lộc liền sẽ đi qua cùng thợ trang điểm cùng nhau giúp người hoá trang cách ăn mặc, còn có Thiên Kỳ, ta tiểu thúc bọn họ cũng sẽ sớm tỉnh mơ liền đến... Một đám người cũng sẽ bồi người, ta đâu, bất cứ lúc nào đều ở người có thể gọi đến địa phương, cho nên, không cần hoảng loạn." Hấn sờ sờ nàng sống lưng, "Ta như thế nào có thể sẽ để cho chúng ta hai hôn lễ ra nhất điểm cái sọt đâu? Lão nhân gia ngài cứ yên tâm đi."

Thiên Thế nghe xong, lại cảm động lại cảm giác mình thật sự là đời trước đại khái cứu Ngọc hoàng đại đế này cuộc đời mới có thể như vậy may mắn, đi tới gần ở trên gương mặt của hấn hôn một cái, ngọt ngào cười với hấn.

Nàng khó được như vậy ngoan ngoan, Đồng Hi Chu xem nàng đáng yêu gò má đôi mắt khẽ chớp lóe, có thể cuối cùng vẫn còn ôm nàng ngủ vào trong chăn mềm, "Hôm nay liền không động tới người , dù sao được chữa chút niềm vui thú đến đêm mai đêm động phòng hoa chúc, người nói có đúng hay không?"

"Đồ lưu manh, " nàng dùng mũi hừ một tiếng, nghĩ thầm lúc trước hấn đều bóc lột nàng như vậy lâu, khó được một ngày có thể để cho nàng ngủ ngon giấc, nàng còn được đội ân đội nghĩa .

"Ngủ ngon, lão bà, " hấn giúp nàng dịch hảo góc chăn, rất sợ nàng buổi tối đá chăn mềm, "Mau ngủ đi, ngày mai một ngày người sẽ rất mệt mỏi."

"Ngô, ngủ ngon..."

Nàng này một trận cũng thật sự là mệt đến , rất nhanh liền dựa vào hấn cánh tay trầm đã ngủ say,

Mà hấn lại ngược lại không có buồn ngủ, giờ phút này dựa vào ở đầu giường nhếch môi góc xem xem nàng ngủ bộ mặt, một bên đem ngày mai một ngày quá trình lại ở trong đầu qua một lần, ngắm lại còn có chỗ nào có sơ hở.

"Đồng Hi Chu..." Đang muốn được nhập thần, ngủ mơ hồ Thiên Thế trở mình, ôm thật chặt hấn cánh tay, lâu bầu lăm bầm kêu tên của hấn.

Chúng ta Đồng Thực Thụ bạn học bị này một tiếng kêu được tâm đều nhanh hóa , hận không thể đem sao trên trời cũng tháo xuống đến cấp này chỉ tiểu lão hồ, cúi đầu xuống thân hai cái nàng gò má, hấn chợt nhớ tới lần đầu tiên nhìn thấy nàng thời điểm.

Kia một lần hấn đứng lúc đi ngang qua mỹ viện giáo học lâu, xa xa liền nhìn đến một cái gầy teo , nhìn qua hết sức hung cô gái đứng ở giữa đám người, đem một người khác đang ở khóc cô gái hộ ở sau lưng, đối diện trước một cái tựa hồ là lão sư bộ dáng nhân gian dữ nói, "Ta biết rõ lão sư đều thích thành tích tốt đệ tử, nhưng là người không thể dùng thành tích liền tùy tiện đi bình phẩm một cái nhân, mặc dù ta bằng hữu luôn trốn học, bình thường thành tích cũng không được, nhưng là này bức cuối kỳ tác phẩm thật là nàng chính mình một cái nhân hoàn thành , ta mỗi ngày đều thấy nàng ở trong phòng ngủ nghiêm túc họa này bức họa, người như thế nào có thể nói nàng họa được hảo chính là nàng sao chép đến ?"

Hấn vốn là cho tới bây giờ đối này loại âm âm ỉ ỉ sự tình không hề hứng thú, có thể ngày đó cũng không biết là như thế nào , không giải thích được liền bị cái này có xuyên thấu lực thanh âm cấp hấp dẫn lấy , cứ như vậy đứng ở bồn hoa nhỏ bên cạnh tiếp tục nghe nàng nói chuyện.

"Người thân là giáo sư như thế nào có thể mang thành kiến nhìn người? Mỗi người thân đến đều là ngang hàng , học sinh giỏi sẽ có phát huy thất thường thời điểm, càng đừng đề bình thường không ái niệm thư đệ tử khả năng trong xương tràn trề bộc phát tiềm lực, nói sau, vốn là thì không nên dùng học sinh giỏi học sinh xấu đi định nghĩa một nhóm người đoàn, bọn họ đều là người đệ tử, người không nên công bằng đối đãi bọn họ sao?"

"Ta không có gia giáo? Bị như người vậy lão sư nói không có gia dạy ta có thể sẽ không tiếp nhận, ta nhìn không được chính mình bằng hữu không chịu nhận ngang hàng đãi ngộ, ta nhất định phải phải giúp nàng tranh thủ, người có thể cự tuyệt công bằng xét duyệt năng tác phẩm, nhưng là người chờ xem, ta sẽ nhường càng nhiều nhân biết rõ này sự kiện, vì nàng thảo một cái công đạo ."

Lại câu nói kế tiếp, hấn sẽ không có lại nghe tiếp , nhưng là trước khi rời đi, hấn thật sâu nhìn cô bé kia một cái.

Nhắc tới vị cô nương, thật sự là chân thật ngay thẳng được có chút ít ngu dần, tính tình trượng nghĩa, cũng mang xã hội bây giờ rất ít gặp giang hồ hơi thở, bởi vì hiện tại có một số người, chứng kiến người khác gặp được chuyện không tốt, không có đi lên đi theo giẫm hai chân liền không tề , căn bản không thể gặp người khác hảo, càng đừng đề xuất thủ tương trợ, không liên quan bản thân liền làm không có trông thấy.

Rất nhiều người có thể sẽ cảm thấy này vị cô nương có tâm huyết như cái trẻ con miệng còn hơi sữa, nhưng là không biết rõ vì cái gì, hấn lại cảm thấy, những thứ kia trăm phương ngàn kế, mang đủ loại mục đích, nguy trang chính mình để tới gần hấn nữ hài, không có một cái có này vị cô nương tới thú vị.

Cái này ngọc được có chút ít đáng yêu cô nương, nàng tên gọi là gì đâu?

Sau khi trở về dùng dấm đi tìm tòi một cái, hấn liền biết rõ này vị mỹ viện mới vừa vào viện tân sinh tiểu lão hồ tên là Thiên Thế, kia tính cách đánh đá thật sự là thể gian hiểm thấy, mà nàng cũng dựa vào này phần đánh đá, thế nhưng từ từ tiến dụng vào cho tới bây giờ đối với nữ nhân không có hứng thú hấn trái tim bên trong.

Sau đó sau đó thì sao... Nàng cũng vừa ý hấn, nhưng mà thuận lý thành chương dựa theo hấn kế hoạch rơi vào đến hấn bẫy rập trung.

Về sau cùng một chỗ sau, nàng kỳ thật liên tục đang hỏi hấn vì cái gì sẽ coi trọng chính mình, có thể hấn vẫn luôn chịu đựng không có nói cho nàng biết, là hấn sớm tỉnh mơ liên đối với nàng nhìn nhau thấy hợp mắt, sau đó chậm rãi hoàn thành cái này tiểu lão hồ nuôi nhốt kế hoạch .

Có lẽ có rất nhiều nam nhân đều thích ôn tồn tao nhã cô nương, nhưng là hấn khả năng thật sự là khẩu vị đặc biệt, trời mới biết hấn đến cỡ nào thích cái này tính khí táo bạo tiểu cô nương, cho dù nàng không hiểu chuyện, kia cũng không có vấn đề gì, nàng không cần phải hiểu sự, nàng chỉ cần ở trong lòng của hấn vĩnh viễn tùy ý vui vẻ, vậy thì vậy là đủ rồi.

Bởi vì hấn làm dễ dàng hết thảy, đều là vì bảo vệ nàng đáng tuổi cười.

Đồng Hi Chu này lúc đóng kín đèn, cũng nằm xuống, đem nàng hướng về cạnh mình ôm ôm, mà nàng trong giấc mộng cũng không có quên bình thường thói quen, lập tức tự động tự phát quyền tiến hấn trong lòng.

Hấn dựa vào nàng cái trán, đột nhiên nghĩ đến ngày hôm qua nàng quần quít lấy hấn, nhượng hấn hứa một cái tân hôn nguyện vọng từ nàng đến giúp hấn thực hiện, làm rối loạn chòm Ma kết, hấn mặc dù ngoài miệng tùy tiện nói một cái, trong lòng trả lời nhưng thật ra là dạng này - -

Ta a, nghĩ cả đời đều chiếu cố người này chỉ tiểu lão hồ, bị làm phiền người, bị người ý lại, đem người tính tình càng thói quen càng xấu, vì người phiền não được đầu tóc đều toàn bộ trắng bệch.

Còn có, thật sâu yêu người, cùng người cùng đi đến thế giới chung kết.

#

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Thiên Thế mới vừa vạn mở mắt ra, liền nhìn đến Thiên Kỳ cười tủm tỉm ngồi cạnh đầu giường xem nàng.

"Tỷ! !" Tiểu lão hồ vui vẻ được không được, này lúc nhất cô lỗ từ trên giường đứng lên, ôm lấy Thiên Kỳ, "Người như thế này mà sớm đã tới rồi a!"

"Ta sợ người sai lầm sao, " Thiên Kỳ ôn nhu sờ sờ nàng đầu tóc, "Cả đêm đều thật lo lắng người , cho nên cũng không có như thế nào ngủ ngon giấc, vừa tỉnh liền lập tức tới ngay ."

"Tỷ! !" Tiểu lão hồ cảm động đến không được, nghĩ lần nữa cấp Thiên Kỳ một cái đại đại ôm chầm, liền bị một cánh tay cấp cầm lấy kéo dài tới một bên.

"Người cẩn thận một chút, nàng cùng trong bụng của nàng đứa trẻ vạn nhất có cái gì sơ xuất ta khẳng định đem người lão đuôi cộp ba đều cấp cắt đoạn ." Tân Viên lạnh như băng lưu lại như thế câu, ném xuống nàng ở một bên, lập tức trở về đến Thiên Kỳ bên cạnh, ân cần sờ sờ nhà mình đã mang thai sáu tháng lão bà đại nhân.

"Ta dựa vào! Ma quý tỷ phu thế nhưng cũng tới !" Thiên Thế mặt lộ vẻ hoảng sợ sắc, lập tức kéo ra giọng liền hướng về ngoài phòng ngủ kêu, "Đồng Hi Chu! Đồng Hi Chu! Lão công!"

Gọi vào tiếng thứ ba, Đồng Hi Chu liền xuất hiện ở cửa phòng ngủ, thấy hấn vừa tiến đến, Thiên Thế lập tức lăn xuống giường, bỏ nhào vào trong ngực hấn cáo trạng, "Tỷ phu hấn chẳng những uy hiếp ta còn muốn đánh ta!"

Đồng Hi Chu sờ sờ tiểu lão hồ ngủ loạn đầu tóc, giường mất con mắt, cấp Tân Viên một cái ánh mắt, "Học đệ, người nói như thế nào?"

Tân Viên đối này vị truyền kỳ học dài bao nhiêu vẫn còn có chút kiêng kỵ , nhưng là chính bản thân hấn dù sao cũng là đại sư tử, hời hợt nói, "Ta đây là ái ân sốt ruột, nàng động tác biên độ như vậy đại vạn nhất Thiên Kỳ có cái gì sơ xuất làm sao bây giờ."

"Chắc chắc chắc..." Tiểu lão hồ chôn phía sau lưng mình chỗ dựa nhân trong lòng liền kiều căng lại bắt đầu lớn lối , "Tỷ phu người thật sự là buồn nôn, quá ác tâm..."

"Chắc chắc chắc..." Đồng Hi Chu đi theo lão bà của mình cùng nhau ồn ào.

"Hành , hai người các người đều đi ra ngoài cho ta đi, xem rộn lòng, " Tân Viên bực bội hướng bọn họ hai khoát khoát tay.

"Thiên Thế, người trước đi đánh răng rửa mặt, đợi lát nữa ta tới giúp người lấy đầu tóc, " Thiên Kỳ ôn nhu ở một bên bổ sung.

"Hảo đi!" Thiên Thế kéo nhà mình lão công thật vui vẻ liền nhảy đáp đi ra ngoài, "Phòng ngủ lưu cho các người, đến một lần thời gian vừa vặn."

"..." Tân Viên mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, "Ta vẫn không hiểu, Đồng Hi Chu như thế nào sẽ coi trọng như thế cái tên, này không giám thị sao?"

"Lão bà, người có cái gì không thoải mái sao?" Nói xong, hấn lại lập tức ân cần cầm lấy Thiên Kỳ tả tả hữu hữu nhìn kỹ, "Nàng vừa mới kia một cái bỏ nhào được thật là có điểm mãnh."

"Không có việc gì, " nàng lắc lắc đầu, "Này sáu tháng , không có gì vấn đề lớn, ta gia bảo bảo có thể kiên cường , thầy thuốc không phải là mỗi lần đều nói thai nhi trưởng thành cực kỳ khỏe mạnh sao?"

Tân Viên nhũ nhũ mày, anh tuấn mặt vẫn như cũ bản , "Ồ đem hài tử sinh hạ trước khi đến có thể tuyệt đối không thể phớt lờ."

Thiên Kỳ xem hán anh tuấn đẹp trai khuôn mặt, đột nhiên cảm thán thật sự là thời gian cực nhanh - - nhoáng một cái ba năm, hán đã từ đại học tốt nghiệp lấy đầy đủ đệ nhất thành tích tiến vào chính mình yêu thích vào hàng ngũ công tác, ngay sau đó, cơ hồ là ở hán mới vừa qua có thể lĩnh giấy hôn thú tuổi, hán liền mang nàng đi lấy chứng thuận tiện không có qua hai tháng liền làm cho nàng hoài thai hài tử, này loại cao hiệu suất cùng người sinh người thẳng tư thái cơ hồ khiến tất cả nhận biết bọn họ nhân trọn mắt há hốc mồm cũng không đủ miêu tả.

"Nói, gần nhất người cái kia gọi đường gì gì đó còn trùng có hại đệ tử còn đến cấp người phát vì tính sao?" Hán đỡ nàng đứng dậy, thấp giọng hỏi, "Đoạn thời gian trước đụng chạm thời điểm ta nhớ được hán cấp người phát qua chúc phúc tin nhắn."

Thiên Kỳ nén cười liếc hán một cái, "Người như thế nào vô luận quá bao lâu đều là này bức thời khắc đứng ở tranh giành tình nhân tuyến đầu thái độ?"

Người ta Đường Tín tốt nghiệp sau cũng sớm đã không lại theo đuổi nàng, nghe nói gần nhất còn đã cùng một cái năm thượng xinh đẹp học tỷ bắt đầu lui tới, cuộc sống trôi qua có thể thoải mái, sao có thể còn nhớ kỹ nàng như thế cái đã kết hôn đã mang thai thiếu phụ a?

"Người không hiểu, " hán nói, "Người cả người đều ngày càng phát ra nữ nhân vị, đó là Thiên Thế cái loại đó mao đầu tiểu cô nương hoàn toàn không pháp chạm đến lĩnh vực, ta không hề phòng điểm còn trùng có hại không thể được."

Nàng mân mím môi, "Trừ người ra, ai còn hội cả ngày nhớ kỹ một cái bà bầu a?"

Cũng liền chỉ có hán, mặc dù trở nên càng ngày càng anh tuấn thành thực, tràn trề sức quyến rũ, có thể cả ngày trừ công tác chính là về nhà sủng ái nàng, kia tan tâm sau từ không tham dự bất luận cái gì xã giao nhất định trước tiên chạy về nhà thói quen đã nhường hán trở thành toàn bộ công ty, thậm chí toàn bộ trong công việc cộc tiêu trọng phụ, nhường bao nhiêu ái mộ hán nữ tính đều tự động tan nát cõi lòng lui tán đến một bên.

"Người này lời nói liền nói sai, bà bầu cách chơi có thể có thật nhiều loại a, " hán dừng lại bước chân, khẽ cúi người đến cạnh tai nàng nói vài câu lời nói, nhường Thiên Kỳ vốn là trấn định mặt trong nháy mắt trở nên đỏ bừng.

Nói xong, hán ý tứ sâu xa xem nàng, gọi cảm liếm liếm chính mình môi.

Thiên Kỳ vội vàng che chính mình lỗ tai, bày tỏ nàng không nghĩ nghe nữa .

Tân Viên khó được lộ ra một cái phong tao đáng tươi cười, xuân phong đặc ý ôm lão bà đi ra ngoài, có thể vừa đi hai bước, liền chạm mặt đụng vào một cái thân thể nhỏ nhỏ.

"Nha!" Thiên Kỳ vừa nhìn thanh cút ở Tân Viên bên chân kia tiểu tiểu một đoàn, dọa hóng, mau để cho Tân Viên đem tiểu tử đỡ dậy đến, "Người mau nhìn xem gạo kê có hay không có té bị thương!"

Tân Viên còn chưa kịp khom lưng, một cái bóng dáng cao lớn cũng đã đi qua đến đem thượng tiểu tiểu một đoàn bế lên.

"Ba ba!" Bị gọi là gạo kê đáng yêu giống như búp bê đồng dạng tiểu cô nương lập tức trở về thân ôm lấy ba ba cái cổ khóc làm nũng, "Ba ba!"

"Gạo kê ngoan ngoãn." Đồng Ngự sờ sờ nữ nhi bảo bối sống lưng, rủ xuống con mắt đối Tân Viên khẽ mỉm cười, "Như thế nào, đã gặp sắc vong nghĩa đến liền ta nữ nhi cũng dám không đếm xỉa a?"

Tác giả có lời muốn nói: che mặt! ! Che mặt! ! Ta đáng yêu gạo kê ~~~~~ một cái nháy mắt ta Ngu lang đồng tổng đã làm ba ba a! Đại sư tử cũng muốn làm ba ba ! Đồng Thực Thụ chính đi ở làm ba ba trên đường ! ! Bất kể thế nào nói, chúng ta đồng tổng vĩnh viễn vẫn là vượt lên đầu tất cả nhân một bước ăn gian nhân sinh a a a a

Kết cục còn có hạ hắc ~~~ thật tốt mong đợi đồng tổng Hi tỷ cùng với mặt khác hai đôi ba năm sau đến tiếp sau đi ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Kết Thúc Xích Đạo Cùng Sao Bắc Cực (Hạ)

"Vậy hay là không dám, " Tân Viên chau chau mày, vươn tay cùng Đồng Ngự đánh cái chuông.

Hán đôi này vị trước hàng xóm nam chủ nhân thời gian qua ôm trong lòng khó được tán thưởng loại tình cảm, trên cái thế giới này bị hán thương thức nhân không nhiều, nhưng vô luận nói như thế nào, Đồng Ngự khẳng định cũng coi là một cái.

Dù sao lấy như thế tuổi, đã trở thành kia chỗ công ty trung tâm lộng lẫy khu tổng giám đốc, hơn người tướng mạo cùng gia thế tạm thời không nhắc tới, còn cười mỹ thiếu nữ xinh đẹp, sinh búp bê đồng dạng nữ nhi... Quả thực chính là toàn dân thần tượng, quốc dân lão công.

"Đồng Ngự, người đừng lão nương chiều gạo kê, sảy chân như thế nào ? Ngã liền ngã quá." Nhưng vào lúc này, đi giày cao gót, thon thả lại mảnh mai

Thẩm Tri Hi nhanh chóng đi qua đến, từ nhỏ thước trong miệng kéo ra nàng chính mình tiểu đầu ngón tay, "Cả ngày trừ khóc chính là biết làm nũng, thói quen thành dạng này về sau một thân công chúa bệnh nên làm cái gì bây giờ?"

Thiên Kỳ cùng Tân Viên vợ chồng vừa nhìn thấy thẩm nữ vương xuất hiện, lập tức yên lặng rồi đi đi tìm Thiên Thế cùng Đồng Hi Chu, này hai vị năm đó đặc sắc tuyệt luân Ngu lang thay đổi tổng giám đốc chuyện xưa một lần thành vì bọn họ cả một năm sau khi ăn xong đề tài câu chuyện, sét đánh vợ chồng gia đình chiến tranh ai dám xen vào a? Không phải là tại tìm chết sao?

"Lão bà, " Đồng Ngự vừa nhìn thấy nhà mình lão bà đại nhân, thần sắc lập tức liền trở nên nhu tình tựa thủy đứng lên.

"Ta với người nói bao nhiêu lần, không được nuông chiều gao kê, muốn cái gì cấp cái gì, không để cho sẽ khóc, người không ở thời điểm không biết rõ có nhiều khó khăn, hung cũng không được, dụ dỗ cũng không được, phiền đều phiền chết, " Thẩm Tri Hi răng rắc nói, hoàn toàn không để cho hấn chen miệng vào cơ hội, "Nữ hài là muốn phú đường, nhưng không thể quá độ, như người vậy đối với nàng sau này nhưng là trăm hại không một lợi."

"Nữ nhi là ba ba kiếp trước tình nhân, " Đồng Ngự một bên cấp nữ nhi đưa lên món đồ chơi, một bên ôm Thẩm Tri Hi bà vai, "Xem nàng này tương cùng người mặt giống nhau như đúc, ta là thực đối với nàng hung không đứng dậy."

"Hung không đứng dậy cũng phải hung a, làm ba ba người được cho nàng làm quy củ." Nàng liếc mắt, "Nói sau, nàng nơi nào cùng ta như ? Rõ ràng là cùng người trong một cái mô hình khắc đi ra ..."

"Đối với ta mà nói nàng chính là một người khác người, " hấn khẽ mỉm cười, "Mặc dù ta người yêu nhất vĩnh viễn đều là người."

"... Ban ngày người thịt không buồn nôn a?" Nàng liếc mắt, khoe miệng lại nhìn không được quỵn rũ ra lau một cái cười.

"Ban ngày không thể buồn nôn, buổi tối là được?" Hấn khẽ cúi đầu, bám vào bên tai nàng, "Bằng không, chúng ta đêm nay đem ta làm (Ngu lang) thời kỳ kia đoạn lại học tập một lần?"

Thẩm Tri Hi vừa nghe đến hai chữ kia liền giống bị nhân ấn chốt mở đồng dạng, lập tức nhảy dựng lên, "Người nha còn dám đề sự kiện kia? ! Có tin ta hay không để cho người liền ngủ ba ngày phòng bếp? ? !"

Mặc dù người nào đó năm đó lấy thiên thần phong thái một giây từ Ngu lang thượng vị đến tổng giám đốc, lại tại nàng nổi trận lôi đình thời điểm lấy nhất miếng kết hôn chiếc nhẫn kim cương thuận lợi bắt lại nàng, mặc dù nàng cũng hết sức không có tiền đồ liền theo này vị Ngu lang tổng giám đốc lập tức kết hôn độ tuần trăng mật thuận tiện hoài gao kê, cũng chậm rãi từ toàn bộ công nhân viên chức làm mấy móc biến thành một nửa hảo vai trò là mẹ... Nhưng là, bất kể thế nào nói, nàng nghe được năm đó kia vừa ra lúc như cũ vẫn là hội vừa xấu hổ.

"Người thật sự là không hiểu này đoạn hồi tưởng đối với ta mà nói cỡ nào tốt đẹp, " hấn lắc lắc đầu, "Cho đến hôm nay ta vẫn như cũ đối với chuyện này nói chuyện say sưa, nhiều lần làm kinh điển án lệ cùng ta thuộc hạ cùng chất từ chia xẻ."

Hấn ở trong đời người sắm vai qua như thế nhiều nhân vật, thủ trưởng, tổng giám đốc, thúc thúc, nhi tử, về sau hơn nữa trượng phu, ba ba... Nhưng mà Ngu lang cái này nhân vật, lại làm cho hấn đến nay đều dư vị vô cùng.

"Ta sắm vai Ngu lang thời điểm, không chỉ thể nghiệm tốt đẹp giường tre cuộc sống, còn thu hoạch một vị ta cả đời tình cảm chân thành nữ tính, này loại tuyệt đỉnh chuyện tốt cũng không thấy nhiều a, " cho dù nàng đã mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, hấn như cũ ở chặc chặc dư vị.

... Thẩm Tri Hi sau khi nghe xong, cuối cùng chút nào không keo kiệt hung hăng cho hấn bả vai nhất bàn tay.

Đồng Ngự thu thập nàng còn không phải là chốc lát công phu, rất nhanh đem trên bờ vai đang tò mò nhìn bọn họ gao kê mặt dừng đi qua, sau đó đem người nàng tóm lại đây, rắn chắc cấp nàng một cái hôn nóng bỏng.

Chờ hôn nóng bỏng kết thúc, hấn xem Thẩm Tri Hi hồng hồng gò má, thoả mãn nói, "Nói, hôm nay người bạn trai cũ cũng tới đối sao?"

Nàng tứ lạng bạt thiên cân "Ân" một tiếng.

"Đến, nhưng ta sẽ đi gặp hấn, chào hỏi." Người nào đó cười một tiếng.

Thẩm Tri Hi vừa nhìn thấy người này cười đến ôn người vẫn nhả liền toàn thân tóc gáy đứng đấy, vội vàng kéo lấy hấn cánh tay, "Người cũng đừng, hấn là Thiên Thế dâu phụ bạn trai."

Hấn kia sao có thể là biết một hội thái độ? Phòng đoán vài câu lời nói là có thể đem người khác tới tâm châm biếm được muốn nhảy dựng lên.

"Thiên Thế dâu phụ..." Đồng Ngự suy nghĩ một chút, "A, cái kia tên gì Tiểu Lộc tiểu cô nương, so với Thiên Thế còn bàn nhỏ tuổi ?"

"Đúng vậy, " nàng nói, "Người ta đại thúc loli yêu + đất khách yêu ba năm tu thành chính quả, có thể không dễ dàng đâu, Lịch Đào phỏng đoán còn nghĩ tới gần nhất hướng tiểu cô nương cầu hôn ."

Kể từ nàng cùng Đồng Ngự kết hôn sinh nữ sau, cùng trở về thành phố T cuộc sống Lịch Đào ngược lại coi là thật trở thành không tệ bằng hữu, bình thường còn có chút trên công tác lui tới hợp tác, Lịch Đào hiện tại trở lại công sở, thả phong thái không giám năm đó lên làm một nhà nổi danh công ty đa quốc gia thị trường Tổng giám.

Đã từng người yêu còn nể mặt nhau thả ngược lại có thể trở thành bằng hữu, bây giờ còn từng người đều có trong mệnh mình nhất định bầu bạn, coi như là nhất chuyện may mắn.

"Phải không?" Đồng hồ nhân lại lần nữa cười một tiếng.

Thẩm Tri Hi đầu đầy hắc tuyến, "... Ngươi đủ."

Liên ở hai người ta chê cười trong lúc đó, liền gặp một người mặc hồng phấn lễ phục váy tiểu cô nương gió lốc đồng dạng từ trong thư phòng cạo đi ra, một đường lao ra cửa chính.

Hạ Tiểu Lộc một đường chạy như điên xuống lầu, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai nhào vào chờ ở lâu trong hành lang Lịch Đảo trong lòng.

"Đừng có gấp, " Lịch Đảo vững vàng tiếp thu tiểu gây sự, buông lỏng một chút chính mình cả vạt, "Hôm nay mệt chết đi? Sáng sớm liền đứng lên, không có giấc ngủ nướng ngủ."

"Đúng vậy..." Hạ Tiểu Lộc từ hán trong lòng ngẩng đầu lên, "Nhưng là không có biện pháp, ta học tử học trường đại hôn sao, ta là dâu phụ, trọng yếu nhân vật cũng không thể rút dây chuyển!"

"Vậy ngươi còn lười biếng chạy xuống?" Hán cười cạo cạo nàng mũi, "Đợi lát nữa bị Thiên Thế chứng kiến không lột da của ngươi ra."

"Chao ôi, liền một hồi hội, gặp hạ bạn trai ta không được a?" Nàng ôm lấy hán, thật sâu hít thở một cái hán quen thuộc hơi thở, "... Rất nhớ ngươi oh."

Hán bây giờ trở về đến thành phố T một lần nữa tiếp thị trường Tổng giám chức, cả ngày bận tới mảy tới mảy, đi công tác liên tục, trong khoảng thời gian này còn liên tục ở thành phố B đi công tác, tới ngày hôm qua mới vừa trở về, nàng cũng đã có hai tuần lễ không có trông thấy hán.

"Thật sự là biết làm nũng, " hán cũng yêu thương được không được, để sát vào nàng bên tai, thấp giọng mê hoặc, "Khuya hôm nay sau khi chấm dứt đi nhà ta được hay không?"

Nàng rõ ràng rành mạch chứng kiến hán đầy mắt lấp lánh sáng, gò má ửng hồng, mím môi gật gật đầu.

Ba năm, nàng cũng sớm đã bị hán giáo hội yêu thương nàng đủ loại, từ một cái trẻ trung tiểu cô nương, biến thành một cái càng lúc càng có hàm súc tiểu nữ nhân.

"Ngoan ngoan, " quái thúc thúc hài lòng gật đầu, cười đến mặt mày bên trong đều là xuân sắc, ngay cả mình họ cái gì cũng nhanh đã quên.

"Đúng rồi, ta đều quên hỏi ngươi, " quái thúc thúc đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, "Phù rề là ai?"

Hạ Tiểu Lộc le lưỡi một cái, "Học trường bạn học, một cái tiểu suất ca."

"... Tiểu suất ca? ? ?"

"A, không đúng, một chút cũng không soái, không có ngươi soái, không có ngươi soái, so với ngươi xấu nhiều ..."

#

Chờ Thiên Thế đoàn người thật vất vả đem chiến trường từ trong nhà dời đến hôn lễ hiện trường đã sắp đến gần buổi trưa, mặc soái khí màu trắng tây trang Đồng Hi Chu kéo thân xuyên chấm đất váy dài bất cứ lúc nào tùy chỗ đều phảng phất muốn ngã cái cầu ăn | cắt tiểu lão hồ, đứng ở cửa giáo đường nghênh đón khách mời.

Thẩm Tri Hi cùng Đồng Ngự vốn là tại giáo đường bên cạnh đại trên bãi cỏ bồi gao kê ngoạn, Thẩm Tri Hi đột nhiên con mắt thoáng nhìn, duỗi tay liền nắm gao kê giao cho Đồng Ngự, một đường sai bước liền đi về phía trước đi.

"An Huyền ngươi cái tên khôn kiếp, có thể cuối cùng biết rõ trở về a!" Nhanh chóng chạy vài bước, nàng một phen ôm vừa mới từ trong cổng đi tới An Huyền, cười mắng.

"Chao ôi, Hi tỷ, ngươi hạ thủ nhẹ một chút! Đau a!" An Huyền cười ôm lấy nàng, "A nha, ta thực rất nhớ ngươi a!"

"Đi ngươi, " Thẩm Tri Hi đẩy nàng ra, liếc mắt, "Không nói tiếng nào bỏ chạy đi Anh quốc ngay người hai năm, liền cái tin tức cũng không có, nghĩ cái rắm!"

An Huyền lác lác đầu, "Hi tỷ, ngươi đều là làm mục nhân, có thể hay không ôn nhu một chút? Mau, mau để cho ta xem một chút đồng tổng ta con gái nuôi gao kê cục cưng."

Hai người cùng đi đến Đồng Ngự cùng gao kê bên cạnh, An Huyền cười hướng về Đồng Ngự lên tiếng chào, lập tức ôm qua trong tay hán hoàn toàn không sợ người lạ gao kê, "Đến, gao kê cục cưng, thân thân mẹ nuôi được hay không?"

Gao kê chớp mắt to, suy nghĩ một chút, thực ở nàng trên gương mặt "Bếp" hôn một cái.

"Hảo mạnh a... .." An Huyền bị tiểu công chúa mê được tâm đều tan ra , "Như thế nào hội như vậy đáng yêu a như vậy đáng yêu! !"

"Thích lời nói chính mình cũng sinh một cái." Đồng Ngự ở một bên cười tủm tỉm nói.

"Đúng vậy, chính mình tìm người soái ca sinh một cái không thì tốt rồi?" Thẩm Tri Hi ở một bên phụ xướng phụ tùy, "Đại đế quốc Anh chân dài đẹp trai như vậy nhiều, sinh cái con lai thật tốt a!"

"Hai năm ngoài phái hạng mục đều kết thúc , ta còn hỏi Anh quốc làm sao?" An Huyền một bên đùa với gạo kê, vừa đáp, "Ngoài nghề xem không có hứng thú, vẫn là quê quán nước dễ uống."

Thẩm Tri Hi cùng Đồng Ngự liếc mắt nhìn nhau, rốt cục vẫn phải nhìn không được hỏi, "Ngươi cùng... Liên lạc qua không có?"

An Huyền như thế nào lại không biết bọn họ chưa nói tên người kia là ai, ánh mắt rất nhanh thả xuống rù xuống, đem gạo kê ôm còn cấp Thẩm Tri Hi, nàng cấp một cái vô pháp phỏng đoán đáng tươi cười, "Hai người các ngươi đừng bắt quái , ta đi cấp các ngươi cháu nhỏ tặng lễ kim đi, hôn lễ lập tức liền muốn bắt đầu ."

Rất nhanh, hôn lễ chính thức bắt đầu, Đồng Hi Chu cùng Thiên Thế lần này hôn lễ chọn lựa một nửa kiểu Trung Quốc, một nửa kiểu tây phương hình thức, buổi trưa tại giáo đường, buổi tối ở khách sạn, Thiên Thế mặc dù tính tình nóng nảy, nhưng là trong xương vẫn là cái đuôi theo sùng lăng mạn tiểu cô nương, vì vậy Đồng Hi Chu liền an bài buổi trưa tại giáo đường cử hành trao đổi chiếc nhẫn nghi thức.

Mặc dù ở trong lòng đã làm đem gần một tháng chuẩn bị tâm lý, thật là đứng ở trang nghiêm trong giáo đường đối cha xứ, Thiên Thế vẫn là căng thẳng được toàn thân khẽ phát run, Đồng Hi Chu như thế nào lại không biết nàng điểm này con cộp giấy nhỏ mọn, không biến sắc ở cha xứ nói chuyện thời điểm nhẹ nhàng nắm tay nàng.

"Đừng sợ." Hấn ôn nhu hướng về nàng nháy mắt mấy cái, "Có ta ở đây."

? Nàng xem thấy hấn trước sau như một ôn nhu lại có lực ánh mắt, trong nội tâm vừa động, sâu hít một hơi thật sâu khí.

?

"Hảo, Đồng Hi Chu, ngươi có nguyện ý hay không tiếp nhận Thiên Thế trở thành ngươi hợp pháp thê tử, kể từ hôm nay, bất luận họa phúc, giá cả thế nào, tật bệnh vẫn là khỏe mạnh, thủy chung yêu nàng, tôn kính nàng, an ủi nàng, trân ái nàng, thủy chung trung thành với nàng, cho đến chết đem bọn ngươi chia lìa?" Rất nhanh, cha xứ liền đưa mắt nhìn sang Đồng Hi Chu.

Hấn nhẹ nhàng cười một tiếng, trịnh trọng nói, "Ta nguyện ý. "

"Thiên Thế, ngươi có nguyện ý hay không tiếp nhận Đồng Hi Chu trở thành ngươi hợp pháp trượng phu, kể từ hôm nay, bất luận họa phúc, giá cả thế nào, tật bệnh vẫn là khỏe mạnh, thủy chung yêu hấn, tôn kính hấn, an ủi hấn, trân ái hấn, thủy chung trung thành với hấn, cho đến chết đem bọn ngươi chia lìa?"

Thiên Thế giờ phút này cảm giác mình tuyến lệ đã sắp kéo căng không ngừng , "... Ta nguyện ý."

Cha xứ khẽ mỉm cười, "Thỉnh trao đổi nhẫn kết hôn."

Đồng Hi Chu đem một bên Hạ Tiểu Lộc truyền đạt trong đó một chiếc nhẫn nhẹ nhàng đeo lên Thiên Thế trên ngón tay, Thiên Thế hốc mắt đã hoàn toàn hồng , nàng liều mạng nhìn xuống nước mắt, đem khác một chiếc nhẫn cũng đeo lên trên ngón tay của hấn.

"Ta hiện tại tuyên bố, các ngươi chính thức kết làm vợ chồng hợp pháp. Đồng Hi Chu, ngươi hiện tại có thể hôn môi ngươi thê tử ."

Toàn bộ giáo đường lập tức vang lên như sấm cười vui cùng tiếng vỗ tay, tiểu hoa đồng ném roi vải giấy màu, thân bằng hảo hữu hoan hô tung tăng như chim sẻ, Thiên Thế nước mắt cũng nhìn không được nữa, "Ồ ào" từ trong hốc mắt rơi xuống, Đồng Hi Chu nhẹ nhàng vạch trần khỏi nàng thuần khiết khăn che mặt trắng, cười hôn môi nàng.

"Cục cụng, ta sẽ cả đời đối với ngươi tốt , " hấn ôm lấy nàng, dùng cái trán tựa trán nàng, từng chữ từng câu nói, "Ngươi liền vĩnh viễn ở ta bên cạnh vui cười khóc lóc om sòm đi."

"... Đồng Hi Chu ngươi này tên khốn kiếp, " Thiên Thế một bên khóc, một bên cười, "Ngươi đem ta thói quen người trưởng thành gặp nhân sợ Mẫu Dạ Xoa, nếu là ngươi ngày nào đó dám rời đi ta, ta nhất định đánh ngươi từ."

Hấn cười không ngừng giúp nàng lau nước mắt.

Chúng ta vẫn luôn nói, yêu một người tất nhiên đều là yêu nàng vốn là bộ dáng, vô luận nàng có bao nhiêu khuyết điểm, nàng tính tình đến cỡ nào không tốt, có thể ngươi yêu vĩnh viễn đều là chân thật nàng.

"Tốt lắm tốt lắm, ta muốn ném nâng hoa , các ngươi đều chuẩn bị tốt a!" Một lát sau, Thiên Thế đỉnh nhất gương mặt hoa, trong tay nâng xinh đẹp nâng hoa, đôi bạc thang hạ xuống cô nương hô lớn, "Tiếp đến nhân năm nay nhất định phải cho ta gả ra ngoài! !"

"Đây loại hoạt động, chúng ta cũng đừng tham gia , " Tân Viên chứng kiến nhất giúp hưng phấn độc thân cô nương, hù dọa vội vàng đem Thiên Kỳ

chuyển qua một bên, "Tránh cho ngộ thương."

"Không biết rõ ai hội cướp được a, " Thiên Kỳ sờ sờ chính mình bụng, khẽ cười nói.

Tình yêu thường xuyên cũng gặp phải rất nhiều khảo nghiệm, đối với chúng ta như cũ biết rõ, cái này nhân sẽ vĩnh viễn đang khảo nghiệm trước mặt, cấp cho người tất cả tín nhiệm cùng ủng hộ.

"Lịch Đào! Người mau giúp ta cầm lấy hộp nhẫn!" Hạ Tiểu Lộc đem nhẫn hộp hướng Lịch Đào trong tay nhất nhét, nhảy về phía trước liền xông tới, "Ta nhất định phải cướp được cái kia nâng hoa!"

Lịch Đào xem nàng tiểu tiểu bóng lưng, sùng ái bất đắc dĩ lắc đầu, thấp giọng lầm bầm lầu bầu, "... Bé ngốc, liền tính đoạt không đến năm nay ta cũng vậy hội cưới người về nhà a..."

Mê mang cũng sẽ có, đau xót cũng sẽ có, lùi bước cũng sẽ có, nhưng là nàng vĩnh viễn cũng sẽ ở người sắp lúc tuyệt vọng đến đến người bên cạnh, người nhất định phải đợi nàng đến.

Đồng Ngự vốn là mỉm cười ở một bên xem kịch vui, đã thấy Thẩm Tri Hi ôm gạo kê sẽ phải xông về phía trước, vội vàng một phen kéo lấy nàng cánh tay, "Lão bà, người làm sao? Người còn nghĩ lại tìm một Ngu lang sao?"

Thẩm Tri Hi liếc mắt, "Ta là nương gạo kê đến đoạt, về sau cũng có thể tìm hảo lão công."

"... Lão bà, nàng mới hai tuổi a, người tha cho nàng đi."

Trên thế giới này có ngàn loại gấp nhau phương thức, người sẽ yêu thương hẳn, có lẽ cho tới bây giờ đều không phải là bởi vì hẳn là ai, mà chỉ là bởi vì hẳn là hẳn.

"Ta ném a!"

Nhưng vào lúc này, Thiên Thế khoan khoái ném vron tay trung nâng hoa, nâng hoa ở không trung hoàn mỹ hoa một cái đường vòng cung, vũng vàng liền rơi xuống một cái nhân trong tay.

An Huyền vốn là đang ở cúi đầu xem tin tức, một giây sau liền nhìn đến nhất bó xinh đẹp hoa rơi ở chính mình trên tay.

Tại tất cả độc thân cô nương ánh mắt hâm mộ trung, nàng thoáng ngẩn ra đem này bó chú rể tân nương ký thác tốt đẹp mong ước nâng hoa nâng niu trong lòng bàn tay, nhìn trái nhìn phải, hương hoa thấm mũi, nàng không khỏi nhẹ nhàng vì cười rộ lên.

"Chúc mừng người! An Huyền tỷ tỷ!" Thiên Thế ở phía trên vỗ tay cười to, "Chúc người năm nay tìm được một cái như ý lang quân, vội vàng gả !"

Nàng cười vừa định ngẩng đầu nói câu gì, liền chợt nghe lẽ đường đại môn bị nhân từ ngoài mảnh mở ra thanh âm

Quay đầu lại, nàng nhìn thấy một cái quen thuộc lại xa lạ bóng dáng sải bước đi về phía nàng.

Kia nhân mặc tây trang màu đen, mặt quan như ngọc, hẳn khoe miệng mang lau một cái vãn nhã cười, hẳn bước chân ôn hòa, hẳn tựa hồ chưa bao giờ có một phần thay đổi lão.

Đồng Ngự cùng Thẩm Tri Hi nhìn nhau cười một tiếng, lặng lẽ ý bảo tất cả khách mời không xuất một con đường.

Hắn ở dòng người chảy ra chỗ trống con đường trung đi về phía nàng, một bước, một bước.

An Huyền ánh mắt lẳng lẳng xem hẳn hướng về chính mình càng đi càng gần, hẳn sau lưng có ngoài cửa nhân nhật ánh nắng, nàng nâng nâng hoa, đứng bất động đứng nguyên tại chỗ.

Vượt qua tất cả thời gian, vượt qua tất cả đau xót, vượt qua tất cả ký ức.

Bọn họ ở người của đối phương sinh trong rạp hát đều sắm vai là tối trọng yếu nhất nhân vật, cái này sân khấu đã từng bởi vì "nhạc hết người đi" mà hạ màn kết cục, nhưng là ở một ngày nào đó, màn che lại lần nữa lặng lẽ bị kéo ra.

Này là tại sao vậy chứ? Có thứ gì, có thể làm cho này trầm trọng, đã tích lũy bụi màn che lại lần nữa chậm rãi kéo ra?

"Tiểu Huyền, "

Hành lang dài cuối cùng rút ngắn thành giữa hai người khoảng cách, Lịch Lâm nhẹ nhàng đứng lại ở trước mặt nàng, "Đã lâu không gặp."

Nàng khoe mắt khẽ ướt át, lại đối với hắn cũng gạt đầu mỉm cười, "Đã lâu không gặp."

Rất lâu, chúng ta cũng sẽ không cùng chính mình yêu nhau nhân cuối cùng cùng một chỗ, này là tối đau xót .

Không phải là mỗi người cũng có thể may mắn gả cho tình yêu, rất nhiều người cuối cùng lựa chọn kết hôn tới cùng chung cả đời nhân, khả năng cũng

không phải là bởi vì như vậy khác sâu yếu.

Hắn rất tốt, như vậy như vậy hảo, nhưng mà ta còn là yêu ngườì, vậy phải làm thế nào đâu?

Vậy hãy để cho ta lại thử một lần đi.

Thật lâu, tại giáo đường tiếng chuông trung, hắn nhẹ nhàng vươn tay, đặt lên nàng nâng nâng hoa tay.

"Ta trở về."

Bạn đang đọc truyện *Xích Đạo Và Sao Bắc Cực* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.